Bertrice Small
TITKOS
ÖRÖMÖK
Erotika és bájosság
PARTVONAL

Bertrice Small

TITKOS ÖRÖMÖK

Fordította

Frigyik László

A mű eredeti címe: Priváté Pleasures
A fordítás a New American Library
2004. évi kiadása alapján készült.

This edition published by arrangement
with
NAL Signet, a member of Penguin Group
(USA) Inc.
Copyright © Bertrice Small, 2004
Ali rights reserved

Titkos örömök ©Partvonal Könyvkiadó,
2009

Hungárián translation ©Frigyik László,
2009

Minden jog fenntartva! Jelen kiadvány sem részben, sem egészben nem másolható, nem sokszorosítható, sem elektronikus, sem mechanikai eljárással. Bárminemű felhasználása csak a kiadó írásos engedélyével történhet

.

A borítót Bóna Endre tervezte

Partvonal Könyvkiadó, Budapest, 2009
www.partvonal.hu

Felelős kiadó a Partvonal Könyvkiadó ügyvezetője
Felelős szerkesztő: Bárányi Vivien
Szerkesztő: Korentsy Márta
Tördelés P.R.S. Bt.

Kathe Robinnak,
aki nagyon-nagyon forrón szereti

Első fejezet

Szerintem Jeffnek viszonya van – szólalt meg Nora Buckley szomorúan, és végignézett a konyhaasztalnál üldögélő négy barátnőjén.

Az Ansley Court-i hölgyek kínosan feszengtek a széken, és villámgyors pillantásokat vetettek egymásra. Nem volt könnyű a helyzet.

Végül a legidősebb közülük, Rina Seligmann törte meg a csendet. – Na, és mi ebben az új, édesem? Úgy értem, kire nem mászott rá Jeff a hosszú évek alatt, amióta itt élünk?

Szavai hatására a csönd még jobban összesűrűsödött.

– Ó, istenem! – Rinának elakadt a lélegzete, amikor az igazság mellbe vágta. –

Te nem tudtad, szivi? Te tényleg nem tudtad? A fenébe! Úgy sajnálom, Nora. Nem akartam... – A hangja elerőtlenedett.

– Miből gondolod, hogy Jeffnek viszonya van? – kérdezte halkan Carla Johnson, Nora legjobb barátnője. – És ne hallgass Rinára, tudod, milyen nagy a szája. Azt csak a fantáziája múlja felül. – Csúnyán nézett Rinára.

Nora Buckley nagyot nyelt, és kérdőn végigmérte az asztalnál ülő barátnőit. – Esetleg ti is... – kérdezte, de nem fejezte be.

– Nem! – vágták rá kórusban.

– Akkor miért mondta azt Rina? – Nora úgy nézett ki, mint aki azonnal sírva fakad. Csinos nő volt. Világos vörös haja és szelíd, szürkészöld szeme volt.

– Azért – magyarázta Carla –, mert a klubban azt híresztelték, milyen nagy kujon Jeff, és gyanítom, hogy sok nő a karjába omlott, de szívem, mindezt csak rebesgették. Senki sem vette komolyan, csupán néhány

profi özvegy és elvált nő. Na, ők tényleg ráhajtottak. Mi sosem tettünk ilyet, az fix. De most mitől borultál ki ennyire, Nora? Hirtelen mitől lettél annyira biztos benne, hogy Jeffnek viszonya van? Kivel csal meg, az isten szerelmére?

– Valakivel az irodájából, vagy legalábbis olyasvalakivel, akinek köze van a munkájához – felelte Nora halkan. – Sokkal több időt tölt a városban, mint itt, nem igaz? Egyszer jött haza az utóbbi tíz nap alatt. Csak egyszer. Fogalmam sincs, mit tegyek, vagy mit higgyek.

– És? – Carla puhatolózni próbált, a többiek pedig igyekeztek leplezni kíváncsiságukat. Már akkor szárnyai alá vette Norát, amikor először találkoztak. Carla hatékony és gyakorlatias volt. Nora szelídnek, szinte gyámoltalannak mutatkozott, kivéve akkor, ha a háza tájáról, vagy a két gyerekéről volt szó.

– Egyre többször fordul elő, hogy csak késő éjjel jön haza – folytatta Nora. – Hétvégén a céges telefonja csörög a dolgozószobájában, és ha felveszem, a hívó nem szól bele – magyarázta Nora. Nagyot sóhajtott. – Tudom, hogy a gyerekek kiszívják minden erőmet, de hát a gyereknevelés kemény munka. Lehet, hogy nem bántam elég figyelmesen Jeffel, úgy, ahogy kellett volna. Ráadásul kissé elengedtem magam, mert úgy tűnt, sohasem tudok elég időt szakítani magamra. Most hirtelen olyan érzésem támadt, mintha semmi közös nem lenne bennünk. Jeff olyan távolságtartó, amikor hazajön. Olyan, mintha kényszerből az anyját látogatná, nem pedig a feleségéhez és a gyerekeihez térne haza. Úgy látom, mintha egyáltalán nem érdekelné, mi van velünk.

Rina bólintott. – Szerintem jól látod a helyzetet - mondta sztoikusan. – Minden jel arra mutat, hogy valaki után futkos, és ne

nézz így rám, Carla. Mi másról lenne szó? – Elvett egy gyümölcszselés rudacskát, és beleharapott.

– Hogy lehetsz olyan pokolian biztos benne? És honnan is tudhatnál te ilyesmiket? – ripakodott rá Carla.

– Sam olyan odaadó veled, hogy az már kész hányinger. Te vagy Ansley Court legszerencsésebb asszonya, Rina, és ezt te is nagyon jól tudod.

– Onnan tudom, hogy olvasom a *Cosmó*t meg a *Ms.-t* is – vágott vissza Rina. – Lehet, hogy én vagyok a legidősebb köztetek, de még nem haldoklom. – Még egyszer beleharapott a gyümölcszselés rudacskájába.

Barátnői elnevették magukat. Ő volt az egyedüli közülük, aki bátran szembe mert szállni Carla Johnsonnal. Hat év volt közöttük, de jellemüket tekintve nagyon hasonlítottak egymásra.

– És én most mit csináljak? – tette fel a kérdést Nora siránkozva. – Még sohasem

féltem így életemben. Mi van, ha faképnél hagy?

Nos, át kell gondolnod, hogy jobb? Vele vagy nélküle? – Tiffany Pietro d'Angelo most szólalt meg először. Aztán így folytatta: – Hát nem ezt módja a „Drága Abby" tanácsadó rovat is? – Csinos, kis szőke volt, akinek ügyvéd férje közös irodát tartott fenn Carla férjével.

– Őszintén szólva, fogalmam sincs – felelte Nora vontatottan –, de ha egy másik nőt szeret, nem állhatok a boldogsága útjában. Ugyanakkor, tényleg a szemétdombra kellene vágnom huszonhat évi házasságot?

– Mid van? – kérdezte Rina nyersen.

– Hogy érted, hogy mim van? – Nora zavartan nézett rá.

– Mi van a neveden? A ház? Ha rám hallgatsz, azonnal megszünteted az összes közös bankszámlátokat, és a saját nevedre teszed be a pénzt – javasolta Rina. – Az sem ártana, ha új helyen nyitnál számlát, hogy a

férjed ne tudjon róla. Jeff a férfiak veszélyes életkorába lépett. Ha ilyenkor fognak bele valami új dologba, akkor mindent azzal a bizonyos Jenniferrel akarnak újrakezdeni.

– Jenniferrel? Te ismered? – Nora még jobban összezavarodott, a többiek pedig alig tudták visszafojtani nevetésüket. Nora igazán édes és ártatlan maradt, pedig szült két gyereket, és annyi éven át élt házasságban.

– Az a bizonyos Jennifer a fiatal barátnőt jelenti, aki rendszerint a második feleséggé szokott előlépni. A trófeafeleséggé – magyarázta Rina gunyorosan. – Mi a valódi neve? Lehet Heather, Courtney, Madison. Végül is kit érdekel?

A többiek vihogtak rajta.

– Na – folytatta Rina –, szóval mi a tiéd?

– Szerintem nincs semmim – felelte Nora alig hallhatóan sóhajtva. – A ház Jeff nevén van. Az egyetlen bankszámlánk közös. Én fizetem a háztartással és a gyerekekkel kapcsolatos költségeket. Jeff havonta

egyszer tesz költőpénzt a számlára. Ugyanezt tette az apja is az anyjával.

– Jézus Mária! – fakadt ki Rina, és a másik három nő is hitetlenkedve meredt rá. – Azt hittem, ilyen nők már nem léteznek az ötvenes évek óta, Nora. Nem a te neveden van a ház? Még csak nem is közös tulajdon? Nincs egy kis saját pénzed, amit vészhelyzetekre tartogatnál? A lenébe! Szerintem igazán nagy bajban vagy, szívem.

– Fogd be! – szólt rá Carla. – Semmit sem tudhatunk biztosan. Halálra ijeszted Norát ezzel a dumával. Honnan tudhatnánk, hogy Jeffnek viszonya van, vagy azt, hogy lapátra teszi Norát egy másik nő miatt? Már megint szabadjára engedted a fantáziádat. És ti is, mindnyájan! – Vigasztalóan átölelte legjobb barátnőjét.

– Nora azért van annyira maga alatt, mert mostanában Jeff még régi, szemét önmagán is túltesz. Munkamániás. Mindig is ilyen volt. Nora pedig magányos. Jill jogi

egyetemre jár, és dolgozik is, hogy hozzájárulhasson a tandíjhoz. J. J. befejezte a középiskolát, és augusztusban elment a főiskolára. Kirepültek a fészekből. De tudjátok, mit? Van egy ötletem, lányok! Szerintem Norának a Csatornára van szüksége. Azt hiszem, itt az ideje, hogy megosszuk a kis titkunkat vele. – Rejtélyesen elmosolyodott, és cinkos pillantásokat vetett a többiekre. – Hát nincs igazam?

– De igen! – kiáltott fel Tiffany kuncogva. – Imádom a Csatornát! Mi lenne velünk a Csatorna nélkül? Emlékszem, hogy utáltam Joe pókerestéit addig, amíg be nem mutattátok nekem a Csatornát. Joe most már ítéletnapig is pókerezhetne, akkor sem érdekelne. – Álmodozón nézett maga elé, és vékony ujjaival tekergetni kezdte szőke fürtjeit. – Hálát adok az égnek a Csatornáért! – Szenvedélyesen felsóhajtott.

Carla, hogy lehet az, hogy eddig még nem említettük a Csatornát Norának? – tűnődött Joanne Ulrich hangosan. Tiffanyhoz hasonlóan ő is kicsi asszonyka volt, de a társaság legfiatalabb tagjától eltérően teltebb és formásabb. – Rendszerint mindent elmondunk egymásnak.

– Tényleg úgy gondolod, hogy Nora korábban készen állt a Csatornára? – Rina pajkosan húzta mosolyra a száját, amint vett magának még egy gyümölcszselés rudacskát. A szerencsés, magas nők közé tartozott, akik sohasem híznak. – Szerintem nem igazán.

A többiek összeesküvők módjára nevettek, bólogattak – ők tudták a titkot.

– Miféle csatornáról van szó? – kérdezte Nora. – Mi a fenét hordtok itt össze?

– Na jó – adta meg magát Carla. – Azt hiszem, itt az ideje, hogy beavassuk Norát a Csatorna titkába. – Odafordult legjobb barátnőjéhez. – Ez egy amolyan interaktív akármi, drágám, amit a televízión keresztül

kapunk – kezdte. – Elég nehéz elmagyarázni. Meg kell tapasztalnod ahhoz, hogy megérthesd. Ha legközelebb megint egyedül töltöd az egész estét, hívd fel a Külvárosi Kábeltévét, és mondd meg nekik, hogy a Csatornára van szükséged. Mindössze ennyit kell tenned. Próbáld ki. Fogadni mernék, tetszeni fog. Nekünk már megvan, és mindnyájan odavagyunk érte. Arra nincs kifejezés, mennyivel jobban fogod érezni magad, miután együtt töltöttél egy estét a Csatornával, Nora.

– Miféle csatorna az? – ismételte meg kérdését Nora, és zavarodottan nézett barátnőire. – Olyasmi, mint a *Ház és kert?* És mit jelent az, hogy *interaktív?*

A nők nem bírták tovább, és mindnyájan egyszerre kezdtek nevetni.

– *Ház és kert*? – fuldoklott Tiffany. Úgy nevetett, hogy még a könnye is kicsordult, és végigfolyt csinos arcán.

Végül Carlának sikerült összeszednie magát, és azt mondta: – Nem, drágám, nem olyan, mint a *Ház és kert.* Legalábbis nekem nem olyan. Mindenkinek más és más, és ki tudja, számodra milyen lesz, Nora? Bízz bennem. Csak hívd fel a Külvárosi Kábeltévét, és kérd a Csatornát. Mindössze annyit mondj: „A csatornára van szükségem." És most valaki adjon egy gyümölcszselés rudacskát, amíg Rina fel nem falja az egészet. Erős ez a kávé?

– Úgy látom, neked meg gyümölcszselés rudacskákra van szükséged – jegyezte meg Rina kajánul nevetve.

– Mit mondhatnék? – felelte Carla, miután beleharapott a süteménybe, és egy kis kicsurgó zselét lenyalt a szája sarkáról. – A te házi zselés rudacskádnál nincs finomabb! Különben Rick azt szereti, ha van mit fogni rajtam. – Rávigyorgott a többiekre.

Az Ansley Court-beli asszonyok minden hétfő délelőtt összejöttek egy kávéra és egy

kis pletyizésre. Húsz, huszonöt évvel ezelőtt költöztek be mindnyájan Ansley Egret Pointe-i, elegánsabb részébe. Rina és Sam Scligmann építkezett először a zsákutcában. Utánuk érkezett Joanne és Carl Ulrich. Buckley-ék és Johnsonék véletlenül egyszerre kezdték építeni otthonukat. Végül Tiffany és Joe Pietro d'Angelo telepedett le Ansley Court utolsó telkén. Rina és Joanne már elmúlt ötven, többiek valamivel fiatalabbak voltak.

Együtt nevelték a gyerekeiket, a férjek pedig a hagyományos, ódivatú módon támogatták a családjukat. Régen Rina szociális munkásként dolgozott teljes munkaidőben, Joanne általános iskolában tanított. Carla ápolónő volt. Csak Tiffany és Nora nem dolgozott sohasem. A szomszédok nem tartoztak a legjobb barátaik közé, de ők öten mindig is kijöttek egymással. Együtt élték át az óvodai éveket, szülői munkaközösségi üléseket, a baseball- és

focimeccseket. Együtt rendezték a Halloween jelmezbe öltözött gyerekeiknek, és együtt vészelték át a bárányhimlős, influenzás korszakokat, amikor orvosságokat cserélgettek egymás között. Még a karácsonyi dekorációs fényeket is egyszerre rakták fel, Tiffany szerint azért, hogy Ansley Court ne legyen aszimmetrikus.

Nagyon régen együtt vettek meg egy düledező, viktoriánus házat nyaralásaikhoz, amelyet Tábornak neveztek el. Az épület egy hegyi tó mellett állt. A nyári szünetekben együtt használták és előfordult, hogy a meleg, őszi hétvégéket is itt töltötték. Itt tanították meg gyerekeiket úszni, és ami még ennél is fontosabb, itt tanították meg nekik, miről ismerhetik fel a mérgező repkényt. A gyerekek Tuti Tábornak hívták a helyet. Kényelmesen, kiszámíthatóan éltek, az évszakok váltakozása mindent szépen elhatárolt egymástól. Ám most, amikor napvilágra került Nora Buckley félelme,

valami megváltozott, és nem feltétlenül az előnyére. Ezt mindnyájan érezték.

Nora férje, Jeff Buckley egyáltalán nem olyan volt, mint a többieké, és nem igazán tett lépéseket azért, hogy összebarátkozzon velük. Mindenki kedvelte Sam Seligmannt, Egret Pointe orvosát. Ódivatú, általános orvosi praxist folytatott, amely már ritka manapság – olyan típusú orvos volt, mint amilyen az apja, és nem bánta meg, hogy az öreg nyomdokaiba lépett. Carl Ulrich a környéken működtetett vaskereskedést, és jól ment neki annak ellenére, hogy a közeli bevásárlóközpontban is volt egy nagy barkácsáruház. Carl személyre szabott szolgáltatásokat is kínált vevőinek. Jól értett a szakmájához, ahogy két régi alkalmazottja is. Nem úgy dolgoztak, mint azok a suhancok a bevásárlóközpontban, akik még azt sem tudták, mi a különbség a szárnyas csavar és a szárnyas betét között. Joe Pietro

d'Angelo és Rick Johnson kis ügyvédi irodát vezetett a településen.
Végrendeletekkel, adásvételi szerződésekkel, válóperekkel és más, vidéki falvakban szokásos apróbb ügyekkel foglalkoztak. Carla Joe unokatestvére volt. Egyedül Jeff Buckley járt be a közeli városba, aki társtulajdonos volt egy jól menő reklámügynökségnél.

Jeff nagyra törő és rendkívül karrierközpontú volt, és nem sokat törődött az otthoni ügyekkel. Minden évben kihagyta a fia ligameccseit, pedig a középiskola válogatott focicsapatának sztárja volt (a fiú az ő nevét kapta, de csak J. J.-nek hívták). Jeff még sohasem látta öt játszani. A lánya sem kapott többet tőle. Sohasem látta őt a tánc- vagy színielőadásokon. A középiskola után elutazott Kaliforniába, és nemrég vették fel a Duke jogi karára. Jeff persze szívesen hencegett Jill sikerével.

Nyaranta csupán két hétvégén bukkant fel a Tuti Táborban: július negyedikén és a szeptember első hétfőjét megelőző hétvégén. Ilyenkor igyekezett megnyerőnek mutatkozni, de abszolút semmi közös nem volt benne és a többi férjben. Ők csak Norát ismerték és kedvelték. Az ő kedvéért viselték el a férjét. Végül is Jeff kilógott a sorból, de egyáltalán nem törődött vele.

Nora Edwards elsőéves főiskolásként találkozott a felsőbb évfolyamra járó, kitűnő tanuló Jeffrey Buckley-val, aki a futballcsapat hátvédje és a baseballcsapat kapu anya volt. Határozottan nagy embernek számított a főiskolán. Néhány diákszövetségi haverjával érkezett az elsőévesek ismerkedési estjére, hogy szemügyre vegyék a lányokat: azonnal megdugható lotyókat és később elcsábítható, rendes lányokat kerestek közöttük. Ám Jeff Buckley ambiciózus lévén a csúcsra törekedett, bárhova is ment.

Összetalálkozott Norával, és azonnal tudta, őt akarja feleségének. Tökéletesen megfelelt neki. A lány kifogástalan etnikai, vallási és politikai háttérrel rendelkezett. Megfogta őt szelíd, nőies szépségével, bizakodó tekintetével és fiús frizurájával. Halványkék kasmírkardigánt, hasonló blúzt, a nyakában pedig finom gyöngysort viselt. Gyermeki ártatlanság sugárzott belőle, hiába próbálta rejtegetni. Nem volt buta, sőt valójában nagyon értelmesnek tartották; és cseppet sem játszotta meg magát. A barátnői szerint micsoda mázli, hogy sikerült felkeltenie a figyelmét egy olyan srácnak, mint Jeff Buckley, és az is, hogy egymásba habarodtak az első látásra. Ő pedig elhitte nekik, hogy szerencsés; és hitt Jeff Buckley-ban is. Ha csak megpaskolta, vagy rávillantotta mosolyát, ő a mennyekben érezte magát.

Jeff azonban azt értékelte benne a legjobban, hogy Nora még szűz volt, és

gondoskodott róla, hogy ez így maradjon addig, amíg egybe nem keltek. Hamar híre terjedt az egyetemen, hogy a csinos Nora Edwards az állam bajnok futballcsapatában játszó hátvédjének, Jeff Buckley-nak a tulajdona. Nora november 30-án született, és a jeles napon megkapta a fiú diákszövetségi kitűzőjét, aki közvetlenül a karácsonyi szünet előtt diákszövetségi társaival szerenádot adott neki. A kollégium előtt állva hallgatta végig abban a hosszú, sötétzöld bársonyruhában, amelyet a karácsonyi táncesten viselt a diákszövetség házában. Gyertyák gyúltak a kollégiumi szobák ablakában, és a megjelenő árnyak alapján sejteni lehetett, hogy lány diáktársai figyelik őket. Majd megfagyott, de reszketni sem mert, azt akarta, hogy Jeff büszke legyen rá.

Nora megfázva érkezett haza, és remélte, hogy hamarosan jobban lesz, mivel úgy volt, hogy a szilveszter estét Jeff szüleinek

házában töltik. A fiú anyja felhívta az övét, és meghívta Norát az otthonukba. Jeff azon az estén nyúlt először Nora bugyijába. Addig simogatta a csiklóját, amíg a lány el nem ájult. Kezdetben nyögdécselt, és amikor csaknem sikoltozni kezdett a gyönyörtől, Jeff csókjaival fojtotta bele a hangokat. A diákszövetség tavaszi gyűlésén kérte meg a kezét, és az ujjára húzta a gyűrűt, mielőtt még válaszolhatott volna, mert tudta, hogy a lány igent mond.

Nora szülei itt avatkoztak bele a románcba. Nora meg csak tizennyolc volt. Azt akarták, hogy fejezze be a főiskolát, és csak azután menjen férjhez. Azt mondták, ha majd Nora huszonegy éves lesz, visszatérnek a kérdéshez. Jeff belement. Neki is kellett tennie egyet-mást a házasságkötés előtt. Csak nem akarta elszalasztani Norát.

Miután Jeff megkapta a diplomáját, mesterfokozatot szerzett a Harvardon, és rövid katonai szolgálatra vonult be. Azután

belépett a Coutts és Wickhamhez, a város egyik jól menő hirdetési cégéhez. Nora folytatta a tanulmányait, és sikeresen távol tartotta magát más lehetséges kérőktől – vőlegénye diákszövetségi társai kisérték az egyetem társasági eseményeire, amikor Jeff nem tudott jelen lenni.

Ha bárki közeledni mert Norához, életveszélyes fenyegetések bevetésével távolították el mellőle. Az egyik fiú nem hallgatott a szóra. Öt ismeretlen támadók verték össze. Ezek után egyetlen férfi sem mert Nora Edwards közelébe férkőzni; persze Nora nem tudta, milyen messzire ment Jeff, hogy megtarthassa őt. Csak annyit tudott, hogy tanulnia kell, és hogy mindenki kedves hozzá.

Két héttel azután, hogy diplomát szerzett angol irodalomból, Nora Edwards hozzáment Jeff Buckley-hoz. Nagy, ízléses esküvőt tartottak. A hat, csupa fehérbe öltözött nyoszolyólány fejét fehér

rózsabimbóból font, vékonyka koszorú díszítette, csak a derekukon viselt, keskeny, zöld szalag tűnt fel rajtuk. A Bermudán töltött mézeshetek után beköltöztek Jeff szüleihez egy évre, amíg építkeztek. Az Ansley Court-i telket nagyszüleiktől kapták ajándékba.

Amikor végre elkészült a ház, beköltöztek. Nora otthonuk csinosítgatásával, kertészkedéssel töltötte napjait, hogy olyan helyet varázsoljon belőle, amelyet Jeff büszkén mutogathat másoknak. Rögtön összebarátkozott a már ott lakó szomszédokkal, és a később odaköltözőkkel is jó kapcsolatot alakított ki. Aztán teherbe esett. Előbb jött Jill, négy évvel később pedig J. J. A szomszéd nők is akkoriban vártak gyereket, vagy később szültek. Jill és J. J. Seligmannék, Ulrichék, Johnsonék és Pietro d'Angelóék gyerekeivel nőttek fel. Annak idején Becky Seligmann és Natalie Ulrich vigyázott J. J.-re. Carla lánya,

Maureen együtt érettségizik majd J. J.-vel egy év múlva, és már csak a Pietro d'Angelo ikrek, Max és Brittany maradt otthon. Ansley Courtból hamarosan egy nagy, üres fészek lesz, de senki sem tervezte, hogy elköltözik onnan. Majd oda várják haza a látogatóba érkező gyerekeiket, később az unokáikat, és mindenkinek jut majd hely bőven.

Rina visszament dolgozni egy állami hivatalba, Carla is visszatért a közeli kórházba, Joanne a körzeti iskolában helyettesített, Tiffany pedig valami joggal kapcsolatos tanfolyamot végzett a helyi főiskolán. Arra készült, hogy majd segédkezik Rick és Joe jogi cégében. Nagyon úgy nézett ki, hogy csak Nora topog egy helyben, legalábbis így volt egészen mostanáig.

– Nemsokára én leszek az egyetlen, aki itthon maradt – jegyezte meg a többieknek.

Akkor csinálj valamit – ösztökélte Rina. – Van diplomád. Végezz el egy felnőtteknek szervezett, számítógépes tanfolyamot, miután J. J. elmegy a főiskolára, tavaly én már túlestem rajta. Muszáj volt. Bármihez is kezdenél, szükséged lesz számítógépes ismeretekre.

– Csak az alapképzést végeztem el angol szakon felelte Nora. – Mire jutnék vele manapság az én koromban? Még csak tanítási gyakorlatot sem szereztem, mert arra készültem, hogy férjhez megyek, otthon maradok főiskola után. Háztartástant tanultam.

A nők mindig az egyenjogúságért harcoltak. Te nem is készültél arra a lehetőségre, hogy egyszer esetleg a saját lábadra kell állnod? – Rina a fejét csóválta.

– Úgy értem, mi lenne, ha Jeff hirtelen felborítana mindent, vagy ha halálos autóbaleset érné?

Vagy akkor, ha lelőné egy felbőszült férj – morogta Joanne a bajusza alatt,

Carla csúnyán nézett rá.

– Annak idején azt hittük, hogy a női egyenjogúság mozgalma nem más, mint egy rakás leszbikus, radikális és liberális beállítottsággal – mondta Nora. – A rendes lányok nem szűrték össze a levet velük. Különben pedig biztos vagyok benne, hogy Jeff gondoskodott rólunk tragédia esetére, bár ő meg van győződve arról, hogy vele semmi rossz nem történhet. Ebben mindig is jó volt – folytatta lojálisán a férje mellé állva.

– És hogyan alapozza meg a nyugdíját? – forszírozta tovább a kérdést Rina. – Milyen típusú nyugdíjat választott?

Nora vállat vont. – Nem tudom. Soha nem beszéltünk róla.

– Hát pedig tudnod kellene, szívem. – Ezúttal Carla szólalt meg. A fenébe is, gondolta, Nora mindig is olyan bizakodó.

Nem hülye. Távolról sem. Csak túl kedves, túl udvarias, és ezt Jeff maximálisan kihasználja. Ő bezzeg biztos gondosan megtervezett mindent, tűnődött Carla komoran, és ha a feleségét egy fiatalabbra akarja lecserélni, akkor valószínűleg jól elrejtette a vagyonát. Rick említett valami ilyesmit. Norának segítségre lenne szüksége. – Utána kellene járnod, mije van Jeffnek– tanácsolta legjobb barátnőjének. A többiek egyetértően bólogattak.

– Hogy? – tette fel a kérdést Nora. – Halvány fogalmam sincs, hogy szokták ezt csinálni. Mellesleg nem akarom, hogy Jeff azt higgye, nem bízom benne. Mindig is olyan jó volt hozzám.

Carla egy pillanatig úgy nézett ki, mint aki mindjárt kifakad, Rina pedig megvetően horkantott egyet, aztán nyugodtan azt mondta: – Te is éppen elég jó voltál hozzá, szívem. – Elfordult tőle. – Carla, szerinted Rick tudna diszkréten puhatolózni ez

ügyben? Csak azért, hogy Nora legalább tudja, mivel kell szembesülnie a legrosszabb forgatókönyv esetén.

– Meg fogom kérdezni tőle – adta meg magát Carla. És Rick vagy megteszi, vagy megölöm, tette hozzá gondolatban. Rinának igaza volt, bár soha nem említette Norának, vagy nem beszélt róla a jelenlétében. Jeff Buckley készül valamire. Senki sem csodálkozna, ha egyszer Jeff úgy döntene, soha többé nem megy haza. Ha valami történik, akkor az hamarosan bekövetkezik. Ha J. J. leérettségizik, és augusztusban elmegy a főiskolára, az kapóra jön Jeffnek: ő is fogja magát, és ott hagy csapot-papot. Carla felállt. – Mennem kell, lányok. Ma délután háromtól tizenegyig dolgozom. Maureen készít vacsorát az apjának, és ez valószínűleg azt jelenti, rá fogja venni, hogy hazafelé ugorjon be KFC-be, és vigyen haza valamit. – Elnevette magát.

Vörös húst nem eszik, de KFC jöhet minden mennyiségben. Ilyenek a tinédzserek! Mit is mondhatnék erre?

Mondd meg a lányodnak, hogy nekem is hozasson valamit Rickkel – mondta Nora. – Valószínűleg Jeff sem jön haza, J. J. a barátnőjével tanul, legalábbis nekem azt mondja, hogy tanulnak – tette hozzá kényszeredetten mosolyogva.

Nahát – kezdte Tiffany –, akkor eljött a kedvező alkalom, hogy ma este megrendeld a Csatornát, Nora! Meglátod, megszereted.

Napközben nem lehet nézni? – kérdezte Nora. Tiffany a fejét rázta. – Csakis esténként érhető el – felelte vigyorogva.

Senki sem mondta meg közületek, hogy pontosan mi is ez a Csatorna – jegyezte meg Nora. – Régi filmeket vetítenek rajta? Mi ez voltaképpen?

Az, aminek te akarod. Mindenkinek más és más válaszolt Joanne halkan. – Mindnyájan más szemmel nézzük, és mást kapunk tőle. A

fantázia tökéletes világa. Majd meglátod ma este.

Tényleg bejön majd nekem?

Az attól függ, de szerintem igen – mondta neki Joanne, majd felállt. – Nekem is mennem kell. A kerületi tantestület felkért, hogy segítsem ki őket a jövő havi vizsgahéten. Fel kell készülnöm rá. Rina, mennyei volt a zselés rudacskád, mint mindig.

– Gyerünk – mondta Carla, és felhúzta Norát a székről, majd belekarolt. – Hazakísérlek. Kösz, Rina, sziasztok, lányok!

– Mondd csak, miért titkoltad előttem a mai napig? – kérdezte Nora, amint átvágtak a zsákutcán. – Rendszerint semmit sem hallgatsz el előlem. Ezt miért?

Carla felsóhajtott. – Azért, mert a Csatorna titok – válaszolta őszintén. – Csak nőknek, és nem mindegyiknek szól. Ha megtetszik, máskor is megnézed. Ha nem, akkor nem folyamodsz hozzá, és elfelejted az egészet.

Azt mondták, így működik, és mindig is így működött. És ami a legfontosabb, ez olyan titok, amelyről férfiak nem szerezhetnek tudomást. Majd megérted, ha a saját szemeddel látod.

– Hát ez igazán különös – jegyezte meg Nora.

– Nem tudom, bele akarok-e bonyolódni valami ilyesmibe. Miért nem tudjátok megmondani kereken, mi ez az egész? Miért köntörfalaztok? És mire jó ez a nagy titkolózás? Illegális ügyről van szó?

Odaértek Buckley-ék házához, és odakint folytatták a beszélgetést.

– Joanne igazat mondott. Mindnyájan más szemmel látjuk a Csatornát. Szerintem az a legjobb, ha azt mondom, a Csatorna lehetőséget ad arra, hogy kiéld a fantáziádat. Az eredmény más nekem, és más a többieknek, és te is teljesen másképpen fogod látni. Már említettük, hogy ez amolyan interaktív dolog, drágám. Én

magam sem tudom, pontosan hogy működik, de hogy szeretem, az biztos.

– Hát igen... – sóhajtotta Nora bizonytalanul. Nem értett a számítógépeidhez és az interaktív izékhez. Az egész kínai volt számára. Feltételezte, hogy egyet s mást majd meg kell tanulnia, ha boldogulni akar azoknak a fura gépeknek és rendszereknek a világában, amely körül minden forogni kezdett, miközben ő azon igyekezett, hogy jó feleség és jó anya legyen. Ha pár hónap múlva J. J is elmegy, akkor talán eljön az ideje, hogy beiratkozzon egy tanfolyamra. Rínának és Carlának igaza volt.

– Majd meséld el, hogy tetszett a Csatorna – mondta Carla, és barna szemével hunyorogva nézett Norára amint elbúcsúztak Buckley-ék konyhai verandájánál.

– Szia! – mondta, és a valószínűtlenül zöld gyepen át elindult a szomszédban álló házukhoz.

Nora bement a házba, és a konyhán át bevonult dolgozószobába, ahol fáradtan huppant a fotelba. Azzal, hogy ma reggel hangot adott félelmeinek a barátai előtt, lehetőséget kapott arra, hogy felébredjen, és elgondolkozzon, mi zajlik körülötte. Huszonhat éven át teljes odaadással szolgálta Jeffet, a férje akaratát, szükségleteit és a gyerekeit. Mindent értük tett. Soha semmit nem kért magának. Ennek következtében elég unalmas ember lett belőlem, ismerte el Nora magában. Jeff izgalmas életet élt, az ő élete pedig olyan átkozottul hétköznapi és szürke volt. Lehet, hogy a Csatorna lesz az első lépés az új és izgalmas Norához vezető úton.

Amikor idejöttek Ansley Courtba, olyan érdekesnek találta. Szeretett otthon lenni, szeretetteljesen és gondosan rendezte be a szobákat, szívesen dolgozgatod odakint a kertben Mr. Handlemannal, a kertésszel, aki a telkükre kerülő növények és fák

kiválasztásában segédkezett. Egyedül szemelte ki a szöveteket és a festékeket. Bútort, szőnyeget vásárolt, és Jeffet fikarcnyit sem érdekelte az egész. Azt mondta neki, a ház az övé. A ő birodalma, azt csinál vele, amit akar, amennyiben elég ízléses és elegáns lesz ahhoz, hogy esetenként meghívhassa oda a főnökeit és az ügyfeleit.

Jeff a Coutts és Wickham reklámügynökségnél helyezkedett el, amely akkoriban közepes nagyságú cégnek számított. Szokatlan éleslátással dolgozta ki ügyfeleik sikeres kampányait, és ők nagyon kedvelték őt. |Keményen dolgozott, de akkor még Norának is igen sok dolga akadt. Otthonuk olyan volt, mintha egy lakberendezési lapból lépett volna ki. Azokban az években kitűnő házigazdaként szórakoztatta a céges vendégeket. Karácsonyi partijaikról még a városi újság vasárnapi, színes mellékletében is írtak. Jeff

végül társtulajdonos lett a cégben, amelynek a nevét is megváltoztatták Buckley, Coutts és Wickhamre.

A gyerekeket is gondosan tervezték be úgy, hogy kellő idő – négy év – legyen közöttük. Irtózatosan jól sikerültek. Jill felgyorsította főiskolai tanulmányait. Amikor véget ér a nyári vizsgaidőszak, büszkén jelentheti ki, hogy három év alatt végezte el az egészet. Már felvételizett a jogi karra, és fel is vették a Duke Egyetemre. Nyár végén kezdi a tanulmányait. J. J. nem volt olyan összeszedett, mint amilyen nővére volt tizennyolc évesen. A fiúnak négy évre, vagy annál is több időre lesz szüksége, hogy lediplomázzon, legalábbis Nora így gondolta, de meg volt győződve arról, ha J. J. egyszer megalapozza az életét, akkor nagyszerű dolgokat fog véghezvinni.

Igen, gondolta Nora, nekem is kezdenem kell magammal valamit. Nekem is élnem kell a saját életemet. Szép a házam,

makulátlan a gyepem, csodálatosak a gyerekeim, de mi a fene lesz velem? Ha Jeffnek valóban viszonya van, ha Rina igazat beszél, akkor elveszthetek mindent. Akkor mihez kezdek majd? Ám Nora tudta, hogy ez már nem amolyan „mi lesz, ha" kérdés, mert nyilvánvaló, hogy a férje összeszűrte a levet valakivel, és a mai napig, amíg ki nem mondta a barátnői előtt, maga sem mert szembenézni vele. Most megtette, és pokolian rettegett a dolog kimenetelétől.

Mi történt velük? Ma kisebbfajta megrázkódtatásként érte, amikor reggel elhangzott, hogy a férje nagy szoknyavadász, de hát nem rózsaszínű szemüvegen át tekintett rá azóta, hogy találkozott vele? De igen, azt lettem, ismerte el magában. Ő homályosan látott, Jeff pedig az egyetem egyik körülrajongott, felsőéves hallgatója volt, aki előtt nem igazán járt senkivel. A Lane-en tanult, ahova csak lányok jártak.

Azóta elhunyt apját lenyűgözte Jeff Buckley. – Ez a fiú stabil családból származik – ezt mondta róla, Nora tisztán emlékezett apja szavaira. Jeff Buckley a biztos jövő. Hátvéd. Diákszövetségi elnök. Vitacsoport vezetője. Mindez akkor volt, amikor Amerika diákjai tiltakoztak, lázadoztak. Jeff nem lázadt. Azt mondta, a lázadás hatástalan és időrabló. A rendszeren belül kell megváltoztatni a rendszert, nem pedig anarchiát keltve. Jeff maga volt a tökély. Nora egyszerűen csodálatosnak látta, a fiú pedig azonnal megnyerte az apját is, amikor uramnak szólította. Akkor mutatta be a szüleinek, amikor az egyik hétvégén először látogatott haza a főiskoláról.

Nora anyja azonban aggódott amiatt, hogy Jeff – milyen szót is használt? – kissé *parancsolgató.* Igen, a mamája parancsolgatónak találta, de Nora nem törődött vele. Az apja volt a ház ura. Jó volt, hogy valaki más hordozza a felelősséget.

Annyi év után már nem volt biztos benne, nem az anyjának volt-e igaza. Talán figyelmeztetni szerette volna a maga finom módján, de ő akkoriban amúgy sem hallgatott volna rá, döbbent rá Nora. Szerelmes volt, és mindent csodálatosnak látott. Soha nem járt még senkivel. A nászéjszakáig tartogatta a szüzességét. Emlékezett, hogy a fiú mennyire örült ennek. Persze az is nyilvánvaló volt, hogy Jeffnek nem ő az első, de tapasztaltsága még inkább fokozta az együttlét izgalmát.

Ám Jeff sohasem szerette, ha Nora – a férfi szavai szerint – túlzott lelkesedést mutatott szeretkezéseik során. Egyszer azzal vádolta, hogy kurvásan viselkedik, és azzal nagyon megbántotta az érzéseiben. Nora azt hitte, hogy tetszeni fog neki újonnan feltámadt szenvedélyessége. Ő úgy gondolta, ha szeretünk valakit, azt a tudomására is hozzuk. Jeff nem osztotta az álláspontját.

– Ha nem én vettem volna el a szüzességedet – mondta neki Jeff–, most elbizonytalanodnék veled kapcsolatban. Nagyon vérmes vagy, szívem.

A vörösen izzó szex gyorsan kihűlt közöttük. Nem azért, mert Nora így akarta, hanem azért, mert nem engedték neki, hogy a közös szenvedély részese lehessen. Az újdonság varázsa elmúlt, és a férfi elvesztette érdeklődését. Visszatekintve úgy tűnt neki, hogy Jeffet csupán a szüzessége érdekelte, és az, hogy szüljön neki gyerekeket. Így aztán öt évvel ezelőtt teljesen felhagytak a szeretkezéssel. Nora pontosan emlékezett a napra. Szeptember 5-e volt, a munka napját megelőző hétvége. Jeff berúgott, és Lanie-nek nevezte. Ó, igen. Az a nap örökre bevéste magát az emlékezetébe.

Amikor a barátnői férjük szenvedélyéről beszéltek előtte – mellesleg már ők sem kaptak belőle annyit, mint régen –, Nora hallgatott. Tudta, azért nem erőltetik, hogy

hozzászóljon, mert tisztában vannak vele, hogy nem szívesen beszél erről a kérdésről. Ha ismerték volna a helyzetet, akkor sajnálták volna. Nora nem bírta volna elviselni, ha azért sajnálják, mert a férje nem találja érdemesnek arra, hogy lefeküdjön vele. Tartotta a száját, és úgy élte tovább az életét, mintha minden a legnagyobb rendben volna, persze korántsem volt így. Most pedig kiderült, hogy a férje bármikor lapátra teheti, mint egy rakás szemetet, egy másik nő miatt. Ezt már nem lehetett eltitkolni.

– Fogadni mernék, hogy ők bezzeg állandóan szeretkeznek – morogta magában Nora. Kíváncsi lett volna, hogy nézhet ki a másik nő. Talán szőke. Hány éves lehet? Ha a húszas évei végén jár, vagy harminc, akkor jó húsz évvel vagy annál is többel fiatalabb Jeffnél. A harmincas éveik elején járó nők szexualitásuk virágkorát élik. Legalább a gyerekek már felnőttek, vagy csaknem azok, így nem kerül szóba majd olyan hülyeség,

mint a felügyelet vagy a láthatás. Nora tudni szerette volna, mennyit tudnak vagy sejtenek apjuk gyarlóságairól. Sem Jill, sem J. J. nem állt közel Jeffhez sohasem. Nem töltött elég időt otthon ahhoz, hogy ezt lehetővé tegye. Ő viszont nagyon jó viszonyt alakított ki mind a két gyerekével.

A gondolatai egyenesen visszavitték a problémájához. Mit kezd majd vele? Rinának igaza van: Nora Buckley kétségbeejtő helyzetbe került, és igazán nem szívesen nézett szembe a valósággal. Mi ütött belé, hogy még egy kis összegű bankszámlát sem nyitott magának? Valamit a borús időkre. Jeff valójában sohasem garasoskodott, ezért minden hónapban lecsíphetett volna egy kicsit a háztartásra szánt pénzből. Nem szólt volna, ha egyszerre csak egy kicsit szán magára. De nem, Nora Buckley-t túlságosan lefoglalta az, hogy örömet szerezzen a férjének, és magára

egyáltalán nem is gondolt. Ilyen hülye nem lehet valaki!

Telefoncsörgés riasztotta meg. Felvette a kagylót.

– Szia, anya! – szólt bele J. J. a vonal másik végén. – Lily mamája azt mondta, maradjak náluk éjszakára.

Ő és Mr. Graham meghívott valakit vacsorára. A barátjuk valami nagykutya az egyetemen, és bemutatnának neki. Azt mondtam, te biztos nem ellenzed.

– Miért nem tudsz hazajönni utána? – kérdezte Nora.

– Anya! – J. J. dühösen kiabált bele a kagylóba. – Hülyét akarsz csinálni belőlem? Úgy fog kinézni, mintha takarodóra mindenképpen haza kellene mennem. Mi van, ha az a fazon az egyetemről és én éppen valami fontos kérdésről dumálunk, és én pontban tízkor felállók, és azt mondom: „Bocsi, Mr. X, de vár a mamám otthon."

Tényleg azt akarod, hogy komplett idiótának nézzenek?

– Nem, azt nem szeretném. És mi lesz a holnapi ruháiddal? – folytatta a kérdezősködést Nora.

– Suli után hazaugrom, és bepakolok pár cuccot. Fogkefét is, oké? – Úgy hangzott, nagyon várja már azt a találkozást.

– Oké – adta meg magát Nora méltóságteljesen. Mi mást tehetett volna?

– Kösz, anya, akkor szia! – Egy kattanás, és a telefon elnémult.

Nora tudomásul vette a helyzetet, de valami motoszkálni kezdett az agyában, ezért újra felkapta a telefont, és Grahaméket tárcsázta. Maris Graham vette fel a kagylót. – Maris, itt Nora Buckley. J. J. hívott az előbb. Ugye nem okoz gondot ez az egész? J. J. bármikor hazajöhet.

– O, dehogy – felelte Maris Graham. – Majd Peter szobájában alszik. Emeletes ágy van benne. Michael Collier az egyetemi

felvételi bizottság elnöke. Tudom, hogy J. J. gond nélkül be fog jutni, de arra gondoltam, ha Mike találkozik vele, meg fogja kedvelni. – Elnevette magát. – De nem is ez a lényeg, hanem az, hogy talán J. J. kaphat majd egy jobb állást az egyetem területén, és az ösztöndíja szempontjából sem ártana, ha elbeszélgetnének. Jobb lett volna, ha korábban találkoznak, de Mike csak évente egyszer vetődik el hozzánk. Ő és John együtt tanultak a Princetonon.

– Nos, remek – felelte Nora. – Ja, és köszönöm, Malis, hogy olyan kedvesek J. J.-hez. Ezt igazán nagyra értékeljük.

– Nem kell megköszönnie, J. J. jó gyerek – válaszolta a nő.

Nora alig tette le a telefont, máris csörögni kezdett Újra. A férje hangját hallotta meg a kagylóban.

– Csinálsz te egyáltalán valamit, vagy egész nap csak a telefonon lógsz? –

üdvözölte Jeff. – Már órák óta próbállak elérni.

Nora felsóhajtott. – Ne próbáld rám kenni, Jeff. Ma reggel Rinánál voltam. Üzenetet is hagyhattál volna.

Megnyomta a hívóazonosítót. – Mostanáig egyáltalán nem hívtál. Üzenetet sem jelzett a telefon. Biztos rossz számot tárcsáztál. Maris Grahammel beszéltem az, előbb. J. J. náluk tölti az éjszakát. Meg akartam tudni, nem gond-e ez Marisnak. Mi a helyzet?

Ma este nem tudok hazamenni – felelte a férfi kurtán. Egyáltalán nem reagált Nora magyarázataira.

Nagy kampányról van szó, és az ügyfél detroiti. A találkozó után még meghívjuk vacsorázni, borozni, és akkor már rohadtul késő lesz. A cég lakásában maradok éjszakára.

– Hát persze – mondta Nora némi éllel a hangjában. – A hétvégén sem voltál itt, Jeff, de természetesen megértem. Csak ne felejtsd

el, hogy a sportszövetség díjátadója pénteken lesz az iskolában. J. J. ösztöndíjat kap az egyik tehetségkutató klubtól. Rohadtul elvárom, hogy ott legyél a fiad miatt.

Mi franc ütött beléd? – csattant fel Jeff. – Gondolom a változó kor. Úgy dolgozom, mint egy állat azért, hogy te és a gyerekek jól éljetek, és nem kapok mást, csak nyafogást.

– Ha nem tűnt volna fel, két évvel ezelőtt voltam hormonterápián, nem mostanában. Viszonyod van Jeff? – Amint Nora visszavágott neki, maga is megdöbbent, milyen szavak csúsztak ki a száján.

– Válaszra sem méltatom ezt a kérdést, Nora – mondta Jeff gőgösen. – A héten még felhívlak.

– Ne fáradj vele! Csak gyere haza a díjátadóra. J. J. az egyetlen fiad – jegyezte meg csípősen Nora. – Legalábbis az egyetlen, akiről én tudok, drágám.

A telefon elnémult, de azt még hallotta, hogy a vonal másik végén Jeff a fogán át szívja a levegőt.

– Ó, te jó ég! – suttogta, amint a telefont visszatette a töltőre. A férje nem tagadott semmit. Gyakorlatilag mindent megerősített azzal, hogy nem válaszolt a kérdésére. Ha nem lenne viszonya, egyszerű nemmel felelhetett volna, de nem így történt. Azon csodálkozott, hogy Jeff nem kérte meg, határozza meg számára a *viszony* szót. Mikor lett a férje ilyen szemétláda? Vagy mindig is ilyen volt, csak ő annyira elvakult, hogy nem vette észre? Nagy szarban vagy, barátnőm, mondta magában. És teljesen egyedül maradtál. Nora apja meghalt, és az tuti, hogy nem fog az anyjához rohanni. Elsősorban azért nem, mert Margó sohasem kedvelte Jeffet igazán. Nem voltak testvérei. Mi a francot fog csinálni? Tényleg nem számíthatott senkire. Megrémítette, hogy

minden jel arra mutat, borzalmas játékukban Jeffnél van az összes ütőkártya.

Nora felállt, és járkálni kezdett a szobában. Fogalma sem volt, hány óra van, de az ablakon beáradó fény alapján délután lehetett. Amikor hozzáment Jeffhez, egyáltalán nem hitte, hogy életében eljut egy ilyen pontra. Nora úgy gondolta, a házasság örök életre szól. Régen úgy volt, és továbbra is így kellene maradnia. Ansley Courton sem volt másképpen, de akkoriban mindnyájan szerencsések voltak. Úgy tűnt, senki sem dolgozik meg azért, hogy fennmaradjon a házassága. Mostanában annyi a válás, gondolta.

Kiment az elülső folyosóra, és belebámult az előszobai asztal fölött lógó tükörbe. Na jó. Hatvanvalahány kiló volt, és a házas évek alatt szedte magára a súlyfölösleget. Már nem az a régi, lángoló vörös hajú lány tekintett vissza rá. Hátrasimította haját a halántékánál. Ott jobban kifakult, mint a feje

többi részén. Közelebb hajolt a tükörhöz. Igaz, volt pár nevetőránc a szeme körül, de a fenébe is, az ismerősei közül mindenkin látott már olyat. Akkor is jó nőnek látszom, gondolta. Valójában igen jó formában volt ahhoz képest, hogy közel járt az ötvenhez, eltekintve attól, hogy a melle kissé megereszkedett, a dereka már nem volt olyan keskeny, mint régen, és a combján narancsbőr jelei mutatkoztak. Nem ilyen mindenki ebben a korban?

Nora nagyot sóhajtott. Nos, hát már nem az a lány volt, aki annak idején férjhez ment, és Jeff sem az a fiú volt már, aki elvette őt, de valahogy tisztességtelennek erezte a különbséget. Az esetek többségében a férfiakon jobban látszik a kor, mint a nőkön. Jól tudta, hogy Jeff heti ötször edz a munkahelye konditermében, amikor otthon étkezik, ragaszkodik a zsírszegény és kevés szénhidrátot tartalmazó ételekhez; nem dohányzik, és csak különleges alkalmakkor

iszik nagyon drága borokat. Igazság szerint sokkal jobban néz ki most, mint amikor összeházasodtunk, gondolta Nora.

Nora szórakozottan lépkedett vissza a dolgozószobába. Jeff még nem mondott neki semmit, de érezte, hogy készül rá, és hamarosan eljön az ideje, amikor meg fogja tenni. Lehuppant a kanapéra. A fenébe! A fenébe! A fenébe! A fenébe! Nem hagyta nyugodni az az idegesítő kérdés. Mit tesz majd, hogy túlélje ezt a katasztrofális helyzetet? Az újonnan tapasztalt feszültség teljesen kimerítette. Elnyomta az álom, és nyugtalanul aludt egy darabig – fogalma sem volt, meddig. Fiatal lány hangja zökkentette ki zavarából és merengéséből

– Mrs. B.! Én vagyok az, Maureen. Meghoztam a rendelését a KFC-ből.

– Köszönöm, drágám – kiáltott vissza Nora. – Letennéd a pultra? – Nem akarta, hogy Maureen lássa, mert rádöbbent, hogy álmában elsírta magát. Biztos volt benne,

hogy pokolian néz ki. Ha a lány így látta volna, felhívja Carlát a kórházban, Carla pedig azonnal telefonál neki. Tudta, hogy senki sem tehetne érte sem mit abban a pillanatban.

– Rendben, Mrs. B. Befelé jövet összefutottam J. J. vel. Azt mondta, nem akarja zavarni magát, majd holnap jön, ahogy megbeszélték. A papa csomagolt magának krumplipürét és káposztasalátát is. Remélem, így jó lesz – mondta Maureen.

– Persze, hogy jó lesz, drágám, az a kedvencem nyugtatta meg Nora. – Mondd meg apádnak, hogy köszönöm, és tudassa velem, mennyivel tartozom, rendben? – A lány biztos elment, mert ajtócsapódást hallott. Felállt, kiment a konyhába, hogy bevigye magával a vacsoráját. Kivett egy tányért a szekrényből, és kinyitotta a papírdobozt. Rick egy csirkemellet és két szárnyat tett bele neki. Még nem hűlt ki és nagyon jó illata volt. A húst rárakta a

tányérra, és tett mellé egy kis megvajazott kekszet is. A krumplipürét és a szószt is a tányérra kanalazta, majd fogta a salátásdobozt, és az egésszel együtt bevonult a dolgozószobába Még visszament villáért, szalvétáért és egy pohár barackos teáért, aztán végre leült, és bekapcsolta a tévét.

A liftekben mindig ugyanaz ment: háború és ingadozó tőzsde.

A ház két macskája, Mick és Jerry a száját nyaldosva nyávogva keringett körülötte. Reménykedve bámultak rá. Nora elnevette magát, aztán a húst lefejtette a két csirkeszárnyról, szalvétára halmozta, és letette nekik a padlóra. A macskák élvezettel estek neki az adománynak. Amikor a híradó véget ért, Nora kikapcsolta a készüléket. A kandallópárkányon álló óra hetet ütött, és neki újra eszébe jutott a barátnőivel folytatott reggeli beszélgetés. Egyedül töltötte az estét. Senki sem tartózkodott a házban rajta és a macskákon kívül.

Megrendelhetné azt a csatornás dolgot. Úgy tűnt, hogy a barátnői kedvelik, és a fenébe is, ő is használhatna valami hangulat javítót. Gyanította, hogy valami tizennyolc éven felülieknek szóló dologról lehet szó, de akkor mi van? Carla a legjobb barátnője a világon, és ő nem terelné rossz útra. Felvette a telefont, és tárcsázta a Külvárosi Kábeltévét.

Két kicsengés után gépi hang szólalt meg a fülében. – Köszönjük, hogy a Külvárosi Kábeltévét hívta. Ha műszaki problémái vannak, nyomja meg az egyes gombot. Ha díjköteles filmet szeretne rendelni, nyomja meg a kettes gombot. Ha más kérdéssel keresett meg minket, maradjon vonalban a kezelő jelentkezéséig. Kérdését beérkezett hívások sorrendjében fogjuk megválaszolni,

A csatorna mozicsatorna lenne? – tűnődött Nora. Nem. Azt Carla megmondta volna. Várakozás közben olyan régi slágert játszottak, amely jól illett a helyzetéhez „ A

cipő arra való, hogy járjanak benne.” Nora érezte, hogy elvigyorodik.

– Külvárosi Kábeltévé, Joyce vagyok. Miben segíthetek? – csiripelte egy vidám hang váratlanul.

– Én... én a Csatornát szeretném megrendelni – hadarta Nora, miután elszánta magát.

– A telefonszámát kérném – mondta Joyce közömbösen, mintha egyáltalán nem érdekelné, milyen szórakozást választott Nora.

– 567-2339 – felelte Nora.

– Buckley? Ansley Court 720?

– Igen

– Az ön neve? – kérdezte a kezelő.

– Mrs. Buckley – felelte Nora.

– Rendben van, Mrs. Buckley. Ma este nyolckor a hatvankilences csatornán fogja megtalálni a rendelését. Tehetek még valamit önért?

– Nem, köszönöm – mondta Nora, és letette a telefont. Ó, te jó ég! Megtettem, gondolta vihogva, és hozzálátott, hogy megegye a vacsorája maradékát. Rájött, már alig várja, hogy este nyolc legyen. Csakis pornó csatorna lehet, döntötte el magában, de nem törődött vele. Ő és Jeff együtt megnéztek pár ilyen filmet régen. A férje azt állította, hogy őt nem izgatja fel az ilyesmi, de lehet, hogy csak a szája járt. Nora úgy emlékezett, bugyutának, de izgatónak tartotta ezeket a filmeket. Lehet, hogy pont ilyesmire volt szüksége: egy mocskos filmekkel eltöltött estére és egy kis fagylaltra. Mindent elpusztított a tányérról az utolsó falatig.

Miután az edényeket betette a mosogatóba, felment az emeletre, gyorsan lezuhanyozott, felvett egy tiszta hálóinget, amelynek az elején egy mackó azt hirdette: „Nem szeretem a reggeleket." A fagylaltját tíz másod percre betette a mikroba, fogott egy

kanalat, valamint egy pohár vizet, és mindent maga mellé tett a fotel melletti kisasztalra. Miután kényelmesen elhelyezkedett, és elégedetten felsóhajtott, pontban nyolc órakor megragadta a távirányítót, bekapcsolta a tévét, és a hatvankilences csatornára állította. A képernyő sötét maradt.

– Ó, az isten szerelmére – morogta Nora félhangosan Megfeledkeztek volna a rendeléséről, és nem kükiik neki a jelet? A francba! Tudhatta volna, hogy ez is elfordulhat.

Ám a képernyő hirtelen kivilágosodott, és egy negédes hang azt búgta: – Jó estét! Üdvözöljük a Csatornán, ahol a fantázia valósággá válik.

Nos, ezt bizonyos értelemben zavarónak, de kétségtelenül érdekesnek találta. A képernyő váltott, és Nora egy nagy nappalit pillantott meg maga előtt premier plánban. Ó – ejtette ki halkan. Szép szoba volt. Mindig

is olyat képzelt el magának, de Jeff nem kedvelte volna. Nagyon modernnek és elegánsnak tűnt. Mindenütt üveg, króm és réz csillogott. A kényelmes, puha, fehér díványokon és székeken smaragdzöld és zafírkék selyempárnák hevertek szanaszét. Még a szőnyeg is törtfehér volt. Olyan vastagnak látszott, hogy biztos bokáig süppedt volna bele a lába, ha rálép. A szobát szórt fény világította be. Minden asztalon gyertyák égtek. Ha ez mindez a fantáziájára lett volna bízva, ő illatosított gyertyákat választana. Imádta a gardéniaillatú gyertyát. A hatalmas ablakokon át látszott az egész esti város. Egy kanálnyi fagyit nyomott a szájába, és élvezettel forgatta nyelvével a karamellízű édességet.

Hallotta, hogy nyílik, aztán becsukódik az ajtó. Egy férfi jelent meg a képernyőn. Nora eltátotta a száját, kanala megállt a levegőben. A barnára sült, izmos férfit csak egy fehér törülköző takarta. Nála tökéletesebb pasit

még sohasem látott az életben. Teljesen úgy látszott mintha őt nézné, és rá mosolyogna. Fehér fogsora vakítóan villogott bronzszínű bőre mellett. Maga volt a tökély – csak a jó ég tudja, mi mással lehetett volna még magasztalni –, és Nora nem tudta levenni róla a szemét.

Széles mellkasán tükörsima bőr feszült. A dereka és a csípője valószínűtlenül keskenynek látszott. Hosszú lába miatt nagyon magasnak tűnt. Koromfekete haját divatosra és rövidre vágták. Nora nem igazán látta, milyen színű lehet a szeme vastag szemöldöke árnyékában, de a pokolba is, számít az? Ó, igen, drágám, ez pornócsatorna! Alig várta, hogy láthassa, milyen lesz az a nő, aki a tökéletes férfi partnere lesz a játékban.

A férfi egyenesen rá nézett, de legalábbis úgy látszott, mintha őt bámulná. Ez egy kicsit hátborzongató, gondolta Nora. Aztán a férfi megszólalt, és a hangja tökéletesen illett

rendkívül férfias megjelenéséhez. Mélyen zengett, és volt egy kis rekedtes beütése. – Szia, Nora. – Újra elmosolyodott. Hamiskásan mosolygott. – Na, vörös kalóz, nem jössz át hozzám játszani? – kérdezte.

Nora elmosolyodott. Gyerekkorában játszották a vörös kalóz nevű játékot, és kezdetben azt hitte, a fiúk vörös haja miatt kiáltják azt neki: „Vörös kalóz, gyere át!" Hátradőlt a fotelban, és továbbra is a cicababát várta, akinek már fel kellett volna tűnnie a színen. Miért nem mondta meg Carla, hogy ez pornócsatorna? Miért kellett akkora titkot csinálni belőle? Talán azt hitte, sokkot kapok tőle, tűnődött Nora.

A férfi kinyújtotta a kezét. – Nora – szólalt meg ismét halkan –, nem jössz? Te rendelted a Csatornát, ahol megelevenednek az ábrándjaid, amelyeket éveken át kergettél. Csak nézni akarsz, vagy szeretnél szórakozni is velem egy kicsit?

Hirtelen borzongás futott végig a gerincén. Hozzá beszélt! Nem! Az nem lehet, hogy hozzá beszéljen!

– Félsz, Nora? Jól tudod, hogy nem kell tartanod semmitől – nyugtatta meg egy újabb hamiskás mosollyal, végül is ez a te fantáziád. Ígérem, semmi olyasmit nem teszünk, amit te nem szeretnél, de biztosíthatlak, én tudom, mit szeretnél, drágám. Persze most nem bízol a férfiakban, ugye? Nos, nem hibáztathatlak ezért, ha arra gondolok, mit művel veled Jeff hosszú évek óta. – Ismét kitárta a karját. – Rajta, Nora, gyere át hozzám, és maradj velem egy darabig. Élvezni fogod, ezt garantálhatom.

Nora egy végtelen hosszúnak tűnő pillanatig képtelen volt arra, hogy megmozduljon. Mintha a székhez ragasztották volna. A fülében dobolt a szíve. A férfi minden kétséget kizáróan hozzá beszélt. Miután összeszoruló torkában lenyelt egy láthatatlan gombócot,

összeszedte magát, és végre sikerült megszólalnia. – Ki vagy te?

– A nevem Kyle – mondta a férfi, és harmadszor is kivillantotta mosolyát. – Kedveled a Kyle nevet, nem igaz?

– De igaz. – Tulajdonképpen az volt az egyik kedvence a férfinevek közül. Nora nem tudta biztosan, féljen e ettől az egésztől, de úgy érezte, nem kell tartania semmitől. Viszont izgatott lett. Persze. Meghökkent? Hogy a fenébe ne! De nem félt. – Honnan ismersz engem? – kérdezte a férfit.

Nos úgy is mondhatnánk, egy részed vagyok, Nora, hiszen, ismétlem, ez a te fantáziád. A tudatalattidban rejtegetted hosszú időn át, mert a fantáziák csak ábrándozásra valók, nem szokták kiélni őket. És sok fantázia nem éppen szalonképes. – A férfi vigyorogni kezdett. – Mindenesetre a Csatorna megrendelésével szabadjára engedted a fantáziáidat, így most interaktív kapcsolatba kerülhetsz velük. Ez az a lakás,

amelyről álmodoztál, nem igaz? Ezerszer is berendezted gondolatban, nem így van?

– De igen – felelte vontatottan –, de hogyan lehetséges ez? Hogy lehet az, hogy mindezt a tévében látom, és beszélhetek veled?

A férfi megrázta koromfekete fejét. – Halvány fogalmam sincs – felelte őszintén. – A fantáziádnak köszönhetem létezésemet.

– Te jó ég! – suttogta. – Ezek szerint álmodom, ugye?

– Nem – felelte a férfi. – Nagyon is ébren vagy, Nora, édesem. Gyere és csatlakozz hozzám. – Ezúttal hosszasan, csábítóan mosolygott rá. Azt sugallta, hogy valóra váltja legtitkosabb vágyait.

– Hogy tehetném?

A férfi ráfektette tenyerét a képernyőre belülről, így az Nora felé mutatott. – Tedd ide a kezed – mondta –, és akkor együtt lehetünk.

– Veled leszek ott, abban a lakásban? – Nora hangjában kétkedés bujkált. – És aztán hogyan juthatok vissza a saját házamba?

– Azok a nők, akik ma eljönnek a Csatornára, az est végén mindnyájan visszatérnek otthonukba — felelte.

– Csakúgy megtörténik. Nora, drágám, Carla nem akar rosszat neked, tudod, hogy sosem tenne ilyet. Gyere át, vörös kalóz, és játssz velem. Jó játékos vagyok, és te jól tudod, hogy igazán szeretnél velem lenni.

– Szerintem nem jó ötlet – felelte Nora.

– Miért nem? Félsz? – kérdezte kissé gúnyosan.

– Gyerekkorodban semmitől se féltél, drágám.

– Lehet, hogy még nem tűnt fel neked, de már nem vagyok gyerek – jegyezte meg Nora szárazon. – Elmúltam negyven, sőt közelebb állok az ötvenhez. Fogalmam sincs, mikor és hogyan, de magamra szedtem tizenöt kiló súlyfölösleget, a hajam elkezdett

szürkülni, és neked, a tökéletes férfinak, hozzád hasonló játszótárs kellene. – A távirányítóért nyúlt. Eljött az ideje, hogy kikapcsolja ezt az egészet. Biztos álmodik, és ha kikapcsolná a Csatornát, és felébredne, akkor valamelyik misztikus sorozatot látná maga előtt a képernyőn.

Ne taszíts el magadtól, Nora, drágám – könyörgött a férfi, amint felfedezte, mire készül. – Ez a te fantáziád, és most itt a lehetőség, hogy kiéld azt. Itt az lehetsz, aki csak akarsz, és azt teszel, ami jól esik. Ha fiatalabb és szexisebb szeretnél lenni, az leszel. A Csati ima megadja neked a lehetőséget erre.

Nora habozott. Elbűvölték a férfi szavai, és meglepődött, mert kezdte komolyan venni azokat. – Úgy érted, ha harmincéves, hatvankilós és lángoló vörös szeretnék lenni, akkor újra az lehetek? – Ennek semmi értelme. Miért is hallgatom ezt az egészet, gondolta. Azért, mosolyodott el végül, mert

a férfi olyan tökéletes és csábító. Már nem is emlékezett rá, mikor tekintették utoljára érzéki és értelmes nőnek, nem csupán feleségnek, anyának és cselédnek.

– Amikor velem vagy, azzá válhatsz, ami lenni szeretnél – ismételte Kyle. – Mondd meg, mit szeretnél fel venni? – kérdezte csábító hangon.

– Nem is tudom, valami szexis holmit – mondta.

– Én kétrészes fehérneműben látnálak szívesen. A fekete pánt jól menne a fehér bőrödhöz és a vörös hajadhoz.

– De bikinialsót nem veszek fel – mondta, és belepirult, ahogy kimondta. – Sőt, ne is kétrészes legyen. Én inkább rövid köpenyre gondolok. Fekete selyemből. Épphogy eltakarja a fenekem.

– Igen, nekem is az tetszene jobban. Csak épp olyan hosszú legyen, hogy elfedje az aranyos kis puncidat – mondta Kyle.

Nora arca szinte lángolt, amint meghallotta a férfi szavait. – És miért tetszik jobban a köpeny? – kérdezte a férfit.

– Azért, mert úgy egyszerűbb a dugás – mondta ki kereken. Aztán elnevette magát. – Már megint elpirultál. Még így is látom a tévén át. Nora, drágám, mióta nem dugtak meg úgy istenigazából?

– Évek óta – sóhajtotta ingerülten. A fenébe is, Kyle. tudod a választ. Ezt meg sem kellene kérdezned.

– Gyors dugással fogunk kezdeni, mert már nagyon ki vagy éhezve rá – mondta a férfi. – Aztán majd lassan csináljuk. Azt szeretném, ha sikoltoznál a gyönyörtől. Amikor Jeffel dugtál, soha nem éltél át ilyesmit, de én el tudom érni.

– Igazad van. Amikor Jeffel voltam, soha nem volt orgazmusom. Őt csak a saját kielégülése érdekelte. De még az is jobb volt a semminél. Az utolsó pár évben csak ennyit kaptam tőle – fejezte be feszülten.

– Nyugodtan sajnálhatod azt a másik nőt, Nora, drágám – mondta Kyle. – Amikor elmúlik az újdonság varázsa, Jeff vele is úgy fog bánni, ahogy veled bánt. A nő élete zsákutcába jut. Tíz év múlva Jeff majd a nyugdíjas éveit élvezi, de neked ott leszek én, ameddig csak akarod – folytatta a férfi. – Szeretnél még egy férfit, hogy hármasban csináljuk? Persze, hogy szeretnél, Nora. És bát mikor megkaphatod, vörös kalózom, amikor csak akarod.

– Féltékeny lennél, ha mással is kefélnék? – kérdezte Nora.

– Ha csak nézhetném, ahogy ti dugtok, a fenébe is, persze, hogy az lennék – felelte Kyle. – De ez a te fantáziád Nora. Bármit megtehetsz velem. Ha úgy akarod, akkor a rabszolgád leszek. – Az a hamiskás mosoly újra megjelent a szája szegletében.

Nora nagy-nagy levegőt vett, hogy kitisztuljon a feje. Szinte beleszédült a felajánlott lehetőségekbe. Ez volt élete

legvadabb álma. Egy kicsit félt is tőle, de rettenetesen izgatónak találta. Persze ilyesmi nem történhet meg a valóságban. Lehetetlen. De mi van, ha mégis igaz? Nem, az ki van zárva, gondolta. Nem lehet valóságos. Ilyesmi egyszerűen nem létezik, de amikor arra gondolt, hogy ez a tökéletes férfi a rabszolgája, a játékszere, nevethetnékje támadt. Hirtelen kíváncsi lett valamire – Ismered Carlát? – kérdezte.

Kyle a fejét rázta. – Csak annyit tudok róla, hogy ő a legjobb barátnőd. Én a fantáziád vagyok, Nora.

Carlának is megvannak a maga ábrándjai. Mindegyik nő más és más. Mindegyik nőnek megvan a saját titka, és saját titkos világa. Egyes ábrándok szexuális jellegűek, mint a tieid, Nora. Mások nemesek, vagy egyszerűen szórakoztatóak. Azt mondják, vannak olyanok, akik újra átélik életük boldogabb időszakait.

Nora sokáig hallgatott, a férfi pedig ott állt előtte egy szál törülközőben, és vágyakozva nézett rá. Hány éves lehet Kyle? A kortalan férfiak egyike, akiken nem látszanak az évek. Kicsoda valójában? Valószínűleg egy színész, de egy színész honnan tudhatná a nevét, és minden titkát? Különösen a tévé belsejéből. Mi a franc folyik itt? Hogyan lehetséges ez az egész, ha nem álmodik?

Nora belecsípett saját magába, és határozottan érezte a fájdalmat. Bele kellett törődnie, hogy nem álmodik. – Ó istenem! – suttogta újra. Nagyon is valóságosnak és faustinak tűnt minden. Egyenesen Kyle szemébe nézett. – Ha – kezdte –, és ez egy igen nagy ha, átmennék hozzád, milyen árat kellene fizetnem érte? Kik vezetik a Csatornát, és mit akarnak cserébe azért, ha bekívánkozom oda?

– A lelkedet – mondta a férfi, és amikor Norának elakadt a lélegzete, hangosan nevetni kezdett. – Csak viccelek. Három

dollár kilencvenöt centet számolnak, fel minden alkalommal, amikor belépsz a Csatornára, és hozzáadják a havi kábeltévés számládhoz. Ennyibe kerül az egész. Nem túl vészes.

– A Külvárosi Kábeltévénél úgy gondolták, ez az interaktív műsor jó kis szórakozás az unott, kielégítetlen túlsúlyos háziasszonyoknak? – tette fel a kérdést Nora gúnyosan.

Kyle vállat vont. – Nem tudom, drágám. Miért nem fogadod el ezt az egészet – a lakást, engem – úgy, ahogy van? A te fantáziád alapján alkottak meg minket. Miért nem örülsz inkább nekünk?

– Azért, mert nem értek semmit – ismerte el Nora

– Muszáj mindent megértened? – kérdezte a férfi – Nézd, Nora, a barátaid azért ismertettek meg a Csatornával, mert úgy gondolták, eljött az ideje, és úgy érezték, szükséged van rá. Jelen pillanatban a valóság

számodra egy rakás szar, és szükséged van a képzeletedre, ha túl akarod élni mindazt, ami ezután következik. Nem így van? A fenébe is, át akarlak ölelni, és meg akarlak vigasztalni. Nem olyan rossz az. Hidd el, jó lesz. Tedd ide a tenyered az enyémhez, drágám, és gyere át, vörös kalóz. Nyugodt szívvel ígérhetem, hogy eloszlatom a szomorúságodat. Meg tudom tenni. – közvetlenül Nora előtt állt. Széttárt tenyere teljesen kitöltötte a képernyőt. Arra várt, hogy Nora odategye az övét. Kérlelni kezdte. – Nora, tedd meg végre, kérlek.

Ez nem lehet a valóság, közölte vele agyának egyik fele. Nem beszélgethetsz valakivel, aki a tévé belsejében van. Nos, ha nem valóságos személy, miért nem teszed oda a tenyered, hogy bizonyítékot szerezz? Ezt mondta a másik fele. Mi van, ha végül mégis odateszi a kezét, átszívódik abba a csodálatos nappaliba, és kiderül, hogy az álmai pasija egy szörnyeteg? Keserűen

felnevetett. Rosszabb lehet egy kicsivel is, mint az a férfi akihez hozzáment? Aki hamarosan elhagyja egy másik nő miatt? Ez csak egy álom. Nem lehet más! Mm. i tenyerét a férfiéra, esetleg tényleg átkerül abba a szobába, és azután mi lesz?

Gyerünk már, noszogatta egy kis hang a fejében. Miért félsz annyira az újtól? Bármit is teszel Kyle-lal, az csak a képzeleted műve lesz. Legalább nem olyan, mint a csalárd férjed, aki valószínűleg most is a barátnőjét döngöli, és fikarcnyit sem törődik veled és közös gyerekeitekkel.

Letette a kanalát és felállt a fotelból. Letérdelt a tévé elé tenyerét a férfiéra illesztette. Figyelem, itt száguld a hatvankilós, vörös démon! Amikor erre gondolt, elmosolyodott magában. Nem történt semmi, és tudta, hogy így lesz. A fenébe is, hiszen ez csak egy vad álom! Egy csodálatos, vad álom. És forogni kezdett vele a világ.

Második fejezet

Végül valamiféle pukkanást érzett a testében. Lassan kitisztult a feje, és határozottan úgy érezte, hogy valaki – akinek erős a karja és roppant kemény a teste – átöleli. Nora idegesen nyitotta ki a szemét, és amikor felnézett, egy zöld szempár nevetett le rá. – Kyle? – suttogta. – Te jó ég! Közelről még jobban néz ki. Újra becsukta a szemét. Ez nem a valóság.

– Igen, Nora, én vagyok az, drágám. – A rekedtes, mély hang megnyugtatta. Érezte, hogy a férfi megpuszilja a fejét.

Nora hirtelen tágra nyitotta szemét. Hiszen ez meg történt. Valóban megtörtént!

– Örülök, hogy összeszedted a bátorságodat, és átjöttél hozzám, vörös kalóz – mondta kissé incselkedve Aztán fogta a

kezét, és odahúzta egy tükörhöz, mert tudta, mi lesz Nora következő gondolata.

Nora alig kapott levegőt. Mereven bámulta magát a csillogó tükörben. Úgy harmincnak nézett ki. A haja visszanyerte régi fényét, és dús, rakoncátlan vörös fürtökben omlott a vállára. Fikarcnyi narancsbőr sem mutatkozott tejfehér combján és a térde körül, ráadásul azt a finom kis ruhadarabot viselte, amely alig takart belőle valamit.

Nahát! – Nora levegőért kapkodva gyönyörködött magában és a rövid, fekete selyemköntösben, amely érzékien érett és buja testét fedte.

Amint Nora magát nézegette, Kyle elbűvölve állt mögötte, aztán kinyújtotta a kezét, és kioldozta a ruhadarabot összefogó övet. A felsőtestére csúsztatta hatalmas kezét, és feltárta csodálatosan kemény mellét Nagyon szép a melled – mondta ámulva, és gyöngéden megsimogatta. – Nagyon, nagyon

szép, Nora. A kezét melegnek, érintését érzékinek érezte a testén.

– Mmm – nyögte Nora erőtlenül. Behunyt szemmel élvezte a gyönyört, amelyet a férfi simogató keze nyújtott neki. Érezte a nedvességet, amely az ajkai között keletkezett odalent. Nekipréselte magát a férfi kemény testének, és a fenekét lassan hozzádörzsölte Kyle ágyékához. Minden félelme elszállt. Nora Buckley-t végre jogosan megillette valami, és nem számított, hogy az valami a képzeletében létezett.

Kyle-nak igaza volt: végre kiélhette mindazokat a vágyakat, amelyek oly régóta kínozták, és amelyeket mindig is szeretett volna kipróbálni. Olyan dolgokat, amelyeket Jeff sohasem tett volna meg neki, mert az volt véleménye, a feleségek arra valók, hogy nyugodtan feküdjenek addig, amíg a férjük dugja őket. Ő persze biztos megtette mindazt a barátnőjével. A szemétláda! Jeff azt mondogatta neki, ha semmilyen örömhöz

nem jut a szeretkezéseik alkalmával, akkor az csak Nora hibája, és nem az övé. Ugyan honnan nyerhetne örömöt az, akit hanyatt vágnak, jó gyorsan megdugnak, aztán azt mondják neki, nehogy elaludjon zuhanyzás nélkül. Soha nem került sor előjátékra közöttük, és mindig sötétben csinálták.

Ó, fenébe is, nem az ő hibája volt. Csakis Jeffet terhelte a felelősség, és Nora mindig is tudta ezt. Arra használta, hogy kielégítse vágyait, de többre nem kellett neki. Kezdetben nem nagyon értette, mivel szűz volt, és nem sokat tudott a szexuális életről. Aztán amint barátnői beszélgetéseit hallgatta, felbátorodott, és egyre többet olvasott a szexről. Egyszer megpróbálta felturbózni szeretkezésüket, és azt kérte Jefftől, hogy fenekelje el. A szájába dugta egyik ujját, és szemlesütve azt mondta neki, hogy nagyon rossz kislány volt. Jeff elborzadt, és dühösen kérte tőle számon, mitől támadt ilyen perverz gondolata. Ezek

után fel sem merte vetni, hogy Jeff a nyelvével is megdolgozhatná. Azt olvasta, hogy a nyelv borzasztóan érzéki szerv. A férje még egy igazi, nyelves csókolózást sem kockáztatott meg vele sohasem.

Nora kinyitotta a szemét, és újra megnézte magát a tükörben. Lassan forgott körbe, hogy minden oldalról megcsodálhassa a testét. Nahát! Pontosan ilyennek képzelte! Tökéletesnek látta. Utoljára húszéves korában nézett ki ilyen jól. A pokolba is, még sohasem nézett ki ilyen jól. Körbefordult a férfi karjai közt, hogy szembenézzen vele, megragadta a Kyle ágyékát fedő törülközőt, és lerántotta róla.

– Huncut kis teremtés, látni akarod a farkamat – mondta vigyorogva, és hátralépett, hogy Nora teljes képet kapjon róla.

Nora pulzusa felgyorsult, amint megpillantotta Kyle hímtagját. Biztos volt benne, hogy Jeff pénisze normál méretű, de

Kyle-é hatalmasnak látszott ahhoz képest. Még nyugalmi állapotában is nagyon hosszú és vastag volt. Odanyúlt, és megfogta. Keze gyorsan, finoman siklott végig rajta. Szinte azonnal észlelte a merevedést. Lejjebb csúsztatta a kezét, és megmarkolta a herezacskóját. – Szép darab – mosolygott Nora. – Igazán szép darab.

Kyle elnevette magát. Zengő hangja megnyugtatta és melegséggel öntötte el Norát. – Ugye, most elszórakozunk egy kicsit, vörös kalózom? – kérdezte a nőt.

Nora lassan bólintott. – Persze – mondta. – Sokat fogunk szórakozni együtt, Kyle. Még mindig nem tudom, hogyan lehetséges ez, de most már meg sem próbálom kitalálni. Igazából már nem is érdekel. – Finoman megszorongatta Kyle heréjét.

– Jó kislány – dicsérte meg a férfi. Aztán fogta a farkával játszadozó kezét, és azt mondta: – Gyere, Nora, mindketten alig

várjuk első dugásunkat, nem igaz? Nézd csak meg, mit tettél a gonosz kis kezeddel.

Nora lenézett, és a szája elkerekedett meglepetésében. Kyle pénisze megduzzadt, a makkja sötét, rubinvörös színt öltött. Az átlagosnál nagyobb kifejezés nem felelt meg a valóságnak. El sem tudta volna képzelni, hogy ilyen óriási hímtag is létezik. De léteznie kellett, hiszen a férfi ott lóbálta a szeme előtt.

Átvágtak a nappalin. Kyle kinyitotta a kétszárnyú ajtót, amely a tágas, pazar bútorokkal berendezett hálószobába vezetett. Nora kipillantott az ablakon, és itt is ugyanaz a kép fogadta, mint a nappaliban: az esti város ott lüktetett alattuk. Egész falat betöltő erkélyajtó nyílt a növényekkel borított teraszra. Az ajtóval szemben lévő sarokban rózsaszín virágait bontogató díszcseresznyefa áll, de nem igazán volt ideje arra, hogy megszemlélje a környezetét,

mert a férfi a fekete selyemlepedővel borított ágyba tuszkolta.

– Nyisd nagyra a papának – mondta Kyle, és csókolgatni kezdte. Mohó, nedves ajkak tapadtak az övére, és a következő pillanatban már a szemhéját, halántékát és az orra hegyét puszilgatták. A férfi nagy tenyerébe fogta Nora arcát. – Olyan édes vagy – nyögte a férfi mély hangján. – Olyan rettenetesen, borzasztóan édes!

A paradicsomban vagyok, gondolta Nora, amint a férfi szenvedélye lassan őt is magával ragadta. Érezte, hogy Kyle egyik térdével szétfeszíti a combjait. Ellenállás nélkül engedett neki. Egyetlen sima lökéssel hatolt belé. – Ó, istenem! – nyögte Nora, de a férfi hosszú és vastag péniszének néhány erőteljes lökése után érezte, hogy összekeverednek a nedveik, amint Kyle spermája a vaginájába lövellt. – Ó, Kyle! Ez olyan csodálatos volt – rakta össze a szavakat Nora hevesen zihálva. Jólesett neki,

hogy a férfi ránehezedik a súlyával. Hirtelen rájött, hogy nem húzta ki belőle a péniszét. Érezte, hogy a férfi farka lüktet, és nagyon forró a vaginájában. Kérdőn nézett Kyle-ra.

– Mondtam, hogy az első gyors és rövid lesz, mert mindketten ki vagyunk éhezve – emlékeztette a nőt.

– A következő lesz az igazi mutatványunk, majd meglátod. Sikoltani fogsz a gyönyörtől, Nora. Én mindig megtartom a szavam. – A férfi még mindig benne volt, amikor megemelte kissé a felsőtestét, és nyalogatni kezdte a mellbimbóját. Aztán összezárta ajkait körülötte, és erősen megszívta.

– Csináld még egyszer! – sziszegte Nora a fogai között.

– Majd később – felelte Kyle, miután kiengedte szájából a mellbimbóját. Mélyen a szemébe nézett. – Meg fogom mutatni neked, hogy nem kell elkapkodni, hogy nem kell minden áron a kielégülésre hajtani, mert mindig ott lesz neked, amikor csak

szükséged van rá – mondta, és megkereste ajkával a másik mellbimbóját.

Nora őrjítően izgatónak találta, ahogy a férfi a mellét harapdálta. Magában érezte vastag péniszét, amely nem juttatta el a csúcsig, és ez bosszantani kezdte.

Tedd meg nekem! – könyörgött. Megemelte a csípőjét, és magához szorította a férfit. – Tedd meg nekem most!

Féktelenné és bujává változott. Mindig is olyan szeretett volna lenni. Korábban is szerette a szexet, de házassága évei alatt nem kapott eleget belőle. Ennek most vége! – gondolta. Ez az ő fantáziája, és Nora Buckley meg fogja kapni azt, amire hosszú ideje vágyott. A barátnői meglepődnének, ha tudnák, hogy az ő kedves kis Norájuk egy szexre kiéhezett kurva. Hangosan felnevetett. – Tedd meg! – parancsolt rá a férfira.

Most azonnal! Azt akarom, hogy ne törődj semmivel, csak bassz meg, ahogy csak tudsz!

Kyle erősen beleharapott a mellbimbójába, aztán elmosolyodott. – Állok szolgálatára, hölgyem – mondta.

– Igen! – kiáltotta Nora. – Hát nem ezért vagy itt? Nem azért, hogy azt tedd, amit én akarok, és akkor, amikor én akarom? – Érezte, hogy hatalmának tudatában egész teste édesen megborzong.

– De igen, pontosan ezért vagyok itt – ismerte el engedelmesen a férfi. Visszafektette Norát az ágyra, és vadul csókolgatni kezdte.

Szex! Nyers, mocskos szex mindenféle bonyodalom és elkötelezettség nélkül. Bűntudat nélkül. Szex egy olyan férfival, akinek egyetlen célja, hogy kielégítse őt, hogy örömöt szerezzen neki. A szerelemnek semmi köze nem volt ehhez. Nora eleget tett kötelezettségeinek, mindent megtett, amit

mások kértek tőle. Életében most először érezte a szabadság ízét. Szégyentelenül hevert a fekete szaténlepedőn. Egy csinos férfi mélyesztette testébe hatalmas farkát, és ügyesen mozgatta benne. Csodálatos érzés volt!

Kyle szakadatlanul csókolgatta és harapdálta az arcát, a nyakát, majd az ajkát. Pénisze olyan őrületes gyönyört keltett benne, amilyet még soha nem élt át. Miért nem lehetett ez így Jeffel? – futott át az agyán. Jeff, akit valaha szeretett. Megborzongva fedezte fel, hogy többé már nem szereti. A többi férj-feleség megőrizte a szerelmet. Nekik miért nem sikerült? De nem számított többé.

Hosszú lábát összekulcsolta Kyle izmos felsőtestén, és minden alkalommal felnyögött, amikor a férfi pozitúrát váltott, hogy még jobban belehatolhasson forró és lucskos vaginájába. – Tovább! Tovább! – sikoltotta, miközben a férfi fülcimpáját

harapdálta. Megmarkolta kőkemény vállát, majd körmeivel végigszántotta a hátát. Megfeszült a teste, mintha ellenállna neki.

– Te kis ribanc! – morogta a férfi. – Nem tudsz betelni vele, ugye? – Ágyéka vadul csapkodta Nora testét, amint a péniszét tologatta a vaginájában. – Ez még csak a kezdet – mondta neki. – Nagyon fog tetszeni mindaz, amit majd teszek veled, és az, amit majd te teszel velem. Nora, olyan tüzes vagy! – Egyre erősebben és gyorsabban dugta a nőt, és amint meglátta, hogy Nora arca megváltozik, és enyhe remegés keríti hatalmába a testét, még nagyobb sebességre kapcsolt. – Gyerünk – mondta neki, amint a nyelvével ingerelte a fülét belülről. Ugyanazt tette a nyelvével, amit a farka művelt odalent forró és nedves vaginájában. – Hamarosan sikoltozni fogsz, édes. Érzem, mi zajlik a testedben. Ne fogd vissza magad! Ne fogd vissza magad!

Tűz lángolt Nora testében. Úgy érezte, hamarosan elég. A férfi kőkemény péniszének minden egyes lökését élvezte. Egész életében mindössze egyszer jutott el a csúcsra. Akkor, amikor másodszor szeretkezett Jeffel, miután hozzáment. A férje rápirított, amiért sikoltani merészelt. Nem méltó egy hölgyhöz, mondta neki. Tisztességes nők nem üvöltenek úgy, mint egy sziréna. Az összehúzódások vadul rázták testének minden egyes ízét. Nora kinyitotta a száját, és sikoltozni kezdett a gyönyörtől, amelyet a testében fáradhatatlanul mozgó szeretője keltett benne. – Ó, istenem! Igen! Ne hagyd abba, drágám! Ne hagyd abba! Áááá! Áááá! Óóóó! Óóóó, istenem! – Vadul rázkódott a teste, aztán életében először elalélt.

Ám gyorsan összeszedte magát, szorosan behunyta a szemét, és könyörögni kezdett. Ó, ne kelljen még visszakerülnöm abba az átkozott fotelba! Hadd maradjak még egy

kicsit ebben a fekete szaténlepedős ágyban a tökéletes férfi mellett. Érezte, hogy homlokon csókolja valaki. Akarata ellenére villámgyorsan kinyílt a szeme.

– Nem megmondtam, hogy sikoltozni fogsz a gyönyörtől? – kérdezte a férfi önelégülten, aztán újra rávillantotta azt a meleg, ravasz kis mosolyát. – Akárhányszor megduglak, vörös kalózom, ez mindig így lesz. Minden egyes alkalommal – tette hozzá, és külön-külön hangsúlyozta szavait.

– Ez fenyegetés vagy ígéret? – kérdezte, miután sikerült teljesen magához térnie a kábulatból. Rámosolygott Kyle-ra. – Bár nekem teljesen mindegy, drágám.

A férfi elnevette magát. – Nem akarsz lezuhanyozni? – kérdezte, miközben kiszállt az ágyból.

– A fürdőszoba arra van, ugye? – kérdezte Nora a túloldali kétszárnyú ajtóra mutatva.

A férfi bólintott.

– Jobb lenne most egy olyan nagy kád, mint egy zuhany – mondta Nora, és felült az ágyon.

– Ez a te fantáziád – mondta Kyle röviden. – Megnézed?

A fürdőszoba pontosan olyan volt, amilyennek megálmodta. Nem csak egy szűk helyiség, ahova pont belefér egy kád tusolóval, egy mosdókagyló meg egy vécé. Ez tágas és szellős helyiség volt, amelynek hosszú, boltíves ablaka szintén rálátást biztosított a városra. Az olasz járólap alatt fűtőszálak húzódtak, így a padlót is kellemesnek érezte a talpa alatt. A vécékagyló és a bidé lakkozott, fehér ajtó mögött kapott helyet, amely így biztosítja a teljes nyugalmat.

Kyle leültette Norát a bidére, aztán letérdelt, beállította a vízsugár hőmérsékletét, irányát, aztán megnyitotta a csapot. Egy másodperccel később benyúlt a combjai közé, lemosta Nora altestét egy

puha flanelkendővel, azután kellemesen meleg vízzel leöblítette a nő érzéki testrészét. Elzárta a csapot, száraz törülközővel felitatta róla a vizet, és hosszasan csókolgatta. – Gyere, nézd meg a fürdőszoba többi részét – mondta neki.

A fürdőszoba egyik sarkában csempézett, köríves üvegkabin állt. A hatalmas, szögletes márványkádat a padlóba süllyesztették. Lépcső vezetett az illatosított vízbe. Az egyik falat tükör borította. Itt két márvány mosdókagylót helyeztek el. Lefolyócsövüket egy-egy oszlop takarta, nem holmi csiricsáré alsószekrény. A nagy szekrény polcain fekete és fehér színű, bolyhos frottírtörülközők és hozzájuk illő köpenyek sorakoztak.

– A szerelvények aranyból vannak – állapította meg Nora félhangosan. – Jeff szerint az aranyszerelvények vulgárisak – mondta Kyle-nak de én szeretem az ilyesmit. Hol van a masszőr?

– Bármikor rendelkezésedre áll – felelte a férfi. Meg se rebbent a szeme Nora igénye hallatán. Megmutatott neki egy kis telefont, amelyet a falra erősítettek a mosdók mellé. – Idehívhatjuk, ha akarod.

– Ugye szőke? – kérdezte Nora. – Ausztriából jött, olyan jópofa az akcentusa, és Rolfnak hívják. Igazam van?

Kyle bólintott, és zöld szemével kacsintott hozzá.

Igenis, hölgyem, pontosan olyan, amilyennek ön elképzelte.

– Azt hiszem, többé nem szeretnék visszatérni a valóságba – jegyezte meg Nora sóhajtva.

– Végül mindenkinek szembe kell néznie a valósággal, vörös kalózom – reagált a nő megjegyzésére. – Éppen ezért olyan különleges a fantáziánk. – Azután átment a másik oldalra, kinyitotta a zuhanykabin ajtaját, és megnyitotta a vizet. – Gyere, mindketten megizzadtunk és fiatal még az

este. Ráadásul tudom, hogy még nem elégültél ki teljesen.

– Tulajdonképpen sohasem elégítettek ki, ha a Jeffel töltött évekre gondolok. Soha nem törődött velem, ő viszont űzte a kisded játékait – felelte Nora keserűen. – És mi van, ha az, aki kitalálta a Csatornát, egyszer csak megszünteti az egészet?

– Nora, olyasmit kérdezel, amire nem tudok válaszolni – mondta Kyle. – Ne aggódj olyasmi miatt, ami még nem történt meg. Ez pedig talán sohasem következik be. Egyszerűen élvezd a pillanatot. – Kinyújtotta a kezét. – Gyere, drágám.

Nora odaadta a kezét, Kyle pedig behúzta őt a zuhanykabinba. Minden irányból vízsugár lövellt a testére. Meg mert volna esküdni rá, hogy még a vizet is illatosították, de hogy lenne lehetséges az ilyesmi?

Végül is miért ne lenne lehetséges? Ez az ő fantáziája!

– Ez a folyékony szappan adagolója – mondta Kyle amint rákoppintott a csempézett falba süllyesztett kifolyócsőre és a hozzá illő nyomógombra. Eresztett egy kis sűrű, csúszós folyadékot a tenyerébe, és dörgölni kezdte vele Nora vállát. Nagy kezével megdolgozta a hátát és szép, kerek fenekét, aztán tisztára öblítette a testét, mielőtt maga felé fordította, hogy lemossa a mellét, hasát és göndör szőrrel borított szeméremdombját. Újra tiszta vizet engedett rá.

– Most én következem – szólalt meg Nora vidáman. Megnyomta a gombot, és a keze megtelt édesen illatozó szappannal. Ugyanolyan módon haladt végig a testén, ahogy a férfi tette vele korábban. Élvezettel simogatta Kyle kőkemény izmait, széles vállát, keskeny csípőjét, imádnivaló fenekét. – Jó a segged – jegyezte meg a nő, aztán elnézte, ahogy a zuhogó víz leöblíti róla a szappant.

A férfi megfordult, hogy Nora elöl is lemoshassa a testét. Ráérősen dörzsölgette a mellkasát, megsimogatta a mellbimbóját, elidőzött a bordáin, végül a hasán. Testének egyetlen milliméterét sem hagyta ki. Beszappanozta fanszőrzetét, hosszasan elidőzött a herezacskóján, és jól megmosta a péniszét, amely minden egyes érintésére egyre keményebb lett. Ilyen reakcióra számított. Kyle belenyúlt az ajkai közti résbe, és két ujjával ingerelni kezdte a vaginájáát. Azután újra csókolóztak a rájuk zuhogó forró víz alatt, amelyet hidegnek éreztek, mert a nemi vágy izgalmi tüze újra lángba borította őket.

Kyle a tenyerébe fogta Nora fenekét, amint nekinyomta a zuhanykabin falának. Kihúzta belőle az ujjait és helyettük belenyomta a péniszét. Felemelte Norát, hogy még mélyebbre tudjon hatolni benne. Nora nekifeszült a férfi testének, és erősen belekapaszkodott a nyakába. Baszni! Csakis

ennyit akart. Baszni! Tetőtől talpig nedves volt a teste, és csupán azt akarta, hogy a férfi ügyesen kezelt pénisze az ő gyönyörét szolgálja. Szinte már haragosan nyöszörgött, amint úgy érezte, túl gyorsan jut el a csúcsra. – Ne! A fenébe is, ne!

– Hagyd, hogy megtörténjen! – suttogta a fülébe Kyle. Sok van még ott, ahonnan ez jön, Nora. Én soha nem fáradok el. Élvezd, és ne gondolj másra!

– Áááá! – Nem tudott uralkodni magán, és még többet akart.

Kyle halkan nevetett egy ideig, aztán gyengéden csókolgatni kezdte, és végül magához szorította, aztán letette a padlóra. Nora újra a saját lábán állt. – Szegény, kis vörös kalózom – mondta. – Csak elképzelni tudom, milyen lehetett neked Jeffel. Fikarcnyit sem törődött veled. Csak a saját vágyait elégítette ki, te semmit nem kaptál tőle. Ő olyan „megdugom és annyi" típus

ugye? – Nagy kezével Nora csatakos haját simogatta.
– Ha majd rájössz, milyen vagyok valójában, megérted, hogy nem kell sietned. Már mondtam neked, hogy fáradhatatlan vagyok. Mindaddig folytatom, amíg te úgy érzed, hogy folytatnom kell. Megtanítalak arra, hogy ráérősen élvezd a szexet, és minden gyönyört megkapj, amire szükséged van. Bízz bennem.

Nora érezte, hogy a férfi vadul szedi a levegőt az arca alatt. Forró víz csapkodta őket minden oldalról, amint zihálva álltak a zuhany alatt. – A Jeffel... – kezdte Nora levegőért kapkodva – a Jeffel töltött évek alatt egyszer sem kaptam meg azt az örömöt, amelyet te nyújtasz nekem. Még abban sem voltam biztos, létezik-e egyáltalán az ilyesfajta gyönyör, arra gondoltam, hogy csak a romantikus regények írói találták ki. De igazad van. Félek, hogy előbb élvezel el, és én nem juthatok el a csúcsra. Még

dolgoznunk kell ezen, Kyle. Végül is ez az én fantáziám.

– Megtesszük, drágám, és jól szórakozunk majd közben – felelte a férfi vigyorogva.

– Menjünk ki innen – mondta Nora. – Kezdek összeaszalódni itt, és különben is, úgy érzem, most már készen állok arra, hogy Rolf megmasszírozzon.

– Szemérmetlenség és telhetetlenség – jegyezte meg Kyle kuncogva, amint kiléptek a zuhanyzóból. – Ezt a két tulajdonságot szeretem a legjobban a nőkben. Tessék – mondta, és odanyújtott Norának egy hatalma törölközőt. – Szárítkozz meg, és addig idehívom Rolfot. – Törülközőt csavart keskeny csípőjére, átment a fali telefonhoz, levette a kagylót, és halkan mondott bele valamit.

Nora a hajára tekerte azt a törülközőt, amelyet Kyle adott neki, és vett egy másikat, hogy megtörülközzön benne. Olyan elevennek érezte magát. Háromszor baszták

meg. Mennyi idő alatt? Egy óra, vagy kettő lehetett? Teljesen elveszítette az időérzékét odaát. De számított az? Meddig tarthat ez az egész? Bármikor megrendelheti a Csatornát, amikor csak kedve szottyan? Úgy gondolta, képtelenség, hogy korlátozzák a hozzáférést egy olyan csodálatos dologhoz, mint amilyen a Csatorna. Az kegyetlenség volna. Azon tűnődött, Kyle-nak van-e tudomása erről.

– Rolf mindjárt itt lesz – mondta Kyle, amint a fűtött padlón lépkedve visszament hozzá. – Fordulj meg, drágám, majd én megtörlöm a hátad.

– Bármikor bekapcsolhatom a Csatornát, amikor csak kedvem tartja? – kérdezte Nora a férfit. – Úgy értem, nem szabják meg, hányszor vehetem igénybe, mondjuk, havonta?

– Ilyesmiről még nem hallottam – felelte a férfi. – Ez azt jelenti, eljönnél máskor is? – A tenyerébe fogta Nora melleit, ingerelni

kezdte a mellbimbóit, amelyek azonnal reagáltak az érintésére.

– Máskor is? El sem akarok menni innen – jegyezte meg Nora bosszúsan. – Hagyd abba, Kyle, mert leteperlek. Kezdesz felizgatni újra.

– Halló! – szólt valaki idegen kiejtéssel.

Amint megfordultak, egy szőke férfit pillantottak meg a fürdőszoba ajtajában.

– Rolf vagyok. Itt csináljam, vagy a hálószobában? – Kinyitható asztalt hozott a hóna alatt, és egy, a csupasz mellkasán átvetett táska lógott a másik oldalán.

Nora merészen legeltette szemét a fiatal férfin. Középmagas, izmos, de nem túlságosan kidolgozott, mokány, kemény legény volt. A kék szemű, pirospozsgás férfi meztelenül jelent meg előtte. Nora megnyalta a szája szélét. A pokolba is, hiszen ők is meztelenek voltak! Ez nagyban megkönnyítette a dolgot. Nora megcsodálta formás nemi szervét. Rolf sok minden mást

is tehetett érte a masszázson kívül, és Nora már alig várta. – Itt állítsd fel az asztalt – mondta neki. – Kyle, drágám, te pedig pihenhetnél egy kicsit.

– Azt hittem, nézhetlek benneteket – mondta Kyle.

– Nézni szeretnél minket? – kérdezte a nő incselkedve. Istenem! Ez is olyan izgató, gondolta Nora.

– Csak akkor, ha te is úgy akarod – felelte Kyle, de Nora érezte, hogy a férfi nagyon szeretne jelen lenni.

– Tudod, mit? Majd hívlak, ha szükségem lesz rád – mondta. Elvégre ő volt itt a főnök, és meg akarta büntetni egy kicsit, pusztán azért, mert megtehette. A férfi szemében felvillanó féltékenység óriási elégedettséggel töltötte el.

Rolf a fürdőkád mellett állította fel az asztalt. Elővett egy barackszínű vászonlepedőt a táskájából, és ráterítette az asztalra. – Kezdjük hanyatt fekve – mondta a

férfi, és felsegítette Norát az asztalra. – Masszíroztak már valaha?

– Szűz vagyok – felelte kihívóan.

Kék szeme vidáman villant. – Nagyon jó vagyok a szüzek beavatásában – mondta a nőnek. – Csukd be a szemed, szivi, én meg végzem a dolgom.

– Valóban azt teszed? – kérdezte merészen.

– Kérésre mindent megteszek, és te vagy a bíró, Nora. Ha úgy érzed, rossz fiú vagyok, elfenekelhetsz – tréfálkozott. – Gardénia– vagy mandulaolaj? Van mindkettő.

– Gardénia. – Becsukta a szemét, ahogy Rolf kívánta, és maga elé képzelte a férfit, amint a nappali kanapéja fölé hajol, ő pedig elfenekeli a hajkeféjével, hogy jó pirosak legyenek seggének édes dombocskái. Nora csodálkozott magán. Fogalma sem volt, honnan származnak ezek a kéjes gondolatok. – Ó, ez csodálatos – mondta a férfinak, aki gyúrni, simogatni kezdte a vállát.

– Csak most kezdtem – felelte Rolf. – Egyre jobb lesz, majd meglátod. – A férfi mögötte állt, és olajos keze könnyedén siklott a testén.

Hogyan lehetséges az, hogy mindezt érzem, tette fel magában a kérdést Nora. Annyira belemerült fantáziája világába, hogy még az olaj illatát is érezte. Minden más érzékszerve is tökéletesen működött. Miért kérdezi magában folyton, hogy mindez lehetséges-e? Teljesen belefájdult a feje. Lazulj el, és élvezd, mondta magának. Elhessegette zavaró gondolatait, és inkább azokra a finoman sikló ujjakra összpontosított, amelyek megpróbálták kimasszírozni a fájdalmat sajgó vállából és nyakából. Addig nem is vette észre, mennyire fájnak az izmai. Miért nem élvezte korábban soha a masszázs örömeit? Ösztönösen tudta, hogy Rolf nagyon tehetséges a szakmájában. Azt is szeretné, hogy Rolf másban is tehetséges legyen?

Elmosolyodott magában. Persze, hogy szeretné!

Tökéletesen ellazult az ügyes kezek alatt, amelyek eljutottak a bal karjáig és kézfejéig. Istenem, gondolta Nora, ha ez az én fantáziám, mióta és milyen mélyen fészkelte be magát az agyamba? Nem érdekel, hogy ez egy francos kis ábránd, akkor is szeretem! Olyan régóta vagyok házas. Túl korán mentem férjhez. Minden mást félretettem, és csak tökéletes feleség és anya akartam lenni. Mit akartam még? Olyan régóta ment ez így, hogy fogalmam sincs, akartam-e valami mást valaha. Jeffnek megvannak a maga dolgai, a gyerekeim céltudatosak és már felnőttek, elmentek otthonról. Egyedül maradtam.

– Hagyd abba a gondolkodást! – Hirtelen Rolf nyers hangja hatolt be a tudatába. – Már megint kezdesz feszültté válni, szivi. – Végzett a jobb karjával is, azután olajat kent a felsőtestére. Ujjai a melle köré siklottak.

– Szép dombocskák– jegyezte meg incselkedve, és könnyedén megnyomogatta őket. – Kerekek, kemények, a mellbimbóid pedig olyanok, mint a kinyílni készülő rózsák.

– Nem tudok ellazulni, ha ilyesmit művelsz velem – nevette el magát Nora, és felnézett a férfira. – Ó, ez olyan csodálatos érzés! – A mellbimbói megkeményedtek, és borzongás futott végig a gerincén, amint a férfi egyenletesen dörzsölgetni kezdte mellének rugalmas bőrét.

– Ez nem a szexről szól – pirított rá Rolf. – Én csak azért vagyok itt, hogy alaposan megmasszírozzalak, szivi. Most ne a puncid irányítson, és hagyd, hogy végezzem a dolgom.

– De te nem fogsz... nem akarsz... ? – Szükségtelen volt befejeznie a mondatát.

– De igen – felelte a férfi – csakhogy nem most. Először a kiadós masszázs, azután pedig... – Odahajolt az arcához, és

rávillantotta megnyerő mosolyát. – És most fogd be, szivi, hadd végezzek az egyikkel a két dolog közül, amelyekhez a legjobban értek.

– Kitalálhatom a másikat? – kérdezte Nora pajkosan. Te jó ég! Évek óta nem érezte ilyen jól magát. Tulajdonképpen még sohasem volt része ennyi gyengédségben. És nem csak a szexre gondolt. Megcsodálták, vonzó nőként tekintettek rá. Értelmes lényként kezelték, amikor beszélgettek vele. Ha más nem történik vele aznap este, akkor is elégedett lett volna. Nem! Nem, mégsem lett volna az! A szex okozta gyönyörrel nem lehetett betelni, és ezt soha nem hitte volna, ha Kyle meg nem mutatja neki. A vele töltött idő minden egyes másodpercét élvezte, és úgy döntött, a kis Rolfie-t is ki fogja élvezni, mielőtt az estének vége szakad, akármikor is következzen be.

Kyle pedig nézni fogja őket. Az előbbi viselkedése féltékenységre utalt, és ő

féltékenynek akarta látni, ugyanis soha életében nem tapasztalta még, hogy féltékeny lett volna rá valaki. Jólesett neki, és Nora rájött, hogy valamiféle erővel, hatalommal is felruházta, amely csaknem olyan finom volt, mint a szex. Azon tűnődött, milyen lesz, ha Kyle végignézi, amikor Rolfie megdugja. Egyszerűen izgató volt elképzelni, hogy Kyle még akkor is kívánja őt, ha más férfival kefél. Újból mocorogni kezdett benne a vágy, és Nora nyögdécselni kezdett.

Rolf keze végül lesiklott a melléről, amelyet keményebbnek érzett a masszázs után. A férfi ujjai már a hasát simogatták. Azon az éjszakán a hasa alig emelkedett ki a testéből, nem csúfította el a szülés és az évtizedek óta folytatott, bőséges étkezés. Rolf ügyes keze erősen izgatta, különösen akkor, amikor a tenyere élét belenyomta a szeméremcsontjába. Gyönyör hullámzott

végig a testén. Hirtelen kinyitotta a szemét. – Ó!

– A szemet becsukjuk! – rendelkezett Rolf. – Nem szabad nézned, szivi. Ez úgy jó, ha csak érzed. – A másik kezével is megmarkolta a punciját. Finoman játszadozott szeméremajkaival, és könnyed mozdulatokkal olajat dörzsölt a nyílásába. Becsúsztatta ujjait nedves vaginájába, és megkereste a csiklóját. Addig dörzsölgette ujjbegyével az érzékeny kis szervet, amíg Nora rángatózni nem kezdett a gyönyörtől. Miután gyorsan eljuttatta a csúcsig, áttért combjai masszírozására.

A fenébe, gondolta Nora, nekem több kell. Elvégre én vagyok itt a főnök. Aztán elmosolyodott magában. Ne légy türelmetlen és mohó, kislány. Rolfie utasítások nélkül is ugyanolyan jól végzi a dolgát, te csak élvezd az egészet. Fiatal még az este. Ismét gyönyör ömlött át rajta, amint Rolf masszírozni kezdte a lábikráját, majd a lábfejét. Miért

nem engedte meg magának eddig a masszázs luxusát, tűnődött. Azért, mert Jeff rossz szemmel nézte volna, ha egy másik férfi hozzáér a testéhez, és rosszmájú megjegyzéseket tett volna, ha nővel masszíroztatja magát. Azt mondta volna, tisztességes nők nem tesznek ilyesmit. Nos, nem volt biztos ebben, de most már a fantáziája megmutatta neki, hogy igen! Igen! Igen! Igen! A masszázs csodálatos!

Rolf végzett az egyik lábfejével, és áttért a másikra. Ügyesen és hatásosan dolgozott. Miután befejezte másik lábfeje masszírozását, kiadta az utasítást: – Most pedig fordulj hasra, szivi. – Segített is neki a fordulásban. Nora belefúrta fejét a gyűrű alakú párnába.

Érezte, hogy meleg olaj folyik végig a vállán újra. Elégedetten sóhajtozott. A gardénia illata csak finoman lengte körül, nem tolakodóan. Nagyon kedvelte, és nyugodtan állíthatta, hogy ez az ő illata, de

úgy gondolta, legközelebb mandulaolajjal fogja kérni. Azon töprengett, létezik-e fréziaolaj, mert nagyon odavolt a frézia illatáért is. Rolf ujjai serényen dolgoztak, hogy eloszlassák az izmaiban keletkezett csomókat.

A férfi lassan csúsztatta végig kezeit a hátán, elsimította azokat a feszes gócokat, amelyek a Jeffrey Buckley-val töltött huszonhat év alatt gyűltek fel benne. Nora ráébredt, már az se érdekelné, ha elhagyná őt egy másik nő miatt. Semmi közös nem maradt bennük, de az sem biztos, hogy voltak-e valaha közös pontok az életükben. Azt tették, amit elvártak tőlük azokban az időkben, amikor felnőttek. A családjuk akarata szerint cselekedtek. Nemzedékek tették ugyanazt előttük.

Jeff egy nála több évvel fiatalabb, tisztességes, szűz lányt választott. Udvarolt neki, megnyerte magának, aztán elment mesterképzésre, katonának, ő pedig

hűségesen várt rá a kollégium biztonságában, szorgalmasan tanult, és csak arra várt, hogy végre összeházasodhassanak. Jeff tudta, hogy hű lesz hozzá, megbízott benne. Nora Edwards jó házból való lány volt – fiatalkorukban így hívták a hozzá hasonlókat.

Miközben Nora otthon maradt, hogy felnevelje gyerekeiket és tökéletes körülményeket teremtsen a férjének, Jeff nagy sikereket ért el a munkájában. Öt év múlva a tehetséges fiatalember társtulajdonos lett a Coutts és Wickham reklámügynökségnél. Minden egyes sikere után az lett a célja, hogy ő legyen a következő ügyfélért folytatott kampány kulcsfigurája. Gyorsan eltávolodott a feleségétől, akit olyan gondosan választott, valamint a gyerekeitől, akiket ő nemzett. A munka és más nők lettek a legfontosabb pontok Jeff Buckley életében.

Nora pedig nem vett észre semmit az egészből, mert lefoglalta a cserkészlányok és fiúk szövetsége, a baseball- és futball-liga, a vasárnapi iskola és a templomi kórus. Nora a gyerekeivel büszkélkedett, mert Jeff sohasem beszélt neki a munkájáról. Szerinte a munkát és Norát egy világ választotta el egymástól. így a gyerekeire összpontosított, akiknek szüksége volt rá, főleg azután, hogy egyre ritkábban látták az apjukat otthon. És akkor Nora Edwards Buckley, aki summa cum laude végzett angol szakon, kénytelen volt szembenézni azzal, hogy nincs férje és nincs élete.

Újra és újra felmerült benne a kérdés, mi a francot csináljon élete hátralévő részében. Semmire sem volt alkalmas a fejlett technika új korában. Angol bölcsész diploma és egy kis költségvetésű háztartás. Mi a fenét gondolt? De honnan tudhatta volna, hogy így végződik az egész? Nem volt tanítási gyakorlata. Nem értett a számítógéphez,

pedig anélkül nem mehetett semmire. Bármi is történt Jeffel, neki is fel kellett építenie saját életét.

A pokolba is, még nem töltötte be az ötvenet. Közel járt hozzá, de még nem jutott el odáig. Hatvanötnél korábban ma már senki sem megy nyugdíjba. Dolgozhatna még húsz évet, vagy annál is többet. Volt nyugdíjalapja, és köthetne saját egészségbiztosítást. Létrehozhatna saját befektetési portfoliót is. Sok mindent tehetne, ha a sarkára állna, és végre eldöntené, mit is akar valójában.

– Már megint gondolkozol – dorgálta meg Rolf, és rácsapott a fenekére. – Ez az egész a te ellazulásodat szolgálná, szivi.

– Csak megpróbálom összerakni a jövőmet – mondta neki Nora. – Carlának és a lányoknak igaza van. Nekem is kell egy saját élet. Valószínűleg Rina sem téved. Jeff lapátra akar tenni. Különben sem elég az, hogy valakinek a felesége és a gyerekeim

anyja legyek. Újra rá kell találnom önmagamra. Tudom, hogy ott vagyok valahol, Rolfie. Mi a véleményed?

– Az a véleményem, hogy talpraesett nő vagy – felelte, amint a fenekét nyomogatta. – Csak egy kis időre van szükséged ahhoz, hogy mindent kidolgozz. Helyre kell állítanod az önbecsülésed, amely kitűnően működött azelőtt, hogy találkoztál Jeffel. Nem kell, hogy gondoskodjanak rólad, meg tudod tenni magad is, szivi.

– Igen, tényleg időre van szükségem, de fogalmam sincs, mi sül ki ebből az egészből. Szerintem legelőször számítógépes tanfolyamra kellene beiratkoznom, de a középiskolák csak ősszel indítanak majd felnőtt csoportokat. Ennek ellenére logikus lenne azzal kezdenem, nem igaz?

– Már megint gondolkozol – jegyezte meg Rolf. – Lazítanod kellene, hiszen azért van ez az egész. – Továbbra is a fenekét

masszírozta. Keze élét végigcsúsztatta a két kis dombocska közötti vágaton.

Nora visszafojtotta a lélegzetét, amint a férfi masszírozta. – A jövőmet próbálom kialakítani – mondta. Rolf egyik ujja már az ánuszában járt. Ekkor Nora megfeszült kissé, de amikor azt tapasztalta, hogy a férfi nem tesz mást, csupán finoman dörzsölgeti azon a helyen, újra ellazult valamelyest.

– Így már jobb – mondta Rolf halkan. Olajos ujja még mélyebbre hatolt a végbelében.

Norának elakadt a lélegzete, és újra megfeszültek az izmai.

Rolf lehajolt, megpuszilta a tarkóját, és azt suttogta – Nem most, Nora, de majd egyszer beteszem a farkam abba szexis kis seggedbe. Meglátod, tetszeni fog.

– Valóban? – kérdezte kissé idegesen.

– Aha, biztos vagyok benne – mondta határozottan. Aztán kihúzta betolakodó ujját,

és megsimogatta Nora fenekét. – Kész vagyunk, szivi.

Nora nagyot sóhajtott. Furcsa ürességet érzett, miután Rolf kihúzta az ujját belőle. Soha nem jutott még eszébe az anális szex, vagy igen? A történtek közül mennyi volt a tudatalattija, és mennyi csupán a spontaneitás terméke? Készen lennénk? – tette fel a kérdést magában.

– Nem hinném, Rolfie – mondta neki merészen.

Rolf az egyik mosdónál állt, és kezet mosott. Elnevette magát. – Úgy látom, nagyon rossz kislány vagy, Nora, és komolyan mondom, rászolgáltál az elfenekelésre. Az a csinos kis segged nem fér a bőrébe.

– Kyle! – szólt oda Nora a másik férfinak. – Rolfie el akar fenekelni. Szerintem utána meg is fog dugni. Légy jó fiú, drágám, és nézd végig, mit művel velem. – Te jó ég! Pár finom kis kefélés, egy erotikus masszázs, és

máris úgy beszélt ezzel a férfival, ahogy soha nem tenné másokkal. De Carla azt mondta, a férfiak szeretik, ha a nők ilyen mocskosan beszélnek előttük. El sem tudta hinni, hogy ilyesmire képes. Hirtelen erősnek érezte magát. Talán mindig is ilyen volt.

Kyle megállt a fürdőszoba ajtajában. Nagyon jól nézett ki a maga darabos, szinte barbár módján. – Biztos megérdemled azt az elfenekelést, Nora. Nálad tüzesebb kis ribanccal még nem találkoztam az életben. Ha végeztél Rolffal, akkor mindnyájan átmehetnénk a hálószobába.

A két férfi lesegítette a masszázsasztalról, és átvezette a hálóba. Volt egy kihajló kartámlás dívány a kandalló előtti téren. Odavitte Norát, és ráfektette a karfára.

– Csak nem le akartok kötözni? – kérdezte Nora incselkedve.

– Néhány suhintás nem fog megártani neked, szivi – mondta Rolf –, de azért Kyle

odatérdel majd eléd, hogy lefogja a válladat. – Kyle letérdepelt egy selyempárnára. Ágyéka Nora szeme magasságába került. Amikor Rolf először csapott rá Nora fenekére, a nő összerándult a meglepetéstől. Nem számított arra, hogy ilyen hamar megkapja az első ütést. – Pár szeretetteljes suhintás, csak azért, hogy felforrósítson – mondta a férfi. Újra és újra lecsapott kemény kezével.

– Óóó! – nyöszörögte, de furcsa módón az ütések nem is nagyon fájtak neki, sőt úgy érezte, hogy érzéki, finom melegség ömlik szét a fenekén, nem beszélve a bizsergésről, amelyet a nemi szervében érzett. – Teljesen felizgultam, Nora. Most pedig beléd döföm a farkamat.

– Hova? – csúszott ki a száján önkéntelenül.

A férfi kuncogni kezdett, és csókot lehelt a tarkójára. – Arra még nem állsz készen, de gyanítom, hogy hamarosan eljutunk odáig.

Most a puncidat tömöm meg, és nagyon fogod élvezni.

Szíve vadul zakatolt az izgalomtól. Még soha életében nem szerepelt ilyen felállásban. Jeff soha nem engedett neki másféle pozitúrát – mindig a hátán kellett feküdnie –, és amikor egyszer megpróbált fölébe kerekedni, a férje durván és haragosan letaszította magáról, és azt követelte, árulja el, honnan a fenéből szedte undorító ötletét. Nem merte megmondani neki, hogy a barátnői beszéltek előtte a nemi aktus különféle pozitúráiról és más „visszataszító" dolgokról.

– Hű! – kiáltott fel, amint Rolf pénisze behatolt nedves és forró vaginájába. Az ő hímtagja rövidebb volt, mint Kyle-é, viszont sokkal vastagabbnak érezte. És őrjítően ügyesen bánt vele. Szép lassan tolta előre, és ugyanolyan lassan húzta vissza. Hihetetlen bizsergést váltott ki benne. Csaknem felsikoltott a gyönyörtől. – Ó, istenem! Ez

olyan jó érzés, Rolfie! – sóhajtotta. – Ne hagyd abba, és ez parancs! Ne merészeld abbahagyni! Áááá! Igen! Igen! Igen! Óóóó! Milyen finom! – Fáradhatatlanul emelgette a fenekét Rolf ágyéka alatt, és képtelen volt arra, hogy megálljon.

– Milyen istenien feslett nőszemély vagy te! – mondta neki Rolf nevetve. – Szerintem ketten is dughatnánk egyszerre, mit szólsz, Kyle? – Ujjait belemélyesztette Nora csípőjébe.

– Szerintem is – felelte Kyle. – Ennek a huncut kislánynak két fasz kell, mert rohadtul beindult ma este. Ugye így van, drágám? – kérdezte Kyle, és gyengéden megsimogatta, majd megragadta Nora haját, és felrántotta a fejét. – Nyisd ki a szád, Nora! – Hozzádörzsölte péniszét a nő arcához. – És most te jössz, bébi! – Odanyomta a farkát Nora ajkához, aztán benyomta a szájába. – Meglátod, nem nagy ügy, csak nehogy

megharapj. Csak a nyelvedet használd. A többit megteszi a torkod.

Fogadni mernék, Jeff azt sem engedte soha, hogy leszopd a farkát, és azt is meg merem kockáztatni, hogy sok más nő megtette neki. – Behunyta a szemét egy pillanatra. – Ááá, ez az, drágám, úgy látom, őstehetség vagy – mondta neki.

Kezdetben Nora azt hitte, menten megfullad, de amikor tudatosította, hogy pénisz van a szájában, és megérezte, hogy jólesik a férfinak, ellazult a torka is. Elbűvölten nyalogatta és szopta Kyle farkát. Kicsit sósnak és kesernyésnek érezte az ízét. Hallotta, hogy mind a két férfi nyög egyre elhatalmasodó gyönyörében. Nora tudta, hogy mind a hárman egyszerre fognak elélvezni. Hihetetlen volt. Robbanásszerű orgazmusa volt, és testének mind a két végén záporozott rá a sperma. Rolf ondója egyre csak lövellt, és Kyle is annyi ondót produkált, hogy képtelen volt lenyelni.

Aztán hirtelen Nora szédülni kezdett. Magányosság érzése tört rá a semmiből. Megpróbált ellenállni az erőnek, amely át akarta rángatni a téren és időn át – legalábbis ő így érezte. Hirtelen tágra nyílt a szeme, és azt tapasztalta, hogy vad orgazmustól rángatózik a teste, amelynek minden egyes pontját átjárja a gyönyör. Ám ott ült a dolgozószoba foteljében. Szemével azonnal a televíziót kereste, de a készülék sötét képernyővel meredt rá. Kikapcsolták.

– Ó, te jó ég! – Nora levegőért kapkodott. Mi történt vele? Mi a pokol történt? Ki kapcsolta ki a tévét? A távirányító ott hevert az asztalon egy megolvadt fagylalt társaságában. – Ó, te jó ég! – ismételte megütközve. Halványan emlékezett arra, hogy bekapcsolja a készüléket, és arra is, hogy odatérdel elé. Odatette kezét Kyle tenyeréhez, hogy vele lehessen, ott, abban a csodálatos lakásban, ahonnan rá lehetett látni az egész városra.

Nyilvánvalóan álmodott. Nem lehetett másként. Valójában semmi sem történt meg az egészből. Lehetetlen. Ilyesmi nem létezik. Egyszerűen elszabadult a képzelete. Ám hirtelen megérezte bőrén a gardénia illatát. Nem! Csak álmodott. Aztán rájött, hogy vizes a haja, mintha az előbb mosta volna meg.

Nora megpróbált feltápászkodni, de visszaesett a fotelba. A lába teljesen elerőtlenedett. Meghökkent a szájában érzett ragacsos, sós íztől is, és nagyon érzékenynek találta a vaginája, mintha sokat szexelt volna. Pontosabban szólva rengeteget. A házban csend uralkodott. Odakint már besötétedett. A kandallópárkányon álló óra elütötte a felet. De minek a felét? Fogta a távirányítót, és újra bekapcsolta a tévét. Megtudta, hogy már hajnali fél öt van. Hol volt ő az utóbbi nyolc és fél órában?

Nora újra kikapcsolta a készüléket, és elüldögélt a dolgozószoba sötétjében. Nem

álom volt, pedig azt kellett volna hinnie, hogy igen. Nagyon is valóságos volt az egész. Kyle és Rolf összesen négyszer dugta meg. Norát még soha életében nem baszták meg egynél többször egyetlen éjszakán, és olyan feslettnek érezte magát. Megborzongott a hajnali hidegben. Úgy érezte, menten szétrobban az agya attól a sok mindentől, ami az elmúlt néhány órában történt vele. Nem is próbálta elemezni és megérteni az eseményeket, mert belebolondult volna.

Lassan nagy levegőt vett, hogy megnyugtassa vadul kalapáló szívét, azután újra megpróbált felállni. Ezúttal sikerült neki. Sehol sem ég a villany, gondolta. Ha valaki ébren lett volna, és világosságot lát nála ilyen korai órában, biztos azonnal átrohan hozzá. Senkit sem akart látni abban a pillanatban. Szép lassan kiballagott a dolgozószobából, átvágott a hallon, és felbotorkált emeleti hálószobájába. Szó

szerint belezuhant az ágyba, és azonnal elaludt.

Csak akkor ébredt fel, amikor a nap beragyogta az egész szobát. Rá sem kellett néznie az éjjeliszekrényen álló órára, tudta, hogy délután van. A nap csak ilyenkor tűzött be a hálóba. A hátára gördült. Még mindig kimerültnek érezte magát, és még mindig égett a vaginája. Egész életében nem tornáztatta meg a testét úgy, mint az elmúlt éjjel. Érezte magán a szex szagát – évek óta nem tapasztalt ilyet, de ez olyasmi, amit soha nem felejtünk el. Vissza akarok menni, gondolta, de Jeff biztosan hazajön, mert tegnap bűntudatot ébresztettem benne. És akkor sem térhetek vissza a Csatornához, amikor J. J. itthon van. Milyen nap van ma? A francba! Kedd van, és nem vittem ki a szemetet a heti szállításra. Ha Jeff hazajön, hallgathatok miatta. Valahogy meg kell szabadulnom a szeméttől, hogy ne tudja meg.

Az iskolai sportkör pénteken tartotta díjkiosztó ünnepségét. Úgy gondolta, akkor már mindenképpen otthon lesz Jeff, mert minden nyilvános megjelenés nagyon fontos volt számára és valószínűleg marad egész hétvégére. Felbosszanthatná valamivel annyira, hogy visszamenjen a városba a barátnőjéhez? Talán igen. Talán nem. A fenébe! Szüksége volt a Csatornára. Az a hely teljesen felkorbácsolta szexuális késztetéseit, és máris a rabja lett.

Nora felkelt és lezuhanyozott. Nagyot nevetett a szeméremszőrzetébe száradt ondón, amelyet akkor pillantott meg, amikor beállt a vízsugár alá. Ó, nagyon is valóságos volt! Ó, igen! És már alig várta, hogy újra átélje azt a valóságot. Összerándult, amikor véletlenül beverte a könyökét a csempézett falba. Úgy érezte, mintha koporsóban zuhanyozott volna. Nem voltak fények, nem volt kilátás. Beszélni akart Carlával. Miután befejezte a zuhanyzást, magára akart tekerni

egy törülközőt, és fintorogva vette tudomásul, hogy a teste olyan lett, mint előtte. A törülköző nem érte körbe a derekát.

Nem lett volna szabad így meghíznom, gondolta. Az utóbbi években magamra szedtem pár kilót. Szükségem lenne egy kis testmozgásra. Kezdetnek talán gyalogolni fog Carlával. Utálom, ahogy a ruháimban kinézek. Dagadt vagyok. Magára rántott egy pamutbugyit, bekapcsolta a melltartóját, belepréselte magát a farmernadrágjába, és felvett egy sárga pólót. Aztán leült az ágy szélére, és felhívta Carlát.

– Szia, én vagyok. Beszélnünk kellene, mielőtt a gyerekek hazajönnek az iskolából. Igen, itthon vagyok. Igen, most keltem fel. Átjönnél? Kinyitok egy üveg bort. Délután van, és olyan jólesne egy ital.

Pár perccel később Carla Johnson egy tálcányi pulykás szendviccsel lépett be a konyhába, és a barátnőjével szemben leült az asztalhoz. – Csak ez van, és fogadni mernék,

még nem ettél semmit. Olyan beteg leszel, mint a ló, ha éhgyomorra iszol. Átkapcsoltál a Csatornára, ugye? – Nem is kérdezte, inkább csak megállapította.

– Igen, megtettem – mondta Nora. – Tökéletes alkalom adódott. Jeff a városban van, és most először nem is bántam, hogy nem jön haza. J. J. barátnőjének szülei meghívtak magukhoz egy nagykutyát az egyetemről, így ő náluk aludt. – Idegesen ivott bele a borába, és amikor nekiesett az egyik szendvicsnek, rájött, hogy majd éhen hal.

– És? – kérdezte Carla. Oldalra billentette a fejét, és kíváncsian felhúzta a szemöldökét. – Mire bukkantál rá ott? Tetszett?

– Álmaim otthona volt – felelte Nora. – Olyan, amiről mindig is beszéltem. Minden olyan szép benne, és ott én sem vagyok az a dagadt, vén szipirtyó, aki az ötvenhez közeledik. Harminc körüli, szexis vörös vagyok, és két pasival szeretkezem. Az

egész olyan vad, állatias szex volt! – mondta Nora nevetve.

Carla elvigyorogta magát. – Senkinek sem árulnám el, csakis neked meg a többieknek merem bevallani – kezdte –, én Raven kapitány, a kalózkirálynő vagyok. A Karib-tengert járom, és szeretkezem bárkivel, aki felkelti az érdeklődésemet. Két nappal ezelőtt elfogtam egy angol hajót, amelyen egy csinos, fiatal herceg utazott az Antillákra. A szabadon bocsátása érdekében hajlandó volt arra, hogy teljesítse minden kívánságomat. Kezdetben elég nehéz esetnek látszott, ezért beledobattam a tengerbe. Miután kihalásztuk, sokkal belátóbbnak bizonyult.

Carla kuncogni kezdett. – Hát ez a Csatorna óriási! Szabadon szeretkezhetünk bárkivel nemi betegségek, AIDS, nem kívánt terhesség és bűntudat nélkül. Nem tudom, ki találta ki, de irtó jó, és hálával tartozunk neki.

– Semmi sincs ingyen – felelte Nora tűnődve.

– Fizetünk érte – vágta rá Carla. – Majd meglátod a kábeltévés számládon. Külön rendelt filmként jelenik meg rajta. Három dollár és kilencvenöt cent.

– Rick nem csodálkozik, hogy annyi filmet nézel mostanában? – kérdezte Nora.

– Nem, mert én fizetem a számlákat – mondta Carla –, és mindössze tizenkét dollárt költök rá havonta.

– Azt hittem, szereted Ricket – jegyezte meg Nora.

– Szeretem is, de néha újdonságra vágyom. Újra fiatal és szexis szeretnék lenni. Nem ezt akarja mindenki? Úgy értem, a fenébe is, a férfiak annyi nővel összeszűrik a levet. Miért várják el tőlünk, hogy csak egyetlen férfi legyen az életünkben? Legalábbis a mi nemzedékünk esetében így van. Tiffany az ő háremes, romantikus regényeit jeleníti meg.

Ő a szultán kedvence. Rina nem árulja el az övét.

Nora nem tudta megállni nevetés nélkül. – Igen, Tifftől ezt vártam. Nem lep meg, hogy ő a szultán kedvence. Carla! Az egész olyan valóságosnak tűnt. Most is érzékeny a bőröm azokon a helyeken.

– Azért, mert valóság. És most mondd el szépen, hányszor voltál velük, és kik ők. – Közelebb hajolt, csillogó szemmel, mohón várta a választ.

– Négyszer – felelte Nora, és elpirult, amint felidézte magában az eseményeket. – Háromszor a nagy szerelmemmel, akit Kylenak hívnak. Tökéletes férfi. A végén a masszőrömmel voltam együtt. Ő egy szőke, osztrák férfi, Rolfnak hívják, és akcentussal beszél. Kyle egy darabig nézett minket, de féltékeny lett, és a számba dugta a farkát. Mindnyájan együtt mentünk el. Minden olyan vadító volt, de aztán hirtelen

visszatértem. Istenem, Carla, vissza akarok menni oda!

Carla elmosolyodott. – Örülök, hogy jól érezted magad – mondta. – Mára mintha kicseréltek volna. Mióta nem szeretkeztek Jeffel?

Nora nagyot sóhajtott. Soha nem akarta elárulni senkinek, de mit számított már mindez, miután hozzáfért a Csatornához? – Öt éve – nyögte ki nagy nehezen.

– Jézusom! – fakadt ki Carla. – A férjed tényleg egy faszkalap.

– Csak akkor mehetek vissza oda, amikor biztosan egyedül vagyok a házban – folytatta Nora. – Nem akarom, hogy J. J. rám találjon ott a tévé előtt.

– Igazad van. A tévétek a dolgozószobában áll – jegyezte meg Carla. – A fenébe is, Nora, tegyél be egy tévét a hálóba!

– Jeff nem szereti a pluszköltségeket, és mivel alkalmanként három dollár kilencvenöt centbe kerül, nem mehetek oda

túl gyakran. Ugyan én fizetem a számlákat, de minden centtel el kell számolnom – magyarázta Nora. – Ha túl sok film jelenne meg a számlán, kérdezősködni kezdene. Csakhogy ez olyan, mint a kedvenc sütink vagy chipsünk: ha egyszer belekóstolunk a Csatorna örömeibe, függővé válunk.

Carla bólintott. – Tudom – mondta. – És mi a helyzet a péntek estével?

– A sportegylet díjkiosztójára megyek. Valószínűleg Jeff is hazajön, és itthon tölti a hétvégét. Nem is olyan rossz kilátás – mondta Nora.

– Akkor van pár napod arra, hogy tűzbe jöjj, és akkor adj bele mindent – ugratta Carla legjobb barátnőjét.

– Sajnálom Kyle-t és Rolfot, hogy annyi ideig kell várniuk rád a Csatornán. – Csintalanul vigyorgott. – Hétfő esték a Csatornán. Készen állsz egy jó kis dugásra?

– Az őszi futballközvetítések egyik reklámszövegét igazította a helyzethez.

Nora elnevette magát. – Szörnyű nőszemély vagy, Carla Johnson, de vicces is. Ha jól tudom, Rick mindig otthon van esténként.

– Ó, az én életem párja kilenckor vagy fél tízkor már alszik. Ha Maureennak nincs randija, bezárkózik a szobájába, felteszi a fejhallgatóját, és zenét hallgat, tanul vagy telefonál. Vacsora után eltűnik, és nem látom másnap reggelig, amikor felkap egy müzliszeletet, és elrohan az iskolába – magyarázta Carla. – Én pedig lesurranok alagsori varróműhelyembe, ahova azért tettünk tévét, hogy a sorozataimat nézhessem rajta. Bezárom az ajtót, és indul a buli. Senki sem zavar. Mindnyájan kidolgoztunk valamilyen módszert. A Csatorna tényleg függőséget okoz.

– Bárcsak nappal is hozzáférhető volna – sóhajtotta Nora.

Carla kuncogni kezdett. – Akkor egész nap ott ülnénk a tévé előtt. Nem is tudom, mi

lenne a vacsorából egy ilyen nap után. Kalózok, masszőrök, szultánok és húskenyér. Ezek a csodálatos férfiak a fantáziánk termékei, és csak azért léteznek, hogy örömet okozzanak nekünk.

– Húskenyér? – ismételte Nora nevetve. Aztán azt mondta: – Kíváncsi vagyok, hogy Rina és Joanne miért nem mondja el, miért választotta a Csatornát.

– Joanna összezavarodott – felelte Carla. – Magam sem értem, miért, de így van. Rina pedig szerintem úgy gondolja, elárulja Samet. Végül is ő a legfigyelmesebb férj, akit ismerünk, és kétség sem férhet hozzá, hogy szeretik egymást, de már húsz éve házasok. És ő a második felesége.

– Ezt nem is tudtam – mondta Nora.

– Igen, az első felesége meghalt. Azt hiszem, rákos volt – magyarázta Carla. – Szerintem Rina úgy érzi, megcsalja Samet, amikor bekapcsolja a Csatornát, de ettől

függetlenül ugyanúgy igénybe veszi, mint mi mindnyájan.

Csörögni kezdett a telefon, és Nora felvette a kagylót. – Jeff az – súgta Carlának fintorogva, aztán meghallgatta a férjét. – Ma este hazajössz? Ó, milyen kedves tőled. Mit szeretnél vacsorára? Bárányombot. Remiben. Nem gond. Még nem vásároltam. Éppen most indulok, ugyanis eddig ezer más dolgom volt.

Carla felmutatta a középső ujját, és Nora majdnem elnevette magát.

– Igen, a vacsora készen lesz hétre, úgy, ahogy mindig. Szia. – Letette a készüléket. – Semmi kedvem most Jeffhez. Tényleg. Remélem, nem felejtette el, hogy pénteken programja van itthon.

– Beszámoltan Ricknek a helyzetedről – jegyezte meg Carla.

– Addig nem teszek semmit, amíg Jeff nem lép – mondta Nora a barátnőjének.

– Neked kellene beadnod a keresetet – folytatta Carla. – Azért, mert ez a fickó szinte soha sincs itthon. Már évek óta így van. Ez nem házasélet, drágám.

– Nem. Azt akarom, hogy ő kezdeményezze a válást – felelte Nora. – Ha olyan rettenetes helyzetben vagyok, ahogy te mondod, akkor az a legjobb, ha én vagyok az áldozat, nem igaz?

– Nem hülyeség – kapta fel a fejét Carla –, de védelemre van szükséged. Mivel Jeff a saját nevére íratott mindent, igazán korlátozottak a lehetőségeid. – A hangja őszinte aggódásról árulkodott.

– Tudom – értett egyet Nora. – Kezdem érteni, hogy én olyan világban éltem, ahol soha semmi nem változik, Jeff pedig a való világhoz tartozik, amelyben kutyák marcangolják egymást. – Amikor felállt, kissé megszédült. – Jobb, ha elindulok vásárolni, különben semmi kaja nem lesz estére.

– Majd én elviszlek – ajánlkozott Carla. – Nekem nem volt olyan éjszakám, mint neked, ráadásul bort is ittál a szendvicsedhez. Majdnem benyakaltál egy egész üveggel – tette hozzá kuncogva. – Még soha nem láttalak ilyennek. – Farmerja zsebéből kihalászta a kocsi kulcsait. – Na, gyere, szívem. Nekem is kell pár dolog, de azok nem illenek az év sportolóinak anyjához. Te jó ég, micsoda botrány lenne, ha tudomást szereznének róla, főleg a te esetedben. Köztiszteletnek örvendsz.

– A régi Nora felszívódott – mondta. – Az új énem biztos alkalmasabb a botrányokozásra – tette hozzá nevetve.

A két nő kilépett a házból, és elindult a május végi ragyogó napsütésben.

Harmadik fejezet

Beszélnünk kell – mondta Jeff Buckley a feleségének, amint beléptek a házba.

– Rendben – felelte Nora. – Ennél alkalmasabb időpont nincs is. J. J. bulizik a barátaival, bár megmondtam neki, hogy éjfélre jöjjön haza. – Az előcsarnokon át bement a konyhába. – Nem kérsz valami harapnivalót? Készíthetek egy szendvicset. Pont a díjkiosztó elejére érkeztél.

– Igen, szívesen ennék valamit – mondta Jeff, és leült. Azokhoz a férfiakhoz tartozott, akiknek előnyére válik a korosodás. Magas és vékony volt. Sötét hajában keresve sem lehetett ősz hajszálakat találni, de kék szeme jéghidegen villogott. Mindig is ilyen volt.

Nora elővett egy friss rozscipót, vágott belőle két szeletet, az egyiket megkente mézes mustárral, sonkát és hajszálvékonyra

szeletelt sajtot rakott rá, a másik szelet kenyeret ráborította. Az átlósan kettévágott szendvicset tányérra tette, és a férje elé tolta. Töltött neki egy pohár jeges teát, majd maga is leült. – Most egyél, aztán beszélünk – mondta neki.

A férfi bólintott, beleharapott a szendvicsbe, és élvezettel rágni kezdte. – Mindig is finom szendvicset készítettél – jegyezte meg, és mohón beleivott a jeges teájába.

Szóval bekövetkezik, gondolta Nora higgadtan. Ma este közli velem. Itt marad a hétvégére, vagy sietve elhagyja a házat, és hanyatt-homlok visszarohan a városba a barátnőjéhez? Nem érdekel, gondolta, és ezen maga is meglepődött. Minél hamarabb elmegy, annál hamarabb visszatérhet Kyle-hoz, Rolfhoz és bárkihez, akit élénk fantáziája megteremt neki. Majdnem elnevette magát, de a régi Nora megszólalt benne, és azt kérdezte, milyen az a nő, aki

eldob egy ilyen hosszú házasságot. Mit gondolna róla az anyja? Hogyan reagálnának a gyerekei? Nem kellene próbálkoznia azzal, hogy megmentse a házasságát?

Maradt egyáltalán valami, amit érdemes megmenteni? – kérdezte benne egy hang gúnyosan. Ez az ember évek óta csal. Már nem az, akihez hozzámentem, bár lehet, hogy ugyanaz, csak én nem vettem észre, milyen faszkalap is volt Jeff Buckley akkor, amikor én, az ábrándokat kergető szűz beleszerettem a főiskola hátvédjébe. Azt tettem, amit a családom elvárt tőlem. És az ő családja. Én voltam a jó kislány, aki a házaséletre tartogatta magát, de a szemétláda soha sem értékelte ezt igazán. Az elvárásai – engedelmesség, szemérmesség, türelmes várakozás – részét képezte. Ugyan mire vártam eddig? Arra, hogy végül a kukába dobjanak, mint a tegnapi krumplipürét?

– Befejeztem – szakította meg Jeff a gondolatait, és eltolta magától a tányért és a poharat.

Nora felállt, elöblítette az edényeket és betette őket a mosogatógépbe. Mosolygott magában. Olyan figyelmesen viselkedett – ő volt a megtestesült jó feleség. Odafordult a férfihoz. – Nem akarsz átmenni a dolgozószobába, hogy ott beszéljünk?

– Nem, itt is ugyanolyan jó lesz – felelte.

Nora bólintott, és visszaült a helyére.

– Gondolom, észrevetted – kezdte –, hogy nem igazán jövünk ki egymással, vagyis inkább eltávolodtunk egymástól az utóbbi években.

– El akarsz válni, Jeff. Ugye, erről van szó? – kérdése magát is meglepte.

– Igen, pontosan erről van szó – felelte a férfi, akit kissé meghökkentett a felesége nyugalma.

– Nem gondolod, hogy megpróbálhatnánk rendbe hozni ezt a törést közöttünk? – vetette

fel Nora. Nos, legalább a saját lelkiismeretem kedvéért megpróbáltam, gondolta.

– Szerintem már túl vagyunk azon – felelte a férfi, és gyanakvás villant fel a tekintetében.

Nora felsóhajtott. – Ha már nem szeretsz, nem tarthatlak vissza, Jeff – folytatta Nora nyugodtan. – Ha válni akarsz, akkor tedd meg. Feltételezem, egy másik nő miatt.

– Semmi sírás? Semmi vádaskodás? – Jeff hirtelen gyanakvóvá vált.

– Jeff, teljesen hülye lennék, ha ezt tenném és isten a tudója, hányszor jutott el a tudatomig, hogy nem voltál boldog az utóbbi években. Mind a ketten más irányba haladtunk. Egyikünk sem hibás ebben. Ilyesmi előfordul. És persze neked ott van az a másik nő, mert van, ugye?

– Nem tudod rám bizonyítani a házasságtörést – hadarta Jeff. – Mellesleg az nem is jogalap ebben az államban.

Mindössze el akarok válni, simán, egyszerűen.

– Én pedig azt mondom, megteheted. Simán, egyszerűen – felelte Nora. Szóval már megvizsgálta a jogi hátteret. A szemétláda!

– Akkor előkészíttettem az ügyvédemmel az egészet, és amikor készen vannak a papírok, aláírhatod őket – közölte Jeff Buckley a feleségével.

– Nem. Szerintem szólj az ügyvédednek, hogy hívja fel az enyémet – mondta Nora, és majdnem elröhögte magát, amikor meglátta Jeff meghökkent arcát.

– Mikor szereztél magadnak ügyvédet? – kérdezte.

– Minden nőnek van ügyvédje, Jeff. Jobb, ha ezt észben tartod, persze a jövőt illetően. – Úgy élvezte, hogy a férfinak láthatóan kényelmetlen a helyzet.

– Ki fog képviselni? – kérdezte gyanakvóan.

– Rick és a cége – felelte halkan.

Jeff megkönnyebbült. – Ó! – Minden jel arra mutatott, úgy gondolja, hogy Rick nem fog nehézségeket okozni az ügyvédjének. – Oké, megmondom Raoulnak, hogy hétfőn hívja fel Ricket.

– Akarod, hogy elmondjam a gyerekeknek? – kérdezte Nora.

– Igen. Meg fogják érteni, és jobb, ha tőled hallják, Nora. Ha látják, hogy megértést tanúsítasz, nem fognak annyira haragudni. – Aztán ismét gyanakvóvá vált. – Ugye nem engem fogsz hibáztatni ezért? Nem szeretném, ha ellenem fordítanád a gyerekeket a válás miatt. A pokolba is, látnod kellett, hogy mi zajlik közöttünk évek óta.

– Te vagy az apjuk. Sajnos ezen nem tudok változtatni – válaszolta Nora.

– Te akartál annyira hozzám jönni – vágta rá nyersen a férfi. – Ha nem lettem volna biztos a szüzességedben, akkor

meggondolom, hogy elvegyelek-e, de te jó kislány voltál, nem igaz?

– Az én nemzedékemhez tartozó lányokat úgy nevelték, hogy várjanak a házasságig. Nagy ész kell hozzá, hogy ezt felfogd, de ez nem azt jelenti, hogy mi nem szeretjük a szexet – felelte Nora. Az arrogáns szemétláda, gondolta a nő. Mindig is ilyen volt, csak ő ezt nem látta.

– Szereted a szexet? – A férfi gúnyosan felnevetett. – Azóta nem szexeltél, hogy utoljára megdöngettelek. Egyáltalán emlékszel, mikor volt az?

– Nem emlékszem jelentéktelen eseményekre – felelte Nora higgadtan.

– Úgy látom, lassan szép kis kurva lesz belőled – jegyezte meg Jeff, és felállt.

Nora elnevette magát. – Nagyszerű! – mondta Nora.

– Ma este visszamegyek a városba – közölte vele a férfi. – Vigyél ki az állomásra.

– Hívj magadnak taxit – mondta Nora. – Ettől a pillanattól fogva nem állok a szolgálatában, uram. Mondd, a barátnőd ugyanúgy kiszolgál, ahogy én tettem mindig, vagy pont a függetlensége és a „lófaszt a seggedbe" hozzáállása az, ami felizgat, Jeff? – Halvány mosoly bujkált a szája szegletében, amint észrevette, hogy a férfi összeszorítja a fogát.

Jeff elővette a mobilját, felhívta a helyi taxis társaságot, és rendelt egy kocsit. Aztán így szólt: – Megvárom odakint.

– Nem félsz, mit szólnak majd a szomszédok? – kínozta tovább Nora.

– Ó, szerintem már mindenki tudja – vágott vissza a férfi. – Még a barátnőd, Carla sem olyan hülye, mint te, Nora.

– Én bíztam benned, te szemétláda! – Hirtelen dühbe gurult.

– Jól mondtam. Te teljesen hülye vagy, Nora – mondta Jeff, és kiballagott az ajtón.

Nora remegve állt egy darabig az előszobában, aztán becsapta az ajtót a férje után. Gyűlölte. Soha többé nem akarta látni. Hogy szerethetett bele annak idején? Hülye volt! Igen, tényleg hülye voltam, gondolta, de ennek már vége, többé nem csinálok hülyét magamból. És ha Jeff azt hiszi, hogy szegénységbe taszít, akkor nagyon téved. Mit is mondott Ivana Trump egyszer? „Ne bolondulj bele. Szerezz meg mindent." Nos, én nem akarok mindent, csak a házat és egy kis tartásdíjat addig, amíg talpra nem állok. A ház az enyém lesz, de nem kell Jeff pénze. Csakis annyi, amennyivel kitartok addig, amíg új életet nem kezdek. És a gyerekek iskoláztatását is fizetnie kell, mert nem akarom, hogy hitelekkel megterhelve álljanak munkába. Különösen Jill. A jogi kar nem olcsó mulatság, de a lánya legalább majd meg tud állni a saját lábán, ha kiderül, ő is olyan hülye, mint az anyja, már ami a férfiakat illeti. Jeff nem hagyhatja sorsára a

gyerekeket. Az ő gyerekei is. És mi van, ha a barátnőjének is van gyereke? Nos, isten segítsen, ha így van, gondolta Nora.

Aznap este nagy szüksége volt a Csatornára. El akart távolodni ettől az egésztől, és olyan nő szeretett volna lenni, amilyen valójában volt. Csakhogy a fiát várta haza éjfélre. Hacsak nem mondom meg neki, hogy a barátainál töltheti az éjszakát, gondolta. Autódudát hallott odakintről. A közeledő kocsi egyik fényszórója rávilágított a bejárati ajtóra. Amint kikémlelt, látta, hogy a férje sietve száll be a taxiba. A fajankó, gondolta Nora, Rina egyik kedvenc kifejezésével élve. Sarkon fordult, hogy bemenjen a dolgozószobába, ahonnan megrendelhette a Csatornát. Semmi kedve sem volt az undorító valósághoz.

– Nora! – Váratlanul becsapódott a hátsó ajtó.

A fenébe! – kiáltott fel magában, ez Carla.

– Mi történt? – rontott be Carla az előszobába. – Jeffet láttam elmenni.

– Közölte velem, hogy váljunk el – felelte Nora dühösen. – Azt hitte, előkészítteti a papírokat az ügyvédjével, én meg szépen aláírom őket. – Felnevetett. – Látnod kellett volna az arcát, amikor megmondtam neki, hogy az ügyvédje lépjen kapcsolatba az enyémmel.

– A szemétláda! – fakadt ki Carla.

– Ó, ne izgulj, nincs semmi baj. Szinte megkönnyebbültem, amikor bejelentette. Éveken át naivan és ostobán viselkedtem, Carla. Most, hogy Jill a jogi karon fog tanulni, J. J. elmegy a főiskolára, mit kezdenék magammal? Iratkozzam be a kertészkedők klubjába? Járjak az Egret Point-i nők olvasókörébe? Csak most döbbentem rá, mennyire elrugaszkodtam a valóságtól.

– Nem rugaszkodtál el a valóságtól! – nyugtatta meg Carla hűséges baráthoz illően.

– De igen – folytatta Nora higgadtan. – Elvégeztem a főiskolát, és az elmúlt negyed évszázadot az önző férjem kiszolgálásával és a gyerekeim felnevelésével töltöttem. Fogalmam sincs, mi fán terem a számítógép, és még egy videokészüléket sem tudok beprogramozni. De tanulni fogok, Carla. Saját utamat fogom járni. Nem azonnal, de szép lassan menni fog. Örülök, hogy megszabadulok Jefftől. Nem is ismerem őt igazán, de amit tudok róla, az egyáltalán nem tetszik.

– Ó, drágám! – Carla átölelte a barátnőjét.

– Na, most, hogy meggyőződtél arról, hogy nem ölöm meg magam, kifelé innen – mondta Nora barátnője öleléséből kibontakozva. – Megmondom a fiamnak, hogy a barátainál töltheti az éjszakát, én pedig megrendelem a Csatornát.

Carla kuncogni kezdett. – A dugás mindig jókedvre deríti az embert – mondta vigyorogva. – Jó szórakozást! Ja, Rick azt

mondta, hétfőn tizenegyre megy be az irodába. Akkor hozzá is kezdhet a védelmed előkészítéséhez. Jó éjt! – Aztán elment, és menet közben még visszaintegetett Norának.

Nora hallotta, hogy az ajtó becsapódik Carla után. Kiment a konyhába, és kulcsra zárta az ajtót. Azután bement a dolgozószobába, és felhívta azt a házat, ahol J. J. és barátai a bulit tartották. Beletelt egy kis időbe, mire felvette valaki a telefont.

– Ha sört hozol, akkor jöhetsz! – szólt bele valaki.

A háttérben zene dübörgött. – Mrs. Buckley vagyok.

Peter, megkeresnéd nekem J. J.-t? – mondta Nora a fiúnak.

– Ó, maga az, Mrs. Buckley? Az előbb csak vicceltem – felelte Peter.

Nora elnevette magát. – Jól van, csak ma már ne vezess, oké? – tanácsolta neki.

– Idehívom J. J.-t – mondta a fiú.

Nora várt, és egyáltalán nem lepődött meg azon, hogy Peter Mulligan szülei nincsenek otthon. Liberális gondolkodóként a gyerekeik barátai kívántak lenni, és barátok között, ugye, nem nagyon léteznek szabályok, megkötések. Már-már megbánta, hogy engedélyezte J. J.-nek a kimaradást.

– Anya! Minden rendben van? – kérdezte J. J. aggódva. Ő már csak ilyen aranyos gyerek volt.

– Ha azt mondanám, kimaradhatsz éjszakára, kinél aludnál? – kérdezte Nora.

– Nem kell hazamennem ma éjszakára? – Hirtelen a fiú izgatott lett.

– Válaszolj a kérdésemre – mondta Nora.

– Mike és Joe Carternél, az ikreknél – felelte J. J.

– Akkor felhívom Carterékat, és megkérdezem, beleegyeznek-e. Nekem megfelel – mondta Nora a fiának. A Carter-szülők szigorúbbak voltak nála.

– Miért, anya? – A hangja olyan kisfiúsán csengett, pedig már egyáltalán nem volt gyerek többé. Arra készült, hogy néhány hét múlva belekóstoljon egy új életbe a főiskolán. – Biztos, hogy minden rendben van?

– Igen, minden a legnagyobb rendben, de már tizennyolc éves vagy, és hamarosan leérettségizel. Emlékszem, én is a barátaimmal akartam lenni a te korodban. Úgy értem, a nyár végén szétszóródik a társaságod, szívem. Ezért úgy döntöttem, itt az ideje, hogy kapj egy kis szabadságot. Ha nem hívlak újra, akkor menj haza az ikrekkel, és akkor holnap találkozunk.

– Anya, király vagy – mondta a fiú, és letette a kagylót Nora kuncogni kezdett. Anyának viszket a puncija - gondolta. Elővette az iskolával kapcsolatos listáját, és megkereste rajta Carterék számát. Tárcsázott, és amíg arra várt, hogy felvegyék, dúdolgatott magában.

– Tessék. – Marian Carter szólt bele a telefonba.

– Marian, Nora Buckley vagyok. J. J. azt mondta nekem, az ikrek meghívták magukhoz éjszakára. Nem okoz gondot maguknak?

– Dehogy – felelte a nő –, feltéve, hogy betartják a fél tizenkettes takarodót – tette hozzá Marian Carter. – Remélem, nem tartja túl későnek az időpontot, de ma engedtem egy kicsit a gyeplőn.

– Nem, nem, a fél tizenkettő tökéletes. Nagyon köszönöm, hogy vendégül látja J. J.-t – mondta Nora.

– Ó, nagyon kedves fiú – lelkendezett a másik asszony. – Tudta, hogy Mike és J. J. együtt tanul majd a főiskolán? A fiam nem kapott ugyan focista ösztöndíjat, de megpróbál bekerülni a csapatba. Joe a tengerészet mellett döntött. Azt mondja, szép karriert futhat be ott.

– Ha mégis másképp dönt, legalább összeszed vele annyi pénzt, hogy elég legyen egy főiskolai tandíjra – tréfálkozott Nora. – Marian, még egyszer köszönöm. Holnap reggel küldje haza J. J.-t, hogy ne lábatlankodjon ott maguknál.

– Bármikor szívesen látom őt, Nora – mondta Marian Carter, és letette a kagylót.

Nora is visszahelyezte telefonját a töltőre. Odament a bejárati ajtóhoz, kulcsra zárta, és még a biztonsági láncot is rátette. Miután visszatért a dolgozószobába, töltött magának egy pohár bort, és leült. Tényleg két férfival szexeltem egyszerre az elmúlt hétfőn, vagy álmodtam csupán? Nos, csak egy módon deríthetem ki: ha felhívom a kábeltévét, és újra megrendelem a Csatornát, gondolta magában vigyorogva, és megragadta a telefont.

– Köszönjük, hogy a Külvárosi Kábeltévét hívta – válaszolta a gépi hang.

Nora türelmesen várt.

– Külvárosi Kábeltévé. Francié vagyok. Miben segíthetek önnek?

– Szeretném megrendelni a Csatornát – mondta Nora közömbösen, és megadta a szükséges adatokat.

– Kapcsoljon a hatvankilences csatornára, Mrs. Buckley. A Csatorna már elkezdte működését ma este – tájékozatta Francié. – Valami mást is tehetek önért ma este?

– Nem, köszönöm – felelte Nora. Kikapcsolta a telefont, és visszatette a töltőre. Néhány hosszú percre hátradőlt a fotelban, aztán belekortyolt a borába. Felállt, és lekapcsolta a villanyt a szobában. Ivott még egy korty bort, és visszaült a helyére. Nagy levegőt vett, bekapcsolta a tévét, és átállította a hatvankilences csatornára. Izgatottan várta, hogy a sötét képernyő életre keljen, és megjelenjen előtte álmai otthona. – Kyle!

– Remegő hangon hívta a férfit. Ó, bárcsak olyan jó lenne, mint az elmúlt alkalommal.

Különösen a szex. Kíváncsi volt, tudná-e folytatni ott, ahol előzőleg abbahagyta, vagyis egy fasszal a pinájában, egy másikkal pedig a szájában. Hol lehet Kyle? Már kezdett ideges lenni, amikor meghallotta a számára oly kedvessé vált hangját.

– Nincs szükséged a kezemre, drágám. Csak tedd a sajátodat a képernyőhöz. Hétfő éjjel gyorsan eltűntél. Elvesztettem az időérzékem. Sajnálom.

Nora rátenyerelt a képernyőre, bizsergést érzett, és egyszer csak álmai lakásában találta magát. Mielőtt körülnézhetett volna, Kyle átölelte hátulról, és a kezét belecsúsztatta rövid szaténpongyolája nyílásába, és a tenyerébe fogta kerekded, kemény mellét. Nora boldogan sóhajtott. – Nem akartam elmenni – mondta. Érezte, hogy odalent nedvesedni kezd.

– Elfelejtettem mondani, hogy a Csatorna hajnali négy és fél öt között zár – mondta bocsánatkérően.

– Van, aki ügyeletet tart itt? – kérdezte Nora. – Az utolsó emlékem az, hogy Rolfie rám ront, mint egy harsogó folyó, te pedig a számba élvezel. A következő pillanatban már a dolgozószobánkban ültem a fotelban.

– Megfordult, hogy végre láthassa Kyle csinos arcát. – Elkerülhetjük, hogy olyan hirtelen érjen véget az éjszaka?

– Látod azt a telefont? – mutatott rá az asztalon heverő elegáns, hordozható készülékre. – Nyomd meg rajta az egyes gombot, és mondd meg nekik, hogy hajnali négyre kérsz ébresztést. Ők majd idetelefonálnak, és figyelmeztetnek, hogy már csak pár perc maradt az együttlétünkből – magyarázta Kyle vigyorogva. – A múltkor én már nem kerültem sorra – dörmögte Nora fülét csókolgatva.

– Te többet kaptál egy fordulónál – kuncogott Nora.

– De Rolf nyalogathatott utoljára – mondta a férfi a száját biggyesztve.

– Nem, utoljára én nyalogathattam valamit – huncutkodott Nora, és simogatni kezdte Kyle péniszét. Aztán kibontakozott a férfi öleléséből, elfordult tőle, fogta a telefont, és benyomta rajta az egyes gombot.

– Portaszolgálat – szólt egy metsző hang a telefonba.

– Ébresztést kérnék négy órára – mondta Nora.

– Rendben, Mrs. Buckley – válaszolta az éles hang, majd elnémult a telefon.

– Honnan tudja a nevem? – csodálkozott Nora.

– Te vagy a penthouse lakás lakója – hangzott a logikus válasz.

– Ja, persze. – Lehet, hogy megőrültem, de kit érdekel, gondolta Nora.

– A díjkiosztón nem ettél semmit – jegyezte meg Kyle. – Készítettem neked egy kis harapnivalót.

– Honnan tudod? – kérdezte, miközben a telefont visszatette a helyére.

– Az a dolgom, hogy mindent tudjak rólad, és kielégítsem legtitkosabb vágyaidat, vörös kalózom – felelte a férfi.

– Azt hiszem, nagyon tetszik ez az egész, bár egy kicsit hátborzongató – ismerte el Nora. – Mit készített nekem az én jóképű rabszolgám? – Megsimogatta Kyle arcát, aztán fogta a kezét, és megcsókolta, megnyalogatta a tenyerét.

– Nyers osztrigával indítunk – mondta Kyle. – Aztán eszünk egy kis spárgát hollandi mártással, majd tatár bifszteket, desszertnek pedig tejszínhabos epret és esetleg egy kis csokoládét.

– Mmm – felelte Nora. – Jól hangzik. Nem kezdhetnénk a desszerttel?

– Nem – ellenkezett a férfi.

Nora szomorúságot színlelt. – Miért nem? Elvégre ez az én fantáziám. Nem lehet úgy, ahogy én akarom?

– Nem teljesen lehet úgy. Szükségünk lesz arra az osztrigára, vörös kalózom.

– Miért? – érdeklődött Nora.

– Azért, mert ma éjjel szét foglak baszni. Hát ezért – felelte a férfi mély hangján dörmögve. – Azok után, ami ma este történt, rengeteg szerelemre lesz szükséged, és én meg fogom adni neked – tette hozzá.

Nora hosszú ideig hallgatott. Bárcsak odakint a való világban is lenne egy olyan férfi, mint Kyle, gondolta szomorúan. Aztán megrázta magát, kioldozta kék szaténköpenyét, és leejtette magáról. – Mindig is vágytam egy kis meztelen falatozgatásra – mondta.

– Én is – felelte a férfi, azzal letolta rövid, fehér selyemnadrágját, és kézen fogta Norát. – A teraszon tálaltam fel a vacsorát.

– Mi lesz, ha valaki meglát minket? – akadt el Nora lélegzete.

– Idefent? – Kyle elnevette magát. – Nem hinném. És ha igen, akkor mi van? – Kivezette Norát a teraszra.

A teraszt vörös járólap borította, amelyet melegnek éreztek a talpuk alatt. Kellemes, langyos szellő fújdogált. Az éjszakai ég fekete bársonynak látszott. Csillagok sziporkáztak rajta. Nora úgy hallotta, hogy a városban nem láthatóak a csillagok. Most azonban annál jobban – ott ragyogtak a fejük felett. Nos, ez az ő fantáziája, gondolta, és ha francos csillagokat akar, akkor meg is kapja őket. Kétszemélyes, fekete bársonnyal bevont kanapé várta őket. Mellette állt egy asztal, amelyet betöltöttek a Kyle készítette ételek. Olyan jól nézett ki az egész.

– Foglalj helyet a kanapén – mondta Kyle –, majd én etetlek, vörös kalózom.

– Te magad hogy eszel, ha engem akarsz etetni? – kérdezte Nora, miközben félig ülő helyzetben rátelepedett a kanapéra.

– Meg fogom oldani – mondta a férfi. Aztán fogott egy osztrigát. – Nyisd kis szépen, Nora.

Nora eleget tett a kérésnek, ő pedig a szájába tette a falatnyi ételt, aztán magának is vett egyet. Nora szájába tett egy osztrigát, aztán ő következett, így a nőnek éppen elég ideje maradt arra, hogy megrágja és lenyelje az ételt, mielőtt megkapta a következő adagot. Mintán kiürítették az ezüst osztrigástálat, hosszú csókban forrt össze az ajkuk. Egymással játszadozó nyelvük bizsergést váltott ki bennük. Csókolózás közben Kyle megkereste Nora csiklóját, és nevetve állapította meg, hogy a nő vaginája nedvességben úszik. Jó mélyre beledugta vastag ujját, aztán hirtelen megállt.

– Nora, drágám, azt szeretném, ha most te etetnél engem azzal a tatár bifsztekkel. Már rákentem a sós kekszre. Kiéheztem a húsra.

Amint Nora magában érezte a férfi ujját, elhatalmasodott benne a vágy. Azt akarta, addig ingerelje Kyle vastag ujjával, amíg el nem jut a csúcsra, de visszafogta magát. Kinyújtotta a kezét, elvett egy nyers hússal

megkent kekszet a kerek ezüsttálcáról, és a férfi szájába tömte. Aztán magának is vett egyet, lassan rágni kezdte az ételt, és megpróbált nem törődni a testében egyre magasabbra csapó lánggal. Soha nem gondolta volna, hogy a szex ilyen jó is lehet. Mohó és türelmetlen volt, de tudta, hogy még sokat kell tanulnia, és akkor még jobb lehet.

– Ízlik az étel? – kérdezte a férfi halkan, és éppen csak annyira mozgatta ujját a vaginájában, hogy kisebb gyönyörhullámokat keltsen benne.

Nora bólintott.

– Gondoltad volna valaha, hogy egyszer majd így fogsz étkezni? – folytatta Kyle a kérdezősködést.

– Gondolom, igen, mert akkor most nem csinálnánk - nyögte ki Nora nagy nehezen.

– Az itt zajló események közül nem minden a te akaratod, vagy vágyad eredménye – mondta Kyle –, de én ismerlek,

vörös kalózom. Tombol benned a szenvedély, és az a szemét faszkalap, akihez hozzámentél, soha nem tudta ezt, nem használta ki, és nem is törődött vele.

– Az én nemzedékemhez tartozó rendes lányok nem csinálnak ilyesmit – felelte Nora.

– Ez hülyeség, Nora! Minden nőnek vannak titkos vágyai, saját kis örömei, és minden nő arra törekszik, hogy kiélje a fantáziáit.

Nora nem kérdezett semmit, hanem inkább újabb falatot nyomott a férfi szájába, de úgy gondolta, Kyle-nak igaza van. A nők fantáziálnak, de csak nagyon ritkán – vagy sohasem – beszélnek róla másoknak. Ő is bekapott még egy hússal megrakott kekszet.

– Feküdj le – mondta neki a férfi, és addig ingerelte ujjával Norát, amíg el nem ment. Nagy nyögései elárulták, mennyire élvezi Kyle érintését. Miután kihúzta ujját a

vaginájából, lenyalta róla Nora nedveit. – Olyan finom vagy – mondta neki halkan.

– Többet is akarsz belőlem? – kérdezte pajzánul. Érezte, hogy a torkában dobog a szíve. Még soha életében nem érezte magát ilyen magabiztosnak és merésznek, mint fantáziájának rejtélyes világában.

– Majd később, Nora, ígérem, később folytatjuk –mondta, és a nő szemébe nézett.

Keresztbe tett lábbal ültek a kanapén, és egymást etették a nyers hússal megrakott keksszel. Miután elfogyott a tatár bifsztek, Kyle leemelte az egyik ovális ezüsttál fedelét. Tucatnyi tökéletes spárga lapult benne. Hosszúak, ropogósak és szép zöldek voltak. Kyle fogta a szószos kancsót, és sűrű hollandi mártást öntött a zöldségre. Ki a fene képes arra, hogy ilyen sima mártást készítsen? Ezen tűnődött Nora, és eszébe jutottak a húsvéti vacsorák, amikor ő is készített ilyen mártást, és ha nem vigyázott, csomós kocsonya lett belőle. A fenébe is, az

övé gyakran rosszul sikerült, de ez a szósz tökéletes volt.

– Nyisd ki a szád – mondta Kyle halkan, és egy szál szósztól csöpögő spárgát emelt Nora ajka elé.

– Mmm – nyögte Nora elégedetten, amint kétértelműén a szájába vette a spárgát, és leszopta róla a szószt. – Még, drágám, kérek még belőle!

– Biztos vagy benne, hogy a spárgát akarod, kis vörös? – kérdezte a férfi incselkedve.

– Jól tudod, mit akarok – felelte Nora –, de türelmesen várok. Ez a legfinomabb étel, amit valaha ettem, drágám. Egyedül készítetted a két kis kezeddel? – mohón vette szájába az újabb szál spárgát.

– A szobaszolgálatnál rendeltem – felelte Kyle, és lenyalt egy kis szószt Nora érzéki szájának a sarkáról. – Az igazgatóság nagyon kényes erre a szolgáltatásra.

Az igazgatóság. Nora kíváncsi lett volna, kik alkothatják az igazgatóságot, de úgy döntött, átmenetileg nem kérdezősködik.

Nem akarta tönkretenni az estét, azt pedig különösen nem szerette volna, ha túlzott kíváncsisága miatt eltiltják a Csatornától. – Van egy kis borunk? – kérdezte a férfit.

Kyle töltött neki egy kis gyümölcsös vörös Sweet Scarletet, amelyet egy Long Island-i szőlészetben termeltek. – Kóstold meg ezt – mondta.

Nora lassan ízlelgette az italt. Egyáltalán nem értett a borokhoz, de ez ízlett neki. Könnyűnek és frissnek találta. – Finom – jegyezte meg. – Hol van Rolfie?

– Én nem vagyok elég neked? – kérdezte a férfi. Némi sértődöttség jelent meg rekedtes, mély hangjában. – Minden alkalommal két férfira van szükséged?

– Korábban még csak elképzelni sem tudtam magam hármasban, de most már roppant izgatónak találom – felelte Nora, és

nem vett tudomást a férfi nyilvánvaló sértődöttségéről.

– Nem elég az neked, ha a szádba élvezek, vörös kalózom? – kérdezte Kyle. – És legutóbb, amikor hármasban voltunk, nekem csak egy lehetőség maradt.

– Te bármilyen módon megkaphatsz engem, Kyle – mondta neki csábítóan, és simogatni kezdte hatalmas péniszét. – Bármilyen módon, drágám.

– Azt hiszed, hogy olyan belevaló csaj vagy, Nora, de nem vagy az. Csak most kezded felfedezni a szexualitásodat, és én azért vagyok itt, hogy segítsek benne. Még sohasem dugtak faszt a seggedbe, és ez lesz a következő lépés, de még nem állsz készen rá, szivi.

– Mindkettőtöket akarlak ma éjjel – makacskodott Nora. – A múlt alkalommal hihetetlenül jól szórakoztam addig, amíg fel nem ébredtem. Kérlek, Kyle, baj, ha cukrot is kérek rá? – incselkedett vele Nora.

– Akarlak téged! – mondta Kyle követelőzve.

– Megkaphatsz, de meg kell osztoznod rajtam Rolf-fal – felelte Nora. – Legalábbis ma éjjel.

A férfi elnevette magát. – Micsoda kis ribanc vagy, de ma éjjel az ő farkát fogod szopni, vörösöm, mert én a tested más pontjára vágyom. Rendben?

– Rendben – egyezett bele Nora. – Akkor rendeld ide a masszőrömet, szerelmem.

– Addig nem, amíg meg nem etettelek eperrel – mondta huncut mosollyal, és belenyomott Nora szájába egy gyümölcsöt.

Nora megtorolta az akciót, és hamarosan mindketten eperlében úsztak. Aztán lenyalogatták egymásról az édes, ragacsos levet. Mielőtt Nora újra felhozhatta volna Rolfot, Kyle vékony sugárban csokoládét öntött a felsőtestére, azután tejszínhabot spriccelt rá. Nora felsikoltott meglepetésében. A férfi élvezettel kezdte

nyalogatni róla a csoki és a tejszínhab keverékét. Amint Nora magán érezte Kyle meleg nyelvét, újra elöntötte az érzéki vágy. A férfi csokoládét öntött a vaginájába, és a csiklójához csúsztatta a nyelvét. Aztán hirtelen pozitúrát váltott úgy, hogy a pénisze Nora szájához kerüljön.

Nora megragadta a szirupos üveget, beleivott, és az újonnan keletkezett edényben forgatni kezdte a férfi péniszét. Miután a szirup kifolyt a szájából, mohón rávetette magát Kyle farkára, és szopta, nyalogatta a merev hímtagot. Kyle ezúttal tejszínhabot töltött Nora puncijára, és harapdálni kezdte az ajkait. Amint egyre jobban fellángolt benne a szenvedély, egyre erősebben és gyorsabban szopta a férfit.

– Nem akarok a szádba élvezni – nyögte Kyle – amikor szólok, hagyd abba! – Vadul nyalogatta a nő nemi szervébe belenyomott habot, hogy a helyet előkészítse a

behatoláshoz. – Hagyd abba! A fenébe is Nora, hagyd abba!

Nora kelletlenül engedelmeskedett, mert szerette volna még a szájában tartani Kyle duzzadt hímtag ját. Kinyitotta a száját, és hagyta, hogy a férfi kihúzza belőle péniszét. Olyan gyorsan váltott helyzetet, hogy Norának elakadt a lélegzete, amikor a férfi behatolt nedves vaginájába. – Ó, Kyle, igen, Kyle! – zokogta a férfi fülébe. – Ne hagyd abba! Bassz szét! – Összekulcsolta karcsú lábát Kyle felsőtestén, és zihálva élvezte a férfi minden egyes lökését.

Szinte teljesen kihúzta a farkát Norából – a nő érezte pénisze hegyét vaginája szélén –, aztán nagyon lassan ismét tövig belenyomta. Ezt addig folytatta, amíg Nora újra zokogni nem kezdett.

– És most gyorsabban, Kyle! – kérlelte a férfit — Gyorsabban, gyorsabban!

A férfi eleget tette a kérésének, és korábban elment, mint szeretett volna.

Ondója vastag sugárban ömlött szét Nora testében. A nő a hátát karmolászta, és nyögdécselt gyönyörűségében.

– Istenem, ó, istenem! – zihálta Nora.

– Ámen – mondta a férfi, és legördült róla. Aztán visszafordult hozzá, és megkérdezte: – Jobban érzed magad, vörös kalózom?

Nora lassan bólintott. – Sokkal jobban – felelte, és odabújt a férfihoz –, de még mindig azt szeretném, hogy Rolf csatlakozzon hozzánk.

A férfi elnevette magát. – Feladom – mondta.

– Akkor hívd ide most – rendelkezett Nora. – Aztán menjünk zuhanyozni. Jó, hogy az előbbieket nem az ágyban csináltuk.

– Felhívhatjuk a házvezetést, hogy küldjenek egy szobalányt, aki kicseréli az ágyneműt – mondta Kyle.

– Csinos a szobalány? – kérdezte Nora.

– Lehetséges. Miért?

Kipróbálhatnánk négyesben is, vagy másféle, hármas felállásban – felelte Nora jelentőségteljesen. – Szeretnél egy olyan hármast, szerelmem?

A férfi bólintott.

– Akkor ki fogjuk próbálni egyszer – mondta Nora merészen. – Még sohasem gondoltam ilyesmire korábban, de biztos szórakoztató lenne látni, amikor két egymással játszadozó nőre izgulsz fel. – Lecsúszott kanapéról, és felállt. Hegyes, piros nyelvével megnyalta az ajkát. – Két nő még inkább felizgatna?

A férfi újra bólintott.

– Akkor most légy jó fiú, és hívd ide Rolfot, szerelmem Legközelebb talán más hármasunk lesz: te, én és a szobalány. A zuhanyzóban leszek. Gyere majd utánam, ha végeztél a feladatoddal. – Mosolyogva ment be a lakásba.

Kyle bement Nora után, útközben felemelte a vezeték nélküli telefont a nappali

asztaláról, és megnyomott rajta egy gombot. – Küldjék fel Rolfot– szólt bele a kagylóba. – A hölgy masszázst szeretne. – Aztán belépett a pazar fürdőszobába, ahol Nora már türelmetlenül várt rá.

– Mosd le a testem – rendelkezett Nora. Átnyújtott neki egy szappannal átitatott szivacsot, és szembefordult, a férfival. – Szeretem, ha törődsz velem.

Kyle elvette a szivacsot. – Emeld fel a hajad – mondta a nőnek. – De azt is meg kell tanulnod, miként törődj magaddal, Nora.

– Tudom – értett egyet vele. Miután felemelte a haját a válla fölé, Kyle dörzsölni kezdte a szivaccsal. – Pedig azután, hogy férjhez mentem, bizonyos értelemben ugyanúgy törődtem magammal, mint bárki más. Olyan jó, hogy itt vagy mellettem. Még akkor is, ha csak a fantáziám terméke vagy.

– Lehet, hogy az a világ, melyben élsz, az a fantázia – mondta neki a férfi, miközben finoman dörzsölgette a mellét a szivaccsal.

Egyenként emelgette és mosta le őket. – Lehet, hogy ez a valóság.

– Nincs olyan szerencsém – sóhajtotta Nora. – Mit is szokott mondani Carla barátnőm? Az élet egy ribanc, és a végén meghalunk. Nem szívesen ismerem el, de ez kétségtelenül a fantázia világa. Amikor felébredek, az a pufi, középkorú nő leszek újra, aki otthon üldögél, és akinek a férje éppen le akar lépni egy fiatalabb nő miatt. És mivel úgy tűnik, ő irányít mindent, meg kell küzdenem vele a saját túlélésemért. A fenébe is, lehet, hogy majd nem engedhetem meg magamnak a Külvárosi Kábeltévét, és ez azt jelenti, hogy téged is elveszítelek.

– Ezt nem engednéd meg úgysem. Ugye nem engeded, hogy így legyen? – A szivacs már a hasánál és a szeméremdombjánál járt.

– Nem – mondta Nora. – Nem hagyom, hogy így legyen. A Csatorna az egyetlen, ami megszabadít a rettegéstől, és te, drágám,

abban segítesz, hogy megtarthassam az épelméjűségemet.

– És mi a helyzet velem? – kinyílt a zuhanyzó ajtaja, és Rolf lépett be rajta. – Én nem számítok ebben a körben? – Kék szemével rákacsintott Norára.

– Dehogynem, Rolfie, te is számítasz – felelte Nora. Félretolta Kyle-t, és kihívóan hozzábújt a szőke férfihoz.

Rolf megmarkolta a mellét az egyik kezével, a másikkal pedig odahúzta a fejét magához, hogy megcsókolhassa. Ajkai közt benyomta a nyelvét a szájába, és leplezetlen mohósággal csókolni kezdte, és hozzádörzsölte testét a szeméremdombjához. – Mennyire számítok? – kérdezte Rolf.

Forró víz zuhogott a trióra, és gőz töltötte be a kényelmes, üvegfalú kabint.

– Amennyire csak akarod – felelte Nora incselkedve. Kőkemény farkát Nora testéhez nyomta. Milyen izgató, ha ilyen reakciót váltok ki egy ilyen vonzó férfiból, gondolta

Nora. Kyle csendben és bosszúsan mosogatta a hátát, de Nora érezte, hogy a férfi álló farka hozzádörzsölődik a feneke vájatához. Mosolyogva fordult hátra. – Mindjárt elmész, drágám? – kérdezte Nora mézédesen.

A férfi halványan mosolyogva bólintott. Ó, úgy megbassza majd ezt a ribancot, hogy minden kefélésük minden egyes másodpercét élvezni fogja. – Most mentem el, vörös démon.

– Akartok játszani? – kérdezte Nora pajkosan.

Mindkét férfi vigyorogva bólintott.

– Először is masszázst akarok, Rolfie – folytatta Nora.

– Az asztalt már előkészítettem, hölgyem – mondta Rolf.

A két férfi szárazra törölte Norát, aztán Kyle feltűzte Nora nedves haját, és felsegítette az asztalra. Nora majdnem elszundított, amint Rolf a testét masszírozta.

Gyengéden, ugyanakkor erőteljesen húzogatta a kezét rajta. Figyelmességének köszönhetően Nora úgy érezte, hogy a melle egyre keményebbé, ruganyosabbá válik. Ám amikor tenyere élét belenyomta a szeméremdombjába, azonnal teljesen éber lett. A férfi szép arca kifejezéstelen volt, de ő tudta, szándékosan nem mutatja ki érzelmeit. Az ujjaival olajat dörzsölt a csiklójára, majd szétkenegette rajta, de olyan finoman csinálta, hogy csupán enyhe bizsergést érezzen a testében.

– Fordulj meg – mondta Norának, és segített neki az átfordulásban.

Amikor a vállát masszírozta, érezte, hogy minden feszültség feloldódik benne. Erős kezével a hátát simogatta, végül elérkezett a fenekéhez. Rolf ügyesen nyomogatta a ruganyos dombocskákat, és tenyere élét többször végighúzta a közöttük húzódó vájatban. Nora megpróbált teljesen ellazulni, amint a kéz mélyen belenyomódott seggének

érzékeny völgyébe. Nem látta, hogy Rolf jelentőségteljesen pillant Kyle-ra, de azt érezte, hogy széthúzzák seggének két felét, és finoman beledörzsölnek valamit a végbelébe.

– Mit...? – Nora nem tudta befejezni a mondatot.

– Minden rendben van, Nora. Csak mutatunk neked valami újat – nyugtatta meg Rolf. – Semmi olyasmit nem csinálunk, amire még nem állsz készen, édesem.

Csúszós ujjával olyan pontot simogatott, amelyről azt hitte, soha az életben nem fogja érinteni senki. Nora nagyon izgatónak találta, és újabb gyönyörhullám siklott végig a testén. Nem tudta, megijedjen-e saját reakciójától, vagy sem. Amikor érezte, hogy a férfi finoman belenyomja az ujját, megvonaglott és megborzongott. A seggét szétfeszítő kezek elengedték őt, de az ujj benne maradt, és Nora nem tudott uralkodni magán. Összeszorította az ujjat, és érezte,

hogy melegség és pír önti el az arcát a bűntudattól.

– Azt hiszem, valaki hamarosan készen áll egy kis seggbe dugásra – mondta Rolf.

– Még nem – szólalt meg Kyle. Hangja haragról árulkodott.

Rolf elnevette magát, amint az ujját kihúzta Norából, aztán odament a mosdóhoz, hogy kezet mosson, és folytathassa a masszázst. Amikor végzett a lábikrájával, a combjával és a lábfejével, megpaskolta Nora seggét. – Készen vagy, édesem. – Aztán lesegítette Norát az asztalról.

– Igyunk egy kicsit abból a csodálatos borból, amelyet már megkóstoltunk korábban – vetette fel Nora, hogy oldjon egy kicsit a feszült hangulaton. Milyen hihetetlen a fantázia világa, gondolta. Kyle féltékeny Rolfra, Rolf pedig élvezettel kínozza Kyle-t. Szárnyalhat ennél is magasabbra az önbecsülése? Azt szerette volna, ha magával

viheti ezt az érzést a másik világba. Meg kell küzdenie Jeffel, és ő akart nyerni.

Bementek a hálószobába, ahol a hatalmas ágy foglalt helyet. Kyle mindhármuknak töltött a Sweet Scarletból. Felemelte a poharát. – Norára – mondta.

Rolf bólintott. – Norára és az új szexuális élményekre.

– Mindkettőtökre. Nektek köszönhetően olyan átkozottul jól érzem magam – köszöntötte őket Nora. Aztán félig kiürítette a poharát. – Még egyszer szeretkezni akarok azelőtt, hogy ébresztőt fújnának, fiúk – mondta nekik. – Igyátok meg a borotokat!

Ám a két férfi letette a poharat, és közrefogta Norát.

– A túl sok bor túl kis faszhoz vezet – mondta Rolf. Nora mögött állt, és a seggének vájatához nyomta a péniszét, keményen megmarkolta a mellét, és hüvelykujjával simogatta a mellbimbóját.

Egy kicsit meg kellene rendszabályoznia a fiút, gondolta Nora. Rolf kissé elbizakodottá vált. Elhúzódott tőle, miközben összeakadt a tekintete Kyle-éval, aki megértette, hogy neki akar kedvezni. – Szerintem én vagyok ennek a triónak a vezetője, Rolfie, te pedig a szolgám vagy, ugye? Az úrnőd némi puncinyalásra vágyik. Erre a feladatra is ugyanolyan alkalmas a nyelved, mint a beszédre?

Rolf kézen fogta Norát, és odavezette az ágyhoz. – Ha az úrnőm lefekszik, minden megteszek azért, hogy a kedvében járjak – mondta hódolatteljesen, ahogy a szerepe kívánta.

Nora hanyatt feküdt az ágyon, és széttárta a lábát. Odaintett Kyle-nak. – Másik szolgám, te pedig add nekem a farkadat. Hadd játszadozzam vele, hogy véletlenül se unatkozzam. – Ezen az éjszakán túlságosan is dominánsan viselkedett. Érezte, hogy Rolf kezelésbe veszi a vaginájáát, Kyle pedig fölé

telepedett úgy, hogy ne nyomja a súlyával. Nora nem tudta megállni, hogy ne simítsa végig a férfi combjának kőkemény izmait. Azután megragadta a péniszét, és finoman szopni kezdte. Másik kezével a golyóit simogatta, miközben Rolf nyelvének hegye a csiklóját ingerelte.

Nora a szájába vette Kyle péniszét, de nem szopta, csak finoman húzogatta ajkát a hatalmas szerszámon. Amikor a nyelve többször is körbejárta a makkját, Kyle megborzongott. A farka egyre jobban megkeményedett, ezért Nora alig tudott arra összpontosítani, amit Rolf ügyes kis nyelve művelt vele odalent. Nora rávetette magát Kyle most már teljesen merev péniszére, és mohón szopni kezdte.

– Elment – jelentette be Rolf váratlanul.

– Én is – nyögte Kyle. – Na, gyerünk vörös démon, ha azt akarod, hogy meg is basszalak.

Nora kiengedte szájából Kyle farkát, és a két férfi helyet cserélt egymással. Kyle keményen behatolt Nora vaginájába, Rolf pedig a feje elé térdelt, és a szájába nyomta a péniszét. Ezúttal mind a hárman egyszerre élveztek el, és amikor szétváltak, Nora elégedetten bújt oda Kyle-hoz.

– Ez olyan jó volt – jegyezte meg Nora erőtlenül.

– Ez azért annál jobb volt, úrnőm – mondta neki Rolf. – Most lezuhanyozom, és elmegyek, ha ma éjjel már nincs rám szükség.

– Nincs, menj csak – felelte Nora. Most már Kyle-lal szeretett volna kettesben maradni. Csak vele. Elszunyókált, aztán durva telefoncsörgés ébresztette fel. Zavartan nézett körbe. A telefon az éjjeliszekrényen hevert. Felemelte, és fogadta a hívást.

– Hajnali négy óra van, Mrs. Buckley – közölte egy metsző hang. – A Csatorna fél óra múlva bezár.

– Köszönöm – válaszolta bódultan, aztán benyomta a „hívás vége" gombot. – Kyle!

– Itt vagyok – mondta a férfi a hálószobába lépve. – Menj, zuhanyozz le. Hozattam neked egy finom capuccinót.

– Csodálatos vagy! – lelkendezett Nora, és kibotorkált a fürdőszobába. Gyorsan lezuhanyozott, lemosta magáról a féktelen szex erős szagát. Megtörölközött, és meztelenül átballagott a nappaliba a hálószobán át. Miután Kyle belebújtatta egy rövid selyemköpenybe, félrebillentett fejjel nézett rá a férfira. – Már nem akarsz meztelenül látni? – kérdezte a férfit incselkedve.

– Már nincs túl sok időnk, és szeretném élvezni a társaságodat pár percig – felelte, és odanyújtotta neki a talpas capuccinós poharat. – Mikor jössz vissza hozzám, Nora?

Nora leült a kanapéra, és meglepetésére a férfi odaült mellé a földre, és az ölébe hajtotta a fejét. – Ma éjjel biztosan nem. Szombat van, és ha J. J.-t egymás után kétszer is elengedem éjszakára, az furcsa lenne. Vasárnap is mindenképpen otthon lesz, így valószínűleg hétfőn éjjel jöhetek el újra. – Belekortyolt a capuccinójába.

– Mmm, nagyon finom.

– Hiányozni fogsz – mondta a férfi halkan.

– Szerintem te jobban fogsz hiányozni nekem – felelte a nő. Kyle a fantáziám terméke, és nem lenne szabad érzelmeket táplálnom iránta, figyelmeztette magát Nora. Csakhogy már túl késő volt. Ő alkotta meg. Ő volt a tökéletes férfi, a tökéletes szerető.

– Hétfőn éjjel legyünk csak kettesben – kérlelte a férfi.

– Rendben – egyezett bele. – Nem lesz velünk sem Rolf, sem a csinos szobalány.

Kyle felnézett rá. – Lassan beléd szeretek – mondta neki.

Nora megütközött. – Az lehetetlen – mondta a férfinak –, voltaképpen te nem is létezel, Kyle

– Érted létezem, Nora – emlékeztette a nőt. – Számodra én ugyanolyan valóságos vagyok, mint bármi más a világon.

– De nem a való világban – mondta. – A képzeletem alkotott meg. Te a fantáziám része vagy.

– Megtanítom neked, miként lehetsz szerelmes újra – folytatta Kyle.

– Ha meg tudod tenni, az maga lenne a csoda – felelte vágyakozva.

– Megtehetek mindent, amit csak akarsz, vörös kalózom – mondta Kyle, és belenézett a nő szürkészöld szemébe.

Nora gyengéden rámosolygott, megsimogatta a férfi állát, de amint ezt tette, érezte, hogy eltávolodik tőle. A fenébe! – gondolta Nora szomorúan. Aztán a fotelban ébredt fel újra. Nagyot sóhajtva felállt, kikapcsolta a tévét. Kapott egy újabb,

csodálatos éjszakát. Még érezte nyelvén a capuccino ízét, és évek óta nem érezte magát olyan elevennek, mint akkor.

Negyedik fejezet

Na, mennyire rossz a helyzet? – kérdezte Rina Seligmann Buckley-ék konyhájába lépve. Tálcányi csirkesalátás szendvicset vitt magával. A hozzájuk felhasznált, teljes kiőrlésű kenyeret aznap reggel vette a Trader Joe-nál. A tálcát letette az asztalra, és lehúzta róla a fóliacsomagolást. – Tiff, hol van a jeges tea?

– Közvetlenül mögötted – felelte Tiffany Pietro d'Angelo. Fogta a kancsót, és papírpoharakkal együtt a szendvicsek mellé tette az asztalra.

– Rosszabb, mint vártuk – válaszolta Carla drámába illő arcot öltve. Aznap reggel elvitte Norát a férje irodájába, és ő is jelen volt a Rickkel folytatott első megbeszélésen. – Minden annak a szemétládának a nevén van. Minden! Ma reggel még azzal is

bepróbálkozott, hogy letiltassa Nora háztartási bankszámláját, de Rick megakadályozta.

– Honnan tudta Rick? – kérdezte Joanne Ulrich csodálkozva. Ez még a kórházsorozatnál is jobb volt.

– Nos – kezdte Carla kissé fontoskodva –, amikor ma reggel Rick bement az irodájába, egy halom papírt talált az asztalán. Faxon küldte át neki Jeff városi ügyvédje. Csak egy bankszámla szerepelt a jegyzéken – amit az Egret Pointe-i bankfiókban vezettek –, és zárolták. Na, Rick felhívta Paul Williamst a bankban.

Paul elmondta neki, hogy ma reggel kérték a számla zárolását. Rick elmagyarázta neki a helyzetet, és arra kérte Pault, hogy oldja fel a zárolást addig, amíg nem beszél a másik ügyvéddel. Ez volt Nora egyetlen bankszámlája, és ha ellenőrzi a banki papírokat, látni fogja, hogy egyedül ő írta alá a főként háztartási és személyes kiadásokból

álló számlákat annak ellenére, hogy a bankszámlán mindkettőjük neve szerepel.

– Na, akkor az e hír bejárja a várost, mire a bank bezár – jegyezte meg Rina szárazon.

– Miből gondolod? – kérdezte Nora.

– Paul titkárnője, Mae Taylor mindig belehallgat a főnökei telefonbeszélgetéseibe – mondta Rina. – Ö a legnagyobb pletykafészek a városban, ezt mindenki tudja.

– Akkor miért tartja meg Paul? – kérdezte Joanne.

– Az apósától, Lew Burnside-tól örökölte – felelte Rina. – Lew alapította az Egret Pointe-i bankot, és Paul elvette a lányát. Amikor nyugdíjba ment, Paul vette át az üzletet, de Lew ragaszkodott ahhoz, hogy megtartsa Mae-t. Azzal indokolta, hogy már nyugdíjazás előtt áll, de valójában biztos akart lenni abban, hogy a nő kiszivárogtat neki mindent, ami csak a bankban történik. És mielőtt megkérdeznéd, Sam hetente

kétszer golfozik vele. Nem ülnétek le végre? Majd meghalok éhen. – Vett magának egy szendvicset, és mohón beleharapott.

Joanne töltött egy pohár jeges teát mindenkinek, aztán mindenki Carla felé fordult.

– Rick megint felhívta Jeff ügyvédjét, és megmondta neki, nem lehet, hogy ez Jeff egyetlen bankszámlája, mivel azzal, amit letiltatott, háztartási számlákat egyenlítettek ki, és Nora csak azt vehette igénybe, és Jeff sohasem használta azt a számlát, csupán pénzt helyezett el rajta havonta. Rick szerint a másik ügyvéd meglepődött ezen, és azt mondta neki, majd visszahívja.

– És megtette? – kérdezte Tiffany.

– Igen. Úgy tíz perccel később – felelte Carla vigyorogva. – Azt mondta Ricknek, hogy hiba történt, és már küldött egy faxot Paul Williamsnek, hogy oldják fel a számla zárolását. Rick megmondta neki, azt akarja, hogy töröljék Jeff nevét a számláról.

– Belement? – folytatta a kérdezősködést Tiffany.

– Bele. Aztán közölte Rickkel, tudnia kell, hogy Jeffet semmi sem kötelezi arra, hogy további összegeket helyezzen el a számlán a meghallgatásig.

– Ó, a szemétláda! – csattant fel Rina. – Kemény játékot akar játszani.

– Úgy néz ki – felelte Carla.

– Van rosszabb is – szólalt meg Nora csendesen. – A gyerekek tanulmányaira félretett pénz is eltűnt. Ez nem szerepelt azon a listán, amelyet átfaxoltak Ricknek. Jeff befektetési számlát nyitott a gyerekeknek, amikor megszülettek. A főiskolára, mondta, és mindig olyan büszke volt arra, hogy milyen előrelátó. Tudjátok, milyen volt a piac nyolcvanhétben, aztán a kilencvenes években. Jeff jó befektetőnek bizonyult. Minden karácsonykor megmutatta a gyerekeknek, hogy abban az évben mennyi pénzt sikerült félretennie nekik. Azt

mondogatta, nem akarja, hogy adósságokban úszva jöjjenek ki a főiskoláról, ahogy sok friss diplomás mostanában. Azt is hozzátette, az ő apja is ugyanígy járt el, és neki is kötelessége megtenni ezt a gyerekeiért. Éppen ezért jöhetett szóba Jill számára a jogi kar. A szükségesnél sokkal több pénz volt azokon a számlákon, amelyek mára eltűntek.

– Biztos vagy benne? – kérdezte Rina.

– Felhívtuk Jillt az iskolában. Nem úgy terveztem, hogy telefonon számolok be neki a válásunkról, de adott körülmények között nem volt más választásom. Azt mondta, úgy hat hónappal ezelőtt az apja beállított hozzá azzal, hogy alá kell írnia néhány papírt. Amikor megkérdezte tőle, miről van szó, Jeff az felelte, az adótörvények változásai érintik az ő bankszámláját is, és mivel már felnőtt, neki kell aláírnia a papírokat, az apa már nem teheti meg helyette. Semmi oka nem volt arra, hogy ne bízzon Jeffben.

– Nora még nem tudott beszélni J. J.-jel, de Rick szerint ugyanezt a trükköt vetette be nála is – magyarázta Carla a többieknek.

– Te jó ég! – kiáltott fel Rina, és Nora felé fordult.

– Már hónapok óta tervezi ezt. És mi tesz most Rick? – tette fel a kérdést Carlának.

– Még gondolkodik rajta. Olyan megoldást kell kidolgoznia, amely a legjobb Norának és a gyerekeknek – válaszolta Carla. – Nem akar hibázni. Jeff ügyvédjét jól ismerik a szakmában. Kizárólag válóperes ügyekkel foglalkozik.

– Mondd meg neki, hogy ne tartson túl sokáig – szólt Rina csípősen. – És te mit csinálsz, amíg Rick gondolkodik? – tette fel a kérdést Norának.

A nő nagyot sóhajtott. – Felhívom anyámat, és elmondom neki. Apám szépen gondoskodott róla. Azt hiszem, segítséget kérek tőle addig, amíg rendbe nem jönnek a dolgaink. Persze mindent visszafizetek majd

neki. Csak nem szívesen zavarom meg az életét.

– Hol él most? – kérdezte Rina.

– Egy elegáns és szép, nyugdíjasoknak fenntartott lakónegyedben a karolinai partvidéken – felelte Nora.

– Még apám is élt, amikor odaköltöztek. Ez egy olyan nyugdíjasotthon. Azt akarta, hogy gondoskodjanak róla, ha ő elutazik valahova. Még a gyerekeket is elvittem oda hozzájuk látogatóba évente kétszer. Anyám sohasem kedvelte Jeffet igazán. Biztos meglepődik, de különösebben nem lesz lesújtva.

Nora anyját, Margó Edwardsot valóban meglepték lánya hírei, de nem a válás miatt. Az időzítést találta érdekesnek. – Azt hittem, mindezt tíz évvel ezelőtt megteszi – magyarázta.

– Mi késztetett arra, hogy ezt gondold? – kérdezte Nora az anyjától.

– Az, hogy ezt a házasságot csak a nyilvánosságnak szánta, és nyilvánvaló volt, hogy már nem szeret – mondta Margó. – Neked fogalmad sem volt, mi zajlik körülötted, Nora? Én persze sohasem beszéltem apádnak Jeff hűtlenségeiről. Nem feltétlenül kellett tudnia róluk, kivéve akkor, ha Jeff még az ő életében indítja el a válópert. Akkor mindenképpen mondanom kellett volna valamit.

– Csodálkozom, hogy van olyasmi, amit eltitkoltál apa elől – jegyezte meg Nora. – Ő volt a kakas a mi udvarunkban.

Margó elnevette magát. – Sok mindent nem vitattam meg az apáddal, Nora, és ő csak képzelte, hogy ő a főnök, drágám. Egy okos nő el tudja hitetni ezt a férfival, és gondosan vívja meg a csatáit. – Aztán felsóhajtott. – Legalább a ház a te neveden van. Teljesen kifizettétek már?

Hosszú hallgatás következett. Nora nagyot nyelt, aztán azt mondta az anyjának: – A ház

nem az én nevemen van, anya. Semmi sincs a nevemen.

– Jézusmária! – kiáltott fel Margó Edwards elképedve. – A hazug disznó! Amikor a házat vettétek, Jeff tíz százaléknyi előleget tette le, apád további tíz százalékot adott hozzá, hogy kisebb legyen a jelzálog. Azzal a kikötéssel adta a pénzt, hogy Jeff a te nevedre íratja a házat. Én ültettem bogarat a fülébe, hogy mindig biztonságban lehess. Ott voltam akkor is, amikor apád felhozta ezt Jeffnek, és ő megígérte, megteszi a hozzáadott tíz százalékért cserébe. Biztos vagy benne, hogy a ház nem a te neveden van?

– Igen, anya, biztos vagyok benne, de azt is tudom, hogy ki van fizetve – felelte Nora.

– Mennyi pénzed van a bankban? – kérdezte Margó.

– Hónap vége van, ez azt jelenti, nem lehet több ötven dollárnál – mondta Nora.

– Nem, drágám, nem a háztartási számlát, hanem a saját bankszámládat, betétedet kérdezem.

– Anya, csak egy bankszámla van, a háztartási költségekre. Jeff minden hónapban elhelyez rajta egy összeget, amelyből én fizetem a számlákat. Nekem nincs sem saját bankszámlám, sem betétem.

– Miért nincs? – Margó hangja hirtelen megkeményedett.

– Honnan vettem volna a pénzt ilyesmire? – kérdezte Nora kétségbeesetten.

– Én a háztartási pénzből tettem félre magamnak – felelte Margó. – Te miért nem tetted meg, Nora? Nem hittem volna, hogy ilyen ostoba lehetsz. Minden nőnek gondolnia kell saját magára.

– Anya, Jeff pontosan annyit ad havonta, amennyiből ki tudom fizetni a számlákat. Ha a havi költségek meghaladják az előzőt öt százalékkal, akkor be kell mutatnom neki az összes számlát, és el kell számolnom minden

fillérrel. Van egy hitelkártyám, de mielőtt használnám, meg kell mondanom neki, mit akarok venni, és miért. Mindig is résen volt, ami a pénzt illeti, de azért kényelemben éltünk. Soha nem volt okom a panaszra egészen mostanáig. Azt hittem, a házasság egész életre szól, ahogy a nagyszüleim, te és apa, valamint Jeff rokonai esetében.

– Miért nem mondtad el ezt nekem, Nora? Miért nem mondtad el, hogy a férjed ilyen zsugori alak? Ez már a bántalmazás határát súrolja, drágám, és neked mindezt el kellett viselned. Nem értem az egészet! – Margó teljesen kikelt magából.

– Csak azt tettem, amit tőled láttam, anya – mondta Nora. – Jeff azt mondogatta, te csodálatos példát szolgáltatsz arra, milyen legyen a jó feleség.

– Te jó isten! – kiáltott fel Margó. – Idefigyelj, bár egy kicsit már késő ahhoz, hogy mindezt elmondjam, de el fogom mondani. Apádat a nagyszülei nevelték, akik

a viktoriánus korban nőttek fel. Ő úgy gondolta, a feleség legyen engedelmes, szelíd és alkalmazkodó, és ilyen feleséget akart magának. Én nagyon szerettem az apádat, és olyan felesége lettem, amilyet ő akart, de nőként sohasem voltam olyan. Soha! Apád nem irányított engem úgy, ahogy Jeff teszi veled, drágám. Ha úgy gondoltam, hogy apád nem a megfelelő irányt választotta, akkor megpróbáltam a helyes útra terelni. Tudod, mennyi idióta tervbe akart befektetni, mert azt hitte, meggazdagszik belőlük, de végül nem tette meg azért, mert én meggyőztem az ellenkezőjéről, és elhitettem vele, hogy az ő döntése volt. És amikor azok a tervek csődöt mondtak, jött hozzám dicsekedni, hogy milyen bölcsen cselekedett, amikor felhagyott velük. Nem emlékszel?

– De igen – felelte Nora vontatottan –, de Jeff nem olyan, mint apa. Ő jó természetű

ember volt. Jeff mindig eltökélten a saját útját járta, és valaha nagyon szerettem is.

– Én sohasem kedveltem, de ezt te is tudtad – mondta Margó.

– Tudtam.

– Volt benne valami, de megértettem, hiába mondanék bármit, hogy meggondold magad vele kapcsolatban, apád pedig úgy gondolta, ő a neked való férfi. Megpróbáltam lebeszélni az eljegyzésetekről – mondta Margó –, de ez esetben kudarcot vallottam. Nagyon sajnálom, drágám.

– Ó, anya, nem azt mondtad mindig, hogy a hibáimból tanulhatok? – Nora majdnem elnevette magát.

– Nos, most az a kérdés, mit fogsz tenni. – Margó gyorsan másra terelte a beszélgetést. – Van ügyvéded?

– Carla férje, Rick vállalja az ügyet. Jeffnek valami nagymenő ügyvédje van a városban – felelte az anyjának Nora.

– Ki az? – kérdezte Margó veszélyt szimatolva.

– Azt hiszem, Raoul Kramernek hívják – válaszolta Nora.

– Ezek szerint magával nem fukarkodik – jegyezte meg Margó szárazon. Ez nem hangzott jól. Raoul Kramer elvetemült válóperes ügyvéd volt, aki mindig pontosan azt szerezte meg az ügyfeleinek, amit akartak. A kíméletlenségéből ítélve félő volt, hogy azt a kedves Rick Johnsont megeszi reggelire. Mindemellett semmi szükség nem volt arra, hogy ezen a ponton ráijesszen Norára. – Mondd meg Ricknek, hogy holnap hívjon fel, drágám, én majd elküldöm a honoráriumát. Tudom, hogy ingyen is vállalná addig, amíg meg nem állapodtok, de semmi szükség erre. És add meg a bankszámlaszámodat. Átutalok neked tízezer dollárt, hogy fellélegezhess kicsit, és ha még többre lenne szükséged a meghallgatás előtt, azonnal hívj fel.

– Anya... – Nora hangja elcsuklott.

– Ó, ne mondj semmit! – hallgattatta el Margó. – Most pedig, drágám, rohannom kell. Egy kellemi úriember vár rám. Teniszezni megyünk.

– Neked barátod van? – Az anyja soha nem említett neki egyetlen férfit sem.

– Még nem döntöttem el, drágám. Csak egyvalamit tudok. Élvezem a szexet, de nem áll szándékomban, hogy újra férjhez menjek, és betörjek egy újabb férfit.

– Elnevette magát, amikor meghallotta, hogy Nora levegőért kapkod a vonal másik végén. – Nora, lehet hogy már elmúltam hetven, de akkor is élvezem a jó kis döngetéseket néhanapján. Most már tényleg mennem kell, drágám, Taylor már türelmetlenkedik. – A telefon elnémult.

Nora is letette a készüléket. Többet megtudott az anyjáról ebből a telefonbeszélgetésből, mint egész életében. Elgondolkodott szülei házasságán, de

akármit is mondott Margó aznap délután, azt soha nem mondta, hogy boldogtalanul éltek a férjével. Nora sem látta sem mi jelét annak. Milyen hülye voltam, gondolta. Jeffnek igaza van. Idióta voltam, és most saját hülyeségem levét kell meginnom. Felállt, kiment a konyhából és a gyepen átvágva átballagott Johnsonékhoz. Már elmúlt öt óra, és tudta, hogy Rick otthon lesz. – Halló! – kiáltotta, amint belépett Carla konyhájába.

– Itt vagyunk a nappaliban – szólt vissza Carla.

Nora átment hozzájuk, és elvette a pohár bort, amelyet Carla nyomott a kezébe. – Most beszéltem az anyámmal – kezdte. – Megadom a számát neked, Rick. Ő szeretné fizetni a honoráriumodat. Tudja, hogy mindent megtennél értem, de nem dolgozhatsz ingyen. Mindent elmondhatsz neki, amit csak akarsz. Most derült lény valamire, amit sohasem tudtam róla.

– Mi az? – kérdezte Carla kíváncsian.

– Az, hogy az anyám belevaló nő – felelte Nora mosolyogva. – Amikor befejeztük a beszélgetést, azt mondta, teniszezni megy egy úriemberrel, és azt is, hogy olykor szeret döngetni.

Carla sikoltozva nevetett, még Rick is elvigyorodott.

– Te jó ég! Ha az én anyám ilyesmit mondana nekem, én belehalnék – mondta Carla, és még mindig kuncogott.

Tudom. Nos, én sem számítottam ilyesmire az anyámtól – ismerte el Nora, aztán így folytatta: – Küld nekem egy kis pénzt, amivel majd tovább tudok lépni, szörnyen éreztem magam, amikor segítséget kértem tőle, de nem volt kihez fordulnom.

Jeff nevét törölték a számláról – szólalt meg Rick halkan – Legalább azt a pénzt biztonságban tudhatni! Nora, meg kell mondanom, nem tartok nagyra egy olyan embert, aki megpróbálja kisemmizni a feleségét.

Anyám azt mondta, apám tíz százalékkal járult hozzá a foglalóhoz, de azzal a kikötéssel, hogy a ház az én nevemen lesz – mondta Nora Ricknek.

Van erről valamilyen papír? – kérdezte Rick aggodalmasan.

– Ezt anyámtól kellene megkérdezned, de attól tartok nincs. Apám bízott Jeffben. Most már tudom, honnan örököltem a bizalmat. – Megitta a borát, és felállt.

– Haza kell mennem. Ma együtt vacsorázom J. J.-jel, mielőtt moziba megy.

Miután Nora elment, Rick Johnson ránézett a feleségére. – Ez nemcsak kellemetlen, hanem igen mocskos ügy lesz. Jeff meg akarja hirdetni a házat, hogy eladhassa még az őszi tanévkezdés előtt. Úgy áll a helyzet, hogy van egy szövetkezeti üzlet a városban, amelyet jelzálog nélkül akar megvenni az elkövetkező feleségével. Gyanítom, erre fogja költeni a gyerekei tandíjára félretett pénzt. Ezt ne mondd meg

Norának. Jó lenne, ha higgadtan és erősen nézne szembe azzal, ami ezután jön. Amikor Raoul Kramer ilyen feleséggel találkozik, azt bizonygatja, hogy a keményen dolgozó férjén élősködött éveken át. A bírók nem szeretik az ilyen asszonyokat.

– De Nora egyáltalán nem ilyen! – kiáltott fel Carla.

– Raoul Kramer majd ilyen színben tünteti fel. Nekem pedig az a dolgom, hogy áldozatot csináljak belőle, akit a férje egyszerűen eldob egy trófeafeleségért, pedig hűséges és odaadó volt vele a házasságuk évei alatt – mondta Rick. – Furcsa, hogy Nora milyen ésszerűen kezeli az ügyet. Akarja a házat, Jill és J. J. tandíját, valamint tartásdíjat addig, amíg talpra nem áll. Fogadni mernék, fillérekből vezeti a háztartását.

– Rick, édesem, meg kell szerezned neki mindazt, amire igény tart – mondta Carla.

– Drágám, fogalmam sincs, mit sikerül kicsikarnunk. Jeff gondosan megtervezte ezt az egészet, és Raoul Kramer a legjobb a szakmában. Én csak egy kisvárosi ügyvéd vagyok. Ő nem az én súlycsoportom – magyarázta Rick a feleségének.

– Sikerülni fog – erősködött Carla. – Lehet, hogy kisvárosi ügyvéd vagy, de tudsz harcolni. Nora ügye jó kezekbe került.

– Mindent meg fogok próbálni – válaszolta a férfi. A fenébe! Carla belé vetett hite még inkább megnehezítette a dolgát. Előre rettegett attól, hogy másnap bemenjen az irodába, és felhívja Raoul Kramert. A fickó ügyfelei akár a „Ki kicsoda a híresek és gazdagok világában?" listáján is szerepelhettek volna. Kedvelték, de arról lett híres, hogy ellenfeleit képes volt lenyelni egészben, mint egy óriáskígyó. Nora meg nincstelenné válik. Hogy lehet Jeff Buckley ilyen rohadék? Addig nem lehetett biztos semmiben, amíg nem beszélt Kramerrel, de

úgy döntött, oroszlánként fog küzdeni, hogy Nora Buckley győztesen kerüljön ki a válásból.

Másnap felhívta Norát. – Halló, kislány, én vagyok az, Rick. Készítenél egy szendvicset? Átmegyek hozzád, mert beszélnünk kell.

– Pulykásat vagy sonkásat? – kérdezte a nő.

– Pulykásat – döntötte el Rick.

– Mikor jössz?

– Fél egy körül.

Nora ideges volt. Péntek óta nem tudott visszamenni a Csatornára, mert J. J. otthon töltötte az estéit: a záróvizsgáira készült. Hiányzott neki Kyle. Hiányzott neki a durva, állatias szex, amelyet már két feledhetetlen éjszakán élvezhetett vele. Felnőtt életében először érezte, hogy valaki törődik vele. Igazán törődik. És újra vele szeretett volna lenni. Bárcsak lenne tévé a hálószobában, de Jeff hallani sem akart róla. Azon tűnődött,

mennyibe kerülne, ha egy másik kábelt köttetne be a tévétársasággal, de akkor Jeff halálra idegesítené a kérdéseivel.

Rick pontosan fél egykor érkezett.

– Beszélj – mondta Nora higgadtan, amint letette elé a szendvicset, és egy zsírmentes joghurttal leült vele szemben.

– Jeff azonnal el akarja adni a házat. Már ajánlatot tett egy üzletre a városban – kezdte Rick.

– Vegyen fel rá hitelt – mondta Nora. A szíve kalapálni kezdett. Ha a férje elveszi a házat, ő hova megy? Hova mennek a gyerekei, amikor hazajönnének hozzá?

– A kocsid lízingszerződése hamarosan lejár, és Jeff nem újítja meg. Megveheted a kereskedőtől 8700 dollárért – folytatta Rick. Beleharapott a szendvicsébe, és nem mert Nora szemébe nézni.

– Miből? – tette fel a kérdést Nora.

– Jeff megszüntette a te autódra, valamint a Jillére és J. J.-ére kötött biztosítást – mondta

tovább a férfi. A finom szendvicset fűrészpor ízűnek érezte a szájában. Ivott rá egy kis jeges teát.

– Mi van még? – Nora úgy érezte, mintha a hangja valahol nagyon messze visszhangzana.

– Kifizette Jill első évét a Duke-on, de azt mondta, ennyi. A lányodnak diákhitelt kellene felvennie a hátralévő két évre. Nem fizeti J. J. főiskolai tanulmányait. Azt mondja, a fia elmúlt tizennyolc, jogilag már nem felelős érte.

– Még valami? – kérdezte Nora kifejezéstelen arccal.

– Nincs tartásdíj – fejezte be Rick.

– Mit tegyek most? – kérdezte Nora higgadtan.

– A férjed azt mondja, van diplomád, szerezz magadnak munkát – közölte vele Rick.

– Mi van azzal a nyolcezer dollárral, amit apám adott Jeffnek a ház vásárlásakor? Azt

mondta apámnak, hogy a nevemre íratja a házat.

– Jeff ügyvédje azt mondja, erre nincs bizonyíték, és a pénz ajándék is lehetett. Ha anyád nem tud felmutatni valamilyen bizonyítékot, akkor nem tehetünk semmit. De figyelj, Nora, ez csupán a nyitó tét a játékban. Anyád nem tudná megvenni a kocsit neked?

– Az túl sok pénz lenne pillanatnyilag – felelte Nora. – Már átutalt nekem tízezer dollárt, hogy kihúzzam valameddig, és neked is küldött egy csekket. Beszéltél vele?

Rick bólintott. – Igen, és igazad volt. Tényleg belevaló nő.

– J. J. kocsija családi autó lehetne. Nem fog örülni neki, de már megmondtam neki, amúgy sem viheti el a főiskolára az első évben. Mennyibe kerül majd nekem a biztosítás?

– Ezt elintézhetjük – mondta Rick. – J. J. kocsiját a nevedre íratjuk, mert akkor jobb

árat alkudhatunk ki. Jill keres egy kis zsebpénzt, így vele nem lesz gond. J. J.-nek van már nyári munkája?

– A Handelmann kertészetben – felelte Nora. – Már most is ott dolgozik hétvégén, de túl késő ahhoz, hogy hallgatói támogatást kérjünk neki erre az évre. Hogy tehette ezt Jeff a saját fiával? És mindezt csak azért, hogy megvehessen egy szövetkezeti üzletrészt a barátnőjének! Rick, mit tegyek azért, hogy J. J. elvégezhesse a főiskolát? Az ösztöndíj fedezi a tandíjat, de ennie és laknia is kell valahol.

– Majd kitalálunk valamit – mondta neki Rick.

– A főiskola olcsó azoknak, akik ebből az államból érkeznek oda. A legnagyobb gond a ház. Nem engedhetjük, hogy eladja a fejed fölül. Holnap elmegyek a bíróságra, és szerzek egy korlátozási végzést. Az ügyvédje feloldathatja, de annyi időt nyerhetünk vele, hogy ezen a nyáron meg

legyen kötve a keze. És akkor talán már előállhatunk valamivel, de az is lehet, hogy Jeff belátónak bizonyul.

– Erre ne nagyon számíts – mondta Nora komoran.

– Ha valamit nagyon akar, akkor minden követ megmozgat érte. Fogalmad sincs, milyen ember.

– Nos, akkor jó sok követ kell az útjába raknunk – válaszolt Rick.

Nora halványan elmosolyodott. – Soha nem hittem volna, hogy csillogó páncélba öltözött lovag vagy, Rick – mondta neki.

– Csak másodosztályú vagyok, szivi, és fel kell vennem a harcot egy első osztályúval, de azt nem fogom hagyni, hogy Jeff mindent elvegyen tőled. – Felállt.

– Köszönöm az ebédet – mondta.

– Csak a felét etted meg annak a szendvicsnek – dorgálta meg Nora.

– Igazából csak a Jeff Buckley fölött aratott győzelemre vagyok kiéhezve –

jelentette ki Rick, aztán a konyhaajtón át távozott.

Megszólalt a telefon. A lánya hívta. – Hogy mennek a dolgok? Jól vagy, anya? – kérdezte Jill. – Ez az egész pokoli sokk lehetett neked.

– Nem állunk valami fényesen, szívem, de Rick mindent meg fog tenni – felelte Nora.

– Bárcsak megszerezhetnénk a legjobbat ehhez az ügyhöz – kívánta Jill. – Ez a dolog talán meghaladja Rick bácsi képességeit.

– Csak őt engedhetjük meg magunknak – felelte Nora –, pontosabban mondva, őt sem: mindent nagyanyád fizet. Már elküldte neki a munkadíját. A te tandíjadat még apád rendezte erre az évre, de az elkövetkező két tanévre diákhitelt kell felvenned. Apád nem fizet többet. És még nem tudom, honnan szerzünk pénzt J. J. tanulmányaira.

– J. J. tanulmányait sem fizeti? Anya, ez olyan tisztességtelen! Miért nem?

– Szerintem azért vette vissza a tanulmányaitokra félretett pénzt, hogy abból vehesse meg azt az üzletet, amit kinézett magának. A házat is el fogja adni a fejünk fölül – mondta Nora a lányának.

Jill felkiáltott. – Anya! Ez borzalmas. Olyan, mintha meg akarna büntetni valamiért, pedig te semmit sem tettél. Biztos, hogy ne menjek haza a nyáron?

– Még be kell fejezned a kurzust, Jill, ha ősszel el akarod kezdeni a Duke-ot. Azzal a kikötéssel vettek fel, hogy befejezed. Semmit sem tehetnél jelen pillanatban, és nem engedjük, hogy apád valamilyen kifogással ne fizesse az első évet. Rick szerint ez a keménykedés csak technika, az alkudozás része.

– Anya, ez akkor is nagyon durva apától – mondta Jill.

– Van más is, szívem. A kocsid biztosítását módosítanunk kell, de ne aggódj emiatt –

folytatta Nora. – Csak azt akartam, tudj róla, mielőtt megkapnád a papírokat. Rendben?

– Miért kell módosítani a biztosítást? – kérdezte Jill.

– Azért, mert ezután én fizetem – felelte Nora. – Jill, legyen elég ennyi. Nem akarok beszélni többet erről.

– Elhallgatsz előlem valamit, anya – jegyezte meg Jill Buckley.

– Jill, a válásunk nem a te gondod. Ez az én problémám, és meg fogom oldani. Az öcséd megérti, és gőzerővel készül az érettségire. Azt szeretném, ha te is megértenéd, és inkább az utolsó vizsgákra összpontosítanál, hogy ősszel elkezdhesd a Duke-ot. Megállapodtunk?

– Te találkoztál már vele? – kérdezte Jill.

– Kivel? – kérdezte Nora zavartan.

– Apa szeretőjével – felelte Jill.

– Nem, és őszintén szólva semmit sem tudok róla. feltételezem, együtt dolgozik apáddal valamelyik ügyön - mondta Nora.

– Gyűlölöm azt a nőt! – fakadt ki Jill. – Látni sem bírom. Ugye nem kell találkoznom vele? Legszívesebben jól megmondanám neki a magamét.

– Már nagykorú vagy, Jill. A te döntésed, de szerintem legalább egyszer találkoznod kell vele az apád miatt. Ha nem teszed meg, akkor azt fogja mondani, hogy ellene fordítottalak. Most egyáltalán nincs szükségem ilyesmire.

– Hihetetlen, hogy milyen jól kezeled ezt az egészet – jegyezte meg Jill. – Mit fogsz most tenni? Úgy értem, a válás után. J. J. és én távol leszünk. Teljesen egyedül maradsz. Még csak gondolni sem akarok rá.

– Akkor ne tedd, drágám – felelte Nora. – Megtanulom kezelni a számítógépet, aztán keresek valamilyen tanfolyamot, ahol megtanítják, hogy az ilyen vén szatyrok, mint én, miként kerülhetnek vissza a munkaerőpiacra.

– Anya! Nem vagy vén szatyor – nyugtatta meg Jill, de azért jót nevetett rajta. – Ez azt jelenti, hogy apa nem fizet tartásdíjat? Nem tudom elhinni!

– Jill, még nem állapodtunk meg semmiben, de csak addig tartanék igényt apád pénzére, amíg feltétlenül szükséges. Hasznossá akarom tenni magam valamilyen területen, mert nem élhetek úgy, ahogy eddig. A főiskola után azonnal férjhez mentem. Már dinoszaurusznak számítok manapság. Soha életemben nem dolgoztam. Elvesztegettem az időmet, és most izgatottan nézek a jövő elé.

– És egy másik férfi is felbukkanhat az életedben – mondta Jill pajkosan.

– Nem hinném – felelte Nora.

– Ó, anya, még mindig ennyire szereted apát? – kérdezte Jill.

– Attól tartok, egyáltalán nem szeretem apádat, szívem – válaszolta Nora. – Már jó ideje nem. Csak én magam sem vettem

észre. Tettem a dolgomat ugyanúgy éveken át. Nem voltam boldogtalan, de boldog sem. Most szeretnék egy lehetőséget, hogy élhessem a saját életem, de mindig ott leszek neked, J. J.-nek, és lesz otthonotok, ahova hazajöhettek.

– Anya, most mennem kell – mondta Jill. – Órám lesz. Szeretlek!

– Én is szeretlek. J. J. tanévzáróján találkozunk, rendben?

– Rendben, szia!

– Szia, drágám! – A telefon egy kattanás után elnémult. Nora leült. A konyhaablakon át kinézett a kertbe. A medencét már kitakarták. Körülötte skarlátvörös rododendronok és rózsaszínű azáleák pompáztak. A gyep sötétzöld lett, de már ráfért volna egy nyírás. Majd megcsináltatja J. J.-vel a hétvégén. Tavasszal mindig olyan gyorsan nő a fű.

Aztán hirtelen eszébe jutott, lehet, hogy ez az utolsó tavasz, amikor ott ülhet, és

kinézhet a hátsó kertre. Ő maga tervezte az egészet. Mr. Handelmannal dolgozott együtt, aki annyi éven át segített neki a növények kiválasztásában. Tökéletes volt, mint mindig, és nem állt készen arra, hogy átengedje valami idegennek. Bármi történjék is, megtartom ezt a házat, gondolta komoran. Jeff nem fogja eladni azért, hogy megvegye azt az átkozott üzletet a nőjének. Vegyen fel hitelt. Ha játékot akar, akkor játszani fogunk. Kiérdemeltem ezt a házat. Csak a jelzálogot fizette. Ő soha nem mondta el nekem, de az anyja igen. Nem ő fizette az előleget, hanem az apja állt tíz százalékot belőle, a másik tíz százalékot pedig az én apám adta hozzá. Én tettem ezt a házat azzá, ami. Az enyém! Nem hagyom, hogy elvegye tőlem! Nora zokogni kezdett. Annyit sírt, hogy megfájdult a feje, de aztán lassan elapadtak a könnyei. Azután megmosta az arcát. Rájött, hogy J. J. hamarosan megjön az iskolából, és nem akarta, hogy a fia sírni lássa.

Kyle-ra van szükségem, gondolta újra. Hogyan jutok el a Csatornára, ha J. J. odafent tanul az emeleten? És mit láthat az, aki bejön a dolgozószobába, amíg én odaát vagyok? Fogalma sem volt. Meg kell kockáztatnia még ma éjjel. Azután elnevette magát. A Csatorna olyan volt, mint valami drog, és ő a rabjává vált. Visszament a konyhába, felhívta a Külvárosi Kábeltévét, és megrendelte a Csatornát estére. Végül is nem számított, hánykor megy át oda. Megvárja, amíg J. J. elalszik, és a tévét elnémítja. Miután döntött, rögtön jobban érezte magát. Sokkal jobban. Gondolatai Kyle ruganyos, fiatal testére terelődtek. Valamint fáradhatatlan farkára. A szájára, amellyel olyan jól csókolt, harapdálta az ajkát, a mellbimbóját és a csiklóját. Szinte érezte szájának ízét, és rájött, hogy teljesen átnedvesedett odalent a vágytól. J. J. kocsijának csikorgása zökkentette ki a merengésből.

Felállt, és régi szokása rabjaként kinyitotta a hűtőt, kivett belőle egy üveg szódát, letette az asztalra. Azután bement a kamrába, és kihozott egy zacskónyit fia kedvenc sajtos ropogósából. Mosolyogva emlékezett vissza, mennyit ettek a gyerekei azokból a sajtos vackokból a konyhában, aztán kezet mostak, mielőtt bárhova is betették volna lábukat a házban. Ezt azután vezette be, hogy sárga sajtnyomokat talált a nappali kanapéján.

– Szia! – rontott be J. J. a konyhába, és azonnal felderült az arca, amint meglátta kedvenc sajtos ropogósát és az üveg szódát. Kinyitotta a zacskót, és mohón magába tömött egy maréknyit a rágcsálnivalóból, majd kinyitotta az üveget, és belekortyolt.

– Szia – köszönt vissza Nora. – Ülj le, beszélnünk kell.

– Mi van, anya? – kérdezte J. J.

– Rick járt itt korábban. Megkínáltam egy szendviccsel, és beszélgettünk. Apád ügyvédje kemény fickó, és pillanatnyilag

elég rosszul áll a szénánk, de Rick szerint ez csak alkudozási technika.

– Mennyire rosszul? Ja, és anya, ne felejtsd el, hogy már tizennyolc vagyok. Nem kell szépítened a helyzetet úgy, ahogy Jillel szoktad csinálni – mondta J. J. az anyjának.

– Lehet, hogy ebben az évben nem mehetsz a főiskolára – kezdte Nora. – Apád nem fizeti a tanulmányaidat. Kifizette Jill első évét a Duke-on, de azután neki is diákhitelt kell felvennie. Nagyanyád már kisegített tizenötezer dollárral, és fogalmam sincs, kérhetek-e még többet tőle, te pedig nem verhetsz sátrat a főiskola területén.

– Mi történt a főiskolára félretett pénzzel? Azzal, amivel apa hencegett minden karácsonykor – kérdezte meglepve J. J.

– Emlékszel? Néhány hónappal ezelőtt, közvetlenül a születésnapod után aláíratott veled néhány papírt.

– Igen, azt mondta, az adózással kapcsolatos a dolog – felelte J. J.

– Na, akkor hatalmaztad fel, hogy eltüntethesse a pénzt – mondta Nora.

– Úgy érted, ellopta a tandíjra félretett pénzt? – kérdezte J. J. magából kikelve.

– Nos, szíven, végül is az ő pénze volt, és ... – de nem tudta folytatni, mert J. J. félbeszakította.

– Ó, a fenébe, anya! Csak ne próbáld védeni! Amióta csak emlékszem, minden egyes karácsonykor meglobogtatta előttünk az év végi bankszámlakivonatot, és azt hangoztatta, nekünk nem kell majd adósságokkal megterhelve kezdenünk az életet. Az ő apja is ezt tette, ő pedig folytatja a hagyományt. Hova tűnt a pénz?

– Nem tudom – hazudta Nora. – Lehet, hogy ez a jogi alkudozási taktika része, amelyből Rick szerint még sokat fogunk látni, szívem.

– El fogom veszíteni a fociért kapott ösztöndíjamat, ha nem kezdem el a fősulit ebben az évben. Nem tartják vissza a

sportösztöndíjat, amíg én el tudom kezdeni a főiskolát.

– Nos, a nővéred első évét kifizette a jogi karon – emlékeztette a fiát Nora.

– Hát persze, mindig is Jill volt a kedvence – jegyezte meg J. J. kissé keserűen –, és most már fel is vághat vele: „a lányom jogi karon tanul". Lehet, hogy már annyit ugatott róla mindenfelé, egyszerűen nem teheti meg azt, hogy ne fizessen ki legalább egy évet. Mellesleg nem kerülne neki többe, mint az, ha Jill nem három, hanem négy év alatt szerzi meg az alapképzést. Mindig is rettenetesen fukar volt, mindketten tudjuk. A fenébe! Mi a francot fogok csinálni?

– J.J., te akartad hallani az igazat, és pedig elmondtam neked – mondta Nora. – Majd kitalálunk valamit, ígérem, de ez még nem minden, szívem. Hamarosan lejár a kocsim lízingszerződése, és nem tudom megvenni az autót. A te kocsid lesz a családi autó. Sajnálom. Apád nem veszi meg nekem, és a

biztosítását sem fizeti. Rick keres majd egy olyan biztosítási formát, amelyet megengedhetünk magunknak.

J.J. felnézett rá. Az arca olyan volt, mint Jeffé, amikor megismerkedtek. – Anya, miért teszi ezt veled? Velünk. Mi rosszat tettünk neki? – A hangja feszültségről Árulkodott.

– Szívem, fogalmam sincs. Tudod, belépett a képbe egy másik nő. Szerintem apád tökéletes életet akar teremteni maguknak. Csak az a gond, hogy az nagyon sok pénzbe kerül. El akarja adni a házat. A tanulmányaitokra félretett pénzt visszavette magának. Megszabadul a régi életétől, hogy egy teljesen újat építsen helyette. Attól tartok, nem volt más lehetősége, de nem szeretném, ha aggódnál emiatt, J. J. Majd én aggódom az egész családért. A vizsgáidra kell összpontosítanod. Nem hagyom, hogy apád eladja ezt a házat a fejünk fölül. Ez az én házam. A mi otthonunk. Nem fogja

megkaparintani. Oké? – Odahúzta fia fejét a homlokához, és egyenesen a szemébe nézett. – Rendben? – kérdezte még egyszer.

A fiú halványan elmosolyodott. – Rendben – mondta –, de szerintem apa akkor is egy szar alak, és ne rágj be, amiért ilyen szavakat használok.

– Ezúttal nem fogok – mondta neki Nora. – Sajnos kénytelen vagyok egyetérteni bölcs megállapításoddal. – Ő is megeresztett egy mosolyt.

J. J. rávigyorgott az anyjára. – Nem is baj, hogy itthon kell maradnom. Szükség van valakire, aki odafigyel rád – közölte vele a fia.

– El fogsz menni arra a főiskolára, fiatalember – jelentette ki Nora határozottan. – Én pedig megtanulom kezelni a számítógépet, és eljárok majd egy tanfolyamra, ahol megtanítják, hogyan szerezhetek állást, hogy meg tudjak állni a

saját lábamon. Ez számomra nagy kaland lesz, J. J., és tulajdonképpen már alig várom.

– Te vagy a legklasszabb anya – mondta a fiú. – Azt hittem, szét fogsz esni ettől az egésztől, de nem így lett. Erős vagy, sőt boldogabbnak tűnsz, és másképpen nézel ki. Mintha csinosabb lennél.

– Köszönöm, kicsim – mondta Nora. – Most menj tanulni, én pedig készítek valamit vacsorára. – A fia szavai meglepték. Miután J. J. eltűnt a konyhából, kiment az előszobába, és megnézte magát a tükörben. Fogyni kezdett volna? Mintha az arca is kisimultabb lenne, pedig hónapok óta magán viselte a stressz nyomait. Semmi sem tesz jobbat a nőknek, mint a szeretkezés, gondolta pajkosan. Már alig várta, hogy visszatérhessen a Csatornára. Visszament a konyhába, hogy vacsorát készítsen kettőjüknek.

Azután fogott egy folyóiratot, felhúzott lábbal elhelyezkedett a dolgozószoba

foteljében, és várt. Arra várt, hogy a fia elmenjen aludni. Kevéssel éjfél előtt J. J. lement a földszintre, töltött magának egy pohár tejet, és azt mondta: – Most bevágom a szunyát, anya. Neked is le kellene feküdnöd.

– Nagyon érdekes cikkre bukkantam – lobogtatta meg a magazint a fia előtt. – Én még fent maradok. – Hallotta fia lépéseit a lépcsőn. Még várt egy órát, hogy biztosan elaludjon. Azután felosont az emeletre, és bekémlelt a szobájába. J. J. már mélyen aludt. Fogta az üres tejespoharat, halkan kiment a szobából, és bezárta az ajtót. Lesietett a földszintre, a poharat beletette a mosogatóba, aztán szinte futva tette meg a dolgozószobába vezető utat. Bekapcsolta a tévét, kapkodva nyomogatta a távirányítót, hogy beállítsa a hatvankilences csatornát. Hamarosan megjelent álmai otthona a képernyőn. Nora rátenyerelt a tévére, és

megkönnyebbült, amikor végre fantáziája nappalijában találta magát.

Kyle! – kiáltotta. – Itt vagy?

A férfi kijött a hálószobából, Nora pedig a karjai közé vetette magát. Kyle vadul csókolgatni kezdte. – Istenem, Nora, úgy hiányoztál! Tegnap estére ígérkeztél.

Nem tudtam eljönni. J. J. most is itthon van, Kyle. Ha lejönne a dolgozószobába, mit látna? – kérdezte a férfit.

Gondolom azt, ami itt van – találgatott Kyle. Igazából nem tudom.

Akkor nem maradhatok – mondta Nora. – Nem kockáztathatom meg, hogy minderről tudomást szerezzen.

– Ne menj el – kérlelte a férfi. – Szükségem van rád, bébi.

Nora érezte a kemény kidudorodást a férfi fekete selyemboxerja alatt. – Nekem is szükségem van rád - mondta –, de túl veszélyes, Kyle.

– Nézd, a másik oldalról csak a nappalit láthatod. Ha bemennénk a hálószobába, és bezárnánk az ajtót, csak a nappalit látná az, aki a dolgozószobátokba tévedne. Ha a fiad alszik, akkor van éppen elég időnk. Mélyen alszik? Gyakran felébred éjjel?

– J. J.? – nevetett Nora. – Nem. Ha elalszik, minimum hat órát alszik egyfolytában.

– Akkor csenhetnénk magunknak egy órácskát, ugye? – próbálkozott Kyle. – Van egy kis finom pezsgőm jégbe hűtve a hálóban. Egész este osztrigát ettem, amíg vártam rád. – Kihúzta Nora övét, szétnyitotta a pongyoláját, és simogatni kezdte a mellét. – Nagy kár lenne, ha veszni hagynánk a lehetőséget – mondta neki a férfi, és elővette péniszét a nadrágjából. – Meg akarlak dugni. Nagy szükségem van rá. És neked is nagy szükséged van rá.

Nora nagyot nyelt. Tényleg nagy szüksége volt rá. Egész délután csak arra gondolt,

hogy mekkorát fog kúrni a férfival. – Biztos vagy benne, hogy nem láthatnak minket, ha bezárjuk a háló ajtaját?

– Biztos – válaszolta Kyle. Becipelte Norát a hálószobába, és az ajtót berúgta maguk után. A tenyerébe fogta a fejét, és újra megcsókolta. – Csak egy órát adj, Nora, azután elengedlek.

Nora lerázta magáról a pongyolát, és két kézzel kezdte markolászni a férfi péniszét. Alányúlt, és a tenyerével simogatta Kyle golyóit, amelyeket hűvösnek érzett. Finoman birizgálta őket az ujjaival.

A férfi letérdelt, és Nora mellét csókolgatta, nyalogatta. Simogató levegőt fújt Nora bőrére, és végignyalogatta egész felsőtestét. Aztán átkarolta a combját, és erősen magához szorította. Nyelve hegyével ingerelte a vagináját, megkereste a csiklóját, és miután megtalálta, vadul szurkálni kezdte a nyelvével.

– Igen! Igen! Igen! – nyögte Nora zihálva. Érezte, hogy egyre nagyobb hőség önti el a testét. – Ó, Kyle, ez olyan finom, de most már tényleg megdughatnál, drágám. Egész nap arról álmodtam.

Kyle abbahagyta, és felállt. — Még egy kis előjáték, és sokkal jobb lesz az orgazmusod.

A férfi perceken át feküdt Norán a testét szorosan magához ölelve. Nora olyan csodálatosnak érezte, hogy teljesen összetapadnak. Aztán Kyle azt suttogta neki, hogy húzza fel a bal lábát. Miután megtette, behatolt péniszével Nora nedves vaginájába. Kezdetben lassan dugta, és ezt addig folytatta, amíg Nora a sikoltozás határára nem került. Akkor abbahagyta, és másik utasítást suttogott a fülébe, és a hangsúly kedvéért meg is nyalogatta közben. Nora felemelte a jobb lábát, de nem kulcsolta át vele a férfi testét. Csak felemelte. Kyle végig benne maradt, aztán újra mozogni kezdett benne nagyon lassan. Ismét eljuttatta az

orgazmus határára, de megint megállt. Ismét a fülébe suttogott. Nora még jobban felemelte a lábát, és hátragurult, hogy a csípője is felemelkedjen, így Kyle még mélyebbre hatolhatott benne.

Nora a testében érezte a férfit. Kemény volt, te jó ég, milyen kemény volt! Vaginája izmaival jól megszorongatta a férfi péniszét. Kyle nyögdécselni kezdett a szorítástól. Aztán folytatta a dugást, és Nora olyan gyönyörben részesült, hogy forogni kezdett vele a világ. Először ő sikoltott a földöntúli boldogságtól, aztán Kyle is elment, és egyszerre élvezték az orgazmus gyönyörét. Kyle forró ondót lövellt belé, ő pedig saját nedveivel áztatta el a férfi péniszét. – Ó, istenem, ez tökéletes dugás volt! – zihálta Nora.

– Úgy gondolod? – nyögte Kyle a hátára fordulva.

Nora felpattant, és ráült a férfira. – Igen! – mondta határozottan. – Bár korábban is

tudhattam volna, hogy ilyen jó a szex. Mennyi élvezetet hagytam ki az évek során! Fogadni mernék, Jeffnek sohasem volt része ilyenben, és az is biztos, hogy képtelen olyan örömöt szerezni, mint te. Te tökéletes vagy, Kyle.

A férfi rávigyorgott. – Ne feledd, én az vagyok, akire mindig is vágytál. Ez így működik itt a Csatornán.

– Bárcsak itt maradhatnék – jegyezte meg Nora. – Persze nem örökre, csak egy időre. Azért, hogy távol maradjak attól a sok kellemetlenségtől, amely az életemben zajlik mostanában.

Kyle elgondolkodott. – Még nem hallottam olyasmit, hogy valaki itt vakációzzon, de meg kellene kérdezni az igazgatót, Mr. Nicholast.

Nora legördült a férfiról, és a könyökére támaszkodva nézett a férfira. – Az igazgatót? Van itt igazgató? És mit csinál? – Meglepődött. Van valaki, aki igazgatja a

Csatornát? Nyilvánvaló. Végül is valakinek működtetnie kellett. Azon töprengett, hogy Mr. Nicholas kívülről, vagy belülről irányítja a dolgokat.

– Mr. Nicholas a Csatorna igazgatója – mondta Kyle. – Igazából nem tudom, hogy mit csinál, de feltételezem, ő alkotta meg ezt az egészet – mindnyájunkat.

– És találkozhatok vele? – Izgalmasnak találta a gondolatot.

– Biztos vagyok benne. Időpontot kérek tőle, de akkor kellene odamenned hozzá, amikor nem kell aggódnod a gyerekeid miatt. Ugye nem olyan sürgős az a találkozó?

– Te találkoztál már vele? – kérdezte Nora álmai pasiját.

A férfi bólintott. – Kedvelni fogod. Őt mindenki kedveli.

– Már mások is beszéltek vele a valóságból?

– Igen. Egyesek csak azért látogatnak el a Csatornára, hogy kiéljék fantáziájukat. Ilyenek a barátnőid: Carla és Tiffany. Mások kíváncsiak, és azt is tudni szeretnék, miként működik ez az egész, ezért találkoznak Mr. Nicolasszal.

– Te ismered Carlát és Tiffanyt? – Ez érdekes, gondolta Nora.

– Tudok róluk, de nem ismerem őket – felelte Kyle. – Én nem passzolok a fantáziájukhoz. Én a te képzeleted része vagyok.

– Honnan tudsz róluk? – Egyre érdekesebb lett a dolog.

– Onnan, hogy mindent tudok rólad, drágám. Ismétlem, én a te fantáziád darabkája vagyok – mondta neki Kyle, aztán magához húzta, és megcsókolta.

Nora felsóhajtott. – Mennem kell – jelentette be halkan. – Attól félek, J. J. felébred, és lejön megnézni, hogy mi van velem. Kínos lenne, ha egy pornófilm kellős

közepén pillantana meg. – Elhúzódott Kyletől.

Szerinted mit vegyek fel, amikor Mr. Nicolasszal találkozom?

– A szekrény tele van szép ruhákkal. Nyisd ki, és nézd meg – javasolta a férfi.

Nora felállt, és odament a plafonig tükörrel borított falhoz, amely mögött a gardrób rejtőzött. Kinyitotta az ajtaját, és leesett az álla a csodálatos ruhakollekció láttán. Minden olyan szépnek és drágának látszott benne, ráadásul kedvenc színeit sorakoztatták fel előtte. A férfihoz fordult. – Ez az enyém? – kérdezte.

– Minden a tiéd – felelte Kyle. – Tetszik?

Nora kivett a szekrényből egy világos mályvaszínű selyemruhát, és megcsodálta. – Ó, igen, ez nagyon tetszik! – lelkendezett, majd visszatette a ruhát.

– A Csatorna megad neked mindent, amire csak vágysz – mondta neki a férfi.

– Az ruha nem a Talbotsból van, mint az én holmim többsége – jegyezte meg a nő.

– Itteni ruhatárad egy kicsit elegánsabb. Kicsivel drágább – felelte Kyle.

Nora lehajolt, felkapta a pongyoláját a padlóról, és belebújt. – Most már tényleg mennem kell – mondta.

– Mikor jössz vissza? – kérdezte a férfi Norát.

Nora a fejét rázta. – Nem tudom. Most, hogy J. J. itthon van, jobban kell vigyáznom.

– Én itt várok rád – ígérte neki Kyle.

– Biztos?

Kyle bólintott.

– Hogy mehetek vissza a záróra előtt? – töprengett hangosan, hiszen nem így tervezte az estét: valójában át sem akart jönni.

– Csak érintsd meg a nappaliban lévő tévét. Ha bekapcsolod, a dolgozószobában találod magad megint. Jó éjt, szerelmem.

Nora csókot lehelt neki, majd kisietett a nappaliba, és bekapcsolta a tévét. Amikor a

képernyő kivilágosodott, a dolgozószobájukat pillantotta meg rajta. Kelletlenül kinyújtotta a kezét, és odaillesztette a tenyerét. Nem akart visszamenni, de meg kellett tennie azért, hogy legyőzze Jeffet. Nem számított, hány ütőkártyát tartogatott a férje, Nora úgy döntött, ezúttal nem az ő akarata fog érvényesülni.

Ötödik fejezet

Nora semmit sem hallott a férjéről azóta, hogy bejelentette, el akar válni tőle. Az ügyvédje, Raoul Kramer hívta fel Ricket, és azt javasolta, J. J. érettségije után jöjjenek össze mindnyájan. – Nem kellene tönkretenni a fiú nagy napját – magyarázta.

– Ezen már túl vagyunk, de ha Jeff kap még néhány napot, talán másképpen fogja értékelni a helyzetet – válaszolta Rick. – Nem juttathatja csak úgy koldusbotra azt az asszonyt, akivel huszonöt éven át élt házaséletet.

– Miért ne tehetné meg? – nevetett Kramer. – Két hét múlva felhívom, Johnson – tette hozzá, és letette a kagylót.

– Szarul nézel ki – jegyezte meg Joe Pietro d'Angelo, a társa, miután belépett Rick

irodájába. – Hadd találjam ki – Buckley-ék válása.

– Joe, tennünk kell valamit. Jeff és az ügyvédje jottányit sem enged. Mi a franc lesz így Norával és a gyerekekkel?

– Mit akart Kramer?

– Csak J. J. érettségije után hajlandóak leülni tárgyalni – válaszolta Rick.

– Oké, ez nem gond – mondta Joe. – Azt remélik, ha húzzák-halasztják az ügyet, akkor majd engedsz a követelésekből. Ez egy ilyen játék, Rick. Ők sem engednek, mi sem engedünk. Jeff Buckley-nak több a vesztenivalója, mint Norának.

– Ezt meg honnan veszed? – kérdezte Rick.

Joe kuncogni kezdett. – Nézd, egy régóta szenvedő feleségtől válik el egy fiatal trófeafeleség kedvéért. Szép kis fészket akar neki. Minden jel arra mutat, hogy már talált valamit, ezért akarja eladni a házat. A gyerekek tandíja nem elég. Nem akar hitelt,

jelzálogot. Néhány évvel ezelőtt kifizette az Ansley Court-i házat. Ha eladja, az érte kapott pénzt már nem terheli semmi, kivéve a közvetítői díjat, de fogadni mernék, ingatlanügynök nélkül próbálja értékesíteni. Nincs olyan bíró, aki hagyná, hogy teljesen megfossza mindentől Norát és a gyerekeket. Gyors megállapodást akarnak, de ezt nem kapják meg tőlünk csak akkor, ha Jeff ésszerűbb ajánlattal lép elő.

– Nora a házat akarja – mondta Rick.

– Nem hiszem, hogy azt megszerezhetnénk neki – felelte Joe a társának. – Legjobb esetben a ház értékének a felét kaphatja meg, mivel az apja fizette az előleg felét. És ez a lehető legjobb forgatókönyv. Kramer majd előáll azzal, hogy Nora egyetlen fillért sem fizetett a jelzálogból, de mi ellenkeresetet nyújtunk be, miszerint Nora sohasem vásárol magának semmit. Más szóval: az ő jó szokásai segítették Jeffet abban, hogy

vagyont szerezzen, amelyet most fiatal barátnőjére akar költeni.

– Istenem, te jó vagy! – mondta Rick vigyorogva.

Joe elnevette magát. – Zöldfülűként sokat tanultam, amikor a nagyvárosban dolgoztam. A pénzes emberek mindent meg akarnak szerezni az ilyen helyzetekben. Szerinted mit fog csinálni Nora, amikor ennek az egésznek vége?

– Azt tervezi, hogy beiratkozik egy számítógépes tanfolyamra, és egy másikra, ahol elsajátíthatja az álláskeresés fortélyait – felelte Rick.

– Nem lesz könnyű dolga az ő korában. Ráadásul nincs semmi gyakorlata – jegyezte meg Joe –, de ha körültekintően jár el, akkor sikerülni fog neki. Vannak különleges képességei?

– Fogalmam sincs – mondta Rick. – Csodálkoznék, ha Jeff megjelenne az érettségin. Az a lány, akivel J. J. jár, Lily

Graham, Maureen barátnője. Carla a lányomtól tudja, hogy J. J. nem szeretné, ha az apja beállítana. Nagyon haragszik rá, különösen azóta, hogy kiderült, nem fizeti a főiskolai tanulmányait.

– Hát igen – tűnődött Joe –, ezen a vonalon mindenképpen tennünk kell valamit Noráért. Tiff beszélt nekem erről. A srác focistaösztöndíjjal kezdhetné meg a főiskolát. Szarul érezném magam, ha az apja álló farka miatt elveszítené azt az ösztöndíjat.

– Majd kitalálunk valamit a lányokkal. Én beszélek Carl Ulrichhal, te pedig keresd fel Sam Seligmannt – javasolta Rick. – Remélem, Jeff tényleg nem megy el arra a tanévzáróra.

– Meg kell hívni, máskülönben Kramer azt mondja, az apja ellen fordítjuk a gyerekét. A bírók nem szeretik azokat a szülőket, akik az „oszd meg és uralkodj" elvet alkalmazzák – jegyezte meg Joe.

– Majd megkérdezem Carlát, de ismerem Norát, és tudom, hogy meg fogja hívni Jeffet, mert ő olyan tisztességes, még akkor is, ha a szemét férjéről van szó – felelte Rick.

Természetesen Nora mindent megtett azért, hogy meghívják Jeffet az érettségi ünnepségre. Ott állt J. J. fölött addig, amíg meg nem címezte a neki szóló borítékot. Az irodájába küldték, mert fogalma sem volt, hol lakik Jeff. Nora felhívta az irodát az ünnepség előtt két nappal, hogy megtudja, ott lesz-e Jeff a fia nagy napján, de Carol, aki hosszú évek óta dolgozott az asszisztenseként, azt mondta, nem tudja elérni a férjét.

– Csak azt akartam megtudni, hogy Jeff eljön-e J. J. évzáró ünnepségére, Carol – magyarázta Nora. – Küldtünk meghívót az irodájába. Talán nem érkezett meg? Azért, mert az ünnepség ezen a hétvégén lesz. Két nap múlva.

– Ó, a meghívó megérkezett, Mrs. Buckley – válaszolta Carol. – Én magam nyitottam ki a borítékot, és személyen adtam át a férjének. El sem hiszem, hogy J. J. már érettségizik. Azon a nyáron kezdtem el dolgozni Mr. Buckley-nál, amikor J. J. óvodába készült. Szinte lehetetlen, hogy annyi idő eltelt. Biztos vagyok benne, hogy a történtek ellenére ott lesz.

Nora elnevette magát. – Nem akarom kellemetlen helyzetbe hozni, Carol, de elégítse ki a kíváncsiságomat. Egy igen, vagy nem is megteszi. Az a nő is ott dolgozik az irodában?

Hosszú hallgatás következett, aztán Carol megszólalt. – Igen. — A többit szinte suttogva mondta. — Úgy sajnálom, Mrs. Buckley.

– Köszönöm – felelte Nora. – Mondja meg Jeffnek, hogy hívtam, és valamiképpen hozza tudomásomra, ott lesz-e az ünnepségen, vagy sem.

– Természetesen, Mrs. Buckley. Viszonthallásra.

– Viszonthallásra, Carol.

– Remélem, nem jön el – mondta Jill Buckley. Aznap délután érkezett haza. – J. J. látni sem akarja, és ez alkalommal egyetértek az öcsémmel.

– Ő az apátok – mondta Nora nyugodtan.

– Ő egy szemét alak – felelte Jill. – Már az is elég szar ügy, hogy lapátra tesz egy másik nő miatt, anya, de az, hogy még földönfutóvá is akar tenni, az túlmegy mindenen.

– Ez csupán alkudozási technika, Jill. Nem több. Majd megtanulod a jogi karon. Elkezdted már a nyári kurzust?

– Igen. Ha a fősuli nem kérné a kreditet a testnevelésről, akkor végig se csinálnám – morogta Jill idegesen.

Még jó, hogy nem cseszi el a felszolgálói munkámat.

– Ha az első két évben felveszed azt az átkozott testnevelést, és nem hagyod az utolsó pillanatra, akkor már nem lenne gondod vele most, amikor mással is foglalkozhatnál helyette – emlékeztette Nora a lányát.

– Utálom a testnevelést. Nem vagyok olyan sportoló alkat, mint J. J. – felelte Jill.

– Szívem, az sem számít, ha nincs róla papírod? – kérdezte Nora.

– Nem. Egyáltalán nem, anya. Csak el akarom kezdeni a jogi kart, és tovább akarok lépni az életben – felelte Jill. – És el kell gondolkodnom a jövő nyári gyakorlatról is.

Nora a fejét csóválta. – Az apád lánya vagy – mondta.

– Ne mondd ezt! – kiáltotta Jill. – Egyáltalán nem vagyok olyan, mint ő, és nem is szeretnék olyan lenni!

– Szívem, csak arra utaltam, hogy jó szervező és ambiciózus vagy – nyugtatta meg Nora. Nem tetszett neki, hogy a

gyerekei annyira haragudnak az apjukra. Ez egyáltalán nem az ő gondjuk volt. Csakis Jeffre és rá tartozott. Jill mindig is imádta az apját. – Légy kedves apádhoz, ha idejön. Nem szeretném, ha az idei tandíjadat is megvonná. Az ő segítsége nélkül nem kezdheted el a jogi kart, és mostanában nem olyan, mint régen. Ezt ne feledd.

– Talán a tini barátnője rászoktatta a drogokra. Ugyanis azok okoznak ilyen hangulatváltozásokat – jegyezte meg Jill rosszmájúan.

– Jill! Fogalmam sincs, milyen korú lehet az a nő. Ne mondj ilyeneket! – pirított rá Nora.

– Anya, jól tudod, hogy sokkal fiatalabb nálad. Ha egy férfinak van elég pénze, és elégedett a munkájával, akkor már csak szenvedélyes szexre vágyik. Ezt már megtanultam pszichológiából. Nem hinném, hogy te és apa olyan szenvedélyesen

szeretkeztetek mostanában, ha egyáltalán szeretkeztetek.

– Elég legyen! – szólt rá Nora erélyesen. – Apád el akar válni, és én örülök, hogy megadhatom neki a lehetőséget erre. Egyetlen vitás pontunk a pénz. Mind a ketten boldogabbak leszünk, ha nem kell többé együtt élnünk.

És már alig várom, hogy így legyen, gondolta Nora. Hetek óta nem látta a férjét, és legnagyobb meglepetésére nem érezte magát boldogtalannak. Sőt nagyon is boldog volt, és izgatottan várta új élete kezdetét. Rick biztosította, hogy végül majd tisztességes alkut köthet Jeffel. Elmagyarázta neki, hogy Jeff miért nem adhatja el a házat a feje fölül, persze ahhoz már nem volt elég mersze, hogy bevallja neki, végül úgyis el kell adniuk. Ezt későbbre tartogatta. Úgy gondolta, akkor mondja el Norának, amikor már nem lesz más választása. Most nagy

teher nyomta a vállát, például az, hogy miből fogják fizetni J. J. tanulmányait.

Carla állított be hozzá egy hatezer dolláros csekkel, és amikor Nora akadékoskodni kezdett, Carla higgadtan elmagyarázta neki, nem lenne igazságos, ha J. J. elveszítené a sportolói ösztöndíjat, és ez az Ansley Court-i szomszédok érettségi ajándéka a fiának. Azoknak az embereknek a gyerekei együtt nőttek fel J. J-vel. Az összeg talán elég lesz ahhoz, hogy fedezze a szállás és az ellátás költségeit. Nora sírva fakadt. Semmiképpen sem tagadhatta meg fiától az esélyt. Úgy döntött, köszönőleveleket írat vele, és ha nem teszi meg, akkor megöli!

A tanévzáró ünnepség reggelén J. J. kapott egy zöld köpenyt és egy zöld sapkát. Az iskola színe a zöld és a fehér volt. Maureen Johnson fehér sapkát és fehér köpenyt viselt. A két család az udvaron találkozott. Készítetek pár fényképet. Margó Edwards a lovagja magánrepülőgépén érkezett Dél-

Karolinából. Kora reggel indullak, és az ünnepség után azonnal vissza akartak térni.

– Ma este a klubban táncolunk, drágám – mondta Margó a lányának. – Tudod, Nora, már évek óta nem néztél ki ilyen jól. Fogytál, és sugárzik belőled valami. Ha mindezt a válás hozza ki belőled, akkor már régen meg kellett volna szabadulnod Jefftől – mondta nevetve.

Nora is elnevette magát. – Köszönöm, anya – mondta. Kíváncsi lett volna rá, mit gondolna róla az anyja, ha tudna a Csatornáról és arról, hogy élete legjobb szexcsatáit rendezi képzeletbeli szeretőjével.

Mivel Nora kocsiját vissza kellett adni a kereskedőnek, J. J. és Jill két kis autójában zsúfolódtak össze mindnyájan.

– Ezt is igazán el kellett volna mondanod, drágám –mondta Margó. – Nem lehetsz meg autó nélkül. Hogy közlekednél nélküle?

– J. J. kocsiját használom mostanában. Kiteszem a munkahelyén, és mindennap érte

megyek. Így nekem is van kocsim a feladataim elvégzéséhez, neki pedig amúgy sem lesz szüksége rá a főiskolán ebben az évben. Csak péntek esténként kapja meg, és a vasárnapi miséig használhatja. Nem is lesz olyan rossz, anya – mondta Nora. – Emellett nekem kell fizetnem az ő biztosítását is.

– Jeff egy szörnyeteg! – sziszegte Margó, és odafordult a kísérőjéhez. – A csalárdság tökéletes példája. Ugye megmondtam?

– Szívecském, ne mérgelődj emiatt – mondta Taylor Bradford. – Szerintem a te Norád jól kezeli majd a helyzetet, ugye, lányom?

– Igen, úgy lesz – felelte Nora mosolyogva, és még rá is kacsintott anyja lovagjára.

Miután leparkoltak, mindnyájan nevetgélve szálltak ki az autóból. J. J. és Maureen elrohantak az osztálytársaikhoz. Nora és kísérői a futballpályához ballagtak, ahol székeket helyeztek el az ünnepséghez.

Igazán szép, júniusi időt fogtak ki: ragyogóan sütött a nap, enyhe szellő fújdogált.

– Ki lehet az? – kérdezte Carla, amint egy hosszú, sötétszürke limuzin hajtott be a parkolóba. – Ó, Jézusom, Nora! Ez Jeff, és magával hozta a barátnőjét is.

– Hogy lehet valaki ilyen pofátlan! – méltatlankodott Margó.

Nora mereven bámulta őket. Nos, végül megkapta a választ a kérdésére. A következő Mrs. Buckley nem látszott különösen szépnek, de feltűnően fiatal – karcsú, magas, szőke – nő volt.

Nora azonnal megbánta, hogy a mályvazöld színű, virágos ruháját vette fel. Olyan közönségesnek látszott benne. A szerető olyan magas sarkú cipőt viselt, amilyet Nora még életében nem látott, és úgy nézett ki, mintha a *Szex és New York* Carrie-jének gardróbjából öltözött volna fel. Szőke haját diszkréten fogta össze.

– Menjünk innen – sziszegte Carla. – Most semmi kedvem a bemutatáshoz.

– Egyetértek– felelte Nora. – Istenem, olyan kövérnek látszom ebben a ruhában. Ez a nő meg úgy néz ki, mintha csak salátalevélen élne.

Nem látszol kövérnek ebben a ruhában! – nyugtatta meg Margó. – Igazán bájos vagy benne.

Istenem, gondolta Nora, bájos vagyok? Nem akart bájosnak látszani. Azt szerette volna, ha elsöprően szexisnek találják. Úgy akart kinézni, ahogy a Csatornán látta magát. Ó, Kyle! Azóta nem látta, hogy Jill hazaérkezett. Jill éjjeli bagoly volt, és esélye se volt arra, hogy besurranjon a dolgozószobába, és átmenjen a Csatornára, amíg ő otthon volt. De abban a pillanatban szeretett volna úgy kinézni, mint akkor, amikor Kyle-lal mulatta az időt. Az is jó lett volna, ha a férfi oldalán mutatkozhat a

többiek előtt. Azon még a jó öreg Jeff is meglepődött volna!

Találtak pár üres helyet, és benyomultak a sor közepére. Seligmannék, Pietro d'Angelóék és Ulrichék már olt ültek, és jutott még két szék Margónak, valamint Taylornak. Jeff és a szeretője számára már nem akadt hely. Milyen kár!

– Jeff és a barátnője most érkezett egy nagy limóval – sziszegte Carla a többieknek.

– Van bőr a képén – mondta Rina. – Nekem nem lenne képem így ideállítani.

– Gondolod, benéznek hozzád az ünnepség utáni bulira is? – kérdezte Tiffany.

– Ez az ő fiának az érettségi bulija – súgta nekik Nora. – Biztos vagyok benne, hogy eljön, és az isten szerelmére, ne tegyetek majd megjegyzéseket. Van épp elég bajom, és az ügyvédek hétfőn ülnek össze megint. Nem akarom, hogy Jeff ellenséges légkört érezzen maga körül.

– Nem tudok szóba állni vele, anya – mondta Jill.

– Az a nő alig idősebb nálam. Ez zavarba ejtő.

– Nem, Jill, az zavarba ejtő, hogy egy hétéves, virágos ruha van rajtam, amikor apád következő neje úgy néz ki, mintha a *Vogue*-ból lépett volna ki. Szóval fogd be, és légy kedves hozzá — hadarta Nora idegesen. — Ez az egész nem rólad szól. Felfogtad?

– És ez csak jó neked – mormogta Taylor, és megpaskolta a kezét.

Az ünnepség elkezdődött. Olyan volt, mint bármelyik érettségi ceremónia. Köszöntötték a szülőket és a vendégeket, az igazgató rövid beszédet tartott, azután következett a végzősök képviselője, majd díjakat adtak át, végül kiosztották a bizonyítványokat. Az elbocsátás legvégső aktusaként feldobták a négyszögletes sapkákat, és az ünnepség véget ért.

J. J. odament a családjához. – Láttam őt – mondta az anyjának.

– Légy kedves hozzá. Ne feledd, miről beszéltünk – figyelmeztette a fiát Nora.

Azután Jeffrey Buckley és kísérője tűnt fel mellettük. – Gratulálok, fiam – mondta Jeff. – Szeretnélek bemutatni a barátnőmnek, Heidi Millarnak.

A lány kezet nyújtott neki. – Apád sok szépet mondott rólad – közölte a fiúval.

Nora megkönnyebbülésére J. J. elfogadta a felé nyújtott kezet. – Kösz. – Mindössze ennyit mondott neki. – Nora, ez itt Heidi Millar – fordult a feleségéhez.

– Természetesen benneteket is várunk otthon. Tartunk egy kis bulit, mielőtt J. J. elmegy a barátaihoz.

– Azután gyorsan elfordult tőlük. A többiek is így tettek.

– Ott leszünk – felelte Jeff, mintha minden a legnagyobb rendben volna.

– Nem tudom elhinni, hogy meghívtad ezt a ... a barátnőjét is – támadt Jill az anyjára, miután beültek a kocsiba.

– Nem volt más választásom, Jill. Próbálj uralkodni magadon – vágott vissza Nora.

– Nagyi! – fordult Jill Margóhoz.

– Nem, Jill, anyád helyesen cselekedett. Apád nem töled válik, drágám, hanem az anyádtól. Taylor és én mindössze egy órát tölthetünk veletek, aztán el kell indulnunk. Szép emlékeket szeretnék őrizni az unokám érettségijéről.

Jill mérgesen gubbasztott a kocsiban. – Csakis apával fogok beszélni, de ahhoz a nőhöz egyetlen szót sem fogok szólni – mondta mogorván.

Nora megmarkolta a kormánykereket. Ha Jill cirkuszolni kezd, megölöm, gondolta. Kikanyarodott a parkolóból, és elindult hazafelé. Előbb kellet hazaérnie, mint Jeff. A visszapillantó tükörből látta, hogy a limó is

lassan elindul mögöttük. Az útra meredve rátaposott a gázpedálra.

Rina és Joanne már korábban odaérkezett a házukhoz, és szendvicseket pakoltak a tálcákra. Tiffany az utolsó simításokat végezte a tortán, amelyre azt írta: „Gratulálunk, J. J.!" Mindig ő díszítette a társaság tortáit.

A nők kisiettek a dolgozószobából nyíló teraszra, ahol szépen hímzett, fehér abroszokkal borított asztalokat helyeztek el, és elrendezték rajtuk a poharakat, tányérokat és a szalvétákat. A tortát az egyik asztal közepére tették. Nora minden eszközt bevetett: voltak ott ezüst evőeszközök, szép porcelánok, de papírpoharak is. Margó és Taylor a konyha felől érkezett. Limonádés és jeges teás kancsókat hoztak magukkal. Nora kedvelte Taylor Bradfordot, és bízott benne, hogy Margó megtalálta a neki való férfit, akár hozzámegy, akár nem.

Azután megérkezett Jeff Heidivel, és nagyjából úgy viselkedett, mint egy földesúr. Leültette kísérőjét a medencénél, és odasietett az asztalokhoz egy kis frissítőért.

– Hol vannak a poharak? – kérdezte.

– Papírpoharakat használunk – felelte Nora higgadtan.

– Tudod, hogy nem szeretem az eldobható poharakat – folytatta Jeff idegesen. – Hozz nekem két üvegpoharat.

– Nem mentél el olyan régen Jeff. Biztosan emlékszel még, hol vannak a poharak. A szolgaságom ideje lejárt. Ja, és próbálj normálisan viselkedni J. J. kedvéért.

– Mi a franc ütött beléd, Nora? – tátotta el a száját Jeff.

Nora sugárzóan mosolygott rá. – Törődnöm kell a vendégeimmel, Jeff. – Azzal elvonult.

A parti nem tartott sokáig, mert J. J. már nagyon szeretett volna csatlakozni a

barátaihoz. Tiffany szeletelte fel a tortát a vendégeknek.

– A lányok és én már mennénk – mondta J. J. az anyjának.

– Menjetek csak, de előbb búcsúzz el az apádtól –figyelmeztette Nora.

A fiú kelletlenül ballagott oda az apjához, aki a barátnőjével üldögélt. – Most elmegyek, apa – mondta J. J.

– Ülj le hozzánk egy percre, és beszélgessünk – invitálta Jeff.

– Mo és Lily már vár rám – mondta J. J. türelmetlenül.

– Ülj le! – csattant fel Jeff. – Még egy szót sem szóltál Heidihez.

– Mit akarsz, mit mondjak neki, apa? Lapátra teszed anyát. Visszavetted a tandíjra félretett pénzt. Mit kellene mondanom erre? Köszönöm?

– Heidi a mostohaanyád lesz, J. J. – közölte vele Jeff szárazon.

– És?

– Azt akarom, hogy ismerd meg jobban, és kedveld őt – felelte az apja.

– Nézd, apa, nem akarom megismerni, és kedvelni se fogom soha. Felfogtad? – vágott vissza J. J. – Tizennyolc múltam, nem kell majd elmennem hozzád minden második hétvégén, ahogy az elvált szülők gyerekei teszik. Mi végeztünk egymással. Te adtál életet nekem, de ennyi. Soha nem jöttél el a meccseimre, semmilyen rendezvényre, ahol szerepeltem, még a hegyi házban sem jártál. – Odafordult Heidi Millarhoz. – Remélem, nem akar gyerekeket tőle, hölgyem. Elég vacak apa volt.

Heidi Millar hideg, szürke szemével egyenesen J. J.-re nézett. – Nem hinném, hogy jogod lenne ahhoz, hogy így beszélj az apáddal. Láthatóan fogalmad sincs, milyen csodálatos és tehetséges ember. Most mérges vagy rá, mert nem fizeti a tanulmányaidat. Miért fizetne egy olyan fiúnak, aki nyilvánvalóan cseppet sem tiszteli? Te, az

anyád és a nővéred elég sokáig kihasználtátok apád nagylelkűségét. Itt az ideje, hogy a saját lábatokra álljatok.

J. J. felállt. – Viszlát, apa – mondta.

Jeff is felállt, és kezet nyújtott a fiának. J. J. ránézett kinyújtott kezére, elnevette magát, aztán elfordította a fejét.

– Úgy látszik, anyád jó munkát végzett, és sikerült neki ellenem fordítania. Ez egyáltalán nem fog segíteni rajta.

J. J. ökölbe szorult kézzel fordult vissza hozzá, és dühösen bámult rá, de akkor Taylor Bradford közbelépett. – Nem ér meg ennyit ez az ember, fiam. Menj csak oda azokhoz a csinos lányokhoz, akik rád várnak – mondta, és finoman Lily és Mo irányába terelte a fiút. Azután Jeff Buckley-hoz fordult. – Szerintem most nem szívesen látott vendég lett itt, uram. Mi lenne, ha fogná a fiatal barátnőjét, és visszamennének a városba?

– Ki a franc maga? – kérdezte Jeff magából kikelve.

– Taylor Bradford a dél-karolinai Bradfordból, uram, és ha minden jól megy hamarosan Margó férje leszek. Szóval a ház legidősebb férfitagjaként kérem, hogy távozzanak.

– Magáé a Bradford Művek? – kérdezte Heidi, és amikor a férfi bólintott, negédesen mosolyogva folytatta. – Üzleti kapcsolatot szeretnénk kiépíteni az ön cégével, Mr. Bradford – a Buckley, Coutts és Wickham irodáról van szó.

– Nem hiszem, hogy számíthatnának erre az üzleti kapcsolatra, hölgyem – mondta az idős férfi. – A sofőr várja magukat.

– Még nem is láttam a lányomat – makacskodott Jeff.

– Köszönhet neki kifelé menet – mosolygott rá Taylor Bradford.

Heidi Millar felállt. – Gyerünk Jeff. Unom ezt az egészet. – Megragadta a férfi karját, és

elindult vele kifelé, de Jeff még odacipelte magával Norához. Úgy döntött, megmondja neki a magáét, mielőtt elmegy.

Nora az anyjával és a lányával üldögélt, amikor Jeff odament hozzájuk. Felállt, és halványan elmosolyodott. – Ilyen hamar?

– Nagyon meg fogod bánni, Nora, hogy ellenem fordítottad a fiamat – mondta neki dühösen. – Ezt nem fogom megbocsátani, és hétfőn azt fogod kívánni, bárcsak ne tetted volna, te megkeseredett kurva.

Nora döbbenten nézett rá. – Nem fordítottam ellened J. J.-t. Mi történt?

– Faragatlanul viselkedett velem és Heidivel – felelte Jeff mérgesen.

– Szörnyű dolgokat vágott az apja fejéhez – szólalt meg Heidi Millar. – Ha egy fiú ilyen rémesen viselkedik, nem csoda, hogy az apja leveszi róla a kezét.

– Az öcsém rendes gyerek – fakadt ki Jill a testvére védelmére kelve. – Rosszul esik

neki mindaz, ami történt. Senki sem hibáztathatja érte.

– Szerintem meg szemtelen kölyök – mondta Heidi.

– Gyűlölsz engem, Jill? – kérdezte Jeff.

– Dehogy gyűlöllek, apa, és J. J. sem utál. Én csak fel vagyok háborodva, amiért olyan tisztességtelenül bánsz anyával. Miből fog élni, ha még tartásdíjat sem fizetsz neki, legalább egy darabig? És hol fog lakni, ha eladod a házat?

– Jill! – Nora figyelmeztetően a lánya vállára tette a kezét.

– Anyád főiskolát végzett. Dolgozzon, ahogy mindenki más teszi mostanság – felelte Jeff, de a ház kérdése felett egyszerűen átsiklott.

– Te is vigyázhatnál a szavaidra, Jill – mondta Heidi.

– Ha apád nem fizette volna ki az első évi tandíjadat, most nem mehetnél a Duke-ra. És

ez volt az utolsó alkalom, amikor fizetett neked. Remélem, érted.

– Kifelé! – szólalt meg Nora. Könnyek szöktek a szemébe, és szép lassan csordogálni kezdtek az arcán.

– Menj el innen, Jeff, és soha többé ne gyere vissza. És vidd innen a barátnődet. Szerettem volna, ha eljössz a fiad érettségi ünnepére. Az apja vagy, de tönkretetted ezt a napot mindnyájunk számára. Remélem, elégedett vagy.

– Megöregedtél és megkeseredtél, Nora – vágta a fejéhez kegyetlenül.

– Jeff, azt mondtad, el akarsz válni, én pedig nem állok az utadba, de vésd az eszedbe: a házamat nem adom. Megértetted? Soha nem kapod meg ezt a házat! Ha új életet akarsz kezdeni, akkor rajta. Teremts új otthont hitelből, ahogy minden fiatal pár teszi. – Nora csúfondárosan nézett rá, de még mindig könnyek csorogtak az arcán.

– Semmit sem fogsz megkaparintani, te ribanc! Semmit! – Aztán megperdült, és a karjánál fogva magával vonszolta Heidit a limóhoz.

Nora remegett a dühtől, és még mindig zokogott. Taylor Bradford egy papírpoharat nyomott a kezébe. Nora jó nagy kortyot ivott belőle, és köhögni kezdett. – Mi ez, whisky? – kérdezte levegőért kapkodva.

– Igen – felelte a férfi. – Egy erős italnál nincs jobb idegnyugtató, drágám.

Nora elnevette magát, ránézett az anyjára, és azt mondta: – Ha végül nem mész hozzá, anya, majd én megteszem. – Megitta a maradék italt, és sokkal jobban érezte magát. – Senki el nem megy innen, amíg el nem fogy az összes szendvics! – rendelkezett. A feszültség enyhült valamelyest, és a barátai enni, beszélgetni kezdtek újra.

Margó a lánya vállára tette a kezét. – Kemény helyzet volt – mondta –, de remekül álltad a sarat. Soha nem gondoltam volna,

hogy egy napon majd szembeszállsz Jeff Buckley-val.

– Sok minden megváltozott, anya – ismerte el Nora.

– Nekünk is hamarosan mennünk kell – folytatta Margó.

– Tudom. A klubba mentek táncolni – mondta Nora. – Kedvelem Taylort. Tényleg nem bánnám, ha hozzámennél.

– Majd meglátjuk – felelte Margó.

– Nagyon gazdag ugye? Úgy értem, a magángépén repültetek ide – mondta Nora.

– Maga vezeti a gépet – magyarázta Margó a lányának –, bár a kora miatt volt velünk egy másik pilóta is de igen, drágám, valóban nagyon gazdag.

Nahát, anya! Tudsz még meglepetéseket okozni nekem – mondta Nora mosolyogva.

Margó elnevette magát. – Köszönöm – mondta, aztán komolyra fordított a szót. – Egyáltalán nem hittem volna, hogy ilyen jól fogod kezelni a történteket, büszke vagyok

rád, drágám, és segíteni fogod neked, amíg talpra nem állsz.

– Mindent visszafizetek neked, anya – ígérte Nora.

– Szívem, úgyis te örökölsz mindent – felelte Margó. Most van szükséged rá, és nem titkolom, nagy öröm számomra, ha megnehezíted egy kicsit Jeff Buckley életét.

– Csak a házat akarom, anya! Semmi más nem érdekel, de a házat nem adom – mondta Nora határozottan az anyjának.

– Biztos vagyok benne, hogy Rick mindent megtesz majd érted, drágám – nyugtatta meg Margó.

– Ideje elindulnunk, szívecském – lépett melléjük Taylor Bradford. – Megjött a kocsi, és Hal már előkészítette a gépet. Kedvező a szél, ezért minél hamarabb haza kellene érnünk, hogy kicsinosíthasd magad az esti táncunkhoz.

A két nő felállt, és Nora átölelte Taylor Bradfordot. – Köszönöm, hogy elhozta

anyámat. Ön mindig szívesen látott vendég ebben a házban. – Aztán lábujjhegyre állt, és megcsókolta a férfi pirospozsgás arcát.

– Két fiam van, kislányom – mondta a férfi. – Egyáltalán nem bánnám, ha lenne egy olyan lányom, mint maga, még a akkor is, ha már túl öreg vagyok hozzá.

– Aztán szívélyesen megpuszilta Norát.

– Viszlát, drágám. – Margó is megcsókolta Norát, és gyorsan átölelte. – Mondd meg J. J.-nek, hogy nézze meg azt a kártyát, amit adtam neki. – Odafordult Jillhez, és őt is megcsókolta. – Az adott körülmények között jól tetted, amit tettél. Nagyanyád büszke rád.

– Be akartam mosni neki egyet – ismerte el Jill.

– Én is – felelte Margó.

– Akkor mind a ketten ugyanazt akartuk – nevette el magát Jill.

Végül a vendégek elmentek. Carla ott maradt, hogy segítsen Norának a takarításban. Jill felment az emeletre

csomagolni. Egy kora esti járattal repült vissza a főiskolára.

– Akkor ma tiéd a Csatorna, te szerencsés nőszemély – vigyorgott Carla Norára.

– Nem is tudom – mondta Nora. – Mi van, ha J. J. hazajön? Mit látnak a kívülállók akkor, amikor mi a másik oldalon vagyunk?

Carla vállat vont. – Fogalmam sincs, de J. J. nem jön haza hajnalig. Nálunk kilenckor kezdődik a buli, és amikor vége, mindenki felmegy a hegyi házba a hosszú hétvégére. Senki sem marad itthon. – Jelentőségteljesen pillantott Norára.

– Elfelejtettem, hogy oda mennek – mondta. – Igen, lehet, hogy ma tényleg átmegyek a Csatornára. Amíg Jill itthon volt, úgysem mehettem.

– Hívd őket most – noszogatta Carla. – Majd én befejezem a takarítást. Csomagoltam két szendvicset Jillnek a gépre.

Angyal vagy – mondta Nora, és felemelte a telefont.

J. J. hazaugrott, hogy átöltözzön Maureen Johnson bulijára. Addig a barátnőjénél, Lilynél ünnepeltek. Jill odakint állt az ajtónál, és a taxit várta. A fiú átölelte.

Viszlát, nővérkém. Mikor látlak újra? Hazajössz még mielőtt, hogy elmegyek a fősulira?

– Karácsonyig már nem, öcsi – felelte Jill. – Csak annyi időm lesz, hogy befejezzem a nyári kurzust, összepakoljak és átmenjek a Duke-ra.

– Hol fogsz lakni? – kérdezte, és elkísérte nővérét a taxiig.

– A Duke-on összefutottam két lánnyal, és együtt béreltünk ki egy házat – felelte Jill. – Van egy kis pénzem a munkámból, és csaknem az egészet félretettem abból, amit apa küldött. Na, az a forrás már kiapadt. Az a jégcsap mindent elszed majd tőle. – Gyorsan megpuszilta az öccsét. – Ne cseszd

el, J. J. Egymást követik majd a bulik, de ne ess kísértésbe. Az első félév nagyon fontos. Én már túlestem ezen. Emellett az egész szomszédság segített abban, hogy odamehess. Ne okozz nekik csalódást. – Beszállt a taxiba. – Viszlát! – Amint a kocsi elhajtott, még lehelt neki egy csókot.

– Csak semmi idegesség – motyogta J. J., amint belépett a házba. – Megjöttem! – kiáltotta az anyjának.

– Az emeleten vagyok – szólt vissza Nora. Hallotta, hogy a fia kettesével veszi a lépcsőfokokat, amint elrohan a szobájába. Odament hozzá. – Összepakoltam neked pár dolgot a hegyi házba – mondta. – Vidd át a cuccot Moékhoz, és rakd be a kocsijába. Vagy Lily kocsijával mentek?

– Lilyével – felelte a fiú.

J. J. leült az ágy szélére. – Nem baj, hogy egyedül hagylak egész hétvégére? Szinte biztos, hogy csak hétfőn jövünk vissza.

– Tulajdonképpen alig várom, hogy egyedül lehessek egy kicsit – felelte Nora. – Soha nem okozott gondot az egyedüllét, és pár hét múlva amúgy is elmész a főiskolára. Ráadásul neked korábban kell megjelenned, mint a többieknek, mert csapattag vagy.

– Anya, talán el kellene halasztanom a fősulit egy évvel. Addig, amíg nem rendezitek a dolgokat apával – mondta J. J.

– Semmit sem tehetnél értem, szívem, és elveszíted az ösztöndíjat, ha nem kezdesz azonnal. Minden rendben lesz, J. J. Most pedig zuhanyozz le, öltözz át, és ne felejtsd el majd a táskádat. Az ajtó mellé teszem odalent.

Egyedül hagyta a szobájában, és arra gondolt, milyen édes a fiától, hogy ennyire védelmezni akarja. Bűntudatot kellett volna éreznie, amiért azt akarta, hogy elmenjen, de semmi sem nyomta a lelkét. Már megszűnt szuper feleség és szuper anya lenni. Csak egy nő akart lenni a Csatornán. Azt akarta,

hogy minden elképzelhető módon szeretkezzen Kyle-lal és Rolffal, és bárkivel, akit csak ki tud gondolni magának. Azt akarta, hogy kinyalják, faszt akart szopni addig, amíg el nem alél. Többé már nem esett kétségbe az ilyen gondolataitól.

A szappantól, sampontól és arcszesztől illatozó J. J. nagy puszit nyomot anyja arcára, mielőtt elindult a buliba. Vigyorogva kapta fel a táskáját. – Jó hétvégét, anya – mondta, és kirohant az ajtón.

– Neked is, szívem – mondta Nora, és utánanézett, amint J. J. átvágott a gyepen, és csatlakozott a másik oldalon gyülekező barátaihoz. Bezárta az ajtót, és a biztonsági láncot is beakasztotta. Ellenőrizte a központi fűtést, és a termosztátot huszonkét fokra állította. Bement a konyhába, és betett a mikroba egy sajtos-sonkás szendvicset. Amikor elkészült, leült a konyhaasztalhoz, megette a szendvicsét és ivott hozzá egy teás-limonádés keveréket. Mint mindig, most

is eltakarította maga után a piszkos edényeket. Felment i emeletre, lezuhanyozott, felvett egy tiszta hálóinget, visszatért a dolgozószobába. Még nem volt nyolc óra, és be sem sötétedett egészen. Talán meg kellene várnia a kilencet, gondolta. Ám pontban nyolc órakor sietve bekapcsolta a tévét, átállította a csatornát, és rátenyerelt a képernyőre.

Végre átkerült a másik oldalra! Megkönnyebbülve sóhajtott fel. Hol lehet Kyle? Nora felkapta a telefont, és megnyomta az egyes gombot. Gépi hang üdvözölte.

– Az üzenetét rögzítettük. Kyle nemsokára ott lesz önnel. – Aztán a telefon egy kattanással elnémult. Nora átment a hálószobába, kinyitotta a szekrényt, és azon tűnődött, levendulakék vagy halványzöld selyembe öltözzön-e.

Amint elgondolkodva felállt, valaki elkapta hátulról és bekötötte a szemét. Csuklóját

összekötötte selyemzsinórral, és arccal előre rálökte az ágyra. Lábát szétfeszítette. Érezte, hogy egy ujj halad végig feneke vájatában. Zihálni kezdett, de nem akart pánikba esni. Az olajtól síkos ujj dörzsölni kezdte. A támadója egy szót sem szólt. Megszorongatta feneke izmait, aztán belenyomta ujját érzékeny segglyukába. Sikoltozni kezdett, de az ujj nem hatolt beljebb, csak folytatta a dörzsölést. Nora vonaglott a gyönyör egyre magasabbra csapó lángjaitól. Aztán egy másik ujj hirtelen alányúlt, és megkereste a csiklóját. Támadója két ujjal folytatta a dörzsölést, simogatást, és Nora már csaknem beleőrült. Nem bírta türtőztetni magát. – Tovább, a francba!

Az ujj kevéssel beljebb hatolt a segglyukába, éppen csak egy ujjpercnyivel.

– Még! – könyörgött Nora.

Az ujj teljesen belehatolt, Nora pedig felnyögött. – Igen! – A záróizma megfeszült

az ujj körül. Kyle alig tudta kihúzni belőle, aztán amikor végre sikerült neki, rácsapott a fenekére.

– Ne mozdulj – súgta a fülébe Kyle rekedtes, mély hangján. – Ha megpróbálsz kiszabadulni, akkor is elkaplak, és nem duglak meg egy hónapig.

Nora hallotta, hogy Kyle kimegy a fürdőszobába. Víz folyt a mosdókagylóba, aztán a férfi végre visszatért. Érezte a szappan illatát. Kyle kezet mosott.

– És most emeld fel a segged – rendelkezett Kyle, és a hasa alá dugott egy párnát.

Érezte maga mögött a férfit, aki nagy megkönnyebbülésére a vaginájába hatolt be, és egyre jobban közeledett benne ahhoz a helyhez, amelyről azt hitte, hogy nem is létezik. Kyle lassan, nagyon lassan dörzsölgette forró péniszével a legendás G-pontot. Nora azt hitte, menten szétrobban a hihetetlen gyönyörtől, amely szétáradt a

testében. Levegőért kapkodott. – Ó, istenem! Ó, istenem!

Kyle a fülébe nevetett. – Megtaláltam, ugye? – kérdezte örvendezve. – Most pedig bébi, addig baszlak, amíg el nem mész, aztán újrakezdem! Tudod, mennyire hiányoztál? Már majdnem egy hete folyamatosan erekcióm van. – Odanyomta péniszét ahhoz az érzékeny ponthoz, és Nora azt hitte, egyszerűen szétfolyik, és a kéj tócsája lesz belőle.

– Nem tudtam eljönni – mondta. – A lányom hazajött, és fél éjszakákat ébren töltött.

Nem tudtál eljönni vagy elmenni? – incselkedett vele Kyle. – Na, majd most elmész, és később még többször is. – Azzal még mélyebbre hatolt a vaginájában.

– Ó, Kyle, igen, még! – kérlelte Nora. – Ne hagyd abba, kérlek! Ne hagyd abba! – A férfi péniszének legapróbb mozgása is egész testében szétömlő gyönyört keltett benne.

Egyik orgazmus követte a másikat, ő pedig teljesen legyengült. Végül Kyle telespriccelte a vaginája, és ráomlott a testére. Percekig feküdt rajta. – Oldozz ki - mondta Nora, a férfi engedelmeskedett neki. – Ez rendkívül izgató volt – állapította meg a nő. – Valamelyik nap nem játszhatnánk ugyanezt Rolffal is?

Kyle rávigyorgott. – Óhaja parancs, hölgyem. – Nem tudtam, igazán akarom-e – mondta Nora előző találkozásukra utalva.

– Rossz napod volt – jegyezte meg Kyle. – Arra gondoltam, az talán segít rajtad.

Nora megfordult, és a mellére fektette a fejét. – Segített is. – Csókolgatni, majd kihívóan nyalogatni kezdte a férfi mellbimbóját. – Honnan tudtad, hogy rossz napom van?

– Mindig tudom, mi van veled, Nora. Ez a dolgom – felelte Kyle, és átölelte.

– Nagyon jól végzed a dolgod, drágám – mondta Nora.

– Beszéltem Mr. Nicholasszal – szólalt meg újra a férfi.

– Mr. Nicholasszal?

– A Csatorna igazgatójával. Azt mondta, bármikor találkozhatsz vele. Azt is közölte, már alig várja, hogy láthasson téged.

– Ó – Nora teljesen megfeledkezett róla.

– Már nem akarsz itt maradni a Csatornán? Ma; gondoltad magad, drágám? – érdeklődött Kyle.

– Nem, de még nem állok készen. El kell indítanom a fiamat a főiskolára. Tudnom kell, hogy az ügyvédeink milyen alkut tudnak kidolgozni nekem és Jeffnek. Még nem tűnhetek el a színről. Kyle, olyan kedves tőled, hogy beszéltél Mr. Nicholasszal.

– Minél hamarabb találkoznod kellene vele, Nora. Nem tudhatod, mikor kell elszabadulnod a valóságból, és meg kell tudnod, mi történik, ha megteszed. Ugye érted? – noszogatta Kyle finoman.

– Igazad lehet – tűnődött Nora. – Ha gyorsan el kellene jönnöm onnan, sokat segítene, ha már meglenne a jóváhagyása, nem így van? Megejthetnénk most azt a találkozót?

– Miért ne? – mondta Kyle, és már nyúlt is a telefonért. – Mr. Nicholas irodáját kérem – mondta, aztán így folytatta: – Jó estét, uram. Nora Buckley készen áll arra, hogy találkozzon önnel. Igen, természetesen.

– Aztán a telefont visszatette a töltőre.

– Nos? – kérdezte Nora aggodalmasan.

– Vissza kell hívnom néhány perc múlva. Az asszisztensei éppen szünetet tartanak. Nélkülük nem csinál semmit, mert fogalma sincs a saját időbeosztásáról – felelte Kyle nevetve. – Azt hiszed, hogy az ilyen fontos embereknek a kisujjában van minden információ? Megmondom, mit tegyél. Menj el zuhanyozni. Mosd le magadról a szex szagát. Majd én gondoskodom a ruhádról.

Nora felállt, és kiment a fürdőszobába, ahol lezuhanyozott, aztán visszatért a hálóba. – Mit választottál nekem? – kérdezte.

Kyle felemelte a ruhát – Egyszerű és elegáns – mondta.

Nora ránézett a ruhára. Egyenes vonalú, sötétzöld selyemruha volt. Mély V nyak és karhoz simuló, hosszú ujj díszítette. Bájosnak találta, persze nem úgy, min azt az átkozott virágosat, amelyet a fia érettségi ünnepségén viselt.

– De ez az első – mondta Kyle. A ruhát az ágyra terítette, és felemelt helyette egy zöld selyem harisnyatartót. – Melltartó nincs – közölte. – A mellbimbóid túl szexisek ahhoz, hogy elrejtsük őket.

– Bugyi?

– Az sincs – felelte a férfi. – Túl sok baj lenne a levételével, amikor visszajössz hozzám. A fiad nincs otthon, és még előttünk van az egész éjszaka.

Felvette a ruhát, Kyle pedig felhúzta a cipzárt rajta. – Na, mit gondolsz?

Nora megbámulta magát. Mesésen nézett ki. Sokkal jobban, mint Heidi Millar. Ott a Csatomán körülbelül annyi idős lehetett, mint Heidi. – Adnál egy kefét? Csinálnom kell valamit a hajammal – mondta. – Azt hiszem, feltűzöm.

– Ne, hagyd inkább leengedve – ellenkezett Kyle.

– Úgy fogok kinézni, mint egy utcalány, aki egy, a negyvenes években készült filmből lépett ki – tiltakozott.

– Kompromisszumot kötünk – mondta Kyle, és kikefélte Nora hosszú, vörös haját. Azután fogott egy teknőspáncél formájú hajcsatot, és egyetlen vastag copfba fogta össze vele a haját. – Elegáns, megy a ruhádhoz, és nem tanító nénis.

– Nem hinném, hogy tanító nénis lehetnék ebben a ruhában, és bugyi nélkül – nevetett Nora.

Kyle felemelt egy üveget a fésülködőasztalról, kihúzta a dugóját, és egy kis parfümöt permetezett a dekoltázsába. Megcsörrent a telefon. Kyle letette az üveget, és felkapta a kagylót. – Mrs. Buckley lakása

– szólt bele. – Igen, természetesen. Azonnal leküldöm. Köszönöm, Margaret. – Letette a telefont, és Norához fordult. – Mr. Nicholas most tud fogadni.

– Velem jössz? – kérdezte. Hirtelen ideges lett. Még sohasem hagyta el képzeletbeli lakását, csak akkor, amikor visszatért a valóságba.

– Engem nem hívtak meg – felelte Kyle. – Minden rendben lesz, Nora, és itt foglak várni, amíg vissza nem jössz. Ne feledd, még van pár óránk. – Megfogta Nora könyökét, és odavezette egy kétszárnyú bronzajtóhoz. Az volt a lift. Rolf is azon keresztül érkezett. Kyle megnyomta a gombot, és az ajtó hangtalanul kinyílt.

Bevezette a liftbe, és megnyomta neki a gombot.

– Minden rendben lesz – mondta, amint az ajtó halkan becsukódott. Nem érzékelt semmilyen mozgást, de tudta, hogy a lift lefelé halad. Egy pillanatra pánikba esett a bezártságtól, de aztán vett egy nagy levegőt. Ez az egész egy nagy kaland volt, és ráébredt, hogy már alig várja az elkövetkező eseményeket. A lift hirtelen megállt, és az ajtó kinyílt. Nora rábámult arra, amit maga előtt látott.

Hatodik fejezet

Nem volt egészen biztos benne, hogy mire számított, de hogy nem erre, az biztos. Miután kilépett a liftből, egy tágas szobában találta magát. Azt hitte, hogy magas sarkú cipőjében nem tud majd megállni a vastag, krémszínű szőnyegen. A falak alsó részét tölgyfával hurkolták, a felső részekre pedig elegáns, virágmintás tapétát ragasztottak. A mennyezetet tölgyfakazetták díszítették. A helyiségben tompa fény uralkodott. Egyik oldalán aranysárga brokáttal kárpitozott dívány és hozzá illő székek álltak egy mahagóni dohányzóasztal társaságában. A másik oldalon két számítógépes munkaállomást helyeztek el, amelyeknél két meghatározhatatlan korú nő dolgozott. Fel

sem néztek, amikor a liftajtó kinyílt, és Nora belépett az irodába.

Egy harmadik nő jött elé mosolyogva. Szépen szabott, szürke és levendula árnyalatú kosztümöt viselt. Rámosolygott Norára. – Mrs. Buckley! – Kezet nyújtott neki. – Margaret vagyok, Mr. Nicholas személyi asszisztense. Jöjjön velem, kérem. Már várja magát. – Elfordult, és elindult a szoba másik végében álló, faragott mahagóniajtó felé.

Nora elindult utána, és meglepte, milyen könnyedén tud járni magas sarkú cipőjében. Az ajtó mellett egy üres íróasztal állt a másik kettővel szemben. Amint elhaladt az utóbbi kettő előtt, egyik nő sem nézett fel rá. Bármit is csináltak, nagyon elfoglaltnak tűntek. Ugyan mit csinálhatnak, gondolta Nora kissé idegesen.

Margaret bekopogott a faragott ajtón, azonnal kinyitotta, és bevezette Norát a belső szobába. – Mr. Nicholas, Mrs. Buckley

megérkezett. – Sarkon fordult, kiment a szobából, és bezárta az ajtót maga után.

Nora újra meglepődött. Azt hitte, hogy Mr. Nicholas francia vagy olasz származású, és a negyvenes évei elején jár, megnyerő és kifinomult, sötét hajú és magas, valamint jól szabott öltönyt visel. Ezzel szemben a férfi, aki mosolyogva jött elé, egyáltalán nem ilyen volt, kivéve talán a jól szabott, hajszálcsíkos öltönyt. Alacsony volt – alig lehetett százhatvanöt centis –, az ötvenes évei végén vagy a hatvanas évei elején járhatott. Hullámos, őszülő haját fodrász keze nyomát viselte. Feltűnően kis lábán fényes, sötét cipőt hordott. Az apja lábán látott olyan cipőt.

– Drága, Mrs. Buckley, mennyire örülök, hogy végre láthatom! – mondta a férfi. Kulturált hangon, enyhe brit akcentussal beszélt. – Hívhatom Norának? – Megfogta a kezét, azután belekarolt, és odavezette a kandalló előtt álló eperszínű kanapéhoz. A

kanapé előtti asztalra ezüsttálcát készítettek. – Szerintem nem utasít vissza egy kis harapnivalót, drágám.

– Köszönöm – nyögte ki Nora nagy nehezen.

– Zöld vagy fekete teát iszik? – kérdezte a férfi.

– Zöld megfelelne – felelte Nora. – Kívánja, hogy én töltsek?

– Nem, nem, kedvesem, majd én csinálom.

Egyik kezébe fogott egy finom porceláncsészét a hozzá illő aljjal együtt, a másikkal pedig felemelte az ezüst teáskannát. Nora elbűvölve nézte a halványsárga teát, amely vékony sugárban ömlött a kerekded csészébe. Kinyújtotta a kezét, és elvette tőle a frissítőjét. Mr. Nicholas magának is töltött egy keveset a kannából.

– Tejet? Cukrot? Citromot? – kérdezte udvariasan.

– Egy kis citromot kérek – felelte Nora, és az előkészített ezüstvillával egy szelet citromot ejtett a teájába.

– Este már csak igen gyenge teát iszom – mondta Mr. Nicholas, és jó sok cukrot, tejet tett a csészéjébe. Rámosolygott Norára, és megkínálta süteménnyel.

– Megkóstolja?

Nora elvett egy csokoládésat. – Köszönöm – mondta. – Nagyon szeretem ezt a fajtát, de olyan drága. Igazán kedves fogadtatás. – Beleharapott a süteménybe, megrágta, aztán leöblítette egy kis teával, amelyen enyhe barackillatot érzett.

Egy kis ideig hallgatagon üldögéltek. Szürcsölgették a teájukat, és finom süteményt rágcsáltak hozzá. Az egész Mad Hatter teadélutánjára emlékeztette Norát. Majdnem elnevette magát. Végül a férfi megszólalt.

– Kyle azt mondta, kérdezne valamit a Csatornával kapcsolatban – mondta

Mr.Nicholas, és ráfüggesztette sötét, megigéző szemét.

Nora rögtön a lényegre tért. – Azt szeretném tudni, lehetséges volna-e, hogy itt maradjak a Csatornán egy ideig.

– Miért? – kérdezte a férfi.

– Egy utálatos válás közepén vagyok – kezdte Nora, de a férfi egy legyintéssel belefojtotta a szót.

– Tudok róla, drágám. Én azt kérdezem, miért szeretne itt maradni a Csatornán egy darabig – kérdezte.

– Még sohasem voltam olyan boldog, mint itt – mondta Nora. – Csak szeretnék kiszabadulni a valóságból egy kis időre. Nem örökre, csak egy kis időre.

– Itt minden lehetséges – közölte Mr. Nicholas.

– Igen, velünk maradhatna egy darabig.

– És mivel lenne magyarázható, hogy nem vagyok jelen a valóságban? – tudakolta Nora.

A férfi megeresztett egy hideg mosolyt. – Mások öntudatlannak látnák – felelte.

– Ha öntudatlannak látnának, elvinnének otthonról – fogta fel Nora. – Hogyan térhetnék vissza a valóságba, ha ezt megteszik velem?

– Ha el akar menni tőlünk, és jelzi nekünk a kívánságát, akkor fel fog ébredni ott, ahol éppen van, drágám. Nincs ebben semmi rejtély. – Ivott egy jó nagy kortyot a túlcukrozott teájából. – A televízió technológiáját biztosan érti, de ez nem feltétlenül szükséges a Csatorna esetében.

– Ha hazajön a fiam, és ott talál a tévé előtt, mit lát majd a képernyőn? – kérdezte Nora Mr. Nicholast.

– Biztos nem szeretné, hogy fia lássa, amint Kyle-lal hancúrozik. Ezt megértem, kedvesem. Ezek a saját kis titkos örömei, és nem a nyilvánosságra tartoznak. J. J. azt látja majd, hogy egy be nem hangolt csatornára

állították a készüléket, vagyis a képernyőn csíkok vibrálnak majd – magyarázta.

Nora jobbnak látta, ha meg sem kérdezi, honnan tudja a fia nevét. Gyanította, hogy mindazt, amit tud, Kyle mondja el neki. – Mindenhol elérhető a Csatorna? – kérdezte Nora.

– A különböző helyeken más és más nevet használunk, de a válaszom igen. Így vagy úgy a világ bármely táján elérhetőek vagyunk – mondta neki Mr. Nicholas, és szemében vidámság bujkált. – Tudja már, mikor csatlakozik hozzánk hosszabb időre? – tette fel a kérdést Mr. Nicholas. – A kívánsága ismeretében meg kell tennem bizonyos lépéseket. Ha már eldöntötte, bármikor átjöhet hozzánk, kedvesem.

– Még nem tudom, mikor teszem meg – mondta Nora. – Egyelőre csak annyit szerettem volna tudni, lehetséges-e, és valószínűleg nem maradnék egy esténél tovább.

– Ó, szerintem tovább is marad majd – mondta neki Mr. Nicholas. – Kyle elragadó férfi, és sokkal többet nyújt magának annál, mint amit megszokott, kedvesem. Mivel még nem cserélte le senkire, feltételezem, nagyon kielégítően teljesíti a kötelességét. Megunta Rolfot? Mostanában nem vette igénybe a szolgálatait.

Nora elvörösödött. – Rolf csodálatos – felelte higgadtan –, de Kyle-ra több időt kell szánnom. Majd Rolf is csatlakozik hozzánk valamikor.

– Milyen intuitív alkat! – jegyezte meg Mr. Nicholas. – Éppen úgy érti Kyle igényeit, mint a sajátjait. Ilyen körülmények között bámulatosan fogja szolgálni magát. Kielégítettem a kíváncsiságát, kedvesem?

– Nem egészen, de egyelőre csak ennyit szerettem volna megtudni – felelte Nora. Tartania kellene ettől az embertől? De hát olyan elbűvölő, kulturált és jó modorú! Úgy

döntött, hogy egyáltalán nem kell félnie Mr. Nicholastól.

– Még valami, kedvesem – szólalt meg a férfi. – Ha megteszem azt a szívességet, hogy hozzájárulok az itt tartózkodásához, nem ésszerűtlen a részemről, ha én is kérek magától valamit egy napon. Egyetért ezzel? – Sötét szemével egyenesen Nora zöld szemébe nézett.

– Természetesen – felelte Nora.

A férfi rámosolygott, aztán felállt. – Akkor lezárhatjuk a beszélgetést, kedvesem. Alig várom, hogy újra láthassam egy napon. Teázásunk kellemes időtöltést jelentett számomra. Hívhatom Margaretet, hogy visszakísérje magát a lifthez?

– Azt hiszem, egyedül is odatalálok – mondta Nora. Búcsúzóul kezet nyújtott a férfinak.

Ám a férfi ahelyett, hogy megrázta volna a felé nyújtott kezet, finoman felemelte, és

megcsókolta. – Örülök, hogy találkoztunk. Viszontlátásra.

– Viszontlátásra – mondta Nora, és furcsa melegséget érzett a kézfején, amikor a férfi megcsókolta. Odasietett az ajtóhoz, kinyitotta, átment az irodán, és menet közben elköszönt Margarettől. – Viszontlátásra, Margaret. – Mr. Nicholas asszisztense elmosolyodott, és biccentett neki. Nora szinte futva érkezett a lifthez. Az ajtó kinyílt, és amikor belépett a kabinba, csak egy gombot látott. Egyik ujjával megnyomta, és az ajtó becsukódott. Érezte, hogy a lift elindul fölfelé. Amikor megállt, és az ajtó kinyílt, újra tetőtéri lakásában találta magát.

A hatalmas ablakon keresztül jól látta, miként sziporkáznak a város esti fényei. Nagy levegőt vett, és még mindig izgatottan fordult meg. Kyle állt pontosan vele szemben. – Ó! Megijesztettél! – kiáltott fel Nora.

– Sajnálom – mondta Kyle. – Sápadtnak látszol, vörös kalózom. Gyere, ülj le, és mondj el minden a találkozódról. – A kanapéhoz vonszolta Norát, leültette, és magához vonta. – Te reszketsz.

– Ki ő? – kérdezte Nora. – Kicsoda ez a Mr. Nicholas?

– Nem értem – mondta Kyle. – Mr. Nicholas az Mr. Nicholas.

Nora az ajkába harapott. – Olyan finom modorú, és úgy kezeli ezt az egészet, mintha teljesen normális volna, pedig a fenébe is, a Csatorna nem egészen hétköznapi kikapcsolódási forma.

– Igazán olyan nagy gondot okoz pont az, ami akkora gyönyört jelent neked, vörös kalózom? – kérdezte Kyle. – Tedd fel a kérdést magadnak, milyen lenne az életed nélküle, a Csatorna nélkül. Amikor visszatérsz, a valóságba, nem érzed erősebbnek magad attól, hogy itt voltál?

– De igen! – felelte Nora. – Igen, az életem sokkal jobb azóta, hogy rátaláltam a Csatornára – ismerte el.

– Akkor ne érdekeljen annyira, hogyan lehetséges ez az egész, vörös kalóz. Én azért vagyok itt – a Csatornával együtt –, hogy örömöt okozzak neked. Ne legyen több találgatás, oké?

– Oké – adta meg magát Nora. – És most csókolj meg, rabszolgám! – parancsolta, és odanyomta hozzá az arcát.

A férfi ajka finoman súrolta az övét.

– Vedd le a nadrágod – rendelkezett, és segített egyetlen ruhadarabja eltávolításában, és úgy helyezkedett el, hogy végre csókolgathassa és nyalogathassa a férfit. Kyle teljesen elnyúlt, a sarka belenyomódott a szőnyegbe. Nora mohón nyalta végig a mellkasát. Szívta, fújogatta és hajával csiklandozat a bőrét. Felsőtestének egyetlen pontját sem hagyta ki, majd beletemette arcát sötét fanszőrzetébe. Magába szívta a férfi

illatát, és a szeméremdombját csókolgatta. Ezután megragadta a péniszét. Nyelvét a makkja körül forgatta, megnyalogatta, aztán szopni kezdte. – Mmm – dünnyögte Nora, és egyre mélyebbre nyomta le torkán a férfi péniszét.

Kyle nagy kezével simogatni kezdte Nora hófehér, kerek fenekét. A nő teljesen megvadította a szájával. Addig dolgozott rajta, amíg Kyle majdnem eljutott a csúcsra, aztán leállt. Száját teljesen kitöltötte a férfi lüktető pénisze. Amikor úgy érezte, hogy megszűnik a kilövellés előtti merevedés, újrakezdte az egészet, és addig csinálta, amíg Kyle majdnem elélvezett, de megint abbahagyta. Kyle megragadta a hajánál fogva, és felrántotta a fejét. – Itt az ideje, hölgyem, hogy gyakorolja a lovaglást. – Vastag farka egyenesen fölfelé meredt.

– Pattanj fel, kis vörös, vagy...

– Vagy mi lesz? – incselkedett vele Nora, aztán felsikoltott, amikor Kyle lerántotta a

térdére, és néhányszor jó erősen rávert a fenekére.

– Pattanj fel – ismételte, majd felhúzta a szoknyáját, és ráültette a farkára. – Ááá! – kiáltott fel, amint behatolt forró, csúszós vaginájába. – Na, most már jobb. Most már elindulhatunk egy kis galoppra, vágtára, úrnőm.

Nora lovagolni kezdett rajta. Kezdetben lassan, aztán addig fokozta a tempót, amíg Kyle nyögni nem kezdett. A férfi becsukta a szemét, és földöntúli boldogság ömlött szét az arcán. – Milyen kitűnő paripám van – mondta Nora, és belemélyesztette ujjait a férfi vállába. Kyle keze a derekát szorongatta.

– Hajolj hátra, hogy még mélyebbre hatolhassak – mondta Kyle.

Nora ívesen hátradőlt, és megfeszítette a testét. Érezte, hogy a férfi pénisze még jobban belecsúszik tüzes barlangjába. Összeszorította vaginája izmait, és a férfi

felnyögött alatta. – Ó, milyen nagyszerű lovam van! Ó, ez csodálatos érzés, drágám!

Nora meglepetésére Kyle hirtelen elengedte a derekát, tenyerét a feneke alá csúsztatta, és lassan felállt vele. Pénisze még mindig Nora testében volt. Átölelte a férfi nyakát, hogy le ne essen róla, miközben odacipelte a kanapéhoz, ahol kihúzta belőle a farkát. Mielőtt még megszólalhatott volna, Kyle hasra fordította, és rávetette a kanapé kifelé hajló karfájára. Szétfeszítette a lábát, és végighúzta péniszét a segge vájatán. – Kyle! – lihegte Nora.

– Meg tudod tenni, Nora – mondta neki a férfi. Nem erőltetlek, de korábban már készen álltál rá. Bízz bennem. Azonnal abbahagyom, ha szólsz. – Pontosan a végbélnyílása közepéhez illesztette a makkját.

– Érzed, te vörös démon? Egy cseppet sem vagy kíváncsi rá? Amikor beledugtam az ujjam múltkor, összeszorítottad az izmaidat.

Engedd el magad. Próbáljuk meg! – Félrehúzta a haját, és gyengéden megcsókolta a nyakszirtjét.

– Abbahagyod, ha azt mondom, elég? – kérdezte Nora idegesen.

– Megígérem – felelte a férfi, és felhúzta Nora ruháját.

– Olyan nagynak érzem – mondta.

– Azért, mert nagy is, de meglátod, nagyon jó érzés lesz – suttogta a férfi szenvedélyesen, és gyengéden betolta péniszét a szűk nyílásba. – Ez csak a hegye, bébi. Először csak a hegyét dugom be – suttogta, és odanyomta péniszét a szűk lyukhoz. – Irányíts, Nora. ha úgy érzed, tolj el magadtól.

Érezte a férfit, de a legkevésbé sem félt ettől az úgynevezett szexuális tabutól. Mindig is kíváncsi volt rá, milyen lehet, de soha nem merte megmondani Jeffnek, hogy próbálják ki. Végül is az a férfi, aki lekurvázza a feleségét, mert az egy kis

fenekelést kér tőle, teljesen becsavarodott volna, ha Nora szóba hozza az anális közösülést. – Ó! – Hirtelen megérezte, hogy Kyle makkja beléhatol. Érdekes érzés volt, és nem találta fájdalmasnak.

– Rendben vagy? – kérdezte a férfi.

Válaszképpen kissé elhúzta a fenekét tőle. A férfi farka teljesen kitöltötte a nyílást, és ezt hihetetlenül érdekesnek találta. – Istenem, Kyle! – A férfi közeledett a csúcshoz, és nem tudott uralkodni magán. Nem volt biztos benne, hogy tényleg élvezi-e, de mindenképpen ki akarta próbálni.

– Már teljesen bent vagyok – nyögte a férfi. Egyetlen mozdulatot sem tett. Megállt Nora testének mélyébe zárva. Ő csodálatosnak találta, mert a nő nyílása olyan szűk volt.

– Tudom – záróizmaival összeszorította a férfit, aki zihálva ment el. Nora érezte, hogy folyadék spriccel szét benne. Kyle még egyszer utoljára összerázkódott.

Azután lassan, óvatosan kihúzta péniszét Norából, miközben szorosan átölelte őt. – Hihetetlen nő vagy – mondta neki.

– Egy újabb kaland – mondta Nora, és sikerült kipréselnie magából egy nevetést. – Azt hiszem, most jólesne egy ital.

– Nekem is. Töltenél mindkettőnknek, amíg én megmosakszom?

– Még mindig fel vagyok izgulva – szólalt meg Nora újra.

– Én is – felelte a férfi, és lenézett. Még mindig állt a farka.

– Menj, mosakodj meg, én addig töltök egy italt, és találkozunk az ágyban.

Talált egy üveg nyitott pezsgőt a bárban. Kitöltött két pohárral, aztán átment a hálószobába. Amint letette a karcsú poharakat, hallotta, hogy Kyle még zuhanyozik. Levette a ruháját. A férfi egy szál törülközőben jött ki a fürdőszobából, és meglátta a meztelen Norát, aki csak harisnyatartót és harisnyát viselt.

– Azt ne vedd le, vörös kalózom – mondta neki. – Szeretek harisnyatartós nőkkel dugni.

Nora odanyújtotta neki az egyik pezsgőspoharat.

– A harisnyatartókra – emelte fel a poharát vigyorogva.

A harisnyatartókra! – Felemelte a poharat, és egyetlen hajtásra kiitta belőle a pezsgőt.

Miután letették a poharat, Nora térdre ereszkedett, és a szájába vette a férfi péniszét. Ujjait belemélyesztette a fenekébe. A férfi szappantól illatozó bőre megőrjítette. Kyle pillanatokon belül készen állt az, újabb szeretkezésre. Mindketten az ágyra zuhantak. A férfi felemelte Nora lábát, és sóhajtozva nyomakodott bele forró testébe. Lassan mozgott rajta. Mindketten élvezték egymás közelségét, és amikor unni kezdte a pozitúrát, teljesen felnyomta Nora lábát, hogy függőlegesen álljon, és akkor tövig belehatolt. Belenyomta, kihúzta, belenyomta,

kihúzta a farkát, és ezt addig folytatta, amíg a nő zokogni nem kezdett a gyönyörtől.

Nora azon töprengett, miért nem lehetett ilyen szexuális élete a Csatorna előtt. Minden egyes pillanatot élesen, tisztán élt át. Amikor Kyle olyan magasra tolta a lábát, ő nekifeszült a férfi testének, hogy még mélyebbre hatolhasson belé. Érezte, hogy közeledik a robbanás pillanata. – Igen! – nyögte ki elcsukló hangon. Azután megtörtént, mind a ketten egyszerre úsztak a kéj mámorában. Később Nora összeszedte magát, hozzábújt a férfihoz, és megpihent gyengéd ölelésében.

– Mindig ilyen lesz? – kérdezte Nora.

– Addig, amíg rám nem unsz – felelte a férfi.

– Sohasem foglak megunni – nyugtatta meg Nora.

– Akkor jó – mondta Kyle – Nem akarlak elveszíteni, kis vörös.

– Ugye féltékeny vagy Rolfra? – tette fel a kérdést Nora.

– Nem szeretem, ha más férfival vagy.

– Pedig néha úgy tartja majd a kedvem – figyelmeztette a férfit. – Nagyon megfontoltan éltem mostanáig, drágám, de te mindig itt leszel nekem, és te jobban kellesz nekem mindenki másnál.

– Itt maradsz a Csatornán? – tudakolta Kyle.

– Igen, de nem ma este, Kyle. Későbbre tartogatom. Lehet, hogy nem is élek a lehetőséggel. Még nem tudom. A Csatorna lett a menedékem, de még nem állok készen arra, hogy eltűnjek a valóságból. Mr. Nicholas azt mondta, úgy tűnik majd, mintha öntudatlan lennék. Nem vagyok biztos benne, helyes-e, ha így ráijesztek a családomra.

– Mi lenne, ha azt mondanám, azt akarom, hogy örökre itt maradj velem. – Az ajánlat igen csábítóan hangzott.

– Nem tudom – felelte Nora. – Ha együtt lennénk örökre, akkor biztos megunnánk egymást, Kyle. Nem hiszem, hogy ebben a lakásban szeretném leélni az életem, bármennyire csodálatos is ez a hely. Bárcsak olyan lehetne a való életem, mint a Csatorna! Ha így lenne, akkor inkább azt választanám. Szerintem úgy lenne tökéletes, drágám.

– A férjednek nem tetszene, ha így néznél ki, és én lennék a szeretőd. Még azt is megfontolná, hogy visszamenjen hozzád. Ezt akarod, Nora? – határozottan dühösnek és féltékenynek látszott.

Nora kibontakozott az öleléséből, és a férfi arcába nézett. – Nem, Kyle, soha nem mennék vissza Jeffhez, ahhoz a szemét disznóhoz. Az igazi férfi te vagy számomra. Kedves és gyengéd vagy. Figyelmesen bánsz velem, és igen, jól is nézel ki, tulajdonképpen te vagy a tökéletes férfi. És ami a legjobb az egészben: ez mindig így marad, bármeddig leszünk itt, nem igaz?

Kyle rámosolygott Norára. – De igaz, kis vörös. Nora visszamosolygott rá. Akkor megcsörrent a telefon: jelezték, hogy ideje felébrednie.– Most mennem kell – mondta Nora. – Igen mozgalmas esténk volt, igaz? – Kikelt az ágyból.

– Holnap? – kérdezte Kyle.

– Itt leszek – ígérte Nora. – J. J. nem jön haza hétfőig. – Sarkon fordult, átballagott a nappaliba, és a tévé képernyőjére tette a tenyerét. Megérezte a már jól ismert bizsergést, aztán a fotelban találta magát. Fogta a távirányítót, kikapcsolta a készüléket, aztán felállt, és felment a hálószobájába. Teljesen kimerült, de még le kellett zuhanyoznia. Kyle fáradhatatlan szerető volt. Miután bement a fürdőszobába, lehúzta magáról a hálóinget, és megütközve bámult magára. Még mindig azt a zöld harisnyatartót és harisnyát viselte, amelyet a Csatornán vett fel. Ilyesmi még sohasem történt. Nora megborzongott. Na, ha

bizonyítékot akart arra, hogy a Csatorna valóságos, akkor most megkapta. Alig várta, hogy elmesélhesse Carlának. Kikapcsolta a harisnyatartót, és levette magáról, aztán összesodorva lehúzta a harisnyát is. Gyorsan lezuhanyozott, és belezuhant az ágyba.

Kora délután ébredt fel, és azonnal a telefonért nyúlt, hogy felhívja legjobb barátnőjét, Carlát. – Gyere át – mondta neki. – Mutatni akarok valamit.

– Egy óra múlva ott vagyok. Csak most keltünk lel a buli után. A gyerekek napkeltekor mentek el a hegyekbe. El vagyok havazva. Istenem, hajnalig táncoltak, és az a zene! Még jó, hogy itt mindenki a barátunk, mert valaki biztos kihívta volna a zsarukat.

– Hát ez jó – nevette el magát Nora. – Én nem hallottam semmit.

– Ó, tudom, mit csináltál – mondta jelentőségteljesen Carla. – Nemsokára ott vagyok.

Nora öltözködés közben kissé érzékenynek érezte a fenekét. Nem tudom elhinni, hogy megtettem, gondolta, de tényleg izgalmas volt, ennek ellenére biztos vagyok benne, hogy nem csinálom többé. Magára húzott egy rövidnadrágot meg egy pólót, és lement a konyhába, hogy főzzön magának egy kávét, de meggondolta magát. Egy kis jeges teára vágyott inkább. Még maradt a tegnapiból. Nem pihente ki magát teljesen. Tegnap volt a nagy nap, aztán az éjszaka betett neki. Kitöltött egy pohár limonádés teát, és kiült vele a medence mellé.

Szép, júniusi nap volt. A tiszta égen ragyogón tűzött a nap, kis szellő is fújdogált. A medence vize a lépcsőt nyaldosta. Virágoztak a rózsái. A kert egyik sarkában vörösek, rózsaszínűek és fehérek, a másikban pedig sárgák. Felállt, odaballagott a medencéhez, és leült a legfelső lépcsőre. Olyan békés és nyugalmas volt minden. Mennyire szerette ezt a helyet, és mindig

ilyenre vágyott. Nem hagyja, hogy Jeff elvegye tőle a házát. Hallotta, hogy megnyikordul a kapu. Odafordult.

– Szia! – kiáltott oda Carla, amint belépett a kertbe.

– Mit iszol?

– A tegnapi maradékot. Kimerült vagyok, és ilyenkor mindig sok folyadékot kívánok. Ha kérsz valamit, szolgáld ki magad.

– Én csak azt akarom tudni, mi történt. Nagyon furcsán viselkedtél, amikor felhívtál, Nora.

– Te hoztál már át valamit a Csatornáról valaha? – kérdezte Nora legjobb barátnőjét.

– Valamit? Ezt hogy érted? – kérdezte Carla.

Nora felállt. – Gyere, menjünk be a házba. – Carla elindult Nora után, aki felvezette az emeletre. A hálószobában megmutatta neki a harisnyatartót és a harisnyát. A múlt éjjel ebben érkeztem vissza – mondta Nora.

– Szent szar! – Carlának elakadt a lélegzete. – Neked nincsenek ilyen cuccaid.

– A valóságbeli Nora Buckley-nak nincsenek is, de a Csatorna Nora Buckley-jának vannak, és ebben ébredtem fel itthon.

– Nem semmi – vigyorgott Carla. – Tulajdonképpen miről fantáziálsz?

– Odaát van egy tetőtéri lakásom, ahol a tökéletes férfi és Rolf, a masszőröm teljesíti kívánságaimat – felelte Nora sokatmondóan mosolyogva.

– Hogy hívják a tökéletes férfit? – kíváncsiskodott tovább Carla.

– Kyle-nak – felelte Nora.

– És gerjed a zöld, csipke harisnyatartókra – állapította meg Carla.

– Ez illett a ruhámhoz – folytatta Nora. – Aligha látogathattam volna el Mr. Nicholashoz, ha nem vagyok rendesen felöltözve.

– Nahát, két srác nem elég neked? Kell egy harmadik is? Majdnem olyan rossz lány

vagy, mint én – kuncogott Carla. – Miután összetoborzom az új legénységet, mindegyikükkel döngetek, mielőtt vitorlát bontanánk.

– Mr. Nicholas a Csatorna igazgatója – magyarázta Nora a barátnőjének. – Azért akartam találkozni vele, hogy megtudhassak egy-két dolgot, és csak ő válaszolhatott a kérdéseimre. Nem hiszem, hogy a kék selyemköntösöm illendő viselet lett volna az irodájában – tette hozzá.

– Tényleg létezik valaki, aki a Csatornát igazgatja? – kérdezte Carla meglepetten. – Te találkoztál azzal az emberrel? Még irodája is van? Hogy néz ki?

– Persze, hogy igazgatja valaki a Csatornát, és igen, találkoztam vele. Az irodája pedig olyan, mintha az *Architectural Digest* egyik régi számából lépett volna ki. Ő pedig... – Elhallgatott egy pillanatra. – Egyáltalán nem olyan, mint amilyennek képzeltem. Azt hittem, olyan lesz, mint

Louis Jourdan, vagy Ricardo Montalban, de inkább Claude Rainsre emlékeztetett, aki az 1940-es évek filmjeiben játszott. Van két titkárnője és egy személyi asszisztense, akit Margaretnek hívnak. Teázgattunk, csokoládés süteményt rágcsáltunk a kandalló előtt.

– Az lehetetlen! – kiáltott fel Carla.

– De lehet! – felelte Nora nevetve. – Elég bizarr és átkozottul civilizált volt az egész. A zöld teát porrá tört tealevelekből készítették, és a sütemény egyszerűen mennyei volt.

– Mit akartál megtudni tőle? – kérdezte Carla.

– Ezt majd máskor mondom el, inkább te áruld el nekem, szívem, hoztál el valaha valamilyen szuvenírt a Csatornáról?

– A kiszívott nyakamon kívül? – kérdezte Carla vigyorogva. – Nem, és tudom, hogy a többiek sem hoztak el semmit. Szerintem, ha náluk maradt volna valami, úgy meglepődnek, hogy azonnal beszámolnak

róla. És hogy őszinte legyek, én ezt is eléggé hátborzongatónak találom, Nora.

– Én is – ismerte el Nora. – Ilyesmi csak az olvasmányainkban fordul elő: túl szép ahhoz, hogy igaz legyen.

– Azért nem olyan valótlan, mert hozzáadják a havi tévédíjhoz – mondta Carla. – Nos, és ez a Mr. Nicholas megválaszolta a kérdéseidet?

– Azt hiszem, igen, bár elég kitérően – felelte Nora.

– Továbbra is átjársz majd a Csatornára? – kíváncsiskodott Carla a homlokát ráncolva.

– A Csatorna olyan, mint a mogyorórágcsálás – válaszolta Nora. – Nem lehet abbahagyni. Igen, segít nekem abban, hogy talpon maradjak, és átvészeljem ezt az egész helyzetet, főleg most, hogy láttam is az utódomat. Nem igazi szépség, de azért csinos, nem igaz?

– Fiatal – felelte Carla. – Harminc, harmincegy lehet, jól öltözik, és igazán jó

teste van. Fogadni mernék, hogy minden nap edz. Még nem szült, de talán lesz egy gyerekük, ha összeházasodnak. A második feleségek azért szoktak szülni egy gyereket, hogy elvonják a figyelmet az első házasságból származó gyerekekről. Soha nem érzik magukat biztonságban igazán addig, amíg az első feleség és a gyerekek ott vannak valahol a háttérben – mondta Carla.

– Honnan veszed te ezeket a dolgokat? – érdeklődött Nora.

– Az Oprah-ból, más sorozatokból – kezdte Carla –, és az összes női magazinban írnak az olyan helyzetről, amelybe belekerültél. Nem te vagy az első feleség, akit lapátra tesz a férje egy fiatalabb nő miatt, és nem te leszel az utolsó.

– Csak a ház az enyém legyen – mondta Nora.

– Idefigyelj, szívem, ne nagyon számíts arra, hogy megtarthatod a házat – mondta Carla, és leült Nora ágyára. – Rick azt

mondja, még az is nehezen fog menni, hogy megszerezd a felét készpénzben. De Nora, tulajdonképpen mi a fenének neked ilyen nagy ház? A gyerekeid gyakorlatilag már kirepültek, neked pedig nem lesz elég pénzed a fenntartásához. Ráadásul sok munkával jár, és te sem leszel fiatalabb, szívem.

– Nem hagyom, hogy Jeff elvegye a házamat – makacskodott Nora.

– Nézd, most épül egy új lakónegyed az öböl menti Carstairs-birtokon. Abból a pénzből, amit megkapsz a válás után, vehetsz egy két hálószobás házat, ahol a gyerekeidnek is jut hely bőven.

– Nem – mondta Nora. – A ház az enyém, és nem hagyom, hogy Jeff elvegye. Minden mást vihet. A gyerekek majd hitelt vesznek fel a tanulmányaikra, és nekem egy fillér sem kell tőle, de a ház az enyém marad.

Carla felsóhajtott. Semmi értelme nem volt, hogy tovább vitatkozzon Norával.

Valami történt vele, ami azután kezdődött, hogy először járt a Csatornán. Hirtelen erős akaratúvá vált, és le is soványodott. Persze mindennek nincs jelentősége, mert Rick ügyvédi irodája legjobb esetben csak annyit tehet érte, hogy megszerzi neki a ház árának a felét. És mindezért meg kell harcolni Jeff nagyágyúnak számító válóperes ügyvédjével.

Nora még egy hihetetlen, szexuális kalandokkal teli éjszakát töltött a Csatornán Kyle-lal. Nem volt biztos benne, mikor mehet át újra. J. J. megérkezett a hegyekből, és azonnal elkezdte nyári munkáját. Augusztus közepén kellett elindulnia a főiskolára. Az ösztöndíjnak köszönhetően az ifiválogatott tagja lett. Bizonyos foldg Nora rettegett attól, hogy a fia elmenjen. J. J. jó társaság volt, mindig megnevettette, másrészt azonban már alig várta, hogy egyedül maradhasson. Szüksége volt Kyle-ra és a szenvedélyre, amelyet megosztott vele.

Már nem csak vad, érzelmek nélküli hancúrozásról volt szó közöttük. A férfi őszinte volt hozzá, és nyilvánvalóan megszerette. Nora biztos volt benne, hogy ő is kezd hasonlóképpen érezni iránta.

Napjai úgy teltek, mint azoknak az anyáknak, akik főiskolára készítik fel a fiukat. Listákat állított össze, olyan dolgokat vásárolt, amilyeneket sohasem vett volna meg magának – például szendvicssütőt, kávéskannát –, de tudta, hogy a fiának szüksége van rájuk, és hogy nagyra fogja értékelni igyekezetét. Együtt vásárolgatott Carlával, mert már Maureen is készülődött, bár ő két és fél héttel később indult, mint J. J. Lepedőt, párnahuzatot, törülközőt, paplant is beszereztek. Margó nagylelkűségének köszönhetően kapott egy laptopot is érettségi ajándékként. A kollégiumi szobák mindegyikében volt internet-hozzáférés. Ó, a szép, új világ, gondolta Nora, és visszaemlékezett azokra az időkre, amikor ő

számított modernnek kis, elektromos írógépével. Amikor egyre közelebb kerültek J. J. indulásának időpontjához, kezdte összecsomagolni fia holmiját. Örült, hogy egyedül van, és megszagolgathatja azokat a régi plüssfigurákat, amelyeket J. J. egykor annyira szeretett.

Azok szép idők voltak, persze akadtak rossz napok is, mint amikor az ő ügyvédje találkozott Jeff ügyvédjeivel. A férje biztos volt a győzelmében. Nagyképűnek és hajthatatlannak mutatkozott. Nora pedig biztos volt abban, hogy Jeff azt szeretné, ha ő zokogna, és teljesen szétesne. Ehelyett azonban rátámadt, és megmondta neki, hogy csak a holttestén keresztül viheti a házat. Azzal vádolta, hogy ellopta a gyerekek tandíjára félretett pénzt, és amikor Raoul Kramer tiltakozott, neki is megmondta a magáét.

– Ha nem a gyerekeknek szánta azt a pénzt, akkor minek mutogatta nekik a kurva

bankszámlakivonatokat minden átkozott karácsonykor, és minek mondogatta nekik, hogy a tanulmányaikra tette el azt a pénzt? Tudja maga, Mr. Kramer, hogy mit tett az ügyfele? Csalárd módon lenullázta azokat a számlákat tavaly tavasszal. Odament hozzájuk, és adóváltozásokra hivatkozva papírokat íratott alá velük. Nyilvánvaló, hogy az aláírásuk kellett ahhoz, hogy töröljék nevüket a számlákról, és ő máshova tehesse a pénzt. Nem fizeti a fia első évét sem a főiskolán. J. J. sportolói ösztöndíjat kapott, de a szomszédok adták össze a szállását és az ellátását fedező pénzt!

– Jill jogi kari tanulmányait kifizettem – vetette közbe Jeff.

– Az első évre, és csak azért, mert muszáj volt előre kifizetni – vágott vissza Nora. – Azt mondtad neki, te rohadt szemét, hogy nem fizeted ki a másik két évet! Kisemmizted a saját gyerekeidet csak azért, hogy elvehess egy olyan korú nőt, aki a

lányod lehetne. Nem érdekel, hogy el akarsz válni tőlem, és ez fáj neked, Jeff, nem igaz? Szerinted sírva kellene könyörögnöm, csakhogy én nem teszem, és soha nem is fogom megtenni. Egy fillér sem kell tőled, de a ház az enyém, és ha megpróbálod elvenni tőlem azért, hogy te és a trófeafeleséged adósságok nélkül kezdhessetek új életet, megtalálom a módját, hogy nagyon megbánd, ezt garantálhatom.

– Nora haragosan nézett a férjére.

– Mi a fene ütött beléd, Nora? – kérdezte Jeff.

– Megváltoztál.

– Ó, valóban? – csattant fel Nora gúnyosan. – Az utóbbi években megbasztál mindent, ami mozgott körülötted, csak engem nem. Most el akarsz válni. Nem akarod teljesíteni szülői kötelezettségeidet. Földönfutóvá akarsz tenni, és én ne tegyek semmit? Szállj le a földre!

– Kereshetnél egy állást – vágott közbe Jeff. – Dolgozhatnál, ahogy mindenki más.

– Angol irodalom szakon végeztem, Jeff. Nincs sem tanítási gyakorlatom, sem más tapasztalatom. Nem tudom megkülönböztetni a számítógép egyik végét a másiktól. Mi a francot csinálhatnék, hogy eltartsam magam? El kell végeznem pár tanfolyamot, hogy naprakész legyek, és mindezt nem hajléktalanként szeretném végigcsinálni. Emellett Egret Pointe-nak hajléktalanszállója sincs.

Raoul Kramer felsóhajtott, és azt mondta: – Mi most visszamegyünk a városba. Újra beszélnem kell az ügyfelemmel. Mit szólnának, ha tíz nap múlva találkoznánk megint? – Felállt.

– Nézze, Kramer, Heidit és engem már felvettek a szövetkezetbe – mondta Jeff az ügyvédnek.

– Elintézek magának egy áthidaló hitelt – felelte Kramer idegesen. – Nem megy majd

minden olyan simán és gyorsan, ahogy vártuk.

– Azt mondta, napokon belül megoldjuk – folytatta feszülten Jeff. – Azt mondta, olyan egyszerű lesz, mint a pofon. Minden az enyém. A fenébe is, az a darab föld sem az övé, amin áll! — Az arca teljesen kivörösödött a méregtől, és Nora akkor vette észre, hogy mennyit öregedett.

– Ez még akkor volt, amikor nem tudtam, hogy az apja odaadta magának a foglaló felét a házra, Jeff. Akkor, amikor még nem tudtam, hogy azok a bankszámlák a gyerekei nevén voltak, és kicsalta tőlük. A feleségének igaza van. Csalást követett el. Remélem, hogy Mrs. Buckley nem biztatja arra a fiukat és a lányukat, hogy jelentsék fel. Remélem, hogy áttekintve a helyzetét, mindenki számára megfelelő alkut köthetünk. Menjünk. – Rickhez fordult. – Bev majd felhívja a titkárnőjét az újabb időpont ügyében. – Egy kattintással becsukta

fekete, bőr aktatáskáját, és elindult az ajtó felé.

– Egy rohadt kurva lett belőled – sziszegte Jeff Norának.

– Csak két jó származik a házasságunkból, Jeff, az J. J. és Jill – mondta neki Nora. – Sajnálom Heidit. Nemsokára ő is megtudja, milyen szemét állat vagy valójában.

Jeff Buckley ingerülten felpattant, és kiviharzott az ajtón. Raoul Kramer komótosan ballagott utána.

– Örülök, hogy nem nekem kell visszamennem vele a városba – jegyezte meg Rick vigyorogva. – Nos, azt hiszem, elég jól haladunk. Szerintem megszerezhetjük neked a ház felét, és kicsikarhatunk belőle annyi tartásdíjat, amennyi elég lesz addig, amíg a saját lábadra nem állsz. Már beszéltem Kramernek a bankszámlákról, de szerintem nem hitte el addig, amíg Jeff fejére nem olvastad, Nora.

– Nem tisztességes ez az egész – jegyezte meg Nora.

– Nem, nem az, de a jog nem mindig arról szól, hogy mi igaz, és mi tisztességes. A jog a jogról szól – magyarázta Rick.

– Becsüljék fel a házat. Kivásárolom a részét – mondta Nora.

– Kedvesem, nem tudsz jelzálogot bejegyeztetni – figyelmeztette Rick. – Nem kaphatsz hitelt. Egy hitelkártyád van, az is az ő nevén. A telefon, a villany-, víz-, és gázóra szintén az ő nevére van írva. Nincs munkád, és valószínűleg nem is lesz egy darabig. Sajnálom, Nora, de ezek tények.

– Nem érdekel, mit kellene tennem – mondta Nora, és akkor már kissé remegett a hangja. – Én... én nem engedem, hogy eladja a házamat! – Aztán sarkon fordult, és kiballagott Rick Johnson irodájából.

Nem beszélt J. J.-nek a találkozójáról. Semmi szükség nem volt arra, hogy a fia is aggódjon. Az elkövetkező héten indult a

főiskolára. Ö akarta elvinni kocsival, de értesítették, hogy az iskola buszt küld a környéken lakó új sportolókért, akik ösztöndíjat nyertek el. Így legalább összeismerkedhettek egymással útközben. Bizonyos értelemben boldog volt. Nem kellett magányosan hazavezetnie a hosszú úton. Vett J. J.-nek egy mobiltelefont is száz percnyi lebeszélhető idővel.

– Ne csak Lilyt hívogasd – figyelmeztette. – Hallani akarok felőled, tudni akarom, minden rendben van-e veled. A telefonkártyádnak ki kell tartania az első hétvégi hazautazásig. Akkor majd újra feltöltöm a telefonodat, rendben?

A fiú az anyjáért aggódott, de Nora biztosította, hogy vele minden rendben lesz. Megmondta neki, az ő dolga az, hogy keményen tanuljon és jól sportoljon. – Apa azt mondja, hogy eladja a házat – mondta J. J. – Megteheti, anya?

– Nem akarom, hogy aggódj emiatt – mondta Nora. – Nem veszítjük el a házat. Nem hagyom, hogy megtörténjen. Mikor beszéltél apáddal?

– Aznap hívott fel, amikor Carlával vásárolni voltál. Éppen akkor értem haza a munkából. Máskülönben nem is beszéltem volna vele. Tudod, mit mondott, mielőtt letette a kagylót? Azt, hogy Heidi üdvözöl. Mintha érdekelne!

Nora elnevette magát fia kifakadásán. – Remélem, azt felelted, hogy te is – viccelődött Nora.

– Csak álmodozz, anya! – mondta J. J. vigyorogva.

Eljött az a nap, amikor J. J. elment a főiskolára. Elvitte kocsival az Egret Pointe központjában lévő parkba, ahol a főiskolára készülő focisták, teniszezők és úszók gyülekeztek. A busz onnan vitte őket tovább. Úgy hat fiú és három lány várakozott ott. Miután a nagy busz bekanyarodott eléjük, a

sofőr kiszállt, és kinyitotta nekik a csomagtartót. A srácok bepakoltak, és egyenként felszálltak a buszra. Nora búcsúzóul átölelte a fiát.

– Légy jó – suttogta a fülébe.

– Jó – felelte a fiú kissé remegő hangon.

– Hívj fel, miután berendezkedtél – mondta neki Nora, és úgy tett, mint aki nem veszi észre fia nyugtalanságát.

– Rendben – válaszolta J. J. Még egyszer megölelték egymást, aztán a fiú gyorsan elfordult tőle, és felszállt a buszra. Talált egy ülést az ablak mellett, és kikopogott neki az üvegen.

Nora akkor már bátornak látta mosolygós fiát. Az ajtó becsukódott. A sofőr gázt adott, és a busz távolodni kezdett. Nora integetett neki, és érezte, hogy könnyek tolulnak a szemébe. Több anya zokogott körülötte, őket a férjük vigasztalgatta. A busz elment. Odaballagott J. J. tragacsához, és beszállt. Őt nem vigasztalta meg senki. Legalábbis ott

nem, de már megrendelte a Csatornát estére. Már napok óta nem látta Kyle-t, és utóbbi találkozásaik sietősek voltak, mert Nora attól félt, J. J. felfedheti a titkát. Na, most már egyedül lesz a házban. Egyedül élheti ki legvadabb fantáziáit a szeretőjével. És soha senki nem fogja megtudni. Ez az ő titka. Az övé és azoké az asszonyoké, akik a Csatornán keresnek vigaszt.

Eszébe jutott a Mr. Nicholasnál tett nyár eleji látogatása. Arra gondolt, ha ez a mocsok ügy rendeződik Jeffel, mindenkinek azt mondja majd, hogy elutazik pár napra, kivéve Carlát, akinek tudomására hozza, hogy egy jó kis vakációra megy a Csatornára. Kulcsra zárja a dolgozószoba ajtaját, megkéri Carlát, hogy naponta kétszer ugorjon át, és etesse meg a macskákat. Maga elé képzelte, hogy majd Kyle – és talán Rolf – mellett ébred abban a hatalmas ágyban. Rolf minden nap megmasszírozza, arcápolást, manikűrt és pedikűrt is kér, és

megköveteli, hogy úgy bánjanak vele, mint egy királynővel. Tudta, hogy mindezt megteheti, mert a Csatorna minden álmát valóra váltja.

Nora hangosan elnevette magát útközben hazafelé. Az a szerencsétlen szemétláda Jeff kénytelen lesz, áthidaló hitelt felvenni, hogy az ő Heidikéje megkaphassa a ... Gyanította, hogy az a nő nem olyan huta, hogy hagyja, Jeff nevére írják a tulajdonjogot. Jeff elképzelni sem tudja, hogy hamarosan lapátra kerülő felesége félholtra szexeli magát két jóképű fiatalemberrel. Nora még akkor is nevetett, amikor rákanyarodott a felhajtóra. Már alig várta az estét.

Hetedik fejezet

Megjött az ősz, és Carla felfigyelt arra, hogy Nora tényleg sokat fogyott az utóbbi időben. – Észre sem vetted, hogy lógnak rajtad a ruháid? Eszel te rendesen, édesem?

– Jól vagyok – nyugtatta meg a barátnőjét Nora –, de hiányoznak a kávézgatásaink, és hiányoznak a gyerekek az udvarról. Jövőre, amikor az ikrek is elmennek, teljesen kiürül a környék, és már Tiff is Joe és Rick irodájában dolgozik. Hetente többször jár tanfolyamra délelőtt, délután pedig dolgozik. Most már te sem vagy itthon napközben.

– Igen, és szerencsés vagyok, hogy átmehettem az éjszakai műszakból a délelőttibe – mondta Carla. – Amikor hazamegyek, elég időm marad arra, hogy vacsorát készíthessek Ricknek, és amikor

elmegy aludni kilenc körül – vigyorgott egyet –, egy-két órát eltölthetek a Csatornán.

– Kíváncsi lennék, hogy a többiek átjárnak-e – jegyezte meg Nora.

– Rina teljes munkaidőben visszatért dolgozni. Nagy szükség van az olyan tapasztalt szociális munkásokra, mint ő. Joanne egy negyedikben tanító kollégáját helyettesíti ebben az évben, aki szülési szabadságra ment.

– Negyedikben? – tűnődött Nora. – Emlékszem a negyedik osztályra.

– Igen, a kamaszkor előszobája, amelyben az édes kiskölykökből nagyszájú, mindentudó ördögök lesznek – felelte Carla. – Szemernyit sem irigylem Joanne-t. Mi van a tanfolyamaiddal? Nem is mondtad még, mit választottál.

– Bevezetés a számítástechnikába, üzleti ügyintézésbe és marketingbe, de jelentkeztem egy olyan kurzusra is, ahol megtanítják, hogyan lehet visszatérni a

munkaerőpiacra. Ez csak hetente egyszer van, de nagyon érdekes és félelmetes is. Bárcsak jobban érdekelne a tanítás, de sajnos nem így van – mondta Nora.

– Átjársz a Csatornára? – kérdezte Carla vigyorogva.

– Igen, minden éjjel – felelte Nora. – Nem is tudom, mit csinálnék Kyle és Rolf nélkül.

– Istenem, Nora, nem csoda, hogy olyan nyúzottnak látszol! – kiáltott fel Carla. – Van egy csomó tanulnivalód, és minden éjjel bulizol. A fenébe is, mikor alszol? A házi feladatokat már nem is említem. – Aggódva ráncolta a homlokát.

– Úgy alakítottam a beosztást, hogy hetente csak háromszor kelljen órára mennem. Délután tanulok, olvasok, és a legtöbb esetben fél hatkor már ágyban vagyok. Kilenckor felkelek, és átmegyek a Csatornára – magyarázta Nora mosolyogva. – Jeff már nem ilyen boldog – nevette el magát. – Bár neked is igazad van. A ruháim

tényleg lógnak rajtam az utóbbi időben. Be kellene venni belőlük. Nincs pénzem új anyagokra, de azért a hajamat be fogom festetni.

– Diétázol? – kérdezte Carla.

– Dehogy – válaszolta Nora.

– Akkor mit ettél ma reggelire? – tudakolta Carla.

– Bekanalaztam egy doboz joghurtot, és ittam egy kávét, mielőtt elindultam – felelte Nora.

– És ebédre? Mi ettél délben? – folytatta a kérdezősködést Carla.

Nora gondolkodott egy pillanatig. – Elfelejtettem ebédelni – mondta.

– Úgy látom, mostanában mindennap megfeledkeztél az ebédről – mondta neki Carla, aztán odament Nora hűtőszekrényéhez. Kinyitotta, és belekukkantott – Te jó ég! – kiáltotta. – Itt nincs semmi.

– Valami azért van – ellenkezett Nora.

– Fél csirke, de még meg sem főzted – mondta Carla.

– Egy tál salátaalap. Joghurt, néhány üveg ízesített szódavíz, sajt és kétszázalékos tej. Nora, te nem főzöl magadnak? Nincs vajad? Nincs kenyered? – Kinyitotta a mélyhűtőt. Egy csomag makarónit, kevés sajtot, egy zacskó zöldbabot és két csomag spenótot talált benne.

– Nincs egy kis jégkrém sem? – csóválta a fejét Carla.

– Szívem, te egyáltalán nem törődsz magaddal – dorgálta meg. – A végén megbetegszel.

– Nem tudom, hogy kell egy személyre főzni – motyogta Nora. – Máskülönben vitaminokat veszek be mindennap, Carla, és nem hinném, hogy csont és bőr lennék.

– Tizenhatos méretet hordtál, és fogadni mernék, hogy most két számmal kisebb ruha is jó lenne rád – mondta Carla, és éles szemével felmérte a barátnőjét.

– Nyolcas méretet hordtam – mondta Nora.

– Az idősebb nők, akik lefogynak, a koruknak megfelelően néznek ki, vagy annál öregebbnek, hacsak nem áldoznak plasztikai műtétre, de te nem teszed, drágám. Viszont, ha megműttetik magukat, akkor is meglátszik rajtuk a kor. Akármilyen jó is az orvos, azok az öreg nők egyformán néznek ki: mintha egyiptomi halotti maszkot viselnének. Ha eljön az idő, méltóságteljesen kell megöregednünk.

– Én méltóságteljesen öregszem – nevette el magát Nora –, és egy kis fogyás jót tesz a szívemnek meg a vérnyomásomnak. Nézd meg az anyámat. A hetvenes éveiben jár, hatos méretet hord, és egyáltalán nem látszik rajta a kor.

– Ma gyere át vacsorára – mondta neki Carla.

– Holnap tesztet írunk – felelte Nora. – Ma este még a Csatornára sem mehetek át.

– A híres manicottimat készítem el húsos mártással, és lesz fokhagymás kenyér is, amit annyira szeretsz – mondta csábítóan Carla.

Nora újra elnevette magát. – Akkor hozz át egy kicsit belőle, hogy lefagyaszthassam egy másik alkalomra.

Carla nagyot sóhajtott. – Mikor találkozol Rickkel megint? – kérdezte.

– Pénteken az óráim után – felelte Nora. Aztán rohanok a főiskolára. Szülők hétvégéje lesz, és J. J. azt szeretné, ha én is jelen lennék.

– Mi is megyünk – mondta Carla. – Nem jössz velünk?

– Dehogynem – felelte Nora. – Utálok egyedül vezetni. Hol szálltok meg?

– A Fairfax Fogadóban – válaszolta Carla.

– Én is! Ez nagyszerű – mosolygott Nora.)ól lógunk szórakozni.

– Oké, akkor ma éjjel ne rosszalkodj. Később át hozok egy kis manicottit.

Ám miután pénteken találkozott az ügyvédekkel, Norának elment a kedve attól, hogy bárhova is menjen.

Émelyegni kezdett a rossz hírek hallatán. Legszívesebben keresett volna egy gödröt, hogy belefeküdjön, és nyugodtan meghalhasson.

– Hogy érted azt, hogy nem kaphatom meg a házat? – kérdezte Ricket. – Ez az egyetlen, amit meg akarok kapni. Semmi más nem kell tőle.

Rick felsóhajtott. – Nem könnyű menet, Nora. Joe és én már az elején megmondtuk neked. A ház mindig is az ő nevén volt, és ez előnyösebb helyzetbe hozza. Persze amikor kicsalta a gyerekek tanulmányaira félretett pénzt, akkor nagy hibát követett el, és adott körülmények között nagyon is kedvező megállapodást alkudtunk ki neked. A házon nincs jelzálog, meg fogod kapni az eladási ár negyven százalékát, ami nem kis összeg a környéknek köszönhetően – magyarázta

Rick. – Közel négyszázezer dollár ütheti a markodat, és öt éven át havi ezerdolláros tartásdíjat kaphatsz. J. J. ösztöndíja négyéves, és rá fogjuk bírni Jeffet, hogy fizesse a fia jelenlegi szállását. Ha kiköltözik onnan, akkor nincs szerencséje, mert magának kell majd gondoskodnia az ellátásáról, de meg fogja oldani.

– Mi van Jill tandíjával? – kérdezte Nora.

Rick a fejét rázta. – Jeffnek nagyon tetszik, hogy a lánya jogi karra ment, de nem akarja fizetni. Kifizette az alapképzést és a mesterképzés első évét. Nincs olyan bíróság, amely tisztességtelennek tartaná, ha felveti, a lánya kérjen ösztöndíjat az utolsó két évre. Jill olyan okos, és annyi lehetőség rejlik benne. Ő is meg fogja oldani a problémáit, ezt akár garantálhatom is. Mire valók a barátok?

Norának könnyek szöktek a szemébe, de visszafojtotta őket. – És a kocsi? – kérdezte reménykedve.

Rick ismét a fejét rázta. – Sajnálom – mondta.

– Mi van, ha kivásárolom Jeffet a házból? – kérdezte az ügyvédet.

– Nora, nem engedheted meg magadnak, és nem jegyeztethetsz be jelzálogot a nevedre. Nem vagy hitelképes. Mindaz, amit használsz – a telefon, a villany- és vízóra, a kocsi, a hitelkártya – Jeff nevén van. Rávettem a bankot, hogy bocsásson ki egy hitelkártyát a nevedre, de csak ezerkétszáz dolláros hitelkeret tartozik hozzá.

Benyúlt a fiókjába, és elővett egy borítékot. – Tessék – mondta.

Összeszoruló szívvel vette át a borítékot. Tudta, hogy az anyja igen jó anyagi körülmények között él, de nem akart kérni tőle hatszázezer dollárt, hogy megvehesse a házat. Nagyon jól élt az elhunyt férje utáni biztosításból. Valamit el kellett volna adnia, hogy segíthessen Norának, de azzal drasztikusan csökkentek volna a bevételei.

Nem tehetek ilyesmit vele, gondolta Nora. Szereti az anyagi függetlenséget, és én nem kényszeríthetem arra, hogy be kelljen osztania a pénzét. – Semmivel sem akadályozhatjuk meg, hogy eladja a házat? – kérdezte.

– Ha szerencséd van, a válás előtt meghal, miközben Heidit dugja. Akkor megkaphatsz mindent – mondta Rick – de erre nem alapozhatunk, Nora. Mindenesetre nem dobja piacra a házat a következő áprilisig, így legalább addig megmarad neked. Mire a ház elkel, és megállapodunk a részletekben, addigra június, július lesz. Csaknem egy éved van – fejezte be, és nagyon kényelmetlenül érezte magát.

– Még ne mondd el Carlának, Rick. Nem akarom elrontani a hétvégénket, és már nincs is túl nagy kedvem ahhoz, hogy odamenjek – ismerte el –, de akkor csalódást okoznék J. J.-nek.

Rick megkönnyebbült kissé. – Igazad van – sóhajtotta. – Ha elmondanám Carlának, egész idő alatt ezen lovagolna, és senki sem érezné jól magát. Mit mondjunk neki?

– Valamivel elő kell állnunk, mert ha nem mondunk semmit, akkor gyanakodni fog – mondta Nora. – Beszélj neki az ötéves tartásdíjról meg J. J. szállásköltségéről. A többivel kapcsolatban pedig csak annyit, hogy még dolgoztok rajta.

– Jó barát vagy, Nora Buckley – mondta neki Rick.

– Ti is ugyanolyan jó barátok vagytok Carlával – felelte Nora.

Levelek kavarogtak az úton, amint a withfordi főiskola felé hajtottak. A Fairfax Fogadóban Nora felfedezte, hogy a foglalása nem Mrs. Jeffrey Buckley nevére, hanem Mr. és Mrs. Buckley nevére szól.

– Itt nem stimmel valami – mondta. – Éppen most válok a férjemtől. Itt van a foglalási számom. Látja? Három-hat-kilenc-

egy-egy. – Megmutatta a visszaigazolást. – Maga is láthatja, hogy csak Mrs. Buckley, nem pedig Mr. és Mrs. Buckley nevére szól.

– Nyilvánvalóan hiba történt – mondta a recepciós. – Ráadásul Mr. és Mrs. Buckley fél órával ezelőtt elfoglalták a szobát. – Idegesen nézett Norára.

– Az a férjem és a barátnője lehet – mondta Nora negédesen. – Akkor adna nekem egy másik szobát?

– Az lehetetlen. – A recepciós most már nagyon kényelmetlenül érezte magát. – Tele vagyunk. Szülők hétvégéje van, hölgyem.

– Tudom, éppen azért vagyok itt, hogy meglátogassam a fiam, aki a futballcsapat egyik sztárja. – Vészjóslóan mosolygott. – Nincs sok lehetősége, fiatalember. Vagy ad nekem egy másik szobát, vagy kiköltözteti a férjemet és kis barátnőjét a szobámból.

– Valami gond van, Roberts? Hosszú sorban állnak azok, akik bejelentkeznének – kérdezte egy sötét zakót viselő férfi, akinek a

kitűzőjén az állt: C. Elders, igazgatóhelyettes.

Mielőtt a megszeppent recepciós megszólalhatott volna, Nora hűvösen azt mondta: – A foglalásomat átengedték a férjemnek és a barátnőjének. Roberts azt mondja, nincs több szobájuk. Itt van a visszaigazolás. Fogadni mernék, a férjem foglalási számát nem ellenőrizték, amikor megérkezett. A szobámat szeretném. Most.

– Adhatunk önnek egy szobát a szomszédos épületben, hölgyem. Fenntartunk néhány helyet ilyen kínos esetekre. – Megsemmisítő pillantást vetett a recepciósra.

– Csakhogy én nem akarok a melléképületben megszállni – felelte Nora, és fagyosan mosolygott az igazgatóhelyettesre. – A barátaim mellett akarok lakni a foglalásomnak megfelelően. Tegyék a férjemet és az ő kis cukorfalatját a melléképületbe.

– Asszonyom, minden tőlünk telhetőt meg fogunk tenni – fröcsögte az igazgatóhelyettes.

– Mrs. Buckley ügyvédje vagyok – lépett közbe Rick –, és nem szeretném, ha az ügy nagyobb nyilvánosságot kapna annál a kellemetlenségnél, amelyet okoznak neki. Mrs. Buckley majd nálunk várakozik, amíg önök kiköltöztetik Mr. Buckley-t és barátnőjét a szobájából Ez így világos, Mr. Elders?

– Igen, uram – felelte az igazgatóhelyettes, és a szerencsétlen recepcióshoz fordult. – Nézzen utána, Roberts, most azonnal!

Nora és Carla egymásra nézett. Alig bírták visszafojtani a nevetést.

– Hát nem aranyos, amikor ilyen keményen lép fel? – kérdezte Carla vigyorogva.

– Még engem is meg tud lepni – mondta Nora. – Ez Richárd Johnson teljesen új oldala, és meg kell mondanom, nem rossz.

Felmentek az emeletre, és Nora szélesen mosolyogva hallgatta Jeff átkozódását, amikor őt és Heidit kitessékelték a szomszédos szobából.

– Van abban a másik szobában kandalló? – tudakolta Jeff. – Beszélni akarok az igazgatóval.

– Sajnálom, uram, az igazgató nincs itt ezen a hétvégén, de beszélhet a helyettesével, Mr. Eldersszel – felelte a boy.

– Már beszéltem azzal az idiótával – mondta Jeff magából kikelve. – Hogy a fenébe fordulhat elő ilyen keveredés?

– Nem tudom, uram – válaszolta a boy. Hallották, hogy a liftajtó halkan becsukódik.

Mindhármukból kitört a nevetés.

– Nemsokára megkapja a választ – jegyezte meg Nora.

Nem sokkal később kopogtattak az ajtón. Mr. Elders személyesen állt odakint. – Utasítottam a boyt, hogy hozza fel a csomagját, Mrs. Buckley. A szobája készen

áll. Elnézést kérek a keveredésért és a kellemetlenségért, amelyet okoztunk önnek. Elkísérhetem?

– Köszönöm – felelte Nora halkan. Aztán odafordult a barátaihoz. – Mikor találkozunk a gyerekekkel? – kérdezte.

– Hatkor. Odalent. A Colonialban fogunk vacsorázni, már foglaltam helyet – mondta Carla.

– Akkor ott találkozunk – mondta Nora, és elindult a behízelgő modorú igazgatóhelyettes után.

Amikor a férfi elment, Nora körülnézett a szobában, ízlésesen berendezett szoba volt. 18. századi Chippendale-bútorok, kandalló, ráadásul a mellette álló asztalon egy kis kosár gyümölcsöt és egy doboz csokoládét is talált. Az alma és a körte közé kártyát szúrtak. „Köszönjük a türelmét. C. Elders" – ez állt a kártyán. Nora a tűzbe dobta, aztán fogta a telefont, és azt kérdezte a kezelőtől: – Itt is fogható a Csatorna?

– Igen, hölgyem – felelte a kezelő. – Szeretné megrendelni?

– Igen. 320-as szoba. Mrs. Buckley.

– Nem lesz gond, Mrs. Buckley. Este tíz után lesz elérhető.

Nos, Mr. Nicholas megmondta, hogy a Csatorna szinte mindenhol elérhető. Nora elégedetten vigyorgott magában.

Két órával később találkozott J. J.-vel az előcsarnokban. Miután átölelték egymást, a fia azt mondta: – Apa is idejött Heidivel. Megmondtam neki, hogy nem kell eljönnie, most mégis itt van. Ma reggel hívott fel, hogy közölje velem. Már nem tudtalak értesíteni, meg attól is féltem, nem jössz el, ha tudod, hogy ő is itt van.

– Semmi baj, szívem – nyugtatta meg Nora, aztán elmesélte neki a foglalással kapcsolatos kavarodást

J. J. nagyot nevetett rajta. – Tudja, hogy miattad rúgták ki a szobából? – tűnődött a fiú.

– Gyanítom, csak annyit mondtak neki, hogy a hétvégi zsúfoltság okozta a kavarodást. Éppen Carla és Rick szobájában voltam, amikor kirakták őket. Nem mondhatnám, hogy apád úriember módjára viselkedett – kuncogott Nora.

Nora arra gondolt, nem lesz könnyű találkoznia Jeffel, különösen úgy, hogy már tudta, mire számíthat a ház ügyében, de nem közölte a hírt J. J.-vel. Amikor elkezdődött ez az egész, ígéretet tett magának, hogy nem von falat apa és fia közé. Nem azért, mintha Jeff olyan nagyszerű apa lett volna. Egyáltalán nem volt az, de akkor is ő volt J. J. egyik szülője. Eldöntötte, hogy remekül fogja tölteni a hétvégét a gyerekével.

És jól is sikerült minden. Aznap együtt vacsoráztak mindnyájan: Johnsonék Maureennal, valamint ő és J. J. Másnap a fogadó méltán híres büféreggelijét fogyasztották. Jeff és Heidi is feltűnt a színen. Odaküldte hozzájuk J. J.-t, bár a fiú

tiltakozott. Azt mondta neki, legalább érte tegye meg ezt a szívességet. Így Jeff sem állíthatta, hogy eltiltja a fiát tőle.

Együtt mentek ki a focimeccsre, amelyet a főiskola csapata nyert meg. Nora megmutatta J. J.-nek a kollégiumot, ahol ő lakott, amikor a főiskolán tanult. Persze sok minden megváltozott ott azóta, hogy megkapta a diplomáját. J. J. is megmutatta neki az ő kollégiumát, ahol a focicsapat tagjait helyezték el. A Pagano azonban még megvolt, és aznap este Rick, Carla, Maureen, Nora és J. J. oda ment pizzázni.

– És ezúttal legálisan rendelhetek egy kancsó igazi sört – mondta Nora nevetve. – Amikor én tanultam itt, még csak 3,2 százalékost kaphattunk.

Vasárnap az európai focimérkőzéseket tartották. A főiskola válogatottja veszített, viszont az ifiválogatott győzött. J. J.-vel madarat lehetett volna fogatni: ott volt az anyja, látta őt játszani, ráadásul az ő csapata

nyert! Vasárnap este a fogadóban vacsoráztak. Elbúcsúztak a gyerekektől, és hazahajtottak. Egret Pointe-ban borongós, októberi alkony fogadta őket.

– Áthozom neked a manicottit – mondta Carla. – Lefagyasztottam. Holnap este megeheted vacsorára.

Végül annyi étellel állított be, amennyivel jól lehetett volna lakatni egy egész családot. A tálat betette Nora hűtőjébe. Barátnője végül elmondta neki, miről beszélt Rickkel az elmúlt pénteken. Carla leült, és sírva fakadt. – Nem – mondta dacosan. – Nem költözhetsz el innen. Nem teheted meg! Tudom, én mondtam neked, hogy jobban járnál egy ennél kisebb házzal, de nem gondoltam komolyan.

– Nincs más választásom – mondta Nora a barátnőjének.

– Kell lennie más megoldásnak is – siránkozott Carla. – Megmondom Ricknek,

hogy találjon ki valamit. Nem veszítheted el a házat, Nora.

– Szívem, Rick minden tőle telhetőt megtesz értem. Én sem akarom elveszteni a házat, de legalább J. J.-nek lesz pénze a kollégiumra, és Jeff kénytelen lesz támogatni engem az elkövetkező öt évben. Ennyi idő alatt biztosan megtalálom a módját, hogy megállják a saját lábamon.

– Havi ezer dollár nem túl nagy összeg – mondta Carla. – És hol fogsz lakni? Ha lakásra költöd a pénzed, mi a francból spórolsz egy kicsit öregkorodra?

– Egy napon majd örökölök valamit anyámtól felelte Nora.

– Mi van, ha szörnyű betegség támadja meg, és rámegy az egész vagyona? – tette fel a kérdést Carla. – Szükséged van erre a házra, hogy biztonságban érezhesd magad. Az adó nem túl magas, persze akkor majd fizetned kell egy nagyobb összeget, amikor átíratjátok a nevedre, de meg tudod oldani.

– Lehet, hogy még a válás előtt meghal Jeff, amikor éppen Heidit dugja – szellemeskedett Nora –, és akkor minden az enyém lesz.

– A próféta szóljon belőled – jegyezte meg Carla savanyúan. – Istenem, Nora, még gondolni sem bírok arra, hogy jövő ilyenkor már nem leszel itt a szomszédban. – Aztán újra sírva fakadt.

Én sem bírom elviselni, gondolta Nora, de ez nem lehetett vigasz egyikük számára sem. Nem is megyek el innen. Lennie kell más megoldásnak. Lennie kell!

Rick azt mondta, hogy Raoul Kramer néhány nap múlva előáll azokkal a papírokkal, amelyeket majd alá kell írnia. – Intézd el nekem, hogy legyen még néhány hetem a papírok aláírásáig – mondta neki Nora.

– Hogyan? – Tudta, hogy Nora szeretné elodázni az elkerülhetetlent.

– Kérj nekem több tartásdíjat! Vedd elő újra Jill tandíjának az ügyét. Szilveszter után aláírom a papírokat. Nem akarom tönkretenni a gyerekeim téli szünetét. Mind a ketten hazajönnek karácsonyra, és nem szeretném, ha megtudnák, ez lesz az utolsó karácsony, amelyet ebben a házban töltenek. Ezt annak a szívtelen gazembernek is meg kell értenie. Jill és J. J. élete minden egyes karácsonyát ebben a házban töltötte. Kérlek, Rick. Mondd meg Kramernek, próbálja meggyőzni Jeffet.

– Ezen a ponton nem kezdhetek el alkudozni velük – mondta Rick. – Még visszavonják az eddigi ajánlatot is, de azért beszélek Kramerrel. Megmondom neki, hogy te mindig betartottad a szavad, és ezt Jeffnek is tudnia kell.

– Biztos benne, hogy szilveszter után aláírja? – kérdezte Raoul Kramer Rick Johnsont, amint telefonon beszéltek egymással.

– Nézze, Kramer, már több mint huszonöt éve ismerem Nora Buckley-t. Ha azt mondja, megteszi, akkor az úgy is lesz, de nézze az ő szemszögéből. Nem szeretné, ha a gyerekei nyomorúságos körülmények közé mennének haza karácsonykor. Túl nagy kérés ez? Jeff beleegyezett, hogy jövő áprilisig nem bocsátja áruba a házat. Ha az ünnepek után írná alá a papírokat, nem változna semmi. Csupán nyerne egy kis időt. Jól tudja, hogy ő fogja a bot rövidebbik végét.

– Általában szeretem a munkámat – mondta Raoul Kramer –, de amikor ilyen ügyeim vannak, akkor nem. A mostani ügyfelem igen nehéz eset, de ezt nem tőlem hallotta. Nyugodjanak meg, nyerek még egy kis időt Mrs. Buckley-nak, de mondja meg neki, január másodikán délelőtt tízkor várom magukat az irodámban. Akkor alá kell írnia a papírokat. Megegyeztünk?

– Megegyeztünk – felelte Rick –, és Kramer, köszönöm. Jövök magának eggyel.

Raoul Kramer elnevette magát. – Ugyan, mi a francot tehetne értem egy falusi ügyvéd? – kérdezte.

– Azt sohasem tudhatja – felelte Rick, és máris jobban érezte magát. – Ne feledje a versenyt, ahol a teknős legyőzte a nyulat.

Raoul Kramer még egyszer felnevetett, és letette a telefont.

Jeff nem örült a fejleményeknek. – Azt akartam, hogy ez az egész gyorsan véget érjen, és azt ígérte, úgy lesz, Kramer. Ezért fizetek magának annyit. Ehelyett áthidaló kölcsönt kell felvennem, és ha Heidi bebútorozza a házat, úszni fogok az adósságokban.

– Nézze, Buckley, ha csalárdul nem veszi vissza a gyerekek tanulmányaira félretett pénzt, akkor már alkut kötöttünk volna. Kihúzhattam volna a csávából, de maga már akkor engedett a mohóságnak, mielőtt megbízott volna. Most meg kell fizetnie az elkövetett hiba árát. Teljesen mindegy,

mikor írja alá a papírokat az első Mrs. Buckley. Az ügymenet nem borul fel emiatt. Hagyja már, hogy kiélvezze utolsó karácsonyát ott a gyerekekkel. Addig nem is szeretné elárulni nekik, mi történik a házzal, csakis azután, hogy aláírta a papírokat január másodikán. Maga úgy tesz, mintha a felesége valami bűnt követett volna el, és ezért megbünteti, pedig ő aztán ártatlan ebben az egész ügyben. Ha az ő ügyvédje lennék, még a szart is kipréselném magából.

– Jeff – szólalt meg Heidi Millar, és a férfi karjára tette a kezét –, Mr. Kramernek igaza van. Hagyd, hogy Nora és a gyerekek kiélvezzék az utolsó pillanatokat abban a házban. Az áthidaló kölcsönnel ne törődj, majd én fizetem. Csaknem mindent megszereztél, amit akartál. Légy nagylelkű győztes. És akkor nem fogok új dolgokat vásárolni az új irodába, megígérem. – A nő diadalmasan mosolyogva lehelt csókot az arcára.

Raoul Kramer majdnem elröhögte magát. Jeff Buckley már a nadrágját is elvesztette, és nem is tudott róla. – Köszönöm, Ms. Millar – mondta.

– Rendben van – mondta Jeff kelletlenül. – Rendben van, de ezután ne legyen több késlekedés, és ha Nora nem jelenik meg itt január másodikán, hogy aláírja azokat a kurva papírokat a kipontozott részen, akkor fasírtot csinálok belőled, Kramer!

– Tudsz olyan esetről, amikor a feleséged megszegte a szavát? – kérdezte Raoul Kramer az ügyfelét. Miután Jeff elment, felhívta Rick Johnsont. – Csak azért hívom, hogy elmondjam, Buckley beleegyezett, és maga tényleg tartozik nekem. – Aztán letette a telefont, hátradőlt a székében, és azon tűnődött, milyen egy szemét alak Jeffrey Buckley, és azon, hogy Nora Buckley fellélegezhet egy kis időre. A szegény, kis megkopott kurva. Tényleg nem érdemli meg, hogy így elbánjanak vele. Azután vállat

vont. Ilyen a jog, legalábbis ezt mondogatta magában az utóbbi időben.

Nora valóban megkönnyebbült, amikor Rick felhívta. – Kaptál még egy kis időt, de semmi sem változott. Január másodikán meg kell jelennünk a városban, hogy aláírjuk a papírokat.

– Köszönöm, Rick – mondta neki Nora.

J. J. hazaérkezett hálaadásra. Együtt vacsoráztak Johnsonékkal. Neki és Maureennak rengeteg sztorija gyűlt össze a már csaknem befejezett első félévben.

– Jól tanul – jelentette be Maureen a szülőknek. – Új az angol csoportban, és a tanár egyszerűen imádja. Azt mondja, ritkán vannak nála sportolók, akiknek jó jegyet adhat.

– Hé, a nővérem azt mondta, hogy az első félév nagyon fontos – tiltakozott J. J.

– Mikor hallgattál te Jillre ezelőtt? – vágta rá Jill, erre mindenki nevetni kezdett.

Nora karácsonyi lapokat vett, és ezt írta rájuk: „Nora Buckley és családja." December tizedikén adta postára őket. Mint mindig, feldíszítette a házat lámpákból, piros és zöld műanyag almákból, fenyőtobozokból álló füzérekkel és színes szalagokkal. Egy hatalmas fenyő állt a bejárati ajtó előtt. Carl Ulrich festő barátjával együtt szokta feltenni rá a karácsonyi fényekkel. Mivel Noráék háza az utca végében állt, mindenki megcsodálhatta a környék fő díszének számító fát.

– Kíváncsi vagyok, az új lakók megengedik-e majd, hogy kidekoráljuk a fát – mondta Rina Joanne-nak.

Carla sírva fakadt, és az utcán állva nézte a férjét és Carlt, akik a piros lámpafüzért igazgatták odalent, Nora pedig lentről irányította őket.

– Ne pityeregj, Carla – mondta neki Tiffany, és átfogta a vállát. – Minden jól alakul majd. Tudom, és kész!

– Semmi sem lesz már ugyanaz, ha Nora elköltözik innen – felelte Carla, és arra gondolt, azért nem mondtak erre semmit, mert mit mondhattak volna. Tudták, hogy igaza van.

Az Ansley Court-beli gyerekek mindnyájan haza tértek téli szünetre, és mint mindig, ez alkalommal is együtt ünnepeltek. A hanuka első estéjén Sam és Rina fogadta őket. Náluk a négyéves unoka gyújtotta meg első gyertyáját. A karácsonyestét Joe-nál és Tiffanynál töltötték, és hagyományos, sajtos lasagnét ettek, mielőtt elmentek a helyi gyülekezetbe karácsonyi énekeket énekelni. Karácsony napján mindnyájan Noránál vacsoráztak. Hagyományos sertésbordát, yorkshire-i pudingot készített nekik. Vacsora után átmentek Joanne-hoz és Carlhoz, ahol isteni házi sütemények várták őket. Végül az új év estéjén Rick és Carla rendezett bulit az egész környéknek.

Nora egyáltalán nem találta kellemetlennek. A gyerekek nem sokáig maradtak otthon, elmentek a saját bulijukra, és hajnalig ott maradtak. Nora annyiszor töltötte már a szilvesztert Jeff nélkül, hogy tulajdonképpen minden ugyanolyan volt, mint régen. Nevetgéltek, tereferéltek, iszogattak, és senki sem merte megemlíteni, hogy az elkövetkező évben már idegenek fognak lakni Buckley-ék Ansley Court-i házában. Közeledett az éjfél. Bekapcsolták a tévét, hogy megnézzék a New York-i Times Square-en rendezett ünnepséget.

Jill huszonkilencedikén repült vissza Észak-Karolinába. Találkozott egy fiatalemberrel a Duke-on. Tanársegéd volt, és úgy tervezték, hogy együtt töltik az újév estéjét. Nora kivitte lányát a repülőtérre, és amíg a beszállásra vártak, Nora beszélt neki a megállapodásról, és azt is elmondta, hogy január másodikán fogja aláírni a papírokat. – Nem szabad elmondanod az öcsédnek –

figyelmeztette Nora. – Majd én mondom el neki, mielőtt visszamegy a főiskolára. Ő és Maureen már elsején útnak indul. Nem akarnak az utolsó pillanatban visszatérni. Dolguk van és a kollégium már elsején fogadja őket.

– Ez undorító – jegyezte meg Jill keserűen. – Hogy képes arra, hogy kitegyen az utcára?

– Ez egy jó lecke neked is, drágám. Amit csak lehet, írass a nevedre házasságkötés előtt és után. Ne légy olyan ostoba liba, mint amilyen én voltam – mondta Nora.

– Nem voltál ostoba liba, anya. Ártatlan voltál – felelte Jill.

– Az ugyanaz, szívem, ha pénzről és ingatlanról van szó - mondta Nora nevetve.

Jill járatának utasait hívták a kapuhoz. Anya és lánya átölelte egymást. Nora talán egy kicsit jobban megszorította Jillt, mint máskor.

– Ezt miért kaptam? – kérdezte Jill gyanakvóan.

– Csak azért, mert szeretlek– felelte Nora –, és mert nem tudom, hogy mikor láthatlak újra. Egy anya nem ölelheti meg a gyerekét?

– Hazajöhetek, amikor csak szükséged van rám – mondta Jill. – Ne játszd a mártírt, anya, és hívj fel, oké? –aztán sarkon fordult, és elment.

– Persze, hogy hívlak – kiáltott utána Nora.

Nos, megünnepelték a szilveszter estét. Nora hazahajtott, felment az emeletre, hogy összepakolja a fia holmiját. Megígértette vele, hogy Lilyéknél tölti az éjszakát, és meg sem próbál hazamenni kocsival. – Túl sok részeg jár az utakon ilyenkor. Gyere haza nyolcra, és mielőtt elindulsz, készítek neked valamit reggelire. Még be is pakolok neked, ha kikészíted mindazt, amire szükséged van.

– Szuper vagy, anya! – lelkendezett J. J.

Nora mosolyogva idézte fel fia szavait. Végignézett a cuccokon, amelyeket J. J. az ágyra dobált, és azon tűnődött, hogy fér bele

majd mindez két táskába. Aztán elnevette magát. Ő volt a világ legjobb pakolója! Amikor végzett, arra gondolt, hogy átmegy a Csatornára, de aztán lemondott róla. Csak annyi ideje maradt hogy szundítson egyet, mielőtt elkészíti fia irtózatosan finom búcsúreggelijét. Reggel hétre állította be az órát. Így egy órát pihenhetett.

J. J. negyed kilenckor rontott be a házba, és elég fáradtnak látszott. – Majd alszom a buszon odafelé - mondta az anyjának, aki szúrós szemmel mérte végig

– Ülj le – mondta Nora, és elérakta azokat az ételeket, amelyeket oly nagy gonddal készített neki.

– Nahát, anya! – J. J. mohó pillantásokat vetett a vastag rántottára, amelyet Nora jól megrakott sült szalonnával és kolbásszal. – És még francia pirítós is van! – Miután felhajtott egy fél pohárnyi áfonyalevet, szedett a tányérjára.

Nora újra megtöltötte a poharát, és leült mellé az asztalhoz. Mosolyogva nézte a fiát, aki sugárzó arccal lapátolta a szájába a tojást.

– Sajtot is tettél bele! – állapította meg örvendezve.

– Úgy szereted – felelte Nora, és vett magának egy kanálnyi tojást, két kis kolbászt és egy pirítóst. – Van vaj is a pirítóshoz. Egyél, J. J., aztán beszélnünk kell. Valamit el kell mondanom neked, mielőtt visszamész.

– Miről van szó? – kérdezte a fiú.

– Először egyél, majd utána beszélünk. – Mosolygott, és azt remélte, a fia azt hiszi, a szokásos, indulás előtti tanácsokkal akarja ellátni őt. Miután befejezték a reggelit, Nora azt javasolta, üljenek le egy kicsit a dolgozószobában, ahol melegebb volt.

– Igen, észrevettem, hogy egy kicsit hideg van itt. Anya ellenőrizted a kazánt? – kérdezte J. J.

– Napközben húsz fokra, éjszakára tizennyolc fokra szoktam állítani a termosztátot mostanában – felelte Nora. – Apád nem vesz több olajat, és nekem oda kell figyelnem minden fillérre. Miért nem szóltál, hogy fázol J. J.?

– Minek, ha fel is vehetek még valamit? – vigyorgott J.J. – De Jill sokat nyafogott. Hozzászokott az észak-karolinai időjáráshoz, de engem keményebb fából faragtak anya. Na, miről van szó? Láttad a jegyeimet. Jól sikerült az elő félév, és tartani fogom a szintet. Tényleg! Még a diákszövetségbe se lépek be a következő évig.

Ez nem lesz könnyű menet, gondolta Nora fagyosan.

– A válás körülményeiben nagyjából már megegyeztünk. – kezdte. – Holnap aláírom a papírokat, J. J. Apád tartásdíjat fizet nekem az elkövetkező öt évben. Nem sokat, de tavasszal majd munkát keresek magamnak, így nem lesz gond. Öt év múlva már nem

függök majd senkitől, mit szólsz? – Rámosolygott a fiára. – Ráadásul sikerült rávennünk apádat, hogy fizesse a kollégiumot a főiskola befejezéséig. Az ellátásodról magadnak kell gondoskodnod, és ha ki akarsz költözni a kollégiumból, akkor az albérletet nem fogja fizetni. Mivel a focicsapat tagja vagy és ösztöndíjat kapsz, szerintem jobban tennéd, ha bent maradnál a kollégiumban.

– És a ház? – szegezte neki a kérdést J. J. – Ugye eladja?

– Igen – ismerte el Nora. – Sajnos semmit sem tehetek ezen a téren, de Rick megszerzi nekem az eladási ár negyven százalékát. Nincs rajta jelzálog, és Rick szerint négyszázezer dollárt kaphatunk kézhez. Ez nem is olyan rossz. Tényleg.

– Mikor kell kiköltöznünk? – kérdezte J. J.

– Április elsején hirdetik meg a házat – felelte Nora de Rick szerint az eladás után valószínűleg még lesz két hónapunk a

kiköltözésig. Jill azt mondta, hazajön, hogy segítsen összepakolni, és gondolom, te is itt leszel.

– És hol fogunk lakni? – kérdezte J. J. halkan.

– Még nem tudom, szívem, de van egy javaslatom. Amikor hazajössz a tavaszi szünetben, majd együtt keresünk valamit, oké? Jillnek mindegy. Alig járt haza eddig is. Majd meglátod, jól fogunk szórakozni keresés közben is. Tudom, hogy jövő nyáron a főiskolán maradsz, vagy keresel egy állást valahol, esetleg gyakorlatra mész, de a szobád ott vár majd anyád házában, akárhol is legyen. – Átölelte a fiát, és magához szorította.

– Gyűlölöm apát – mondta J. J. dühösen.

– Ne utáld, szívem, inkább sajnáld – mondta Nora a fiának. – Öregszik, és képtelen szembenézni vele. Nem valószínű, hogy Heidi vele marad, amíg a halál el nem választja őket. Egyszer apád majd arra ébred,

hogy egyedül maradt, nem számít, mi mindent csinált, ki volt azelőtt. Ám mi mindig ott leszünk egymásnak, J. J.

– Örülök, hogy végül nem mentem el meglátogatni, amíg itthon voltam – jelentette ki J. J. – Felhívott mindkettőnket, és arra kért, látogassuk meg. Jill elment hozzá, mert azt hitte, rá tudja venni arra, hogy fizesse a jogi kari tanulmányait. Elég szarul nézett ki, amikor visszajött tőle.

– Apádat nem lehet meggyőzni – mondta Nora. – Tudod, hogy én is megpróbáltam, de nem sikerült.

– Jill megérdemli, amit kapott – morogta J. J. – Odament, hogy benyaljon apának és a kurvájának.

– Szívem! – dorgálta meg Nora finoman.

– De hát így van! – fakadt ki J. J. mérgesen. – Mi a fenéért bánik így veled? Mindazt, amit eddig tettél, úgy lelted, ahogy ő akarta, és minden kívánságát teljesítetted Még emlékszem a partikra, ahol kiszolgáltad

apa ügyfeleit és üzleti partnereit, amikor Jill és én még kicsik voltunk. A vendégeknek tetszettek a bulik. Mindenki úgy gondolta, csodálatos háziasszony vagy. Mi történt, anya? Miért nem tart többé nagyszerű asszonynak?

– Megváltoztak az igényei, szívem. – Nora megpróbálta elmagyarázni a fiának azt, amit valójában maga sem értett igazán. Jeff kapuzárási pánikon ment keresztül. – Már nem tartozom többé abba a körbe, amely kielégíti az igényeit, vagy azt, amit az igényeinek vél. Heidi beleillik a képbe. Nem szokatlan, hogy a vele egykorú férfiak így cselekedjenek. Fiatalabbat, okosabbat akarnak, mert azt hiszik, így ők is fiatalabbak és tökösebbek maradnak.

– Én sohasem leszek olyan, mint apa – jelentette ki J. J. határozottan. – Ha megnősülök, az egy életre szól majd.

– Remélem, hogy így lesz, szívem – mondta neki Nora. – Úgy szokott lenni. –

Felállt. – És most menj, zuhanyozz le. A csomagjaid már készen állnak. Egy óra múlva indulsz Maurennal. Kiviszlek benneteket a buszhoz.

J. J. is felállt, szorosan magához ölelte az anyját, és megpuszilta az arcát. – Mindig téged foglak szeretni legjobban a világon, anya – mondta.

– Legjobban a szüleid közül is elég lesz, szívem– felelte Nora –, és egy napon majd azt a lányt szeresd legjobban az összes nő közül, akit elveszel. Ennek így kell lennie, és ha így lesz, akkor a feleséged és én jó barátok leszünk, és sohasem kell féltékenykednünk.

J. J. elengedte az anyját, és felszaladt az emeletre zuhanyozni. Negyven perccel később szappantól, sampontól és talán túl sok arcszesztől illatozva tért vissza. Kopott farmert, flanelinget, pulóvert viselt, és kedvenc bakancsát vette fel. A haja még nedves volt.

– Nem mehetsz ki az utcára vizes hajjal – szólt rá Nora. – Használd az én hajszárítómat. Még van annyi időd indulás előtt.

J. J. morogva ment vissza az emeletre, és pár perc múlva száraz, bezselézett hajjal jelent meg újra. – Most jobb? – kérdezte az anyját.

– Jobb – mondta beletörődve, amint felnézett, és meglátta, hogy a fia baseballsapkát nyomott a fejébe ellenzővel hátrafelé. Soha nem tudta lebeszélni arról az átkozott sapkáról, pedig hányszor megmondta neki, hogy tönkre fogja tenni a haját, ha állandóan azt hordja. Felkapta a kocsi kulcsait az asztalról. – Induljunk, te széltoló! – mondta neki mosolyogva.

J. J. fogta a két táskát. – Mindent bepakoltál, anya? – kérdezte.

– Mindent, amit kitettél, és még pár dolgot, amit elfelejtettél – felelte, amint odaballagtak a kocsihoz. Nora kinyitotta a

csomagtartót, J. J. pedig beledobta a két táskát.

Joe támolyogva közeledett Maureen hasonló csomagjaival, a lánya kerekes bőröndöt húzva ment az apja után. Carla bevásárlószatyrot cipelt, és Nora tudta, hogy telepakolta szendviccsel, rágcsálnivalókkal, édességekkel és üdítővel. Maureen és J. J. gyorsan kiszállt a kocsiból, amikor megérkeztek a buszhoz, hogy integetve üdvözöljék a barátaikat.

– Nem kell megvárnod, amíg elindulunk, anya –mondta J. J. Még nem volt zavarban, de biztos égőnek találta volna, ha az anyja nem veszi a lapot, és marad.

Mikor láthatja újra? Ezen tűnődött, és a könnyeivel küszködött. – Ölelj meg, szívem, és kérek még egy puszit. – Még egyszer utoljára összeölelkeztek.

– Szia, anya. Ma este felhívlak, oké?

– Csak korán hívj, hogy hamar ágyba bújhassak, mert holnap szar napom lesz – mondta Nora. – Nyolc előtt, rendben?

– Rendben – felelte a fiú, aztán sarkon fordult, és odament a barátaihoz, akik már elkezdték bepakolni a csomagjaikat a buszba.

– Viszlát, Mrs. Buckley – mondta Maureen, és búcsúzóul ő is megpuszilta. – Köszönöm a fuvart.

– Jó tanulást – mondta neki Nora, aztán beszállt a kocsiba, és elhajtott.

Miután hazaért, leszedte a karácsonyfát, majd leemelte a telefont, és Rick Johnsont tárcsázta. – Készen állok – mondta, miután Carla bejelentkezett.

– Mindjárt ott leszünk nálad, drágám – felelte Carla

– Korán kell kelnem – tette hozzá Nora, és letette a telefont.

Néhány perccel később megérkeztek. Együtt emelték ki a fát a talpból, aztán

kidobták a járdára. Úgy volt, hogy a város karbantartói pár nap múlva szedik össze a kirakott fenyőket.

– Köszönöm – mondta nekik Nora, és megfordult, hogy bemenjen a házba.

– Holnap reggel nyolckor jövök érted – emlékeztette Rick.

– Rendben – felelte Nora, de nem nézett rá Rickre.

– Nora, várj egy kicsit – szólalt meg Carla, és utána szaladt. Együtt mentek be a házba. – Tudom, hogy holnap szar napod lesz. Nekem dolgoznom kell, de fél négyre itthon leszek, és átjövök hozzád, oké?

Nora töprengett egy pillanatig, aztán azt mondta:

– Idefigyelj, Carla, bármi is történjen holnap, nem akarom, hogy aggódj miattam, rendben? Nem lesz semmi baj velem.

– Persze, hogy nem lesz – felelte Carla bizonytalanul.

– Nem, Carla, nem érted, miről van szó. Holnap nem írom alá azokat a papírokat, Jeff nem veheti el a házam.

– Carla meg akart szólalni, de Nora barátnője szájához tette a mutatóujját. – Carla, bármit is láss, bármit is mondjanak neked, én jól leszek. Elmegyek egy időre. Ezért beszéltem Mr. Nicolasszal hónapokkal ezelőtt. Tudni akartam, használhatnám-e menedékként a Csatornát, és ő azt mondta, megtehetem. Ha nem írom alá azokat a papírokat, Jeff nem tehet semmit.

– De mi a jó istent érsz el ezzel? – kérdezte Carla.

– Szerinted meddig hajlandó várni Heidi, különösen akkor, ha Jeff nem tudja eladni a házat, és a nőnek le kell mondania a szövetkezeti üzletrészéről?

– Csakhogy Jeff a ház tulajdonosa – emlékeztette Carla Norát.

– Valóban úgy van, de én jobban ismerem Jeffet, mint Heidi. Neki mindennél

fontosabb, hogy milyen színben látják őt az ügyfelei, a partnerei, a nyilvánosság.

– Azt akarod elérni, hogy szakítsanak, és Jeff visszamenjen hozzád? – kérdezte Carla, és meglepődött azon, hogy a barátnője ilyen lépést fontolgat.

Nora a fejét rázta. – Nem akarom visszakapni – mondta –, de igen, ha szakítanának, akkor már nem lenne szükség arra, hogy eladja a házat. Akkor Rick talán meggyőzhetné Jeffet, hogy adja nekem a házat a velem és a gyerekekkel szembeni kötelezettségeiért cserébe. Rick szerint a nő fizeti az áthidaló kölcsönt.

Tudom, nagy kockázatot vállalok, de egyszerűen nem hagyhatom, hogy Jeff eladja a házat!

– És mi történik veled? – kérdezte Carla.

– Mr. Nicholas szerint úgy fogok kinézni, minta öntudatlan lennék – felelte Nora.

– És hiszel neki? – Carlának fogalma sem volt az egészről.

– Igen, hiszek neki – válaszolta Nora magabiztosan.

– Be fognak vinni a kórházba – figyelmeztette Carla.

– Tudom.

– Meddig szándékozol öntudatlan maradni? – folytatta a kérdezősködést Carla.

– Addig, ameddig tart ez az egész, mivel azonban tudom, milyen türelmetlen ember a férjem, néhány hétre, legfeljebb néhány hónapra számítok – felelte Nora. – Nyugi, drágám, nem lesz semmi bajom. Látnod kellene az ottani lakásomat. Mintha egy lakberendezési magazinból származna. Már beszéltem neked Kyle-ról és Rolfról. Hihetetlen! Mindenem megvan ott, amire csak vágyom. Miközben úgy nézek majd ki, mintha bármelyik pillanatban meghalhatnék, pokolian jól fogok szórakozni, és ami a legjobb, éjjel-nappal szeretkezni fogok. Én rendben leszek, és tudom, hogy mennyire felforgatja majd ez Jeff életét, és felborítja az

összes tervét. Fogadni mernék, azonnal azt fogja mondani, hogy szándékosan csináltam.

Carla hangosan felnevetett. – Teljesen igazad van! – mondta.

– Nem mondhatod el senkinek, Carla. Még Ricknek sem, mert nem hinne neked, és meg lenne győződve arról, hogy elment az eszed. Rinának, Tiffanynak és Joanne-nak sem. Ápolónőként adj nekik reményt, de semmiképpen ne áruld el nekik, mit tettem.

– Honnan fogod tudni, hogy mi történik a valóságban? – kérdezte Carla.

– Nem kell tudnom róla, mert ismerem Jeffet, de azért kapcsolatba lépek veled néhány hét múlva, és megbeszéljük, hogy alakulnak a dolgok, rendben?

– Hogy akarsz kapcsolatba lépni velem? – tudakolta Carla.

– Még nem vagyok biztos benne, de azt hiszem, ha szeretnél látni a fantáziádban, akkor ott lehetek. Majd megkérdezem Kyle-t, és ha nem tudja, Mr. Nicholas ajtaja

mindig nyitva áll előttem, de szerintem csak gondolnod kell rám a fantáziádban. Lehetnék például pultos lány valamelyik tengerparti kocsmádban, vagy egy másik női kalózkapitány. Ezt már rád bízom. – Átölelte Carlát. – Megfagyok. Most már mennem kell.

– Légy óvatos – mondta Carla. – Te jó ég, bárcsak ne kellene ilyesmit tenned!

– Én is azt kívánnám – felelte Nora –, de ha nem teszem meg, és aláírom a papírokat, elveszítem a házat, és aztán hamarosan kimondják a válást. Leszarom Jeffet, de a házamat nem adom! Várj pár hetet, és csak azután lépj kapcsolatba velem, persze, ha Jeff megtörik, hamarabb is megteheted, de nem hiszem, hogy olyan gyorsan bekövetkezne.

– Oké – mondta Carla, és sarkon fordult, mielőtt sírva fakadt. Hallotta, hogy Nora becsapja az ajtót maga után, és ráfordítja a

kulcsot. Mindnyájunknak ott kell állnia mellette, gondolta Carla.

Nora nappalija ablakából figyelte, hogy legjobb barátnője átmegy az utca másik oldalára. Nemrég a szépen feldíszített fában gyönyörködött onnan.

Visszament a konyhába, a reggeliről maradt edényeket beletette a mosogatógépbe, és gondosan letörölte a pultokat. Már délután négyre járt, és a konyhaablakból jól látta a naplementét. Nora leült, és felhívta az anyját, hogy boldog új évet kívánjon neki.

– Mit csinálsz? – kérdezte a lányát Margó.

– Épp most dobtam ki a fenyőfát, és feltakarítottam utána – felelte Nora.

– Hol vannak a gyerekek?

– Jill pár nappal ezelőtt már visszament. Találkozott egy fiúval, és vele szerette volna tölteni a szilvesztert J. J.-t nemrég vittem ki a buszhoz.

– Holnap lesz a nagy nap, ugye? – kérdezte Margó.

– Igen – felelte Nora kurtán.

– Gyere el hozzám, és maradj itt egy darabig – ajánlotta Margó. – A tengerparti telek igazán szépek Dél-Karolinában. Már virágzik a téli jázmin. Majd keresünk itt neked egy házat. Sokkal olcsóbban hozzájuthatsz.

– Kösz, anya, de még nem állok készen ilyesfajta változásra – felelte Nora. És soha nem is fogok, gondolta magában.

– Drágám, most nem lesz semmilyen tennivalód. Gyere el hozzám – győzködte Margó.

– Anya, el kell végeznem pár tanfolyamot, és nem ártana, ha hozzákezdenék az álláskereséshez. Abból az ezer dollárból, amelyet Jeff küld majd havonta, nem igazán fogok kijönni. Nem lógathatom a lábam, mint a gazdagok, anya – mondta Nora az anyjának.

– A gyerekeknek lesz téli szünete is ugye? – kérdezte Margó. – Küldök neked egy repülőjegyet, sőt kettőt, és J. J.-t is magaddal hozhatod.

– Már mondott valami olyasmit, hogy síelni megy Lilyvel és a lány családjával – mondta Nora.

– Akkor csak egy jegyet küldök. Ugyan már, drágám, neked is szükséged van egy kis pihenésre. Az utóbbi hat hónap kész borzalom volt számodra. Emellett hiányzol is. Taylornak is. – Margó elővette legbehízelgőbb modorát.

– Továbbra sem akarsz újra férjhez menni? – kérdezte incselkedve a lánya.

– Még gondolkodom, mi lenne jobb nekem – ismerte el Margó. – Taylorral jól szórakozunk, és mostanában sok időt töltünk együtt. És most mondd azt, hogy eljössz. – Semmi sem térítheté el attól, hogy rábeszélje Norát az utazásra.

– Jól van, elmegyek – felelte végül. Nyugodtan mondhatta anyjának, hogy meglátogatja, még akkor is, ha kevés esélyt látott rá. Boldoggá tette vele Margót, és Nora mindenképpen azt akarta, hogy örüljön. Beszélgettek még néhány percig, aztán Nora azt mondta: – Fel kell hívnom Jillt, anya. Pár nap múlva beszélünk megint.

Jill álmosan szólt bele a telefonba. Még fent volt, de neki ez már késői óra lehetett, és Nora egy férfi hangját is hallotta a háttérben. Elmosolyodott. Ez már komolynak tűnt. Jill soha sem hagyta, hogy nála éjszakázzanak. A szobatársai még nem mentek vissza a kollégiumba, így a hang a barátjáé lehetett.

– Holnap minden rendben lesz veled, anya? – Nora hallotta, hogy a lánya igazán aggódik érte.

– Ne izgulj – felelte Nora. – Nagyanyád mindenképpen azt akarja, hogy a téli szünetben lemenjek hozzá Dél-Karolinába.

Azt szeretné, ha ott keresnénk házat nekem. Taylor új építkezésbe fogott.

– Anya, nem is olyan rossz ötlet. Karolinában még mindig olcsóbbak az ingatlanok, és én is itt vagyok.

– De az öcséd nincs ott, és J. J.-nek még egy darabig szüksége lesz az anyjára – válaszolta Nora. – Neki oda kell járnia arra a főiskolára. Nem engedhetem meg magamnak, hogy máshova küldjem. Még jó, hogy megkapta az ösztöndíjat.

– Jó, de azért átgondolhatnád – makacskodott Jill.

Beszélgettek még néhány percig, és miután letette a telefont, azonnal csörögni kezdett. J. J. hívta. Megérkeztek. A koleszban melegebb volt, mint otthon. Jól utazott, és másnap újra felhívja, miután visszaérkezett a városból.

– Nem kell telefonálnod, szívem – mondta Nora.

– Minden rendben lesz velem. Teljesen nyugodt vagyok. Azt nem mondhatom, hogy boldog vagyok, de most a nyugalom is elég.

Ha bármikor szükséged lenne rám, akkor hazamegyek, anya – biztosította J. J.

– Te jobban teszed, ha ott maradsz a fenekeden, és tanulsz – dorgálta meg Nora. – Szeretlek, kicsim, de szó sem lehet róla, hogy rád támaszkodjam.

– Oké, anya, felfogtam – morogta.

– Remélem is.

– Most rohannom kell – mondta a fiú.

– Beindult az élet?– kérdezte Nora. – Akkor rohanj, szia, drágám.

– Szia, anya, szeretlek! – Azzal lecsapta a telefont.

Megcsinálta. Mindenkitől elbúcsúzott, akit szeretett. Készített magának egy kis sonkás-sajtos makarónit vacsorára. Az anyja mindig azt mondogatta, ha sertéshúst esznek újévkor, akkor szerencsések lesznek. Nekem most sok szerencsére van szükségem,

gondolta Nora. Felállt az asztaltól, az edényeket beletette a mosogatógépbe, és bekapcsolta. Tett egy kis ennivalót a macskák tálkáiba, vizet öntött nekik, és teletöltötte a száraz eledeles edényt is. Amíg J. J. zuhanyozott aznap reggel, felhívta a Külvárosi Kábeltévét. Most ő következett: ráférte egy kis forró víz. Felment a fürdőszobába, megfürdött, megmosta a haját, és meg is szárította a hajszárítóval, amelyet J. J. hanyagul a mosdókagylóban hagyott. Felvette azt a flanel háziköntöst, amelyet Jilltől kapott karácsonyra. A kandallópárkányon álló óra elütötte a nyolcat.

Nora egy pillanatig elgondolkodott, hogy helyesen cselekszik-e. Mi van, ha Mr. Nicholas hazudott, és többé nem térhet vissza? Aztán úgy döntött, ha Jeff elveszi tőle a házat, a Csatorna sokkal jobb világ lesz számára, mint a valóság. Kinyújtotta a kezét, és a képernyőhöz illesztette a tenyerét.

Érezte a jól ismert bizsergést a testében. Átkerült a másik oldalra, és úgy határozott, addig marad ott, amíg Jeff le nem mond arról, hogy elvegye tőle a házat.

– Szívem! – kiáltotta Kyle-nak címezve. – Hazajöttem!

Nyolcadik fejezet

Mi a francot akar mondani azzal, hogy ma Nora nem tudja aláírni a papírokat? – Jeff Buckley arca céklavörössé változott a haragtól. – A múlt ősszel figyelmeztettem magát, hogy a ribanc ki fog találni valamit, ha nem íratjuk alá vele. Most mit fog tenni, Kramer? Egy vagyont fizettem magának, és még mindig házas vagyok.

Raoul Kramer ránézett az ügyfelére, és azt remélte, semmilyen érzelmet nem tükröz az arca. Nem kedvelte Jeff Buckley-t, és minél jobban megismerte, annál jobban megutálta a férfit. Jeff vezető üzlettársa szobatársa volt az egyetemen, és az ő kedvéért vállalta az ügyet. Sima válásnak ígérkezett. Higgadtan szólalt meg. – A felesége kórházban fekszik öntudatlan állapotban, Buckley. Az ügyvédje

talált rá ma reggel, amikor érte ment, hogy idehozza a városba.

– Meg fog halni? – arra gondolt, ha meghalna, minden az övé lenne.

– Még nem tudják. Még azt sem tudják, hogy mi a baja. Beszélnie kellene az ügyvédjével, Rick Johnsonnal. Ismeri őt, hiszen szomszédok – mondta az ügyvéd.

– Akkor mi lesz most? – kérdezte Jeff. – Elválhatunk?

– Addig nem, amíg vissza nem nyeri az eszméletét, vagy meg nem hal – felelte Raoul Kramer. – A bíró elrendelte, meg kell állapodnunk mindenben, mielőtt teljességében meghallgatná az ügyet.

– Akkor kérjen egy másik bírót – mondta Jeff.

– Nem lehet. Nincs alapja. Nincs olyan bíró, aki elválasztaná Mrs. Buckley-tól, amíg alá nem írja a megállapodást. Attól tartok, nem léphetünk egy ideig. Emellett hogy nézne ki, ha most válna el tőle?

– Már nem fizetem a társadalombiztosítását. Meddig tartja ott a kórház ilyen körülmények között? – tudakolta Jeff.

– Maga megszüntette a társadalombiztosítását? – kérdezte Kramer elképedve. – Ez az alku részét képezte. Öt évig tartásdíjat és egészségbiztosítást fizet neki. Mikor lépte meg ezt a szemétséget?

– Hónapokkal ezelőtt. Megkértem az asszisztensemet, hogy intézze el – felelte Jeff idegesen. – Sokba kerül ez nekem?

– Ó, igen – mondta Raoul Kramer. – Kurva sokba fog ez kerülni magának. A gyerekei biztosítását is megszüntette? – A választ azonban már a kérdés feltevése közben tudta.

– Igen, de ők sohasem betegek, és a házasságunk évei alatt Nora sem betegedett meg sohasem. Nincs arra valamilyen jogszabály, amely szerint megtagadhatom az egészségbiztosítás fizetését? – kérdezte Jeff.

Raoul Kramer fogta a telefonját, és tárcsázott.

– Kit hív? – kérdezte Jeff.

– Az asszisztensét. Carol? Itt Raoul Kramer. Törölte Mrs. Buckley-t és a gyerekeket Jeff egészségbiztosításáról? Értem. Igen. Okosan tette. Ha egyszer megunja a főnökét, hívjon fel. – Elnevette magát. – Köszönöm. – Aztán letette a telefont. – Tartozik Carolnak, Buckley. Amikor elolvasta a megállapodás vázlatát, látta, hogy az alku szerint fizetnie kell a felesége biztosítását öt évig. Ennek megfelelően cselekedett, így megóvta a maga szánalmas seggét. Az isten szerelmére, ne tegyen semmit anélkül, hogy egyeztetne velem.

– Szóval akkor minden rendben? – Jeff megerősítést akart.

– A ház a magáé – felelte Raoul Kramer.

– De nem válhatok el tőle addig, amíg magához nem tér, vagy be nem adja a kulcsot, igaz?

– Igaz – mondta Kramer. Milyen idióta ez a fickó! Egy gazdag emberre számított, olyanra, akiket általában védeni szokott, de ez a srác egy hülye bugris, aki azt hiszi magáról, hogy gazdag, mert többet keres, mint az apja. – A maga helyében kimennék Egret Pointe-ba, és megkérdezném az orvosokat, miként értékelik Nora állapotát. Tudjunk meg valamit a kilátásairól, és abból fogunk kiindulni. – A hangneme arra utalt, hogy befejezte a beszélgetést. Még Jeff is felfogta. Felállt.

– Jó, akkor kimegyek oda, és érdeklődöm. – Miközben Egret Pointe felé hajtott, Jeff Buckley azon tűnődött, hogy Nora magához tér-e, vagy meghal. Kramernek igaza volt. A válást jegelniük kell addig, amíg ezt nem tudják biztosan. Hogy nézne ki konzervatív üzlettársai szemében, ha elválna betegen

fekvő feleségétől? És ami még ennél fontosabb, hogy látnák mindezt az ügyfelei? Annyi mindent meg kellett fontolnia, és ott volt még Heidi is. Nem lesz boldog, ha tudomást szerez a halasztásról. Hátrányos helyzetbe hozta magát azzal a szövetkezeti résszel, amelyet azért akart megvenni neki, hogy boldoggá tegye, és maga mellett tartsa. Nem tudta volna elviselni, ha Heidi faképnél hagyja. És a szex is olyan átkozottul jó volt vele. Tudja, hogy hozzon lázba egy férfit. Egyszerűen nem veszthette el őt.

Mivel Nora nem igazán vett részt városi életében, többé-kevésbé csendben is elválhatott tőle. A partnerei idős, évtizedek óta házas emberek voltak, nem örültek az ügynek, de végül sikerült elhitetnie velük, hogy ő az áldozat. Ennek ellenére óvatosságra, körültekintésre intették. Nem akarták, hogy pletykahadjáratot indítsanak ellenük. Az ügyfelekre is gondolnia kellett. A vezető üzlettársak közül a legfiatalabb,

Mr. Archibald Wickham ajánlotta Raoul Kramert, és ő beszélt az ügyvéddel először, mielőtt hozzáküldte Jeffet.

Jeffnek el kellett ismernie, hogy az ügyvéd jó munkát végez, bár sajnált minden egyes fillért, amelyet Norának kellett fizetnie. Heidinek igaza volt. Nora huszonhat éven át élősködött rajta. Jeff anyjára hasonlított, aki engedelmes, takarékos, hallgatag asszony volt. Szép otthont teremtett, amelyet meg is őrzött olyannak. Két gyereket hozott a világra, egy lányt és egy fiút. Okosak és jól neveltek voltak, de ahogy teltek az évek, ő ráébredt, hogy Nora nem teljesen adja meg neki azt, akit akar. Unatkozott vele, és egyáltalán nem ösztönözte őt semmire. Az ágyban pedig egész egyszerűen lehangoló volt. Hogy lehet egy nő ilyen átkozottul élettelen, tűnődött Jeff. És most a vén szatyor beleköpött a levesébe, és megakasztotta a gépezetet. Ha nem épül fel abból, amibe beleesett, bármi legyen is az,

akkor egész életében mellette kell leragadnia. Elveszítené Heidit. De az is lehet, hogy Nora meghal. Annyira elgondolkodott, hogy majdnem elvétette az Egret Pointe-i elágazást, de beletaposott a fékbe, és végül csikorgó kerekekkel sikerült bevennie a kanyart. A kórház a közelben volt. Azóta nem járt ott, hogy J. J. megszületett.

Beállt egy üres parkolóhelyre, és leállította sportkocsiját. Megkereste az információs pultot.

– Jeff Buckley vagyok. A feleségemet ma reggel hozták be.

Buckley, Buckley – ismételgette a nővér, miközben Kifutotta a listát. – Itt is van. Buckley. Az intenzíven van, de nem látogatható, Mr. Buckley. Mivel ön a férje, talán tehetünk kivételt. Nyugati szárny, harmadik emelet. Vigye magával ezt a kártyát. – Átadott neki egy kártyát, amelyen

fekete betűkkel az áll: Intenzív osztály – Látogató.

– Köszönöm – mondta Jeff negédesen mosolyogva.

Amint a lift ajtaja kinyílt a harmadik emeleten, rögtön meglátta a különféle osztályokra vezető nyilakat. Az intenzív osztályt jobbra találta. Jeff befordult az odavezető folyosóra, és átverekedte magát néhány lengőajtón.

– Jeff! – Odakapta a fejét, és a kis társalgóban megpillantotta Ricket és Carlát. Odament hozzájuk, hogy üdvözölje őket. Carla ellenségesen bámulta, és nem szólt hozzá. – Mi történt vele? – kérdezte Jack

– Nem tudják – felelte Rick halkan. – Úgy volt, hogy együtt megyünk Kramer irodájába a városba. Amikor nem jött át hozzánk, felhívtam, de nem vette fel a telefont, ezért én magam mentem át hozzá. Csöngettem, kopogtattam, bekiabáltam. Semmi. Aztán hazamentem a pótkulcsért. Mindenkinek van

pótkulcsa a szomszédok házához a környéken – magyarázta Rick, mert biztos volt benne, hogy Jeffnek fogalma sincs az ilyen apróságokról. – Amikor beléptem a házba, elrohant mellettem a két macska. Később majd gondoskodnunk kell róluk is. Hívogattam Norát, de olyan csend volt ott, mint egy sírboltban. Úgy döntöttem, szétnézek. Először felmentem az emeletre – azt hittem, a fürdőszobában van –, de aztán odalent találtam rá a dolgozószobában.

– A fotelban ült a tévé előtt, amely még mindig ment, de nem volt benne kép. Biztos filmet rendelt, és azt nézhette, amikor történt vele valami. A teáscsészéje felborult. Behatolásnak és erőszaknak semmi nyomát nem láttam. Hívtam a mentőket, ők pedig behozták a kórházba – fejezte be Rick.

– Öngyilkosságot akart elkövetni? – tette fel a kérdést Jeff. – Láttál mellette tablettákat?

– Te is tudod, hogy Nora sohasem vesz be olyasmit, ami az aszpirinnél erősebb – szólalt meg Carla –, persze honnan is tudhatnád. Sohasem voltál mellette. Különben is, Nora nem ölné meg magát miattad. – Az utolsó mondatát megvetően vágta a szemébe.

– Mit mondanak az orvosok? – kérdezősködött tovább Jeff.

– Most várjuk Rhone doktort – felelte Rick. – Ő a sürgősségi esetekkel foglalkozik.

– Megvárom veletek – mondta Jeff.

Carla jelentőségteljesen zajt csapott, de egyelőre nem szólt semmit.

Megérkezett az orvos. Ránézett Rickre, és beszélni kezdett, de Rick félbeszakította, és gyorsan bemutatta Jeffet neki. – Nem is tudtam, hogy Mrs. Buckley férje él – jegyezte meg a doktor.

Carla hangosan felnevetett.

– A válás közepén tartunk – felelte Jeff. – Rick, a feleségem ügyvédje, neki mindent

elmondhatnak a feleségem állapotát illetően. Hamarosan visszamegyek a városba. Csak azért jöttem ide, mert tudni szeretném, van-e valami változás.

– Ó – reagált Rhone doktor. – Nos, az előzetes toxikológiai vizsgálatok szerint semmi sem mutat arra, hogy káros, mérgező anyag lenne a szervezetében. Még aszpirint sem találtak benne. Nem érte agyi katasztrófa, bár ezt nehéz megállapítani. Mindenesetre az MRI semmit sem jelez. Mást nem is tudok mondani. Az életfunkciói jók, de erről Sam doktor nyilatkozhat. Ő a kezelőorvosa.

– Nem fog meghalni? – kérdezte Jeff.

– Egyáltalán nem – válaszolta az orvos. – Egyszerűen öntudatlan, és még nem tudjuk, miért. Ám biztos vagyok benne, hogy megtaláljuk az okát. Mondja, Mr. Buckley, ez a válás nem jár túl nagy stresszel a felesége számára? Egyre többet tudunk a

stresszről, amely gyakorlatilag bármit képes előidézni a testben és a lélekben.

– Gondolhatja, mennyire kiborult – fakadt ki Carla. – Maga nem így lenne, ha huszonhat évi odaadás és szeretet után közölnék magával, új nő kell, aki olyan fiatal, hogy a lánya lehetne?

– Carla! – szólt rá Rick.

Rhone doktor feszengett. – Ami a felesége ápolását illeti, Mr. Buckley – folytatta az orvos - mivel ön nincs itt, aláírná, hogy a felesége ügyvédjére bízza a szükséges döntések meghozatalát?

– Persze – mondta Jeff. – Rickhez fordult. – Neked megfelel?

– Igen – válaszolta a férfi. – Én itt vagyok, te pedig nem. Mi van az egészségbiztosításával?

– Hívd fel Carolt, az asszisztensemet, ő majd elmondja a részleteket, de igen, Norának van biztosítása – mondta Jeff, és visszafordult az orvoshoz. – Láthatnám?

– Nincs akadálya. Jöjjön velem – mondta az orvos Jeffnek.

Jeff elindult az orvos után az intenzív osztályra, ahol Nora makulátlan kórházi ágyon feküdt. Lenézett rá. Fiatalabbnak látszott, mint a múlt tavasszal, és a haját is befestette. Fogadni mert volna, hogy fogni akar majd magának egy másik férjet, miután elváltak. Sokat fogyott, és valami mosolyféle bujkált a szája szegletében. Elfordult tőle. Ébredj fel, vagy dögölj meg, a kurva életbe, kiabálta egy hang a fejében. – Hadd írjam alá azt a papírt, hogy az ügyvédje legyen a gondviselője – mondta Jeff, aztán visszaindult a váróba.

– Odavitetem magának a nővérrel – közölte az orvos, és elment.

– Biztos, hogy nincs ellenedre? – kérdezte Jeff Ricket még egyszer.

– Egyáltalán nincs! – felelte Carla a férje helyett.

– Nora a legjobb barátnőm. Ki más gondoskodhatna róla jobban, mint mi? – Te idióta, tette hozzá magában.

Jeff aláírta a papírt, és visszaadta a várakozó nővérnek. – Nézd, Carla... – kezdte, de Carla egyetlen kézmozdulattal belefojtotta a szót.

– Nem a válás zavar engem, Jeff – mondta Carla hanem az, hogy aljas szemétláda lettél miatta. Nora egyedül a házat akarta. Kiérdemelte. Semmi mást nem akart tőled. Sem tartásdíjat, sem mást. Csak a házat.

– Nem szeretnék adósságokban úszva új életet kezdeni az én koromban – magyarázkodott Jeff.

– Hé, egy másik nővel kezdesz új életet! Nem hiszem, hogy a hölgy ne akarna legalább egy gyereket. Akar majd, Jeff. Aki játszik, szívem, annak fizetnie kell. Csakhogy nem Nora az, akinek meg kellene fizetnie a libidódat és a kapuzárási pánikodat. Bármi is történt vele, az csakis a

te hibád. Miattad fekszik most itt. Remélem, elégedett vagy. És most szaladj haza a kis trófeádhoz, csak ne kelljen látnom többé az arcodat! Mindezek után Carla sírva fakadt.

Jeff Buckley nyomorúságosan érezte magát. Soha nem értette, milyen barátság fűzi Norát Carlához, a nagyvárosi, olasz csajhoz, akinek jól felvágták a nyelvet, ráadásul még hívő katolikus is, és az isten szerelmére, a többiekhez: Rina Seligmannhoz, a zsidó szociális munkáshoz, Joanne-hoz, akinek a férje vaskereskedést üzemeletetett, Tiffany Pietro d'Angelóhoz, a tüzes szőkéhez, aki egyszer letérdelt neki, amikor Jeff ráhajtott. Örült, hogy megszabadulhat tőlük. Rick a feleségét vigasztalta. Jeff elkapta a tekintetét. – Kösz mondta neki, aztán elment. Alig várta, hogy visszaérjen a városba, de tudta, nem lesz könnyű dolga, amikor elmeséli a történteket Heidinek.

– Elment? – kérdezte Carla a férje vállán szipogva.

– El. Jól megmondtad neki – kuncogott Rick.

– A szemétláda! – sziszegte Carla.

– Egyetértek – mondta Rick. – Szerintem abban reménykedik, hogy Nora meghal. Biztos vagyok benne.

– Nora nem fog meghalni! – jelentette ki Carla határozottan. Igaza volt. Nora valójában rettenetesen jól szórakozott a Csatornán. Carla halványan elmosolyodott. Amikor visszatér, majd elmeséli neki, hogy megmondta a magáét Jeffnek. Ennek ellenére rossz volt látnia, hogy legjobb barátnője az intenzív osztályon fekszik, és olyan törékenynek látszik. Tényleg nagyon betegnek tűnt, és ez megrémítette Carlát. Valóban rendbe jön Nora?

– Menjünk haza, drágám – javasolta Rick. – Most semmit sem tehetünk érte. – Átfogta a felesége vállát.

Megálltak a nővérpultnál, és Rick odaadta névjegyét az ügyeletes nővérnek. Minden száma – irodai, otthoni, mobil – és az e-mail címe is rajta volt. – Hívjanak, ha változás áll be – mondta. A nő bólintott.

Aznap este Carla felhívta Jillt és J. J.-t. Mindketten azonnal haza akartak utazni, de Carla megmondta nekik, hogy úgysem tehetnének semmit, és figyelmeztette őket, Nora rohamot kapna, ha magához térve azt látná, hogy a gyerekei nincsenek az iskolában, ahol lenniük kellene. – Mindenről tájékoztatlak benneteket – mondta nekik, ők pedig belátták, egyelőre jobb, ha ott maradnak, ahol vannak. Ezután Margó következett.

– Épp tegnap beszéltem vele – mondta Margó, és a hangja hirtelen reszketőssé változott. – Ugye nem próbált...

– Nem! – vágta rá Carla.

– Mi van a válással? – kérdezte Margó.

– Átmeneti időre minden megfeneklett.

– Odautazom – mondta Margó.

– Ha akar, jöjjön, és akkor nálunk lakhat – mondta Carla –, de őszintén szólva úgysem tehetne semmit, és Nora bármelyik pillanatban magához térhet. – Carla utálta, hogy hazudnia kell Nora anyjának, de semmiképpen sem tudta volna elmagyarázni neki, mit tett a lánya.

– Rendben – felelte Margó kis idő múlva. – Akkor várok. Ki a Noráért felelős személy? Ugye nem Jeff?

– Nem. Mindent átruházott Rickre. Szerintem ő is megkönnyebbült ettől – magyarázta Carla. – Azt hiszem, adott körülmények között fél a felelősségtől.

– Hála istennek – mondta Margó.

Ez volt a legnehezebb hívás, de ezen is túlesett. Carla megkönnyebbült kissé. Margó nem volt egy súlycsoportban a gyerekekkel. Most már csak arra kell várni, hogy Jeff feladja, ahogy Nora szeretné, gondolta Carla, de még így is idegölő volt ez az egész.

Nora tíz napon át feküdt öntudatlanul. Semmi változás nem mutatkozott az állapotában. A kórházban gondoskodtak arról, hogyne száradjon ki, de mást nem tehettek érte. Végül Sam doktor azt javasolta, hogy szállítsák át egy gondozó szanatóriumba.

A Shorecrest megfelelő lenne – mondta az orvos Ricknek –, és amikor magához tér, fizikai terápiára lesz szüksége. Kitűnő terapeutáik vannak.

Rick egyetértett vele. Amikor Jeff asszisztensével, Carollal egyeztetett, megtudta tőle, hogy a lehető legkedvezőbb biztosítási konstrukciót választotta Norának. Meg több házi gondozást is magában foglalt. – Ezt nagyon körültekintően intézte, Carol – jegyezte meg Rick

Carol elnevette magát. – És a főnököm nem is tud róla. Nem foglalkozik az ilyen ügyekkel, de én így láttam tisztességesnek. Mrs. Buckley mindig rendes volt velem, és

tudom honnan voltak a karácsonyi ajándékok és üdvözlőkártyák Jeff nevével. J. J.-t is belevettem a biztosításba, de Jillt már nem mertem.

Megmondom neki, hogy intézzen magának valamit, ha van rá pénze – felelte Rick. – Köszönöm, Carol. Ha valami gondja származna ebből az egészből, kérem, tudassa velem.

Carol újra felnevetett. – Már van egy állásajánlatom Raoul Kramertől – mondta.

Rick is nevetett egy nagyot, aztán letette a kagylót. Átvitték Norát a kórházból a Shorecrest egyik napfényes szobájába. Mind a kórház, mind a szanatórium nővérei figyeltek arra, hogy Norának mindig mosolyra áll a szája. Néha szélesebb mosolyt produkált, mint máskor. Ezt biztatónak, ugyanakkor nagyon különösnek találták. Carla is felfigyelt rá, és az egyik alkalommal odahajolt a füléhez, és azt suttogta neki: – Ne hajszold halálra őket, drágám.

Nem tudhatta, de Nora valójában hallotta őt. Éppen Kyle mellkasán ült, és a férfi a mellével játszadozott. Vastag farkát elnyelte nedves vaginája, és teljesen beletemetkezett saját gyönyörébe. – Rolf! – kiáltotta. A masszőr hamarosan megjelent a fürdőszobában. – Ma mind a kettőtökre szükségem van – közölte vele Nora. Előrehajolt, hogy Kyle könnyebben elérje mellbimbóját, amelyet a férfi mohón szívni kezdett.

Rolf mögé telepedett. – Bele akarom tenni a seggedbe – lihegte a fülébe. – Még nem engedted nekem, Nora, pedig annyira vágyom rá. – Hatalmas kezével a fenekét dörzsölgette. – Ilyen szép segget még életemben nem láttam – suttogta, miközben megállás nélkül simogatta.

– Nem is tudom... – kínozta a férfit. Hirtelen bizseregni kezdett a csiklója, amikor arra gondolt, hogy Kyle farka a pinájában, Rolfé pedig a seggében lüktet.

– Engedd meg neki – dörmögte Kyle. – Ketten együtt életed legjobb orgazmusához juttatunk, Nora. Aztán küld el őt, kérlek.

– Itt én vagyok a főnök – emlékeztette csinos arcába mosolyogva. – Mind a kettőtökre szükségem van ma este. – Érezte, hogy Rolf illatos olajjal kenegeti a végbelét. Kihívóan mocorgott a keze alatt. Rolf végighúzta farkát a feneke vájatában. – Ó, még egyszer! – zihálta. – Folytasd, drágám!

Nagy kezével erősen tartotta Norát mindkettőjük számára. – Meg tudod találni a pontot, Kyle? – kérdezte Rolf a másik férfit.

– Közel járok hozzá – felelte Kyle. – Szerintem itt az ideje a nagy robbanásnak, Rolfie. Egyetértesz? – Lassan mozgott Nora vaginájában, és amikor hallotta, hogy Nora zihálása megváltozik, felkiáltott. – Megvan! – Norának újra elakadt a lélegzete.

– Hé, én is megtaláltam!

Nora szinte hangtalanul sikoltozott, de a gyönyör legvégső fokát jelezte. A két férfi

fáradhatatlanul dolgozott benne a G-pontját ingerelve. Már közeledett a csúcshoz, és a gyönyör hullámokban ömlött szét benne, aztán újrakezdődött. Alig tudott levegőt venni. Lángolt az egész teste, és soha életében nem érezte magát ilyen elevennek. Nora el sem hitte, hogy ilyen intenzív érzések is léteznek. Nem bírta tovább. – Hagyjátok abba! – kiáltotta, de a két férfi nem hallgatott rá.

– Még nem, bébi – hörögte Rolf a fülébe.

– Kyle! – kérlelte a másik férfit.

– Meg egy pillanat, Nora – nyögte ki a férfi szaggatottan.

– Megöltök! – préselte ki magából Nora.

– Na most! – kiáltott fel Kyle.

Még egy hullám zúdult rá a testére, és érezte, hogy a két férfi egyszerre lövelli nedvét a nyílásaiba. – Ó, istenem – nyögte Nora, amint a férfiak lassan kihúzták belőle a farkukat, és elterültek mellette. – Ez olyan...

– Nora szavakat sem talált az élményre.

A két férfi erőtlenül nevetett rajta.

– Igen, ez olyan volt – helyeselt Kyle.

Aludtak egy kicsit, hogy erőt gyűjtsenek, aztán mind a hárman együtt mentek a fürdőszobába, és lemosták egymást az üvegfalú kabinban, amelyben kényelmesen elfértek. Bemásztak a kádba, ahol úgy hancúroztak, mint a gyerekek. Vizet fröcsköltek egymásra, és újra felébresztették egymásban a szenvedélyt. Lefeküdtek a fürdőszoba márványpadlójára, és Rolf vastag farkával megállás nélkül dugta Norát, aki a felette térdeplő Kyle hatalmas faszát addig szopta, amíg a férfi el nem ment újra. Aztán bemásztak a kádba, és megint megfürödtek.

Miután kijöttek onnan, Nora azt mondta szeretőinek: – És most csináljunk valami újat. Mindig is látni szerettem volna azt, hogy egy férfi egy másik férfi farkát szopja. Az utóbbi majd a pinámat nyalogatja, és

addig csináljuk, amíg mindnyájan el nem megyünk.

– Ma nagyon tüzes vagy – jegyezte meg Kyle. – Mellesleg nem vagyok biszex.

– Én viszont az vagyok – mondta Rolf.

– A kérdés megoldva – közölte velük Nora. – Feküdj a hátadra, Kyle, drágám. Te nyalsz engem, Rolf pedig szopni fogja azt a szép nagy farkadat, én pedig megnézem, azt élvezi-e jobban, ha veled csinálja, vagy azt, ha velem. – Mielőtt Kyle tiltakozhatott volna, Nora lerántotta a földre, és az arca elé tolta a pináját. Nyelve azonnal körözni kezdett az ajkain. – Óóó! – kiáltott fel Nora, mert azonnal felizgult, de fél szemmel Rolfot leste, aki mohón szopta Kyle péniszét. Talán túl mohón, gondolta Nora. – Ha úgy csinálod, hogy elélvezzen, egy vastag szíjjal elfenekellek. Kyle ondója csakis az enyém lehet.

Rolf felnézett rá, és alig láthatóan bólintott. Kék szeme üvegesen meredt előre, szájával hevesen dolgozott a szájába vett húsdarabon.

Kyle nyelvétől megindultak a nedvei, és forrni kezdett a vére. Nora már alig várta, hogy a férfi újra beléhatoljon. Úgy döntött, elküldi Rolfot, ha végeztek ezzel. Nem tetszett neki az a mohóság, amelyet Kyle farka váltott ki Rolfban. Kyle csakis az övé volt. Jól látta, hogy Kyle farka milyen merev. – Hagyd abba, Rolf! - parancsolta szőke szeretőjének, aki azonnal engedelmeskedett neki. Nora pozitúrát váltott, hogy Kyle belehatolhasson a vaginájába.

Szopj le, Nora, kérlek – könyörgött neki Rolf, és Nora látta, milyen keményen áll a farka.

Miután bólintott, Rolf Kyle fölé állt, és beledugta a péniszét Nora szájába. Nem kellett sokáig szopnia, mert Rolf gyorsan elélvezett. Nora mohón nyelte le a sós, olajos

anyagot. Nagyon megkedvelte a kilövellő spermát. Amikor a férfi pénisze ismét petyhüdten lógott előtte, azt mondta: – Most menj el, Rolfie, ma este már nem lesz szükségem rád.

A férfi engedelmesen kiballagott.

Kyle pénisze még mindig Nora vaginájában volt, amikor a férfi a hátára fordította Norát, és vadul dugni kezdte. – Hogy te mekkora ribanc vagy! – hörögte a férfi, amint belenyomta a péniszét, aztán kihúzta, belenyomta, kihúzta, és ezt addig folytatta, amíg mind a ketten el nem élveztek.

– Tudom – ismerte el Nora. Boldog volt. Még soha életében nem volt ilyen boldog. Szinte kívánta, hogy a férje elleni terve ne működjön, és ő ott maradhasson örökre a szexuális mámor rabjaként. Mióta lehetett már ott? Az ablakból mindig csak az éjszakai várost látta. Egyszer többórás alvás után ébredt a teraszon, de semmi sem változott.

Ettől egy kicsit kellemetlenül érezte magát. Nos, Carla majd szól neki, mikor találkozzanak az ő fantáziájában. Tudni szerette volna, pontosan hogyan jelenik majd meg a barátnője világában, de biztos elmondják majd neki.

– Eljössz velem Carla fantáziájába, ha meghívást kapunk tőle? – kérdezte Kyle-t a legutóbbi mámoruk után.

– Szeretnéd, hogy veled menjek? – Meglepődött, de örült neki.

– Ő a kalózok világában játszadozik. Igen, szeretném, ha egy erős férfi állna mögöttem, drágám.

– Akkor veled megyek – felelte Kyle.

– Honnan tudom meg, hogy hív, és hogyan jutok oda? – tűnődött Nora hangosan. Még a homlokát is összeráncolta.

– Halvány fogalmam sincs – mondta a férfi. – Nekem az a feladatom, hogy téged szolgáljalak. Az egyetlen probléma az, hogy ennél többet szeretnék.

– Mit szeretnél? – kérdezte, miközben a férfi tarkóját simogatta.

– Neked elég a szex, vörös kalózom? Tényleg csak ennyit akarsz? – kérdezte halkan. Összeakadt a tekintetük.

– Mi másról lehet még szó? – kérdezte Nora.

– Nem akarod, hogy szeressenek?

– Nekem úgy tűnik, eléggé szeretsz engem – nevette el magát Nora könnyedén.

– A fenébe is, nem! – Hirtelen megragadta Nora csuklóját, és leszorította testének két oldalán. – Tudod, hogy nem a szexről beszélek, hanem a szerelemről. Az érzelmi kötődésről. Nora, te magányos vagy. Nem akarod, hogy szeressenek? Tudod egyáltalán, mi a szerelem?

– Talán tudtam valamikor, de most már nem hiszem, hogy tudom – felelte.

– Szeretlek – mondta Kyle, és a hangja kétségbeesettnek tűnt.

– Valóban? – kérdezte Nora. – Miért?

– A szerelemnek nincs képlete, nincs oka, kis vörösöm. Az csak úgy jön. Az első pillanattól kezdve többet vártam tőled a szexnél – vallotta be Kyle. Zöld szeme melegséget sugárzott.

– Ha jól emlékszem – kezdte Nora –, amikor először találkoztunk, nem tudtad levenni a kezed a mellbimbómról. Már akkor szeretted?

– Ugye nem hiszel nekem? – sóhajtott fel Kyle. Miért hinnék? – ellenkezett Nora. Jeff után nem is csodálom, ha nem hiszel nekem, de mi a helyzet a barátaiddal Ansley Courtban? Ők sem szeretik a férjüket? – tette fel a kérdést Kyle.

– Szerintem ők szeretik a férjüket – ismerte el Nora.

– Azt kérdezgetem magamtól, mi bennem a hiba, hogy Jeff nem tud szeretni többé addig, amíg a halál el nem választ minket. És tudod, mire jöttem rá? Nem bennem van a hiba, Kyle. Jeff maga volt a hiba. Sok

mindenben jó vagyok, de láthatóan nem tudom megítélni az embereket. Nagy fájdalmat okozott nekem. Megleltem mindent, ami elvárható volt tőlem, sőt annál többet is, de így sem szeretett, és én túlságosan ostoba voltam ahhoz, hogy ezt megértsem. Tudom, azért választott engem feleségének, mert rendes lány voltam. Olyan lány, aki megfelel az elvárásoknak. Mindent megtettem, amit csak meg tudtam tenni, de ez nem volt elég. A szexuális életünk? A hátamon feküdtem csukott szemmel, mert nem akarta, hogy nézzem. Semmi előjáték. Csak dugott addig, amíg ő el nem ment. Aztán legördült rólam. Zuhanyozás, alvás. Amikor terhes lettem, hozzám sem akart érni. Amikor pedig megszültem a gyerekeket, hónapok teltek el, mire rávette magát arra, hogy újra szeretkezzen velem. Végül teljesen megszűnt a szexuális életünk. Amikor rákérdeztem, miért, dühösen bámult

rám, mintha valami illetlent kérdeztem volna.

– Mekkora barom – mondta Kyle, és gyengéden szájon csókolta. – Akkor fogalma sem lehetett arról, micsoda szenvedély lángol benned.

– Bizonyára sokkot kapott volna, ha tudja. – Nora keserűen nevetett.

– Szeretlek – ismételte Kyle, és újra megcsókolta.

– Meg akarsz kapni – javította ki Nora.

– Már megkaptalak, te vörös démon. Sokszor. Sokféleképpen és elképesztően sok pozitúrában. Szinte kívánom, hogy ne így legyen, de akkor is szeretlek, csak attól tartok, összetöröd a szívem azzal, hogy magadat bünteted, amiért bántottak. – Ismét a hátára gördült.

– El fogsz hagyni engem? – kérdezte Nora, és erősnek akart látszani.

– Nem – felelte Kyle zordan.

– Miért? – A férfi válasza megnyugtatta.

– Mert szeretlek – felelte a férfi egyszerűen.

– Te az én képzeletemből születtél, és a Csatorna tart fenn – mondta kíméletlenül Nora. – Kidobhatnálak, vagy átalakíthatnálak brutális állattá, akinek egyeden öröme a fájdalom – fenyegette meg a férfit.

– Igen, megtehetnéd, de akkor nem az a férfi lennék, akire igazán szükséged van. Neked nem olyan férfi kell. Te erős, érzékeny férfira vágysz, aki szeretni tud téged, drágám.

– Rólam nem kell gondoskodnia senkinek – vágta rá Nora. – Már kipróbáltam. Sokáig benne voltam.

– Nem, tényleg nincs szükséged háziúrra – helyeselt Kyle. – Neked olyasvalaki kell, aki szeret, és aki szeretkezik veled. Én ilyen vagyok.

– Nekem olyan férjem van, Kyle, aki gyakorlatilag mindent elcseszett egyetlen

csettintéssel. Most én jövök! Bárcsak tudhatná – felelte Nora dühösen.

– Igen, mintha máris jobban éreznéd magad ettől - mondta Kyle feszülten. – Bébi, amikor csak akarod, betörhetünk az álmaiba, és megmutathatjuk neki, úgy meg tudlak dugni, hogy sikoltozol a gyönyörtől, de nem tanácsolnám, hogy megtegyük. Lehet, hogy vissza akarna kapni. Te is ezt szeretnéd?

Soha! A szemétláda megcsalt! Hülyét csinált belőlem! Ha bosszút tudnék állni rajta valamilyen módon, megtenném, Kyle! Gyűlölöm azért, amit velem és a gyerekeinkkel tett! – Hirtelen sírva fakadt, és hosszú perceken át zokogott keserűen. Képtelen volt arra, hogy abbahagyja.

Kyle átölelte, és széles mellkasához szorította. Csukott szemmel próbálta magáévá tenni a fájdalmát. Nora mindig is ilyen férfira vágyott, bár még nem jutott el az igazság felfedezésének szintjére. Majd eljön annak is az ideje. Nagy kezével vörös

haját simogatta, Nora pedig ölelésében sírdogált addig, amíg meg nem vigasztalódott kissé. Végül Kyle az állánál fogva felemelte a fejét, és lenyalta arcáról a könnyeket.

– Ne nézz rám – szipogta Nora. – Szörnyen nézek ki, amikor sírok.

– Csodálatosan nézel ki, vörös démon. Én mindig szépnek látlak – mondta neki.

– Fogd be, Kyle, mert megint elsírom magam – motyogta Nora.

– Nem szeretném, ha miattam sírnál – nyugtatta meg Kyle. – Én csak azt szeretném, ha szerethetnélek.

– Úgy félek – suttogta Nora.

– Mitől? – kérdezte a férfi gyengéden.

– Nem vagyok biztos benne, hogy tudok-e szeretni, de ha mégis, és te találnál valaki mást, azt nem bírnám elviselni, Kyle. – Újra könnyek szöktek a szemébe.

– Ne feledd, drágám, én a fantáziádban létezem – emlékeztette a nőt.

– De minden olyan valóságosnak tűnik nekem. Nem tudom, hogy csinálja Mr. Nicholas, de a Csatorna lett számomra a valóság – vallotta be Nora. – Ha elismerem, hogy szeretlek, megunsz majd, és ugyanazt teszed, amit Jeff. Keresel magadnak egy másik nőt, és elhagysz.

– Amíg te kívánsz engem, addig nem hagylak el. Megesküszöm rá! – mondta. – Hozzád tartozom, vörös démon. A tiéd vagyok!

Mielőtt még folytathatták volna a téma kifejtését, megszólalt a telefon. Nora felvette a kagylót. – Halló!

– Itt a portaszolgálat, Mrs. Buckley. Meghívást kapott egy másik fantáziába ma estére. A szekrényben megtalálja a megfelelő öltözetet. Amikor elkészült, lépjen be a liftbe, és nyomja meg a piros gombot. Amikor szeretne visszatérni a saját fantáziájába, ugyanezzel a módszerrel megteheti – mondta az arc nélküli hang.

– Magammal viszem Kyle-t – közölte Nora.

– Persze, Mrs. Buckley. Az ő ruhái is a szekrényben vannak. Kellemes estét – mondta a portás, és letette a telefont.

– Carla meghívott a fantáziájába ma estére – lelkendezett Nora. – Te is velem jöhetsz. A portás szerint a ruháink a szekrényben vannak. – Nora már mosolygott. A szomorúság teljesen eltűnt az arcáról. – Megnézzük? – Kikelt az ágyból, átment a szobán, és kinyitotta a szekrényt.

A két ruha ott lógott a rúdon pontosan középen. Norának egy rövid, rongyos szélű, fekete szoknyát, piros övet és fehér blúzt készítettek elő. Egy táskát is talált ott. A ruhát az ágyra dobta, és a táska tartalmát is mellé ürítette. Karperecek és hatalmas karika fülbevalók is előkerültek belőle. Nora mosolyogva nézte az ékszereket. Elővette a másik ruhát is, és elröhögte magát. Egy

ágyékkötőből, gyöngyökkel kivarrt nyakörvből es egy piros bőrövből állt.

– Te jó ég! – mondta Nora, és kuncogni kezdett.

– A barátnőd nem sokat ad a finomságokra – jegyezte meg Kyle, de azért ő is vigyorgott.

– Gyorsan zuhanyozzunk le – kezdte Nora –, aztán látogassunk el a kalózok világába.

– Te menj elsőnek – mondta Kyle.

Nora oldalra billentette a fejét, és kérdőn nézett a férfira.

– Ha együtt megyünk zuhanyozni, tudod, mi történik – mondta Kyle. – Soha nem tudok betelni veled, vörös démon.

Nora bólintott. – Még nem volt elég ma estére?

– Soha nem elég – felelte Kyle.

Nora nem folytatta a kérdezősködést. Feltűzte hosszú, vörös haját, és egyedül ment zuhanyozni. Amikor végzett, átment a hálószobába, és Kyle váltotta fel a tusolóban.

Nincs melltartó, gondolta Nora. A kalózok nem hordanak melltartót. Áthúzta fején a fehér parasztblúzt, amelynek olyan mély volt a dekoltázsa, hogy szó szerint kilátszott belőle a mellbimbója. Fogta a rongyos aljú szoknyát, és azt is magára húzta, amely pontosan annyit takart belőle, amennyit takarnia kellett. Bugyit sem talált. A vörös selyemövet többször körbetekerte a derekán. Ez csak arra kellett, hogy még csábosabban nézzen ki. Feltette az ékszereket is. Meglepte, hogy nincs cipő, de a Csatorna mindent jól csinált, ezért nem is törődött vele tovább.

– Nos, ez amolyan „gyere és basszunk" öltözék mondta Kyle, amint visszajött a fürdőszobából. Aztán vigyorogni kezdett. – Nekem tetszik – mondta, és röhögve nyúlt be Nora szoknyája alá.

– Nem veszed el onnan! – pirított rá Nora, és rácsapott a férfi nagy, forró kezére. Aztán

leült a fésülködőasztalhoz, hogy kikefélje a haját.

– Egy copfba fogd össze – javasolta Kyle. – A barátnőd világában könnyen eldurvulhatnak a dolgok. Ha a hajad nem lóg a szemedbe, figyelemmel kísérhetsz mindent.

– Csináld meg nekem – kérte Nora. Nyugodtan ült addig, amíg Kyle egy vastag copfba össze nem fogta a haját. A végére gumit csúsztatott. – Most pedig igyekezz az öltözködéssel, tökéletes férfiú.

Kyle felvette az ágyékkötőt, amelyet valamilyen finom, bőrszerű anyagból készítettek. Elülső és hátsó darabját finom lánc fogta össze a férfi keskeny csípőjén. Felemelte a nyakörvet. – Ezt pedig te tedd fel nekem – mondta a férfi.

Nora odaállt elé, a nyakára helyezte a nyakörvet, és egy kattintással bekapcsolta. – Kényelmes? Nem szorít? – Rákapcsolta a vezető láncot is.

– Tökéletes – mondta, és magához vonta Norát. Forró csókot lehelt az ajkára, aztán belenyomta nyelvét a szájába, hogy megbirizgálja vele Nora nyelvét. – Ne feledd, hogy szeretlek, bármit is gondolj ezzel kapcsolatban.

Odaballagtak a lifthez, és amikor az ajtó kinyílt, együtt léptek be a kabinba. A lánc lazán lógott Nora kezében. Megnyomták a gombot, és a lift elindult. Amikor az ajtó kinyílt néhány másodperccel később, egy nagy barlangban találták magukat. A bejáratától nem messze tenger hullámzott, és felettük a hold ragyogott. Egy hosszú csónak pihent a homokon, és különféle alakok másztak ki belőle.

Nora! – Hirtelen meghallotta Carla hangját, aztán egy alak vált ki az embercsoportból, és futni kezdett felé. Szűk, fekete sortot, fehér parasztblúzt viselt. Széles aranyöv fogta körbe keskeny derekát, amely egyáltalán nem volt Carla sajátja a

valóságban. Göndör, fekete hajfürtjeit vörös homlokpánt fogta le. Az övébe tőrt szúrt, és hatalmas aranykarikák himbálóztak a fülében. Lelkendezve ölelte meg Norát. – Megesküdtem volna, hogy örökre elvesztettünk – mondta, és átölelte legjobb barátnőjét. – Ügy értem, olyan törékenynek és sebezhetőnek látszottál a szanatóriumban, Nora.

– Hallottalak ám – közölte vele Nora. – Azt mondtad, ne hajszoljam halálra a fiúkat.

– Te hallottál engem? – kérdezte Carla meghökkenve.

– A fejemben valahol. Nagyon halkan – magyarázta Nora. – És most áruld el nekem, mi folyik itt?

– Majd elmondom, de most ugorjunk be a Sellőbe egy italra. – Elfordult tőle. – Mindenki menjen vissza a hajóra, kivéve Calebet. Dolgom van, és Morgan hajója feltűnt a kikötőben. Legutóbbi találkozásunk a legénységével egy vagyonba került nekem.

Még jó, hogy a kormányzó megvesztegethető.

– Ó, kapitány – kezdett siránkozni az egyik férfi. Carla a derekához kapott, és előhúzott egy összetekert korbácsot az öve alól. Mosolyogva suhintott egyet vele. – Meg akarod kóstolni a korbácsomat. Hawkins?

– Nem, kapitány – felelte a férfi, és visszavonult. – Indulás!

– Ússzatok odáig – parancsolta Carla az embereinek. – Calebnek és nekem szükségünk lesz a csónakra, amikor visszamegyünk a hajóra. – Hahotázni kezdett, amint a matrózai belegázoltak a vízbe. – Nem lehetek engedékeny velük – mondta Carla ismét Norához fordulva. – És most menjünk a Sellőbe!

A kocsma közvetlenül a tengerparton állt. A pálmafák alatt sétálva hamar odaértek. Amikor beléptek, sokan üdvözölték Carlát, aki rájuk nevetett, és integetett nekik.

Néhány embert név szerint is ismert. A kocsmáros odasietett hozzá.

– Raven kapitány, de jó újra látni! Odavezetem magukat az asztalukhoz. – Utat tört nekik a tömegben. – Itt van egy jó kis asztal a kandalló mellett – mondta, és megsemmisítő pillantást vetett azokra, akik már ott ültek. Amint meglátták Carlát, gyorsan eltakarodtak onnan. – Mit kérnek, kapitány? Grogot vagy rumot?

– Négy rumot hozz – mondta neki Carla, a kocsmáros pedig elrohant. Carla Kyle felé fordult, és végigmérte. – Nahát, nahát, milyen csinos ez a fiú. – Odaállt elé, és végighúzta a kezét Kyle beolajozott mellkasán.

– Ez itt Kyle – mondta Nora szárazon.

– Akarom őt – közölte vele Carla. – Csak néhány percre. – Előhúzott egy tőrt az öve alól, és átvágta vele az ágyékkötőjét összefogó láncot. – Ugye nem vágtalak meg? – kérdezte negédesen, amint játszadozni

kezdett a péniszével. Aztán megmarkolta a golyóit.

– Nem – felelte Kyle. Egyenesen Carla szemébe nézett. – A kísérőd nem látszik túl vidámnak, kapitány.

Carla elfordította a fejét egy pillanatra. – Nora, ez itt Caleb, az első tisztem. Játszadozhatsz vele, ha kedved tartja, amíg én elfoglalom magam Kyle-lal. – Visszafordult a férfihoz. – Azt szeretem, ha hátulról dugnak – közölte vele pajkosan. – Persze a pinámat, nem a seggemet – tette hozzá. Hozzádörgölőzött a férfihoz, és mormogott valamit, amint Kyle lehúzta a sortját.

– Valóban? – kérdezte a férfi, és a lába közé csúsztatta a kezét. Azonnal vigyorogni kezdett, amint megérezte az odabentről áradó forróságot.

Caleb leült az asztalhoz, és az ölébe vonta Norát. belesüllyesztette kezét a blúzába. Durván megmarkolta a mellét. – Micsoda

mellbimbók, te lány! – mondta. Hatalmas ember volt. Mindenki eltörpült mellette, még Kyle is, pedig közel százkilencven centi magas volt. Hatalmas mellkasa olyan volt, mint egy hordó. Valószínűtlenül kék szeme csak úgy világított a sötétben. Szétnyitotta Nora blúzát, rácuppant a mellbimbójára, és szívni kezdte. Másik keze a szoknyája alá tévedt, és megkereste a csiklóját.

– Bátor ember vagy – mondta Nora. A férfi erősen rángatta szájával a mellbimbóját. A szoknyája alatt matató kéz nyomán hamarosan mámorító hullámok indultak el a testében. Carla tényleg jó kis fantáziaszeretőt választott magának.

– Gyáva szívvel sohasem nyerhetünk el tündéreket – mondta, és váratlanul lelökte őt az öléből. – Térdre, te lány. Tudod, mit akarok, és amikor azt mondom, elég, abbahagyod, és lovagolunk egyet.

Nora letérdelt a terpeszben álló férfi elé. Elővette péniszét a nadrágjából, és

nyalogatni kezdte. Amikor a farka életre kelt, a szájába vette, és olyan vadul szopta, ahogy a férfi tette az ő mellbimbójával. Hallotta, hogy a férfi sóhajtozik. Néhány percig szopta a férfit, és teljesen belefájdult az arca. Jól szemügyre vette a férfi péniszét. Hatalmas fasz volt. Még sohasem látott olyan nagyot.

– És most gyere ide, te lány, és lovagolj egyet a vesszőparipán – mondta a férfi, és kacsintott egyet hozzá.

– Széthasítasz azzal a hatalmas fasszal - mondta Nora, és hátrahőkölt.

– Nem, nem foglak – ígérte a férfi, majd utána nyúlt, megragadta, és magához rántotta. – Tárd szét a lábad, és kulcsold át vele a derekamat.

Nora csodálkozott, hogy ép bőrrel megússza. A szörnyűségesen nagy fasz könnyedén hatolt bele a pinájába. Érzete, mennyire feszül a vaginája, de egyáltalán nem fájt neki. Az óriási pénisz makkja egy

pillanat alatt elérte legérzékenyebb pontját, és Nora sikoltozni kezdett a gyönyörtől. A férfi keze erősen markolta a derekát, és fel-le rángatta őt az ölében.

Harsogva nevetett, miközben fel-le tologatta péniszét Nórában. – Hajolj hátra, hogy mélyebbre mehessek.

Nora a gyönyörtől félig öntudatlan állapotban hajolt hátra. Az erős kéz biztonságosan megtartotta. – Ó, istenem! – nyögte, és pár pillanat múlva eljutott a csúcsra, és forróság ömlött szét a testében.

– Ugye milyen jó? – Carla hangja hatolt bele Nora agyába. – A te Kyle-od is az. Miután elmentem, a pimasz rögtön rástartolt a seggemre, és még egyszer eljuttatott a csúcsra. Caleb farka túl nagy ahhoz, hogy seggbe dugjon. Ha arra vágyom, akkor mindig valaki mást kell választanom. Honnan tudta Kyle, hogy pont erre van szükségem?

– Nagyon intuitív alkat – felelte Nora, aki éppen magához tért, miután Caleb felemelte az öléről. – Nagyon ügyes férfi vagy – mondta neki, és megcsókolta durva arcát. – Menj odébb! – Leült mellé, és ivott egy jó nagy kortyot, az elé tett rumból. – Szép kis bemutatót tartottunk a tulajnak, de észre se vettem. Hát te? – Megigazította a blúzát. A helyére húzgálta, és megkötötte a zsinórjait.

– Én az asztal fölé hajoltam – felelte Carla. – Nem láttam semmit – nevette el magát.

– Nos – folytatta Nora –, most, hogy ilyen jól bemutatkoztunk, pihentessük a fiúkat, te pedig mondd el, mi történik a valóságban. Mióta nem vagyok magamnál? Hogy vannak a gyerekek? Jeff beadja végre a derekát?

– A gyerekek jól vannak, anyád is, de pokoli időket éltem át, amíg sikerült rávennem őket, hogy ne virrasszanak az ágyadnál. Most a Shorecrestben fekszel, és két hónapja vagy öntudatlan. Már február vége van.

– Úgy tűnik, ezen az oldalon nincs értelme az időnek - jegyezte meg Nora. – És Jeff?

– Nagyon kitartó – felelte Carla. – Ő és Heidi a házatokban töltik a hétvégéket. A férjed összepakolta az összes ruhádat, és levitte a pincébe, mert a ti hálószobátokban alszanak.

– Beköltözött a házamba a barátnőjével? – kérdezte Nora elképedve.

– Csak hétvégékre – nyugtatta meg Carla. – Azt mondja, nem akarja őrizetlenül hagyni a házat egész télen. Rávette Kramert, hogy menjen el a bíróhoz, próbáljon meg kicsikarni tőle egy engedélyt a ház eladásához. Tavasszal adná el, ahogy eredetileg tervezte. Kramer azt mondta Ricknek, hogy a te negyven százalékodat beteszik a bankba neked. Rick beszélt a bíróval, aki nem örül az indítványnak, de tudja, hogy Jeff meg akarja szerezni azt a szövetkezeti résztulajdont. Rick szerint a bíró együtt érez veled, de tisztességes játékot

akar. Nora, ha tovább maradsz, a biztosításod nem fogja fedezni a szanatóriumot, és akkor a ház rád eső részéből fognak ápolni. Most már tenned kell valamit! Ja, és Heidi egyáltalán nem boldog. A minap összefutottam vele a borszaküzletben.

Nora gondolkodott néhány pillanatig, aztán azt kérdezte: – Mennyire nem boldog?

– Szerintem igazán szereti Jeffet, hogy miért, azt elképzelni sem tudom, de Jeff sokkal idősebb nála, és a válás már a férjedet is kikezdte.

– Akkor miért nem adja be a derekát? – tette fel a kérdést Nora.

– Ha a bíró megadja neki az engedélyt, akkor veszítettél, Nora – felelte Carla.

– Beszélj nekem Heidiről. Mit mondott neked? Hogyan viselkedett? Egyáltalán miért állt szóba veled? – tűnődött Nora.

– Szerintem azért állt szóba velem, mert jó fej voltam vele. Láttam, hogy úgy járkál ott a

boltban, mint egy elveszett bárány. Összeakadt a tekintetünk, és én nem tudtam megálljt parancsolni magamnak. Rámosolyogtam. Utána már csak azt vettem észre, hogy mondja a magáét, én meg hallgatok és bólogatok.

– Mit mondott? – kérdezte Nora, és rácsapott Caleb kezére, aki a combját kezdte tapogatni.

– Azt, hogy mennyire utálja, hogy minden hétvégén oda kell mennie, amikor a városban minden olyan izgalmas télen, és hogy Jeff olyan korán lefekszik, ő meg ülhet a tévé előtt egész este, és annyira, de annyira unatkozik, és Jeff szinte minden hétvégén megfeledkezik a Viagrájáról, és ő már kezdi azt hinni, hogy szándékosan teszi – mondta Carla kuncogva. – Jeff Viagrát szed! Megáll az ember esze, nem igaz?

– Ha annyira unatkozik, beszélj neki a Csatornáról – mondta Nora.

– Elment az eszed? – csattant fel Carla.

– Nem, nem egészen. Hallgass végig. Nem Jeff fog belerokkanni a válásba, hanem Heidi. Jól tudod, nem érdekel, hogy újra megnősül, vagy sem. Én csak a házat akarom, de ha a bíró neki kedvez az eladást illetően, akkor elveszíthetem. Nem Jeff fog megtörni, hanem Heidi. Ezért küldte Kramert a bíróhoz. Mondd meg Ricknek, vegye rá a bírót valahogy arra, hogy várjon még egy hónapot, hátha addigra felépülök. Rick mondja meg neki, ha addig nem áll be változás nálam, akkor gondviselőmként hozzájárul a ház eladásához.

– Heidinek várnia kell még egy hónapot. A fiatalok türelmetlenek. Mindent azonnal akarnak. Mondd azt Heidinek, mivel látod, mennyire unatkozik, megosztasz vele egy titkot, de Jeff nem tudhat róla. Magyarázd el neki, hogy a Csatornán minden vágy valóra válhat. Mondd el azt is, hogy tudod, nem fog hinni benne, de ő csak hívja fel a Külvárosi Kábeltévét, és rendelje meg a Csatornát,

amikor Jeff alszik. Figyelmeztesd, ha Jeff ott van mellette, akkor nem működhet az egész. Azt is mondd meg neki, ha kipróbálja, és nem tetszik neki, akkor beszélsz Rickkel, aki bele fog egyezni a ház eladásába. Ez lesz a csali, amivel elkaphatjuk a mi kis halunkat.

– Miért akarod, hogy átmenjen a Csatornára? – kérdezte Carla kíváncsian.

– Azért, mert itt csodálatos a szexuális életünk, és ha ő is megkapja ugyanazt, amit mi, gondolod, hogy tényleg Jeffel akar majd maradni? – felelte Nora legjobb barátnőjének.

– Lehet, hogy igazad van, de mi van, ha mégsem? – Carla ezúttal az ördög ügyvédjét játszotta.

– Akkor én veszítek – felelte Nora –, de mindent meg kell próbálnom, Carla. Nem akarom, hogy a gyerekeimnek egy egy hálószobás, kis odúba kelljen hazajönniük, de lehet, hogy még azt sem engedhetem meg

magamnak. Nem akarok elköltözni Egret Pointe-ból. Az az otthonom.

– Oké, megteszem – mondta Carla.– Akár működhet is. Jeff sohasem szerette az éjszakázást. Tudod, hogy sohasem volt nagy hasa, most pedig pocakot eresztett, és sötét karikák húzódnak a szeme alatt. Megfogtad, de egyelőre kitart. Igen, ha meggondolom, akkor Heidi a gyenge láncszem ebben a felállásban. De várnunk kell pár napot, még csak kedd éjszaka van.

– Annyit vártam már – felelte Nora –, az a pár nap már igazán nem számít.

Kilencedik fejezet

Ilyen nincs! - ellenkezett Heidi Millar.

– De van! – kardoskodott Carla Johnson.

Az Egret Pointe-i borkereskedés egyik sarkában álltak. Borokkal megrakott polcok vették körbe őket. A világ minden tájáról szállítottak ide borokat: Long Islandről, New York államból, Kaliforniából, Chiléből, Ausztráliából és Németországból. Megkaphatták itt a legfinomabb francia burgundi, bordeaux-i, merlot és chardonnay borokat, de jóféle, kaliforniai asztali borok – Rwo-Buck Chuck, Opici California Barbarone – sem hiányoztak. Az utóbbiból tizenöt dollárért vehettek egy ötliteres kannával. Az Egret Pointe-i borkereskedésben mindenki megtalálta a neki megfelelő nedűt.

– Ez lehetetlen – mondta a fiatalabbik nő. Maga biztos hallucinál. Mi a francot szívnak ott maguk? – Szőke haja most sötétebbnek látszott, mint júniusban. Valamilyen oknál fogva láthatóan kevesebbet törődött magával.

– Nézze, én sem állítom, hogy értem – mondta neki Carla halkan –, csak annyit tudok, hogy működik. A Csatornán életre kelhet a fantáziánk, bármi legyen is az. Csak rá gondolunk, bekapcsoljuk a tévét, és ott van. És mi is ott vagyunk. Nem bolondultam meg, és ez a környéken lakó nők féltve őrzött titka. Mindnyájan csak nem hallucinálunk, mellesleg nem szívok semmit. Sohasem szívtam.

Heidi elgondolkodott, a szeme kíváncsiságról árulkodott. – Mi a maga fantáziája? – kérdezte szinte suttogva.

– Én vagyok Raven kapitány, a kalózok királynője – felelte Carla.

Heidi gúnyosan elmosolyodott. Nem tudta visszafojtani. – Ugye most hülyéskedik?

Carla pajkos mosolyra húzta a száját. – Drágám – kezdte –, az első tisztem farkának hossza huszonhat, a kerülete hat centi, és tíz esetből hétszer találja meg a G-pontomat. Ezzel nem viccelek.

– Huszonhat centi? – kérdezte Heidi döbbenten.

– Megmérte?

– Persze – felelte Carla fojtott hangon. – Ha magának nem jönnek be a kalózos fantáziák, mondok mást. Az egyik barátnőmnek tetőtéri lakása van odaát, amelyhez forró vérű szerető és egy masszőr tartozik. Szereti hármasban csinálni. Egy másik Izrael népének élharcosa, és partnerét férjének fiatal változatáról mintázta. Ő olyan típus, aki sohasem gondolna más férfira. Az egyik csaj nőkkel is szereti csinálni. Ezt nem teszi meg a valóságban. A Csatorna lehetővé teszi, hogy azzá váljunk, akik szeretnénk

lenni. Nincs olyan ábrándja, amelyet szeretne kiélni? Az nem elégítheti ki, hogy férjhez megy Jeff Buckley-hoz, drágám. Biztos van valami mocskos, vagy csodálatos fantáziája, amelyet szívesen kipróbálna nélküle. Ez a nagyszerű a Csatornában, és ezért nem tudhatnak róla a férfiak. Ez csak a nőkről és az ő vágyaikról, igényeikről szól. Olyan ez, mint egy zártkörű klub. Férfiak nem jöhetnek a Csatornára, kivéve azok, akiket a képzeletünk hoz létre.

– És csak fel kell hívnom a Külvárosi Kábeltévét, hogy megrendeljem a Csatornát? – Heidi ismét elgondolkodott.

Igen – mondta Carla. Úgy látom, bekapta a horgot, gondolta, most csak lassan be kell húzni.

– Megjelenik a kábeltévé számláján? Jeff intézi az Ilyen ügyeket.

– Úgy jelenik meg rajta, mintha külön rendelt volna egy filmet – magyarázta Carla.

– Ez csak valami rossz tréfa lehet – jelentette ki Heidi hirtelen. – Jefftől tudom, hogy maga Nora legjobb barátnője. Nem lehet más, csak rossz vice. Különben miért lenne ilyen kedves velem?

– Nézze, szívem – mondta Carla a lánynak –, senki sem haragszik magára. Jeff és Nora házasságának már évek óta annyi. Egyikük amúgy is előhozakodott volna a válással. Egyikünk sem kedvelte igazán Jeffet, de Nora kedvéért megpróbáltunk kijönni vele, amikor nagyritkán feltűnt a színen. Igen, Nora a legjobb barátnőm. Nem tagadom, de még ő sem tartja magát felelősnek azért, ami történt, bár befoghatta volna a száját J. J. érettségi buliján, de mindez már a múlté. Minden hétvégét kénytelen itt tölteni addig, amíg Jeff el nem adja a házat. Unatkozik. Ezúttal Jeff elhozta a Viagráját? – kérdezte, és amikor Heidi nemet intett, majdnem elröhögte magát. – Akkor valószínűleg ma este is hamar aludni megy, maga meg

megnézi *A körzetet.* Az én férjem is korán lefekszik. Télen a férfiak olyanok, mint a medvék. Szeretnek téli álomba merülni. Ami engem illet, az alagsori varrószobámban leszek, legalábbis a testem ott marad. A Csatornabeli testemet pedig szét fogja baszni Caleb huszonhat centis fasza, amellyel rendkívül ügyesen bánik.

– Még mindig úgy gondolom, hogy át akar verni – mondta Heidi, de már nem olyan meggyőződéssel, mint korábban.

– Hívja csak fel a tévétársaságot, és kérje a Csatornát. Ha át akarom verni, akkor fogalmuk sem lesz, mit akar tőlük – mondta Carla –, de ha közlik magával, hogy este nyolctól foghatja, akkor tudni fogja, hogy nem vicceltem.

– Biztos valami egészen másról lesz szó, például házi kedvencekről, vagy lakberendezésről, nem arról, amiről maga beszél. – Heidi idegesen toporgott.

– De lehet, hogy pont az lesz, amiről beszélek. Ha mégsem, és nem lesz elégedett vele, akkor megmondom Ricknek, járuljon hozzá, hogy Jeff hamarabb piacra dobhassa a házat. Ez így tisztességes, nem igaz? – Carla barátságosan rámosolygott beszélgető partnerére.

– Azt is mondhatom, hogy megkaptam, de nem voltam elégedett vele. Nem fogja tudni az igazságot – felelte Heidi.

– Nem hiszem, hogy megtenné – válaszolta Carla. – Szerintem maga tisztességes játékos.

Heidi bólintott. – Az vagyok, mellesleg tényleg kíváncsi vagyok, létezik-e a maguk híres csatornája.

– Miről fantáziál? – puhatolózott Carla, és megtapogatott egy palack Long Island-i vörösbort.

– Volt egy barátom a főiskolán, akivel kipróbáltuk a fojtogatós dugást. Hihetetlenül jól sikerült! Soha nem volt még olyan orgazmusom se előtte, se utána. Jeff nem

szereti az ilyesmit – magyarázta Heidi. – Szeretem őt, de a fenébe is, cseppnyi újdonságot sem produkál az ágyban.

A leopárd nem változtat a bundája mintázatán, gondolta Carla. – Na, akkor itt a maga nagy lehetősége, a Csatorna.

– Nekem is lehet olyan pasim, akinek huszonhat centis farka van? – tűnődött Heidi hangosan.

– Csak gondoljon rá, és ott lesz – nyugtatta meg Carla.

– Ha megrendelem a Csatornát, hogy kerülhetek át oda? – tette fel a kérdést Heidi.

Csak érintse meg a képernyőt, amikor a fantáziája megjelenik rajta. Mindenre rá fog jönni, szívem. Majd mesélje el, hogy tetszett. Most mennem kell, pizzás esténk van, és már biztos elkészültek a rendelésemmel.

– Milyen bor illik a kínai kajához? – kérdezte Heidi.

– Én megkóstolnék egy hazai Chardonnay-t, vagy egy fehér Zinfandelt – mondta Carla.

– Még találkozunk. –Aztán gyorsan kifizette a borát, és elment a pizzáért.

Heidi Millar Chardonnay-t vett. Jeff nem szerette a rosét, bár Heidi szívesen választott volna egy Zinfandelt. Elment az elvitelre rendelt kínai ételekért, majd visszahajtott Ansley Courtba. Carla Johnson viccelt vele? Létezhetnek ilyen dolgok, mint az a csatorna? Mi baja lenne, ha kipróbálná? Feltéve, hogy létezik egyáltalán. És ha nem, ki tudná meg, mit művelt? Egyszerűen letagadná. Huszonhat centis fasz, gondolta. Az utóbbi időben annyira lefoglalta Jeffet a válás, a ház és az, milyen színben tűnik fel az üzlettársai, valamint az ügyfelei előtt, hogy teljesen elhanyagolta őt. Régebben minden este szeretkeztek, most örülhetett, ha elkaphatta hetente kétszer. Egy jó dugásra volt szüksége, és jól tudta, hogy aznap nem fogja megkapni Jefftől. És másnap sem, mert akkor mennek vissza a városba, és az elkövetkező napokban sem. Miért ne

próbálná ki a Csatornát, ha valóban létezik? Hat centis körméret.

Egy akkora fasztól igazán jól érezné magát. Szenvedélyes és durva szexre vágyott. Eszébe jutott a kollégiumi barátja, aki a nyakát szorongatta, amikor elélvezett, és majdnem lehajtott az útról.

– Hol voltál? – kérdezte Jeff mogorván, amikor Heidi hazaérkezett.

– Csak választottam egy üveg bort – felelte, és kiment a konyhába, hogy letegye a szatyrokat. Megérezte a kínai ételek illatát, és korogni kezdett a gyomra.

– Mennyi ideig tart egy üveg bor kiválasztása ebben a városban? – folytatta a kérdezősködést Jeff.

– Hé, olyan jó ez a kis borszaküzlet. Minden kapható benne. Találtam egy finom, ausztrál bort. Te is szereted – felelte Heidi negédesen. Felemelte a bort, mint egy trófeát, aztán futólag megcsókolta a férfit. – Ne légy már olyan morcos – mondta neki.

– Mi ez? – kérdezte Jeff, és egy kis dobozt nyomott a nő orra alá.

Heidi elpirult. – Ó, az csak egy terhességi teszt. Nyugi, nem vagyok az, csak késett a menstruációm, és megijedtem. Azóta megjött. Azért hoztam magammal, hogy ezen a hétvégén is ellenőrizni tudjam.

– Mondtam neked, hogy nem akarok több gyereket! – kiabálta Jeff, aztán megütötte Heidit. – Nincs elég bajom e nélkül is? Nem akarok több gyereket!

Heidi elképedve kapott az arcához. Könnyek szöktek a szemébe. – Nos, én pedig szeretnék legalább egyet. A te gyerekeid utálnak, nem beszélve arról, hogy már felnőttek.

– Szó sem lehet róla – közölte vele Jeff határozottan.

– Nem kellett volna megütnöd, Jeff – nyöszörögte Heidi.

– Sajnálom, bébi. – Futólag átölelte a lányt. – Ez az átkozott ház az oka! Gyűlölöm

ezt a helyet! Azt hittem, elég, ha eltüntetem a ruháit, de Nora mindenütt jelen van ebben a házban. Már alig várom, hogy eladjam, és végre megszabaduljak tőle.

Nem kellene idejönnünk minden egyes hétvégén mondta Heidi. – Minden jó buliról lemaradunk. A, új showműsor bemutatójára is meghívtak tegnap estére, és két koncertre is el akartam menni.

Egyetlen hétvégére sem hagyhatom őrizetlenül a házat. Hét közben nincs gond, de hétvégén a környéken lakó kölykök itt randalíroznak – mondta a nőnek.

– Mást nem tehetnek, csak betörnek, megisszák az Összes italt, és összebarmolják a helyet. Nem, addig, amíg el nem adom, minden hétvégén kijövünk ide. És most ehetnénk? Fáradt vagyok, és szeretnék lefeküdni. A francba, attól az új fogkrémreklámtól hülyét kapok. A zenei anyag egész egyszerűen nem illik a reklámhoz, és ki kell találnom valamit.

– Meg fogod oldani – nyugtatta meg Heidi, és megrakta tányérjukat kínai ételekkel. Jobb lett volna, ha Carla Johnson nem ülteti a bogarat a fülébe azzal a csatornával kapcsolatban. Jeff egyre távolabb kerül attól, hogy álmai hercege legyen. Ha dugna egy jót, akkor máris szebbnek látna mindent. Végül is Jeff társtulajdonos a cégben, megvette a szövetkezeti résztulajdont, és az ő nevére íratta. Még akkor is jó, ha neki kell fizetnie a hozzá felvett hitelt. Igazán szereti őt. Már amennyire Jeff tud szeretni valamit, de korábban egész jó csapatot alkottak. Tulajdonképpen rettenetesen jók voltak együtt. Ráadásul jól mutatott az oldalán. Magukra vonták a figyelmet, mosolyodott el magában. De minden megváltozott az utóbbi időben. Jeffet teljesen kimerítette a válás.

Miután befejezték a vacsorát, Heidi betette az edényeket a mosogatógépbe, és rájött, hogy három ott töltött hétvége után a gép megtelt. Mosószert töltött az adagolóba, és

bekapcsolta. Úgy gondolta, majd az elkövetkező hétvégén pakol ki belőle, amikor már nem lesz miből enniük. A háztartás sohasem tartozott az erősségei közé, és Nora Buckley szépen karbantartott és jól felszerelt konyháját elnézve, el kellett ismernie, hogy nem tud semmit arról, milyen jó háziasszonynak lenni. Fogadott volna, hogy Nora jól főz. Jeff nem bánta, hogy ő sohasem főz. Kiolvasztás, felmelegítés, rendelés, ez volt minden tudománya. De főzni? Kinek van arra ideje, gondolta.

– Van desszert? – kérdezte Jeff.

– Mandulás és szerencsesüti – felelte Heidi.

– Adj két mandulásat, és megiszom a bort is – mondta, és kitöltötte a bor maradékát magának. – Megyek lefeküdni. Bocs, hogy itt hagylak, bébi, de tudom, hogy szereted *A körzetet*. – Átfogta Heidi vállát, és adott neki egy puszit. – Jó éjt.

Heidi elpakolt, aztán felment az emeletre, hogy lezuhanyozzon. Mire felvette fekete selyemköpenyét, amelyben úgy nézett ki, mintha ráöntötték volna, Jeff már horkolt. Fogta az üres borospoharat, és lement a földszintre. Átvonult a dolgozószobába, és felvette a telefont. Perceken át habozott, aztán rájött, hogy nem tudja a tévétársaság számát. Körülnézett, és talált egy telefonszámokkal teleírt listát. Kiválasztotta a megfelelőt, és tárcsázott. A Csatornát kérte. Kissé összerezzent, amikor a kezelő Mrs. Buckley-nak szólította, de minden simán ment. A hatvankilences csatornára kellett állítania a készüléket. Már elmúlt nyolc óra. Bekapcsolta a tévét. A képernyő sötét volt, aztán megjelent rajta egy gyéren megvilágított hálószoba. Heidi tétovázás nélkül a képernyőre illesztette a tenyerét, és abban a hálóban találta magát. Közelebbről is megnézte az ágyat: vörös szaténnal borították. Az ágy fölé tükröt tettek a

mennyezetre. Heidi kuncogni kezdett. Mindig is ilyen szobáról álmodozott. Volt egy kis vagányság és mocskosság a vörös szaténnal borított, kerek ággyal, mennyezeti tükörrel berendezett szobában.

Ideje, hogy megjöttél, Heidi – szólt hozzá egy durva férfihang a szoba homályából. A széles vállú és mellkasú férfi legalább százkilencven centi magas volt. A csípőjét nagyon keskenynek látta. – Brad vagyok, és a farkam huszonhat centis. – Kinyújtotta a kezét, és magához húzta Heidit. Letépte róla a selyemköpenyét, és megmarkolta a mellét. – Szép, bébi, igazán szép.

– Hé, lassan a testtel, nagyfiú – mondta Heidi. – Ez valódi selyem, nem nejlon.

– Gyere ide, bébi, tudom, hogy azt szereted, ha durván bánnak veled – mondta a férfi, és jól megszorongatta Heidit. Az egyik kezével átfogta a derekát, a másikkal a fenekét simogatta. – Tudom, mi kell neked – suttogta a fülébe –, és én megadhatom

neked. Ugye tudod, hogy megadhatom neked, Heidi? Nemsokára telespriccelem gyönyörű, fehér testedet azon a vérpiros lepedőn. Ugye jó szélesre tárod magad nekem?

Heidi érezte, hogy elönti az izgalom. Egyre gyorsabban vert a szíve, és bizseregni kezdett a csiklója attól is, hogy a férfit hallgatta. Teljesen átnedvesedett. – Igen – suttogta a férfi fülébe, amelyet hamarosan nyalogatni kezdett.

– Ha megteszed, rád vetem magam, és megmutatom neked, mit tud nyújtani egy igazi férfi. Egy igazi férfi kell neked, nem igaz? – A lába közé dugta a kezét, és három ujjával behatolt a vaginájába. Tologatni kezdte benne, föl-le, és Heidi leplezetlenül nyögdécselt. A férfi elnevette magát. – Ó, bébi, ugye vágysz egy kalandozásra ma éjjel? Ma jöttél először a Csatornára, és ezt emlékezetessé tesszük neked. – kihúzta a kezét a pinájából, és a lány szájába dugta az

ujjait. – Ilyen a forró punci íze, bébi – mondta neki. – Nyald csak tisztára.

Heidi szopni kezdte a férfi nagy ujjait, és majdnem elalélt az izgalomtól. Fekete rövidnadrágot viselt, és látta, hogy hatalmas pénisz rejtőzik benne. – Rossz lány vagyok, Brad. Mit csinálsz az ilyen rossz lányokkal, Brad? Mit teszel velem?

A férfi vigyorogni kezdett. – A rossz lányokat elfenekelem ezzel. – Felemelte a kezét. – Bizony, jól elfenekelem őket.

– A kezedtől nem félek – incselkedett vele Heidi, aztán úgy tett, mintha rettegne –, de a szíjadat ne vedd elő, Brad! Kérlek, azt ne! – Lebiggyesztette az ajkát.

– Szóval nem félsz a kezemtől, te kis ribanc! – harsogta a férfi. – Akkor itt van neked a szíjam! – Mintha varázsütésre jelent volna meg a kezében. – Menj oda! – parancsolta, és rámutatott egy magas, kárpitozott padra. Átvonszolta a szobán,

durván rálökte a padra, és odabilincselte a bútor két elülső lábához.

– Ó, Brad! – kiáltotta Heidi rémülten, de a szemében a vágy tüze lobogott.

– Majd én megtanítom neked, mit lesz, ha ellenkezel velem, te kis kurva! – morogta, és lecsapott szíjával Heidi fenekére.

Heidi szinte már szégyellte azt, hogy mennyire élvezi a játékot. Mindig is hozzátartozott a természetéhez, és egy-két kivételtől eltekintve jól eltitkolta különös vágyát, de ott a Csatornán végre szabadon tehette azt. Visított örömében, és könyörgött, hogy újra és újra lecsapjon a szíjjal, amelynek apró bütykei égették a bőrét. Néhány ütés elérte a szeméremajkait is, így most már azok is lángoltak a fájdalomtól. Végül azt kiáltotta, hogy jó kislány, erre a férfi abbahagyta. Brad nevetve szabadította ki a bilincsből, és a tarkójánál megmarkolva átvonszolta az ágyhoz. – Te kis hazug – mondta. – Nem tudod, hogy kell jól

viselkedni? Mondd ki! Mondd, hogy „hazug vagyok"!

– Nem – felelte Heidi. – Nem mondom.

A férfi arcul csapta. – Mondd!

– Nem! – A férfi újra lecsapott rá, de Heidi dacosan felemelte az állát. – Nem!

A férfi megragadta a haját, hátrarántotta a fejét, és ütni kezdte a mellét. Még a mellbimbóját is megcsavarta. – Mondd!

– Nem!

– Mondd ki, bébi, „hazug vagyok"! – Lenyúlt, és belecsípett a csiklójába.

– Hazug vagyok! – sikoltotta Heidi. Istenem Ez csodálatos volt. Alig várta a következő jelenetet. Hirtelen megértette, hogy a férfi pontosan azt teszi, amire vágyik. – Azt akarom, hogy dugj meg – nyögte Heidi.

– Tudom – felelte a férfi –, de először végignyalod a golyóimat. Szeretem, ha egy csinos lány a golyóimat nyalogatja. Ha tetszik az, ahogy csinálod, akkor megadom

neked, amit akarsz, bébi. Ez így tisztességes, nem igaz?

– Ha ez az én fantáziám, nem úgy lenne helyénvaló, hogy én legyek a főnök? – tudakolta Heidi.

– Nem akarsz te főnök lenni, bébi – incselkedett vele Brad. – Odakint a való világban te akarsz lenni a főnök, de itt nem. Azért jöttél ide, hogy szolga légy, akin uralkodnak. Erre van szükséged, ezt akarod, Heidi. Amikor visszamész a valóságodba, jó kis ribanc leszel, és megszerzed azt, amit akarsz – a hatalmat. Azért startoltál rá Jeff Buckley-ra, mert azt hitted, rajta keresztül elérheted azt a hatalmat, amire mindig is vágytál. Tökéletes célpont volt: nagy egó, kicsapongó természet, de sohasem leszel elégedett vele. Ha hozzámész, olyan rövid pórázon fog tartani, ahogy Norával tette. Én vagyok az a szerető, aki kell neked, Heidi. És itt én vagyok az úr. Tedd, amit mondok, te kis ribanc! – Szétvetett lábbal elterült a

hatalmas ágyon. – Na, gyerünk, vagy azonnal visszaküldelek oda, ahonnan jöttél.

Heidi elhitte neki. A lába közé nyúlt, és elkapta a péniszét.

– Ne nyúlj hozzá – mondta neki a férfi. – Majd én odatartom neked. Te csak nyalogasd.

– Kérlek – könyörgött neki Heidi. – Szopni akarom! Úgy szeretném szopni, Brad!

– Nyalogasd, kurva, és ha jól csinálod, megkóstolhatod – parancsolta a férfi.

Heidi odamászott, ahol a férfi nagy, szőrös herezacskója lógott a lába között. Nyalogatni kezdte. Kezdetben bizonytalanul, aztán egyre magabiztosabban. Érezte, hogy a bőr alatti golyók ide-oda gördülnek a nyelvén. Az egész zacskóját a szájába gyömöszölte, és a nyelvével ingerelte. A férfi nyögött gyönyörében.

– Ez jó, bébi, így jó lesz – dicsérte a férfi. – Na, jó, akkor most szophatod a faszomat egy-két percig. – Heidi megkapta a jutalmát.

Lassan kiengedte Brad golyóit a szájából, és mohón vetette rá magát a férfi álló farkára. Nyögdécselt örömében, amint Brad farka kitöltötte a száját, aztán a torkát. A mennyekben érezte magát. Csak egyvalami hiányzott: még nem baszta meg a férfi. Ám akkor is ez volt élete legjobb szeretkezése. Ma éjjel mindent meg kell kapnia. Olyan régóta várt arra, hogy tökéletesen kielégítsék.

A legtöbb esetben Jeffnek Viagrára volt szüksége ahhoz, hogy felálljon a farka. Heidinek alaposan meg kell dolgoznia, hogy a férfi elmenjen, ráadásul Jeff nem is vágyott semmi újra a szexben. Heidi azt hitte, tökéletes férj lesz belőle. Gazdag, befolyásos. Előrejuttathatja őt a pályáján. Kompromisszumot kell kötnie, gondolta, de most, hogy rátalált a Csatornára, elbizonytalanodott. Ő sokkal talpraesettebb volt, mint Jeff, és az utóbbi év legnagyobb sikereit Jeff neki köszönhette. Hirtelen

rádöbbent, hogy nincs szüksége a férfira ahhoz, hogy előbbre jusson. És egyáltalán nincs szüksége arra, hogy idősebb férfiakkal szűrje össze a levet. Tudta, elég okos ahhoz, hogy a maga erejéből lehessen vezető üzlettárs. Gondolatai visszatértek Bradhez.

A férfi farka olyan kemény volt, mintha egy darab vasat tartott volna a szájában. Kiengedte a szájából. – Azt akarom, hogy megbassz – közölte vele. Most! Tudom, hogy te is akarod, nem így van? Olyan dugást akarok, amilyen még nem volt az életemben. Az évszázad kefélésére vágyom, Brad. Használjuk ki azt a hatalmas húsdarabot, amelyet végül is arra teremtettek, hogy használják. – Heidi a hátára feküdt, és széttárt lábbal kínálta fel magát.

A férfi arca közönyről árulkodott. Vastag párnát dugott a nő dereka alá, hogy olyan mélyen tudjon belehatolni, amilyen mélyen csak lehetséges.

– Kösd ki a kezem – fordult váratlanul a férfihoz

– Úgy lesz csak igazán izgalmas.

Fogta fekete selyemkorbácsát, és a feje fölött összekötötte Heidi csuklóit. – Nem túl szoros? – Pont jó – felelte a nő.

A férfi Heidi tejfehér combjai közé mászott, és nyalogatni kezdte legintimebb testrészét. Húsos nyelvéi forgatta, tologatta a vaginájában. Körözött vele a csiklóján, és több kisebb, klitoriális orgazmushoz juttatta Heidit. Végül úgy döntött, elég nedves már ahhoz, hogy megdugja. Fél kézen támaszkodva csúszott a lába közé, és óvatosan vezette bele péniszét a vaginájába. Centiméterről centiméterre haladt befelé az alagútban, és egyre mélyebbre hatolt benne.

– Ó, istenem! – kiáltott fel Heidi, amint a hatalmas pénisz beléhatolt. Teljesen széttárta a combját, hogy a férfi még mélyebbre hatolhasson. – Ó, édes istenem!

– Úgy érezte, darabokra szakad, amint a pénisz egyre mélyebbre hatolt a testében. Az volt a faszok császára. A péniszek királya! És az egész csakis az övé volt.

– Óóó! – A férfi ritmusosan mozgott fölötte előre-hátra, úgy, mint egy durva gép. Egyre nagyobb sebességre kapcsolt. Már így is hihetetlenül jó volt, de még jobb is lehetett. – Ne hagyd abba! – sikoltotta Heidi. – Tovább! Ááá! – Érezte, hogy a férfi megtalálta a G-pontját. – Tovább! Tovább!

– Jól van, te pimasz kis kurva, most megkapod szíved óhaját – mondta Brad, amint Heidin feküdt. A vaginája teljesen elnyelte a péniszét. Lenézett a nőre, aki csukott szemmel várta a földöntúli boldogságot. Nagy kezével megragadta a nyakát, és szorongatni kezdte, miközben folytatta a dugást. Ujjai egyre erősebben szorongatták, hogy átélje azt az élményt, amelyet csak egyszer tapasztalt meg életében. Heidi kinyitotta a száját, és

hangtalanul felsikoltott. Az arca elképzelhetetlen, hihetetlen szenvedélyről árulkodott. És amikor a férfi látta, eljutott a csúcsra, ahonnan nincs tovább, ő is elélvezett.

Heidi öntudatlanul feküdt. Nyakán jól kivehetőek voltak a férfi ujjainak a nyomai. Brad legördült róla, és zihálva nyúlt végig az ágyon. Amikor összeszedte magát, átnyúlt, és kioldozta Heidi kezét. A nő kinyitotta a szemét, és felnézett rá. Kissé összezavarodott, de aztán visszaemlékezett mindenre.

– Ez volt a legjobb dugás, amit valaha átéltem – suttogta. Kissé berekedt az erőlködéstől. – Hogy a fenébe lehetséges mindez?

– Mit törődsz vele? – kérdezte a férfi. – Neked csak egy nagy fasz kell, én megadom neked. Szükséged van egy férfira, aki tud veled bánni. Én értek hozzád. – Felkelt, és

magához vette a fekete ostort. – Most mennem kell – mondta Heidinek.

– De én nem akarom, hogy elmenj – nyöszörögte Heidi. – Most még jobban vágyom rád!

Brad kinyújtotta a kezét, megragadta Heidi szőke haját, és felrántotta. – Mit mondtam neked, bébi? – Erősen arcul csapta, és a nő feje hátrahanyatlott. Még egyszer jól pofon vágta, és dühösen nézett az arcába.

– Azt mondtad, te uralkodsz rajtam – nyöszörögte Heidi.

– És? – megrántotta a haját.

– Azt is mondtad, itt én vagyok a szolga – mondta Heidi félig-meddig pityeregve. A férfi fájdalmat okozott neki, és ettől újra felizgult.

Aztán Brad elengedte a haját, magához húzta, dicséretképpen megcsókolta, és megsimogatta a lenekét

– Úgy van, bébi, itt én vagyok az úr, és ha ezt észben tartod, akkor jól ki fogunk jönni

egymással. – Elengedte, és odaballagott a lifthez.

– Brad!

– Tessék, bébi – a lift ajtaja kinyílt.

– Visszajössz? – kérdezte siránkozva. Nem tudta volna elviselni, ha nem látja többé a férfit.

– Én itt leszek, ha újra eljössz, bébi – felelte. Belépett a liftbe.

– Várj! Hogy mehetek vissza a valóságba? – kérdezte.

– Már úton vagy – mondta a férfi, amint az ajtó becsukódott előtte.

Heidi szédülni kezdett, és úgy érezte, mintha lefelé zuhanna. Becsukta a szemét egy pillanatra, és amikor újra kinyitotta, a dolgozószoba foteljében találta magát. A tévé képernyőjén csíkok cikáztak.

Heidi kikapcsolta a készüléket, és felállt. Istenem, gondolta, úgy fáj a vaginám, mintha szétfeszítették volna. A nyakam is. Megtapogatta, és rádöbbent, hogy a Csatorna

valóságos. Nagyon is az! A szíve vadul vert az izgalomtól. Le kell feküdnöm, gondolta. Az ilyesmi nem lehetséges. Csak ki kell pihennem magam, és akkor minden a helyére kerül.

Jeff továbbra is horkolt a hálószobában, de amint Heidi ránehezedett az ágyra, felébredt, és odafordult felé. – Csak most jössz lefeküdni? – kérdezte.

– Elaludtam a tévé előtt – hazudta.

Jeff simogatni kezdte a mellét. – Kanos vagyok – közölte a férfi. – Csináljuk. – Felhúzta Heidi hálóingét, és ráfeküdt. Jeff meztelenül aludt.

– Jeff! – Heidi tiltakozni próbált. – Egy kis előjáték nem ártana.

- Már nedves vagy, bébi. Szerintem az én Heidimnek is megjött a kedve – mondta kuncogva, és belenyomta a péniszét. Gyorsan csinálta, és pillanatokon belül elélvezett. Kihúzta belőle a farkát. – Ez jó volt - mondta.

Heidi felugrott. – Jó volt? Kinek? – sziszegte a nő. Én szart se kaptam belőle. Bumm! Bumm! Semmi, köszönöm, vagy ilyesmi. Kurvára elegem van ebből.

Jeff is kikelt az ágyból. – Ha semmit sem élveztél belőle, az a te hibád, nem az enyém – mordult rá a férfi.

Minden nő szerint jó vagyok ebben. – Rákacsintott Heidire.

– Gondolom, úgy érted, azok szerint, akik akarnak tőled valamit – vágott vissza Heidi. – Hányszor mondtam már neked, hogy egy nőnek időre van szüksége. Te pár lökés után elélvezel, és azt hiszed, nekem annyi idő elég? – Kiviharzott a fürdőszobába, és bevágta maga után az ajtót.

Jeff utánament, és amikor rájött, hogy kulcsra zárta az ajtót, nekifeszítette a vállát és benyomta. – Mi a fene ütött beléd, Heidi? – kérdezte indulatosan.

– Most jöttem rá, Jeff, hogy nincs szükségem rád többé – felelte hűvösen.

– Mi a francot akar ez jelenteni? Szeretjük egymást, válok a feleségemtől. Nagy kockázatot vállaltam azzal, hogy megvegyem azt az átkozott üzletrészt magunknak.

– Az előleget a gyerekeid tandíjából fizetted ki, az áthidaló kölcsönt én fizetem, a válásod pedig leállt kiáltotta Heidi. – És a pontosság kedvéért: én nem szeretlek, és nem fogok hozzád menni, Jeff. És elmegyek a fiatalabb Mr. Wickhamhez, és elmondom neki, hogy kinek az ötleteit használtad fel az ügyfeleid kampányaiban, ki írta meg a reklámszövegeket, és amikor ezzel kész vagyok, én kapom meg az elnökhelyettesi posztot, te pedig akkor már sehol sem leszel. És most menj ki a fürdőszobából, hogy nyugodtan lezuhanyozhassak. Biztos van buszjárat, amivel visszamehetek a városba. A legközelebbi járattal elhúzok innen. – Heidi meglökte a férfit, hogy nyomatékot adjon kérésének.

Jeff Buckley-nál elszakadt a cérna. – Te álnok kis kurva! – ordította, aztán ütlegelni kezdte.

Heidi sikoltozott. Amikor Brad megütötte, igazából nem fájt, inkább jólesett neki, de Jeff ütéseit nagyon fájdalmasnak érezte. Az orra vére is eleredt. Újra felsikoltott, aztán megtaszította a férfit, kirontott a fürdőszobából, lerohant a lépcsőn, és megcélozta a bejárati ajtót. Jeff tombolva rohant utána. Amíg az ajtózárral bajlódott, megragadta, maga felé fordította, és újra megütötte. Heidi felkapott egy antik vázát az előcsarnok asztaláról, és Jeff fejéhez vágta. A férfi megtántorodott, elszédült, és ezzel Heidi időt nyert ahhoz, hogy kinyissa az ajtót. Rohanni kezdett a füvön, és teli torokból segítségért kiáltott.

Segélykiáltásait meghallották, mert mindenhol ablakok nyíltak a környéken. Jeff visszanyerte az egyensúlyát, és megpróbálta visszaráncigálni a házba. Heidi úgy küzdött

vele, mint egy anyatigris, és folytatta a sikoltozást. Sam Seligmann és Rick Johnson fürdőköpenyben érkezett, hogy szétválassza a dulakodó feleket.

Heidi zokogva keresett menedéket Dr. Seligmann karjai között. Sam kissé zavartnak látszott, amint a lány fekete neglizsében belekapaszkodott.

– Ne hagyja, hogy bántson – könyörgött neki. Szürke szeméből patakzottak a könnyek. – Kérem, ne hagyja, hogy megint bántson.

Minden rendben lesz, drágám. Most jöjjön velem - mondta Sam, és elvitte magával a házukba.

– Te kurva! – kiáltotta Jeff. – Te kétszínű kis ribanc!

– Vihar a paradicsomban? – kérdezte Rick.

– Dögölj meg! – vágta oda Jeff, majd sarkon fordult, és elrohant.

Rick elfordult tőle, és nem tudta megállni, hogy ne röhögje el magát. Látta, hogy Carla

rohan át a gyepen Seligmannék háza felé a hajnali fényben. Nagyot sóhajtott, és utánament.

Heidi Millar arca maga volt a katasztrófa. Az egyik szeme alatt véraláfutás jelent meg, az orra még mindig vérzett. Rina együttérzően kotkodácsolt, és azon igyekezett, hogy megnyugtassa az idegösszeomlás szélén álló lányt. Egy kézmozdulattal kiparancsolta a férfiakat a konyhából, ahol kettesben maradt Heidivel.

– Feküdjetek vissza mind a ketten – mondta. – Carla és én majd gondoskodunk róla.

A két férfi elment. Hallották, hogy Sam felmegy az emeletre, és Rick bezárja a bejárati ajtót maga után.

– Mi történt? – kérdezte Carla, és vigyázott, nehogy a hangja túlságosan mohónak tűnjön.

– Ó, Carla, csodálatos volt! – mondta Heidi. – Amikor visszajöttem, és Jeff azt

akarta, nos, tudják, mit, az egész olyan borzalmas volt, mint mindig, és nekem már nem kellett több belőle. Úgy értem, most már ott van nekem a Csatorna.

– Te beszéltél neki a Csatornáról? – kérdezte Rina meglepődve.

Carla mosolyogva bólintott. – Mi történt? – tette fel a kérdést újra.

– Nos, mondtam neki valami olyasmit, hogy kreativitás szempontjából kiégett, és hogy én vittem végig a kampányokat az üzlettársaival, nem ő, és hogy ezt meg is mondom nekik, hogy előléptetést kapjak, és ezért már nincs többé rá szükségem. Aztán ütlegelni kezdett. Azt hittem, megöl. Tényleg azt hittem.

– Fel kell jelentenie – mondta Carla kedvesen. – Nem hagyhatja, hogy megússza az erőszakot. – Rina és Carla összenézett Heidi feje fölött.

– Igen – helyeselt Rina. – Valóban fel kell jelentenie, kedvesem. Mindig is sejtettem,

hogy erőszakoskodik Norával is, bár szegény asszony sohasem merte bevallani. Heidi, az én időmben nagy kujonnak nevezték az olyanokat, mint Jeff. Nem volt olyan szoknya, amelyet ő ne lebbentett volna fel életében. Magához sem lesz hű, ahogy Norához sem volt az. Szerintem jól teszi, ha kiszáll ebből az egészből. Hívom magának a rendőrséget.

Heidi elgondolkodott egy pillanatra. Ez teljesen tönkretenné Jeffet a partnerei előtt, nem igaz? Elmosolyodott, aztán összerándult, mert fájt az arca. Drámába illően sóhajtott egyet. – Azt hiszem, úgy helyes, ha feljelentem, hogy többé ne tehessen ilyet más nőkkel. Mit gondolnak, ha a felesége magához tér egyszer, vissza akarja majd kapni őt?

– Nem! – Carla és Rina egyszerre kiáltott fel.

– Akkor kihívná a rendőrséget, Carla? – kérdezte Heidi.

– Majd Rina – felelte Carla. – Meséljen, mi volt az elmúlt éjjel.

– A férfi neve Brad. Mindene hatalmas. Vissza fogok menni – mondta Heidi. – A városban is megrendelhetem, ugye?

– Persze – felelte Carla mosolyogva. Nora nagyon örül majd a fejleményeknek, gondolta.

És Nora valóban örült. Tudta, hogy Carla beszél majd Heidinek Caleb méreteiről, ezért ő is olyan típusú férfit akar majd magának. Elképzelte, hogy kinyílik a lift ajtaja, és feltűnik Brad Heidi előtt. Nora maga adta az utasításokat Bradnek, aki persze hallgatott rá, mert alkut kötött vele. Biszexuális volt, és már felfigyelt Rolfra a Csatorna medencéjénél. Megkívánta a szőke osztrákot. Nora átengedte neki. Tudta, hogy Heidi nemsokára azt is felfedezi, milyen jó hármasban, egyszerre két fiatalemberrel.

A lift ajtaja kinyílt, és Brad belépett a tetőtéri lakásba.

– Tőrbe csaltad? – kérdezte Nora a férfit, miután belépett a birodalmába. – Megadtál neki mindent, amit csak akart? Azt akarom, hogy Heidi boldog legyen a Csatornán. Vissza fog térni? – Csak úgy záporoztak a kérdései.

Brad bólintott. – Igen, hölgyem. Pontosan azt adtam neki, amit akart – felelte kajánul vigyorogva. – Vissza fog jönni. Amikor ott hagytam, még többért könyörgött. Most pedig megkaphatnám a jutalmamat?

– Rolf! – szólt oda Nora a férfinak, aki felállt a kanapéról, és odament hozzájuk. – Azt akarom, hogy elmenj Braddel. Az övé vagy.

– Miért? – kérdezte Rolf.

– Azért, mert Kyle féltékeny rád, és én nem szeretném, ha boldogtalan lenne. Brad tett nekem egy szívességet, és most viszonzom neki. – Megpaskolta a férfi arcát. – Jó fiú voltál, de már nincs szükségein rád többé.

Rolf vállat vont. Szeme Brad korbácsára meredi.

– Viszlát, Nora – mondta, aztán elindult Braddel a lift felé.

Amikor elmentek, Kyle kijött a hálószobából.

– Mit tettél? – kérdezte Norát. – És miért küldted el Rolfot?

– Carla beszélt Heidinek a Csatornáról. Gyanítom, hogy nem érdekli majd Jeff ezután, mert olyan szexben volt része itt, mint még soha. Ha lapátra teszi Jeffet, akkor a házam ügye is vitás ponttá válik. Tudtam, hogy Heidi Calebet veszi majd mintának, amikor elképzeli a partnerét. Jóképű, durva, nagyfaszú férfi kellett neki. Brad feltűnt, és Rolfért cserébe ő lett Heidi fantáziapasija. Heidi szexuális kalandokra vágyik, nem úgy, mint az a fajankó, aki hamarosan már nem a férjem. Brad gondoskodott róla, hogy élete egyik legjobb szexuális élményében legyen része. Holnap, amikor felébred, átgondolja a

lehetőségeit. Fogadni mernék rá – mondta kárörvendően Nora.

– Akkor ki masszíroz majd, vörös démon? – kérdezte Kyle mosolyogva.

– Majd te – felelte. – Hozd ide az olajat. Azt akarom, hogy kényeztess egy kicsit. Olyan boldog vagyok ma éjjel.

– Nem lesz több férfi ezután? – kérdezte Kyle.

– Egyelőre. Nem ígérek semmit – válaszolta Nora.

– Szeretsz – állapította meg Kyle.

– Talán – mondta Nora. – Még nem bízom benned annyira, drágám.

– Akkor örökkévalóságig győzködni foglak – mondta a férfi halkan.

– Az örökkévalóság elég hosszú idő – jegyezte meg Nora.

Igen – helyeselt Kyle –, valóban az. – Kézen fogta Norát, és bevitte a fürdőszobába. – Majd én gondoskodom életed legjobb masszázsáról – ígérte neki.

Nora elmosolyodott. A változatosság is jó, de egy ilyen odaadó férfi jelenléte még jobb, gondolta. Ráadásul a Csatornán mindig ugyanolyanok maradnak majd. Kyle is pontosan olyan lesz, amilyennek ő akarja. Tökéletes világ. Akkor megszólalt a telefon. – Vedd fel – utasította Kyle-t.

Kyle felemelte a készüléket. – Tessék – szólt bele, aztán így folytatta: – Mindjárt odaküldöm, Margaret. Adjon fél órát. Oké. – Letette a telefont. – Mr. Nicholas szeretne látni. Én is veled megyek. A masszázst későbbre kell halasztanunk. Sajnálom.

– Hozz nekem valami ruhát – mondta a férfinak, aki bólintott, és elment a gardróbhoz.

Miután mindketten felöltöztek, Nora megcsodálta magán karamellszínű nadrágját, amely alatt krémszínű fehérneműt viselt. A nadrágban egész jól mutatott a feneke. Krémszínű selyemblúzának mély V kivágása és hosszú ujja volt. Lábát bőrszandálba

bújtatta. Kyle bézsszínű vászonnadrágot és feltűrt ujjú, fehér inget viselt. Ő vörös papucscipőt választott. Nedves, sötét haját hátrafésülte. Beléptek a liftbe, és miután megnyomták a piros gombot, az ajtó bezárult.

Amikor újra kinyílt, a pár kilépett az elegáns irodába. Csend honolt, csak két nő dolgozott az asztalánál. Margaret üdvözölte őket. – Jöjjenek velem – mondta, és fürgén átvágott a szobán a kétszárnyú ajtó felé. Itt vannak, Mr. Nicholas – mondta, és bevezette őket a pazar irodába.

Mr. Nicholas mosolyogva jött eléjük. – Jöjjenek csak beljebb! Jöjjenek csak!

Nora észrevett egy üveg jégbe hűtött pezsgőt, valamint három poharat az asztalon. Ránézett Kyle-ra, aki vállat vont, és a fejét ingatta.

– Drága Norám – mondta Mr. Nicholas, aztán megragadta és megcsókolta Nora mindkét kezét. – Elképesztő, kedvesem! Le

vagyok nyűgözve. Briliáns, simán kivitelezett terv volt, és fogalmam sem volt, mire készül, és mire képes. – Pezsgőt töltött a poharakba, aztán odanyújtotta nekik. A harmadikat felemelte. – Gratulálok magának, drága Nora!

– Mr. Nicholas, halvány fogalmam sincs, miről beszél – mondta Nora összezavarodva. – Mit tettem?

– Kérem, ne szerénykedjen, kedvesem. Egy olyan fondorlatos fejben, mint a magáé, nincs helye a szerénységnek – folytatta Mr. Nicholas mosolyogva. – De talán mégis.

Nora felsóhajtott. – Őszintén mondom, nem tudom, mire céloz – ismételte.

Mr. Nicholas meglepettnek látszott egy pillanatig. Aztán ő is letette a pezsgőjét. – Hát nem maga csábította a Csatornára Heidi Millart, drágám? – kérdezte.

– De igen – felelte Nora vontatottan. – Arra gondoltam, ha kiélheti fantáziáit a férjem nélkül, akkor rájön, hogy nincs

szüksége rá. Persze el akarok válni tőle, de ha Jeff nem veszi meg neki a szövetkezeti üzletrész, akkor nem fogja eladni a házamat. Carlától hallottam Caleb Snow tulajdonságairól, és a nők többsége legalább egyszer ki akar próbálni egy akkora péniszt. Arra gondoltam, a fiatal nők szexuális értelemben szabadabbak mostanában, mint amilyen az én nemzedékem volt.

– De maga alkotta meg Bradet, kedvesem, és maga küldte a nőhöz, igaz? – kérdezte Mr. Nicholas.

Nora bólintott. – Arra gondoltam, olyan szeretőt szeretne, akit maga képzel el, de aztán úgy döntöttem, legyen inkább olyan, mint akit én képzelnék el az alapján, ahogy ismerem Heidit – magyarázta.

Mr. Nicholas elégedetten mosolygott. – És hála magának, Hedi rátalált a fantáziájára, kedvesem. Ő az a fiatal nő, aki az erotikus-fojtogatós játékokat élvezi.

Nora zavartnak látszott.

– Magyarázza el neki, Kyle – mondta az igazgató, és a férfi megtette.

– Ó! – kiáltott fel Nora. – Ez nem az én ötletem volt.

Mr. Nicholas elnevette magát, aztán komolyra fordította a szót. – Tudja, mit hozott mozgásba, Nora? Talán nem érti, de én nagy lehetőségeket látok magában, kedvesem. Hadd meséljem el magának, mi történt a valóságban. Heidi visszaérkezett a Csatornán tett több mint kielégítő látogatásáról. Felment aludni, és ébren találta a maga férjét, aki szeretkezni akart vele. A nő belement, mert igazság szerint Brad szándékosan nagy szexuális étvágyat hagyott benne, de a maga férje gyorsan és önző módon elégítette ki saját vágyait. Heidi hirtelen fellázadt, és mindennek lehordta. Ezután következett a testi erőszak. Heidi sikoltozva menekült az utcára, és felébresztette az Ansley Court-i szomszédokat, akik gondjaikba vették, és azt

tanácsolták neki, hogy forduljon a rendőrséghez.

Nora zöldesszürke szeme elkerekedett.

Mosoly bujkált Mr. Nicholas szája szegletében – A maga barátai arra biztatták, hogy tegyen feljelentést, és Heidi meg is fogja tenni. Most nagy lehetőség áll maga előtt, kedvesem, és a reakciója meg fogja határozni a sorsát.

– Nem értem – mondta Nora.

– Üljünk le – javasolta Mr. Nicholas, és fogta a poharát, hogy igyon egy kortyot belőle. Közben elgondolkodott. – A tettlegesség és bántalmazás nem különösebben súlyos bűncselekmény általában, de maga ismeri a férjét, Nora. A legfontosabb számára, hogy milyennek látja őt a nyilvánosság, és ez különösen fontos a cégének is, amelyben ő maga is üzlettárs. A bántalmazás rossz sajtót jelent majd neki. A férje hírneve tönkremegy, és már olyan korban van, amikor nagyon nehéz mindent

elölről kezdeni, nem igaz? – fejezte be Mr. Nicholas.

Nora bólintott.

– Maga és a gyerekei lesznek a férje végakaratának kedvezményezettjei, kedvesem – folytatta Mr. Nicholas.

– Ha meghal, a ház a magáé, bár el is adhatja azt, hogy fedezni tudja védelme költségeit, mert mindenképpen szeretné elkerülni a börtönt. A forrásai elapadtak mostanában – mormogta Mr. Nicholas. – Heidi árulása és a maga felébredése a Csipkerózsika-álomból olyan sokként érheti, amely meg is ölheti őt, nem igaz? – Az igazgató rámosolygott Norára. – Jeff mindig is hajlamos volt a magas vérnyomásra.

Nora észrevette, hogy a férfi szeme hideg és kifürkészhetetlen. – Nem lennék képes arra, hogy hasznot húzzak Jeffből – mondta.

– De igen, képes rá – mondta neki Mr. Nicholas.

– Arról a férfiról van szó, aki huszonhat évi hűség és odaadás után állította félre magát, drágám. Arról a férfiról beszélünk, aki ki akarta tenni magát a saját házából, aki koldusbotra akarta juttatni magát és a gyerekeit csak azért, hogy elvehessen egy fiatalabb nőt, valakit, aki kevéssel idősebb a lányánál, akit maga szült neki. Nem érdemli meg a halált?

Nora hallgatott. Bosszút akart állni, és most megkapta rá az esélyt. Nem lenne jobb az ő élete és gyerekeié Jeff nélkül? J. J. gond nélkül járhatna főiskolára, Jill nyugodtan végezhetné a jogi kart, nem kellene munkával töltenie a tanulástól elvett időt, hogy kifizethesse a tandíjat, és én is megtarthatnám a házat, gondolta Nora.

– Hallgass rá – szólalt meg Kyle halkan. – Nem kell feláldoznod magad többé, és mi is együtt lehetünk. Nem érdemli meg, hogy éljen.

– Ha belemennék – kezdte Nora vontatottan, hogyan menne végbe? Tudom, hogy egy szemétláda, de nem akarom, hogy szenvedjen.

– És azt sem akarjuk, hogy túl sok ügyvédi munkadíjat kelljen kifizetni miatta – mondta Mr. Nicholas ravaszul mosolyogva. – Szerintem a férje a börtönben töltött második éjszakán szívinfarktust kaphatna. Álmában hal majd meg, drágám, és azt látja álmában, hogy maga és Kyle szenvedélyesen szeretkezik egy mással.

–Tudni fogja, hogy én vagyok? – kérdezte Noia Nagyon tetszett neki az ötlet.

– Igen, mert maga azt akarja, hogy tudja – felelte Mr. Nicholas.

– Igen, így akarom! – kiáltotta Nora. Benne vagyok!

– Akkor úgy lesz, ahogy maga kívánja, drágám, és egyáltalán nem lesz bűntudata, ezt megígérem A férje csak azt kapja, amit megérdemel – nyugtatta meg Mr. Nicholas.

Olyan egyszerű ez az egész, gondolta Nora. Ráadásul soha nem tudja meg senki. Aztán így szólt, de én most a Shorecrestben vagyok. Biztos nem engednek ki azonnal, amikor magamhoz térek. Megfigyelés alatt akarnak majd tartani néhány napig.

Mr. Nicholas hosszasan gondolkodott. – Amikor magához tér, teljesen egészséges lesz. Úgy fog kinézni, mintha álmából ébredne. Nem érez gyengeséget vagy zsibbadást a végtagjaiban. Minden normális lesz. A pulzusa, a légzése, minden. Igen, azt akarják majd, hogy maradjon. Kössön velük kompromisszumot: mondja azt, hajlandó arra, hogy egy éjszakát maradjon. Az ügyvédje majd gondoskodik róla, hogy hazamehessen. Ez így megfelelő lesz, drágám.

– Rendben, akkor csináljuk meg! – mondta neki Nora felhevülve. Miért ne szenvedhetne egy kicsivel tovább? Tartozik magának és a

gyerekeinek ezzel a lehetőséggel, és meg fogja ragadni azt.

– Ugye emlékszik, hogy tartozik nekem egy szívességgel, drágám?

Nora bólintott. – És ezek után egy nagyobbal tartozom majd önnek – mondta. Mit kérhet tőle? Ő lesz a Csatorna szexrabszolgája egy ideig? Akkor az lesz. Boldogan vállalja, ha Mr. Nicholas megoldja a problémáit. Úgy belefáradt már abba, hogy Jeff Buckley-val harcoljon. Meg akart szabadulni tőle.

Mr. Nicholas rámosolygott. – Nem szeretném, ha aggódna, kedvesem, mert itt mindent megteszünk magáért. Örömmel hallom, hogy nem felejtette el a kötelezettségét. Most menjenek vissza, és készüljön fel arra, hogy hamarosan visszatér a valóságba. Az elkövetkező napokban sok dolga lesz. Legyen türelmes. Örömmel vettük, hogy ilyen sokáig tartózkodott nálunk a Csatornán.

Nora és Kyle visszatért a tetőtéri lakásba. Nora körülnézett. Világosabb lett az ég ott az ablakon túl, vagy csak a képzelete játszik vele? – Masszázst ígértél nekem – emlékeztette Kyle-t, és csábosán rámosolygott.

– Már nincs időnk rá – mondta a férfi. – Hiányozni fogsz.

– Csak rövid ideig leszek távol – ígérte a nő. – Azután pedig minden éjjel együtt leszünk.

– Örökre – mondta Kyle.

– Igen, örökre – helyeselt Nora. – Ölelj át! – Aztán érezte, hogy eltávolodik a férfitól. Forogni kezdett vele a világ. Minden összemosódott körülötte. Hirtelen elvesztette az eszméletét, és ugyanolyan hirtelen kinyitotta a szemét. Kórházi ágyon feküdt egy szobában, amelynek a falait rózsaszínűre festették. Perceken át nem mozdult, aztán jobbra fordította a fejét. Látta, hogy a keleti égbolt kivilágosodik, és kert terül el az

ablakon túl. Az olvadó hó foltjai közt sombokrok díszelegtek.

Nora óvatosan felült. A lábát lassan letette az ágyról. Nem szédült. Valójában remekül érezte magát, mintha csodálatosan hosszú, pihentető alvásból ébredt volna. Már túl volt azon, hogy kérdéseket tegyen fel azzal kapcsolatban, valóságos-e a Csatorna vagy sem. A játék részévé vált, és nem volt szabad megfeledkeznie arról, hogy nem tudhatja, pontosan mi történt vele az elmúlt időben. Hívócsengő. Biztos van hívócsengő. Meg is találta, aztán megnyomta, és várt. Várakozás közben felállt, és járkálni kezdett. Magával húzta a kerekes infúziós állványt.

Kinyílt a szoba ajtaja, és egy egyenruhás nő lépett be rajta. – Mrs. Buckley! – kiáltott fel meglepetten Odasietett hozzá, és átfogta a derekát. – Nem lett volna szabad felkelnie!

Nora elhúzódott a nőtől. – Jól vagyok – mondta, de egy kicsit összezavarodtam. Hol vagyok?

– Mrs. Buckley, üljön le, kérem – mondta az egyenruhás nő. – A Shorecrestben van.

– A szanatóriumban? Mi a francot keresek én itt? – kérdezte Nora nyomatékosan.

– Mi az utolsó emléke, Mrs. Buckley? – A nő átvette a kérdezést.

Az, hogy a világ legszexisebb férfijának a karjai közt heverek, gondolta Nora, de így válaszolt neki: – Megrendeltem egy filmet a kábeltévén, és leültem, hogy megnézzem – mondta az asszonynak.

– Valamilyen rohama vagy agyi katasztrófája lehetett – kezdte a nő.

– Mióta vagyok itt? – tette fel a kérdést Nora.

– Tíz napot töltött a kórházban, és hat héttel ezelőtt szállították át hozzánk. Melyik az utolsó nap, amelyre emlékszik?

– Újév napja – felelte Nora. – Megmondaná, milyen napot írunk ma?

– Március elseje van, Mrs. Buckley. – Megfogta Nora csuklóját, hogy ellenőrizze a

pulzusát. – Elda James vagyok, ennek a szárnynak az éjszakás nővére. Nos, a pulzusa normálisnak tűnik. Leülne az ágyra, hogy megmérhessem a vérnyomását? Kihúzom az infúziót is.

Nora odament az ágyhoz, és leült. A nővér a karjára csatolta a mandzsettát, és gyorsan pumpálni kezdte a készüléket. Amint leolvasta az eredményt, levette róla a mandzsettát, és visszahelyezte a dobozába. Aztán eltávolította az infúziót is Nora kezéből.

– Mennyi? – kérdezte Nora nyugodtan.

– Száztizenöt per hetvenöt– válaszolta a nővér. – Elég alacsony, de teljesen normális. – Felírta az eredményt Nora lázlapjára, amelyet az ágy támlájára erősítettek.

Ez csodálatos, Mrs. Buckley. Úgy tűnik, teljesen jól van. Ha Dr. Seligman idejön, és meglátja, nagyon meg log lepődni. Akarja, hogy felhívjam a férjét?

– Nem. Azt sem tudom, hol van most – felelte a nővérnek. – Várjuk meg Samet, aztán majd ő intézkedik.

– Kérem, feküdjön vissza, Mrs. Buckley. Tudom, hogy jól érzi magát, de legyünk elővigyázatosak. Nem éhes? A konyhában még csak most kezdenek, de hozhatok egy kis teát és süteményt a nővérszobából.

– Az igazán jólesne – ismerte el Nora. Tükör. Egy tükörre volt szüksége. Látni akarta, hogy néz ki. Megvárta, amíg a nővér kimegy a szobából, aztán leszállt az ágyról, és kisietett a fürdőszobába. Mereven bámulta az arcát a tükörben. Jól nézett ki. Mintha megfiatalodott volna, de a haja megfakult kissé. Úgy döntött, hogy a héten befesteti. Talált egy kefét a kisszekrényben. Azonnal kikefélte a haját, aztán hátul összefogta. Igen. Az arca határozottan fiatalabbnak nézett ki, és annyi év után nem látszott rajta semmilyen feszültség. Kiment a fürdőszobából, és éppen időben bújt vissza

az ágyba, mert megérkezett James nővér a süteménnyel és a teával.

– Most nem adnék túl sokat magának – mondta – Intravénásán tápláltuk naponta kétszer. – A tányért és a bögrét letette az éjjeliszekrényre. – Most magára a hagyom. Nemsokára felkelnek a betegeim, és meg sok mindent el kell intéznem körülöttük, mielőtt a délelőtti műszak megérkezik. Remélem, nem bánja.

– Hány óra van? – kérdezte Nora.

– Mindjárt hét óra. Én nagyon szurkoltam magának, de azért ez kész csoda, Mrs. Buckley! – Rámosolygott, aztán kisietett a szobából.

Csoda. Nora azon töprengett, illik-e ez a szó ahhoz, ami vele – mindenkivel – történt. A gyerekei! Fel kellett hívnia a gyerekeit.

Hiányzott neki Kyle. Hiányzott a tetőtéri lakás. Hiányzott a végtelen és finom érzékiség, amelyet a Csatornán töltött idő alatt élt át. A részévé vált, és idegesítette,

hogy most nem lehet az. Függővé tehet minket valami olyasmi, mint a Csatorna? De már tudta a választ. A Csatorna olyan volt, mint a kábítószer, és éppen ezért tért vissza újra és újra, miután tudomást szerzett róla. És én heteket töltöttem a Csatornán, gondolta Nora. Elvonási tüneteim vannak, de nem lesz ez így mindig. Csak a mai és a holnapi napot kell túlélnem.

Tízedik fejezet

Dr. Sam Seligmann belépett Nora szobájába.

– Sam! – Nora ledobta a takaróját, és kiszállt az ágyból.

– Elda elmondta, hogy magadhoz tértél – mondta –, de édesem, nyolc héten át ki voltál ütve, mint egy biztosíték. Csak nyugi. Ülj le, mielőtt szívinfarktust kapnál. – Szinte belenyomta Norát a székbe, és azonnal elkapta a csuklóját.

– Jól vagyok – makacskodott Nora –, és haza akarok menni, Sam.

– Nos, a pulzusod normális. – Fogta az ágy végéhez erősített lázlapot, átvizsgálta, és a fejét csóválta. – Minden normális – jegyezte meg, és a mondatot valójában inkább magához intézte. Aztán leült a másik székre,

és azt mondta neki: – Az életfunkcióid rendben vannak azóta, hogy bevittek a kórházba, de öntudatlan voltál Tulajdonképpen inkább olyan volt, mintha aludnál. Emlékszel valamire? – A szemüvegén át kémlelte a nő arcát.

– Emlékszem, hogy rendeltem egy filmet a kábel tévénél. Ennyi. Ó, istenem! Alá kellett volna írnom a megállapodással kapcsolatos papírokat. Jeff dühös lehet.

– Túl fogja élni – mondta Sam Seligmann.

– Mikor mehetek haza? – kérdezte Nora türelmetlenül. – Jól érzem magam, és tényleg haza akarok menni. A gyerekeim heteken át aggódtak értem. Fel kell hívnom őket.

– Őszintén szólva, szívesen itt tartanálak még néhány napig – mondta Seligmann doktor –, de most, hogy magadhoz tértél, a biztosítód elkezdi a rikácsolást, mert jól tudják ott, azon kívül, hogy elvesztetted az eszméleted, semmilyen trauma nem ért, és

nem betegedtél meg. Ma még itt kell maradnod, Nora. Csak ma, és holnap hazamehetsz, oké? Egy darabig azonban ne csinálj semmit, ami nagy megerőltetéssel járna, és rád fogok nézni naponta kétszer.

– Telefonos ellenőrzést is tartasz? – kérdezte Nora nevetve. – Ennyire aggódnál értem?

– Ne idegesíts. – Ő is nevetett, de aztán komoly képet vágott. – Akármi is történt veled, nem akarom, hogy újra megtörténjen azért, mert túl gyorsan szeretnél visszaállni a régi kerékvágásba.

– Nincs sok időm, Sam. Alá kell írnom a válási papírokat, és ez azt jelenti, hogy áprilisban meghirdetik a házat.

– Majd beszélek Rickkel erről – mondta az orvos. – Ilyen körülmények között halasztást is kérhetnénk. Nem halna bele Jeff, ha várnia kellene, mondjuk, májusig.

– Fogalmam sincs – felelte Nora. – Áthidaló kölcsönt vett fel a szövetkezeti

üzletrészre, amit megvett. Jeff nem az a fajta ember, aki szereti szórni a pénzt.

– Figyelj, Rina azt mondja, Carl szerint Jeff barátnője fizeti az áthidaló kölcsönt. A te férjednek egy fillérjébe se került ez a vétel – mondta neki Sam Seligmann. Hirtelen megszólalt az orvos csipogója. – Bocsáss meg, el kell intéznem egy hívást. – Elővette a mobilját, és beütötte a számot. – Seligmann doktor. Igen. Tessék? Viccel velem? Mindjárt ott vagyok. – Felállt. – Most rohannom kell. Maradj itt ma. Holnap hazaengedlek, de később még benézek.

Az orvos megpuszilta Norát, és elviharzott.

Nora elmosolyodott. Mr. Nicholasnak igaza volt. Minden szépen haladt a maga útján. Kinyílt az ajtó, és egy segédápoló lépett be rajta egy tálcával.

– Sam doktor küldött magának reggelit, Mrs. Buckley. Örülök, hogy magához tért. Chrissy vagyok. Együtt jártam iskolába Jillel.

Nora elmosolyodott. – Emlékszem rád. A szurkolók vezetője voltál, ugye?

Chrissy bólintott. – Igen, és korán jött az anyaság. Most iskolába járok megint, és szakápoló leszek.

– Nem tudod, miért rohant el Sam doktor? – puhatolózott Nora.

– Súlyos eset lehet, de nem vagyok biztos benne – felelte a nő. – A testvérem mentős technikus a zsaruknál, és reggel hat után hívták ki őket. Jó étvágyat, Mrs. Buckley.

Sam Seligmannek a felesége telefonált. – Gyere gyorsan – mondta neki Rina. – Zsaruk lepték el Ansley Courtot, Heidi feljelenti Jeffet, aki tombol a dühtől. – Rekordidő alatt ért haza. Az utcájukat lezárták. Seligmann doktor vagyok – mondta, és megmutatta igazolványát az egyik technikusnak. – Itt lakom a 200-as szám alatt. – Áthajtott a kordonon, leparkolt a felhajtójukon, és átrohant az utca másik oldalára.

– Hé, Sam doktor! – szólt oda neki az egyik zsaru.

– Mi történt? – kérdezte Sam.

– Úgy néz ki, hogy Mr. Buckley megverte a barátnőjét ma hajnalban, bár ő azt állítja, alig ért hozza. A lány Johnsonéknál van éppen. Csinos kis teremtés fogalmam sincs, mit lát Buckley-ban. Ő elbarikádozta magát a házában. Most próbálnak beszélni vele. Nem tudja, van fegyvere?

– Nincs – mondta Sam. – Nem az a típus. Ki a parancsnok?

– Barker hadnagy – felelte a zsaru. – Az a kopasz fickó ott, aki olyan savanyúnak látszik.

– Kösz – mondta Sam, és odament a rendőrök parancsnokához. – Hadnagy! Dr. Sam Seligmann vagyok, Mr. Buckley szomszédja. A segítségükre lehetek valamiben?

– Doki, rá tudná beszélni azt a seggfej alakot odabent, hogy jöjjön ki? – kérdezte

Barker hadnagy idegesen. – A fenébe is, de nyamvadt ez az ügy. A fickó megverte a barátnőjét, ő feljelentette. Nekem le kellene tartóztatnom, ő meg elutasítja a vádat, ellenáll, és még ki tudja, mi lesz ebből.

– Megvan a mobilszáma – mondta Sam, és azon igyekezett, nehogy elnevesse magát.

– Gondolja, be van kapcsolva? – kérdezte a zsaru.

– Ő mindig be van kapcsolva – mondta Sam doktor szárazon. – Fontos üzletember. – Elővette a mobilját, és bepötyögte Jeff számát.

– Hát elég nagy seggfej, ha kíváncsi a véleményemre – jegyezte meg Barker hadnagy.

– Jeff? Sam Seligmann vagyok. Kijönnél? Senki sem akar bántani, és csak a saját helyzetedet nehezíted, ha ellenállsz. – Egy ideig hallgatott. – Tartsd egy kicsit, megmondom neki. – Odafordult a rendőrhadnagyhoz.

– Azt mondja, nem jön ki addig, amíg nem beszélt az ügyvédjével.

– A fenébe is, arra mikor kerül sor? – kérdezte a zsaru. – Mondja meg neki, hogy vonszolja ki a seggét, az ügyvédjét majd felhívhatja a rendőrőrsről.

– Figyelj, Jeff, felhívhatod Kramert a rendőrségről. Az egész környék felbolydult, és már itt vannak a helyi tudósítók is. A kis ügyedből most világra szóló hír lesz. Az isten szerelmére, gondolj a saját hírnevedre és a cégedére is.

– Kérdezze meg tőle, mindenképpen azt akarja-e, hogy betörjük az ajtót – mondta a rendőr.

– Jeff, mit szólnál ahhoz, ha Barker hadnagy, két járőr és én bemennénk hozzád? Veled megyek a rendőrőrsre is. – Hallgatott, és bólogatott. – Rendben van, Jeff. Csak Barker hadnagy, két zsaru és én. Megmondom neki. – Eltette a mobilját.

– Kösz, doki – mondta a hadnagy.

– Azt mondja, annyi időt kér, hogy felöltözhessen – tette hozzá Sam Seligmann.

– Nem gond. Remélem, nem jó barátja ennek a fickónak. Megéri a pénzét, ha nem bánja, hogy ilyet mondok. A felesége öntudatlanul fekszik egy szanatóriumban, ő pedig idehozza a barátnőjét, és befekteti a hitvesi agyba Nem semmi.

– Ezt mások sem vitatnák ezen a környéken - mondta a doktor. – Csakhogy Norát kedvelik. Jeff pedig egy idióta.

– Érdekes az is, ahogy a feleségére rátaláltak itt. Nem igaz? – jegyezte meg a zsaru.

– Nora orvosa vagyok, hadnagy. Amikor megtalálták, semmilyen külső vagy belső sérülést nem láttak rajta. Zárt ajtók mögött tartózkodott, és semmi jel nem mutatott arra, hogy valaki más is járt volna a házban.

– Maga szerint mit látott az a lány ebben a fickóban? – folytatta a kérdezősködést a

hadnagy. Láthatóan érdekelte volna egy kis bennfentes információ.

– Pénzt. Hatalmat. Ugródeszkát a karrierje szempontjából – felelte Sam. – Ha bemegyünk, beszélhetek én először Jeffel? – Csörögni kezdett a mobilja. A *Diótörő* egyik részletét játszotta. – Itt Sam doktor. Oké. – A vigyorgó zsaru felé fordult.

– Én is bírom a *Diótörőt* – magyarázta.

– Most bemehetünk – mondta az orvos. – Nem válaszolt a kérdésemre. Beszélhetek vele először?

Odamentek a bejárati ajtóhoz, amely azonnal ki is nyílt. Jeff Buckley pizsamában és fürdőköpenyben állt odabent. Egy szót sem szólt.

– Az embereim felkísérik, hogy felöltözzön, Mr. Buckley. Amikor lejön, ismertetem a jogait, rendben?

Jeff bólintott. Sápadt volt, de az orvos egy kis pírt is felfedezett az arcán.

Sam Seligmann megragadta a csuklóját. – Egy kicsit gyors. Higgadj le, Jeff. Ne zaklasd fel magad.

– Üzenetet hagytam Kramernak, de nem válaszolt – jegyezte meg Jeff tűnődve.

– Talán azért, mert még fel sem kelt – felelte az orvos. – Öltözz fel, azonnal jobban fogod érezni magad.

– Mi a francot fognak gondolni az üzlettársaim erről az egészről? Az a kis büdös kurva elcseszett mindent – siránkozott a férfi.

– Mr. Buckley, menjen fel, kérem, vagy pizsamában vigyük be az őrsre? Ami engem illet, nekem mindegy, de tíz perc múlva így is, úgy is elindulunk innen. Szerintem azonban maga is egyetért azzal, hogy jó formát kellene mutatnia odakint – jegyezte meg a hadnagy.

Jeff sarkon fordult, és a két járőr felkísérte az emeletre.

A másik két férfi átment a nappaliba, és leült.

Miután felöltözött, és mielőtt kimegyünk innen, beszélhet vele – mondta Barker hadnagy.

Csendben ültek addig, amíg Jeff vissza nem érkezett a két járőr kíséretében. Sötét, hajszálcsíkos öltönyt, fehér inget és sötét nyakkendőt vett fel. Kasmírkabát ját a vállára vetette. Minden ízében prominens üzletember benyomását keltette.

– Készen áll, uram – szólalt meg az egyik járőr.

A hadnagy felállt, és odaballagott Jeffhez. - Jeff Buckley, letartóztatom a Heidi Millarnak okozott szándékos testi sértésért. Joga van hallgatni, joga van ügyvédet fogadni. Ha nem áll módjában, kirendelünk ön mellé. Megértette a jogait?

– Az a nő felfújta ezt az egészet – mondta Jeff – Ha beszélhetnék vele...

– Uram, megértette a jogait? – tette fel a kérdést újra hadnagy. – Kérem, igennel vagy nemmel válaszoljon

– Igen, igen, megértettem. Azt hiszi, olyan idióta vagyok, mint azok a senkiháziak, akikkel nap mint nap foglalkozik? Beszélni akarok az ügyvédemmel! Jeff kezdte összeszedni magát a kezdeti sokk után

– Mr. Buckley, adok pár percet, hogy beszélhessen Seligmann doktorral, aztán kimegyünk innen, és elvisszük a rendőrőrsre.

Kiment a szobából, hogy a két férfi nyugodtan szót válthasson egymással.

– Mindenki olyan kurva nagy feneket kerít ennek az egésznek. Igen, pofon vágtam azt a kis ribancot. Meg érdemelte, a fenébe is! – mondta Jeff dühösen, aztán az orvosra nézett.

– Azért jöttem, hogy elmondjam, a feleséged magához tért ma reggel. Jól van. Holnap kiengedem Shorecrestből, és hazajöhet.

– Ide aztán nem jön – szemétkedett Jeff. – A házat egy hónapon belül meghirdetjük.

– Addig a ház az övé, te szemétláda – vágott vissza az orvos. – Tudomásom szerint még nem is írta alá a megállapodást, Jeff, és addig nem is tehetsz semmit. A francba, Nora most tért magához, és ahelyett, hogy megkönnyebbülnél, úgy viselkedsz, mint akinek elment az esze. Mi a fene ütött beléd? Tett valaha is olyasmit, amiért ilyen ellenségesen viselkedsz vele?

– Nem elég az, hogy életben van? – fakadt ki Jeff mérgesen. – Meg kellett volna halnia!

Barker hadnagy megragadta Jeff karját. – Menjünk. Mr. Buckley – mondta.

Jeff lerántotta magát. – Nem megyek magával sehova addig, amíg nem beszéltem az ügyvédemmel – vicsorogta.

– Mondtam már magának, amint nyilvántartásba vettük, beszélhet az ügyvédjével – mondta Barker hadnagy. – Úgy szeretnék intézkedni, hogy ne

zaklassam fel, de ha nem hajlandó együttműködni, meg fogom bilincselni.

– Menjen a pokolba! – üvöltötte Jeff, de legnagyobb meglepetésére a rendőr egy pillanat alatt leteperte, és a díványon találta magát hason fekve. Hátrarántották a kezét. Küzdeni próbált, de hiábavalóan. Bilincs kattant a csuklóján. Azután egyetlen rántással talpra állították. Haragosan azt kiabálta: – Ez rendőri brutalitás! Seligmann doktor a tanúm rá! Ez a jelvényébe fog kerülni!

– Miről beszélsz, Jeff? – kérdezte Sam. Mosoly bujkált a szája szegletében. – Én nem rendőri brutalitást láttam, hanem azt, hogy egy férfi ellenállt a rendőri intézkedésnek.

– Te szemétláda! – Jeff akkor már hisztérikusan üvöltött, még a szája is habzott.

– Induljunk, Mr. Buckley – szólt ismét Barker hadnagy. Zavarta, hogy Sam

Seligmann barátként viselkedik a letartóztatottjával. Mindenki ismerte és kedvelte az orvost a városban. Jó ember volt. Mi a fenéről beszélhet ezzel az idiótával? Meglökte Jeffet, talán kicsit erősebben is, mint kellett volna.

Jeff megpördült, és lefejelte a rendőrt. – Az ügyvédemet akarom!

A két járőr előrelépett, és a karjánál fogva kivezette Jeffet a házból. Kamerák kereszttüzében jutottak el a rendőrség autójáig. Miután összeszedte magát, Barker hadnagy felállt a díványról, ahova esett.

– Jól van? – kérdezte tőle az orvos.

– Azt hiszem, megsérült az énem – felelte a rendőr vigyorogva. – Nem számítottam rá, hogy egy ilyen alak erőszakoskodni mer.

– Ez a fickó mindig is a saját feje után ment, és hozzászokott ahhoz, hogy az emberek azt teszik, amit ö mond nekik. A felesége nagy meglepetést okozott neki azzal, hogy megnehezítette a válást. Arra

készült, hogy a nőt kirúgja a házból. Az utolsó pillanatban elvette a gyerekei tandíjára félretett pénzt, nem akar tartásdíjat fizetni, és semmilyen módon nem kívánja támogatni kisebbik gyerekét – magyarázta az orvos. Nagyon meglepődött, amikor a felesége keményen lépett lel vele szemben.

– Igen, ilyenek lesznek a nők, ha az otthonukról és a gyerekeikről van szó. Nem semmi a maga szomszédja. Mindent magának és a barátnőjének akar. Hé, nem az ő fia volt a középiskola futballsztárja az utóbbi két évben? Az én fiam is odavolt érte. Csakis J.J. Buckley miatt választotta a futballt. Az idén már ő is a junior válogatott tagja – büszkélkedett vele a rendőr. – És most nem segít neki, hogy elvégezhesse a főiskolát. Micsoda szar alak!

– J. J. ösztöndíjat kapott – jegyezte meg az orvos.

– Na, most már be kellene vinnem ezt a fickót az őrsre, hogy nyilvántartásba vegyék.

Elmondja a feleségének? Utálom az ilyesmit, és a pokolba is, maga jó barátja, nem igaz?

Sam Seligmann bólintott. – Elmondom Norának – nyugtatta meg a rendőrt.

A két férfi elindult a maga útján: Barker hadnagy vissza az Egret Pointe-i rendőrőrsre, Sam Seligmann pedig átvágott a füvön, és visszament a házába, ahol időközben összegyűltek a szomszédok, akik a konyhájukban kávézgattak és falatozgattak. Sam nagyot nevetett, mert a felesége ezúttal sem hazudtolta meg önmagát – Rina, Rina! – mondta a feleségének megbocsátóan.

– Igen, mindenki itt van – közölte vele Rina – Mivel te ott voltál, el kell mesélned mindent. Legalább megkímélünk attól, hogy ezt négyszer tedd meg. – A kezébe nyomott egy bögre tejszínhabos kávét. – Szóval? – noszogatta, és az orrá alá nyomott egy nyitott fánkos-dobozt.

– Van egy jó hírem és egy rossz hírem – mondta Sam Seligmann. – Melyikkel

kezdjem? – Ivott egy korty kávét, és beleharapott egy cukormázas fánkba.

– A jó hírt már tudjuk – felelte a felesége. – Letartóztatták Jeff Buckley-t.

– Nem. A jó hír az, hogy Nora Buckley magához tért ma reggel, és teljesen jól van, kedveseim. Mintha csak aludt volna nyolc héten át.

Az összegyűlt asszonyok sikoltozni kezdtek örömükben, a férjek visszafogottan mosolyogtak a jó hír hallatán.

– Mi a rossz hír? – kérdezte Rina.

– Olyan nincs a tarsolyomban – felelte a férje kuncogva. – Hol van Heidi?

– Az egyik fiatal járőr beültette a kocsiba, és elvitte a rendőrőrsre, mielőtt megjelent a sajtó. Rick és Joe vele ment, hogy Jeff ne bántalmazhassa megint azért, amiért feljelentette. Heidi tanácsadóként alkalmazta őket – magyarázta Rina a férjének, aki bólintott, majd Carlához fordult.

– Figyelj, Carla – mondta Sam. – Szeretném, ha velem jönnél a Shorecrestbe, amikor elmondom Norának. Hozd magaddal a mobilodat. A szobában nincs telefon, de fel akarja hívni a gyerekeit. Én beszélek velük először – közlöm velük, hogy jól van az anyjuk.

– Mikor jön ki onnan? – kérdezte Rina, aki gyakorlatias volt, mint mindig.

– Holnapig bent tartom. Nem értem ezt az egészet Egyáltalán nem úgy fest, mint azok, akik heteken át fekszenek öntudatlanul. Kész csoda.

– Hadd vigyem haza hozzánk még ma - kérlelte Carla. – Már biztos majd megőrül a gyerekei miatt. Kérlek, Sam!

– Nos, végül is jól van – tűnődött Sam –, és ha valaki másról lenne szó, nemet mondanék, de miért is ne? Ha történne vele valami, az utca túloldalán leszek Rendben, Carla, hazaviheted. Elég egy óra, hogy elkészülj? Nagy hír az ilyesmi, és

garantálom, hogy mai az egész város tud róla. Nem akarom, hogy Nora fülébe jusson valami, mielőtt beszélnék vele. Ártalmas lehetne neki az ezzel járó sokk.

– Tíz perc is elég – mondta neki Carla. – Csak haza szaladok, és magamra kapok egy pulóvert, jó? Norának vannak ruhái?

– Hazajöhet a kórházi köpenyben és a saját kabátjában. Gyorsabb megoldás, és így elkerülhetjük a sajtói Minden csak erről fog szólni. Megvert barátnő. A feleség ugyanazon a napon felébred a kómából. A férjet letartóztatják. Ó, igen, csak ez lesz a lapokban – mondta Sam doktor.

Carla tényleg olyan gyors volt, ahogy ígérte. Sam hozott egy kabátot Buckley-ék házából, és a nő már becsatolva ült az autójában.

– Induljunk, Clyde – mondta neki Carla.

Sam elnevette magát, és a hátsó ülésre dobta a kabátot. Elfordította a slusszkulcsot, letolatott a felhajtóról.

– Tényleg jól van? – kérdezte Carla menet közben.

– Teljesen jól – felelte az orvos. – Nem tudom, mi a fene történt vele, és azt sem tudom, hogy sikerült kilábalnia belőle, de így van, és amíg öntudatlanul feküdt, egész idő alatt normális volt a pulzusa és a légzése. Mintha csak aludt volna.

– Jó hosszú szundítás volt – jegyezte meg Carla. Egy kicsit megrémült attól, ami Norával történt, de ettől eltekintve ellátogatott a Csatornára. És mi történt? Ott találta Norát a tengerpartján, férfit cseréltek, és együtt iszogattak a kalózok kocsmájában.

Már majdnem odaértek a Shorecrest Szanatóriumhoz. Rákanyarodta a Shore Roadra. A reggeli nap megcsillant a tőlük jobbra elterülő tengeren.

Miután Sam doktor leparkolt, bevonultak a Shorecrest előcsarnokába.

– Ó, Sam doktor – kiáltott fel a recepciós, amikor meglátta –, hallom, hogy milyen szörnyűség történt!

– Most jövök Ansley Courtból, Judy, és teljes a nyugalom – felelte az orvos. – Fordulj jobbra – sziszegte Carlának. – A 112-es szobában van a főfolyosó végén. Na, itt is vagyunk. – Bekopogott, kinyitotta az ajtót, és beszólt a nőnek. – Nora, visszajöttem, és nézd, kit hoztam magammal.

A két nő átölelte egymást, és vigyorogva ült le a szobában elhelyezett két klubfotelba. Olyan titkon osztoztak, amelynél pikánsabb nem létezett a világon.

– Figyelj rám, Nora, valami történt, édesem. Nem tudom, mennyire fog felzaklatni, és túl tudod-e tenni magad rajta, de... – Elhallgatott, és megpróbált a lehető legfinomabban fogalmazni, de rájött, hogy nincs rá mód. – Jeffet letartóztatták, mert

megverte a barátnőjét. Most a rendőrőrsön tartózkodik, ahol vallomást kell tennie.

– Tessék? – kérdezte Nora, és megdöbbenést színlelt. – Mikor? Hol történt az egész? Te jó ég, a gyerekek! Fel kell hívnom a gyerekeket.

– Magammal hoztam a mobilomat – mondta Carla –, de hallgasd végig Samet.

– A rendőrség szerint azért történt, mert eldurvult a szex közöttük. Jeff úgy viselkedik, mint akinek elment az esze, megfenyeget mindenkit, aki az útjába kerül – fejezte be Sam.

– Istenem! – sóhajtotta Nora, mintha nehezére esne megérteni. – Szegény lány!

– Azonnal kiengedlek innen – folytatta Sam. – Visszaviszlek benneteket Ansley Courtba.

Ez az eset nagy port kavar majd a sajtóban, mert Jeff fontos pozíciót tölt be a cégében.

Nora elnevette magát. – Az a legkonzervatívabb reklámcég. Elképesztően

gazdag ügyfelek. Hihetetlenül értékes ingatlanok. Már annak sem örültek, hogy Jeff válik, és szeretője van. Éppen ezért tudott Rick alkudozni vele. Wickham és Coutts úrnak a legkevésbé botrányos válásra van szüksége. Az ügy halálra idegesítette őket. Az egyik üzlettársat letartóztatják azért, mert megverte az egyik nő alkalmazottjukat, miközben a felesége kómában feküdt egy szanatóriumban. Szegény Jeff! Hogy áll most a nyilvánosság elé, amely oly fontos volt neki eddig!

– Most hozzánk jössz – mondta neki Carla.

Nora felállt. – Indulhatunk, Sam doktor? – kérdezte. A férfi bólintott, aztán a nő vállára terítette a kabátját. – Cipő! A cipőről megfeledkeztem.

– Ha a kocsival odaállsz a bejárathoz, akkor igazán nem számít. Elég meleg ez a papírpapucs – mondta Nora.

Sam doktor Carla kezébe dobta a kocsikulcsot. – Te állj oda vele. Nekem el kell intéznem Nora zárójelentését – mondta.

Carla elkapta a kulcsot, és kisietett.

– Készen állsz, Nora? – kérdezte az orvos. – A folyosón nem lesz most senki. Túl korán van még.

– Kész vagyok – felelte Nora.

Az előcsarnok pultjánál Sam kitöltötte a szükséges papírokat, és Nora aláírta azokat. Odakint megszólalt egy autóduda, és tudták, hogy Carla már vár rájuk. Sam doktor odakísérte betegét a kocsihoz, és besegítette a hátsó ülésre. Maga beült az anyósülésre, ezúttal átengedte a vezetést Carlának. Miután megérkeztek Johnsonék felhajtójára, Sam karon fogva kísérte be Norát a házba.

– Jól vagy? – kérdezte aggódva.

– Jól – felelte Nora.

– Menjünk már – noszogatta őket Carla–, majd odabent beszélgetünk.

Amikor beléptek, Nora számára kiderült, hogy mindenki ott várja őket Carla nappalijában.

Miután a többi barátnője megölelgette, és kifejezte, mennyire örül, hogy újra otthon van, Rina, Tiffany és Joanne férjük társaságában hazament, de Sam doktor még egyszer utoljára ellenőrizte a pulzusát. Elégedetten bólintott, majd azt tanácsolta neki, hogy pihenjen, és közölte vele, hogy délután még benéz hozzá. Átmentek a konyhába, ahol Rina hagyott nekik egy doboz cukormázas fánkot és egy kis lefőzött kávét.

– Nos, Rick – kezdte Nora, miután leült, és vett magának egy fánkot –, hogy állunk? Alá kell írnom a megállapodási papírokat?

– Nem – felelte a férfi. – Jogilag még mindig a felesége vagy. Higgy nekem, amikor azt mondom, hogy Heidi Millar vissza fog lépni. Nemcsak bántalmazás miatt jelentette fel, nemi erőszakkal is

kiegészítette a vádat. Azt mondta, miután a tévézést követően felment a hálószobába, Jeff begerjedt. Ő egyáltalán nem akart tőle semmit, és mégis mondta neki, de ő erőltette a dolgot. Jeff most már tényleg komoly bajban van.

– Még mindig minden az ő nevén van - jegyezte meg Nora. – Mi van akkor, ha a nő kártérítést követel tőle?

– Nincs olyan bíróság és esküdtszék, amelyik kártérítést ítélne egy olyan nőnek, aki nős férfival tartott fenn viszonyt, különösen akkor, ha a feleség es a gyerekek köztiszteletnek örvendnek, mint ti, és különösen akkor, ha az események a nyilvánosság elé kerültek.

– Be kell mennem az irodába – mondta Rick Johnson. – Ti ketten jól meglesztek?

Nora bólintott. – Carla felhívja nekem a gyerekeket, és elmondja nekik, hogy jól vagyok, én pedig beszámolok arról, hogy mi történt. Köszönöm, Rick.

– Örülök, hogy jól vagy, Nora – válaszolta Norának, aztán kiment a konyhába Carlával. Halkan beszélgettek valamiről.

– Köszönöm – szólt utána Nora.

Carla nemsokára visszatért hozzá. – Menjünk fel az emeletre – mondta. – A vendégszobában maradsz addig, amíg Sam doktor azt nem mondja, hogy már biztosan jól vagy. Rina áthozta pár cuccodat, hogy átöltözhess.

– Tudod, hogy tökéletesen jól vagyok – mondta Nora, amint felfelé ballagtak a lépcsőn.

– Tudom, de képtelen vagyok elhinni, hogy ez történik. Éppen tegnap este beszéltem Heidivel. Tudom, hogy amikor elment, nagyon fel volt dobva, és tudom, hogy járt a Csatornán. Szegény lány. Halálra unta magát itt. Jeff korán lefeküdt aludni, és ott hagyta a tévé előtt. Tudod, mi történt vele? Úgy értem, odaát a Csatornán.

– Elképzeltem neki egy olyan szeretőt, mint Caleb. Tudtam, hogy lenyűgözi a huszonhat centis pénisze. Minden lány ki akar próbálni egy olyat egyszer – mondta Nora, amint beléptek a vendégszobába. Leült az ágy szélére. – A neve Brad, ő az úr a háznál, és valahogy azt is tudtam, hogy Heidi ebben a valóságban hatalomra vágyik, titokban azonban azt szereti, ha uralkodnak rajta – folytatta Nora mosolyogva. – Természetesen, ha szívességet kérünk, viszonoznunk kell. Mivel Brad biszex, megkívánta az én Rolfomat. Bármikor szerezhetek egy új masszőrt, ezért átengedtem neki Rolfot. Gondolom, Heidi jól szórakozott, ha azt vesszük, mi történt azután, hogy visszajött a Csatornáról.

– Mit teszel most, hogy Jeff börtönbe kerül? Rick megszerzi neked a házat, de a többit el sem tudom képzelni – mondta Carla.

– Hát én leszek a szegény feleség – felelte Nora, és kacsintott egyet hozzá.

– Használhatod nálam a Csatornát – mondta Carla.

– Nem, kösz – hárította el Nora. – Holnap hazamegyek. A saját házamban akarok lenni. Megrendelem a Csatornát, hogy együtt tölthessek egy estét Kyle-lal, de ezúttal nem maradok ott. Reggel visszatérek, ahogy máskor. Látni szeretném, mi tesz Rick a védelmem érdekében. Mi van, ha Jeff ragaszkodik a ház eladásához, hogy kifizethesse az ügyvédet? Tudom, hogy a legjobbat fogja megbízni.

– Kár, hogy Heidi nem ölte meg, amikor fejbe vágta azzal a vázával – mondta Carla.

Nora elnevette magát. – Nem tiltakozom. Ideadnád a telefonod? Fel kell hívnom a gyerekeket, hogy tudják, jól vagyok. Nem borultak ki nagyon?

– Haza akartak jönni azonnal – felelte Carla. Lebeszéltem őket róla. – Elővette a

mobilját. Hadd készítsem fel őket, oké? – Azután tárcsázót.

J. J. nagyon megörült, hogy az anyja magához tért végre, és nem szívesen hagyta abba a beszélgetést, de végül belátta, Norának Jillt is fel kell hívnia. Hazamehetek a jövő héten? – kérdezte Norát.

– Nem vagyok benne biztos, szívem – válaszolta az anyja. – Valami mást is el kell mondanom neked. Ezek után finoman a tudomására hozta, hogy letartóztatták az apját, mert megverte Heidi Millart. – Nem akarom, hogy a sajtó emberei rád akaszkodjanak, és úgy lenne, ha hazajönnél.

– Állapodjunk meg abban, ha idetolnák a képüket a főiskolára, akkor hazamegyek, oké?

– Oké – egyezett bele Nora. – Ezen a héten még felhívlak, szívem, rendben?

Jill sokkal gyakorlatiasabban állt hozzá anyja felépüléséhez. – Tudtam, hogy magadhoz térsz – mondta.

– Akarod, hogy hazamenjek?

– Nem – utasított el Nora –, de van még egy kellemetlen közölnivalóm. – Elmagyarázta neki, mi történt.

– Apa megverte azt a nőt? Jézusom! Nem is gondoltam volna róla – mondta Jill.

– Ne tudom, mikor állítják bíróság elé – mondta Nora.

– Miután vádat emeltek ellene. Ha nem teszik meg, akkor el kell engedniük – felelte Jill.

– Ó, biztos, hogy vádat emelnek ellene, hiszen nyilvánvalóan bűnös, és ezt olyan nehéz elhinni – mondta Nora a lányának. – Tartsd távol magad a médiától. Apád híres ember a maga területén.

– Hát ezt most jól megszívta! – mondta Jill. – Tényleg nem akarod, hogy hazamenjek?

– Adott körülmények között szerintem az a legjobb, ha nem egy helyen vagyunk – felelte Nora a lányának.

– Mennem kell, drágám, még nem hívtam a nagyanyádat. Szia.

Carla Margó számát tárcsázta utolsóként. – Jó napot, Margó, itt Carla. Nem! Minden rendben van. Igazából még annál is jobb a helyzet. Nora magához tért, és fantasztikus formában van. Sam doktor hazaengedte, és ma éjjel nálam alszik. Most adom őt magának. Viszlát.

– Anya! – Nora hangja határozottan csengett.

– Istenem, drágám, megrémítettél minket – mondta Margó. – Mi történt veled?

– Most megfogtál, anya – felelte Nora az anyjának.

– Ez mindenki számára rejtély, és én sem vagyok kivétel. Te hogy vagy, és hogy van a te szexis, déli úriembered?

– Taylor? Remekül. Állhatatos és nagyszerű ember – válaszolta Margó. – Nora, azt szeretném, ha megkérdeznéd Sam doktort, mikor szállhatsz repülőre. Idejössz

hozzám, hogy összeszedd magad, és nem mondhatsz nemet.

– Nem mehetek, anya – mondta Nora. – Felmerült egy meglehetősen csúnya probléma, Jeffről van szó. Letartóztatták, mert a barátnője feljelentette bántalmazásért és nemi erőszakért. Úgy néz ki, Jeff megverte Őt, és szexre kényszerítette, amikor ő nemet mondott.

– Te jó ég! – kiáltott fel Margó. – Hála istennek, nem te kerültél ilyen helyzetbe, drágám. Sohasem kedveltem azt az embert. Örülök, hogy apád nem lehetett tanúja mindennek. De miért nem jöhetsz el hozzám? Ugye nem arra készülsz, hogy a védelmére kelj?

– Nem, dehogy – nyugtatta meg Nora, de tudod, anya, még semmit sem intéztünk el. Nem írtam alá a megállapodást, és most Rick szerint meg kellene várnom, mi történik. Szóval itt kell maradnom egy ideig.

Margó Edwards felóhajtott. – Nos, most már látom, hogy maradnod kell addig, amíg nem rendeződik minden. Mondok neked valamit, Nora. Nagyon örülök, hogy Jeff szülei sem érték meg ezt az egészet. Az apját különösen érzékenyen érintette volna. Az anyját aranyosnak találtam, de olyan volt, mint valami kisegér. Na, de mennem kell! Itt van Taylor, és el kell monaánom neki a jó hírt. A rosszat majd később, amikor ebédelni megyünk. Van itt egy hihetetlenül édes kis étterem a parton, úgy huszonöt kilométernyire innen. Mindenki azt mondja, hogy az ételek mennyeiek. Szóval Carlánál vagy? Később majd hívlak.

Nora elmosolyodott, miután az anyja letelte a le lefont. Margó nem hazudtolta meg önmagát. Semmit sem változott, és ezt mindenképpen jó jelnek tekintette. Mindenki remekül volt, és kis kalandja láthatóan senkinek sem okozott lelki sérüléseket. Szétnézett Carla barátságos

vendégszobájában. Édes volt, de az ő tetőtéri lakására vágyott, vagy csak Kyle után sóvárgott? Te jó ég, pár órája jött el onnan, és máris viszketett a puncija. Nagy szüksége lett volna rá. Egy szemhunyásnyit sem fogok aludni ma éjjel, gondolta.

Estére az egész média – újságok, rádió, televízió – az ő sztorijuktól visszhangzott.

A hírek arról szóltak, hogy letartóztattak egy aranyifjút, egyben egy vezető reklámcég üzlettársát. Megemlítették Jeff néhány sikeres kampányát, és bemutatták reklámklippjeit is. Azután jött a sértett feleség, aki éppen most ébredt fel a kómából, valamint az ambiciózus, szőke szerető. A sztoriban megvolt minden ahhoz, hogy elterelje az emberek figyelmét a gazdaságról és a háborúkról.

A város két legnagyobb tévétársaságának közvetítőkocsija jelent meg Nora háza előtt. Örült, hogy nincs otthon. Lelkes riporterek járták Ansley Courtot, mindenhova

bekopogtak, és kérdéseket tettek fel. Elkapták a Pietro d'Angelo-ikreket is, akik éppen az iskolából mentek hazafelé. Tiff lélekszakadva rohant ki a házból, hogy kimentse őket a karmaik közül.

– Hívom a rendőrséget! – kiabálta az újságíróknak.

– Előbb nyújtson be törvénymódosítási javaslatot, hölgyem – kiáltotta vissza az egyik fiatal riporter.

– Bassza meg! – üvöltötte Tiffany, és berángatta a gyerekeit a házba.

Röviddel azután megérkeztek a rendőrök, és kordont vontak a ház köré, hogy távol tartsák a riportereket és közvetítőkocsikat. A rendőrség furgonja nem sokkal délelőtt tizenegy után ment el. Csak egy rendőr maradt ott, hogy vigyázzon a rendre.

Carla kikémlelt. – Szendvicset esznek, és beszélgetnek – mondta. – Szerintem most átmehetünk hozzád, ha azt akarod.

– Azt akarom – biztosította Nora.

– Majd bevásárolok neked – ajánlotta fel Carla. Kétlem, hogy akadna ennivaló a házban. Heidi nem főzött. Mindig kész kaját vásárolt elvitelre.

– Jeff sohasem szerette az ilyen ételeket – jegyezte meg Nora.

– Nekem maga Heidi mondta, hogy nem főz – folytatta Carla. – Gondolom másban volt jó.

– Talán a kézimunkázásban – jegyezte meg Nora rosszmájúan. Carla jót nevetett rajta.

Hirtelen csörögni kezdett Carla mobilja. Sam az – súgta oda Norának. – Szia, doki! Mi a helyzet? Oké. Nora most indul haza. Átsurranunk a hátsó udvaron át. Megmondom neki. Szia. – Odafordult Norához.

– Sam doktor azt mondja, az újságírók lecövekeltek a Shorecrest előtt. Nem tudják, hogy tegnap hazaengedtek onnan, a szanatórium pedig nem ad ki semmilyen

információt nekik. Odakint tolongnak az utcán, és arra várnak, hogy hazamenj.

– Na, akkor menjünk át hozzám a hátsó udvaron keresztül – mondta Nora.

Kabátot vettek, a hátsó ajtón át kiosontak Johnsonéktól, és gyorsan átszaladtak a gyepen. A házukat fagyalsövény választotta el egymástól, és a gyerekek átjárókat alakítottak ki benne még évekkel azelőtt Miután átcsusszantak az egyiken, Carla elővette a ház kulcsait, és kinyitotta Buckley-ék konyháját. Gyorsan bezárták az ajtót maguk után.

Nora körülnézett, és elégedetten elmosolyodott. Végre otthon volt. Miután ledobta a kabátját, odament a hűtőhöz, és belenézett. Egy doboz zsírmentes joghurtot, egy felbontott doboz tejet talált benne. Elnevette magát. – Szegény Heidi nem lehet valami jó háziasszony – jegyezte meg. – Az egész délutánt a mocsok eltüntetésével fogom tölteni. Mindent kidobok. Milyen az

az ember, aki nem dobja ki a romlott ételt a hűtőből?

– Minden rendben lesz? – kérdezte Carla.

– Ne aggódj – nyugtatta meg Nora.

– Akkor majd én bevásárolok, ami csak szükséges, hogy kitarthass addig, amíg a riporterek el nem mennek innen. Különleges kívánság? – kérdezte Carla.

– Hozz nekem egy olyan frissen sütött csirkét a piacról, és egy doboz Mallomarst – mondta neki Nora vigyorogva. – Csirke és süti pont jó lesz a túléléshez.

– Örülök, hogy nem változtál meg teljesen – közölte vele Carla.

– Megváltoztam volna? Tényleg? – kérdezte Nora meglepődve.

– Ó, igen. Magabiztosabb és erősebb lettél. Nyugodtan mondhatom, nem vagy áldozat többé. Szembeszálltál Jeffel, és te győztél. – Carla begombolkozott, amíg beszélt.

– Soha nem kívántam, hogy Heidinek bántódása essék – vágta rá Nora.

– Tudom, hogy nem – mondta Carla, és puszit dobott a barátnőjének, amint kisurrant a konyhaajtón át.

Nora fogta a kabátját, és beakasztotta az előszobaszekrénybe. Miután visszament a konyhába, elővett egy nagy műanyag zsákot, és beledobálta a hűtő tartalmát. A savanyú tejet beleöntötte a lefolyóba, a kiömlött joghurtot lemosta a hűtő polcáról. Ezek után felment az emeletre.

A vetetlen ágy arról árulkodott, hogy egy személy aludt benne. Ugyanazt az ágyneműt látta rajta, amelyet újév napján húzott fel. Jeff pizsamája a padlón hevert. Felkapta a földről, kiment vele a folyosóra, és ledobta a lépcsőn. Azt is a szemeteszsákba szánta.

Kinyitotta a hálószobaszekrényt. A ruhái eltűntek belőle. A helyükön két modern farmer, egy flanelnadrág, két gyapjúpulóver és egy selyeming lógott. Kirángatta őket a szekrényből, és mindent lehajított a lépcsőn.

Lehúzta az ágyneműt, és újat húzott fel helyette. Valójában arra készült, hogy teljesen átalakítja a hálószobát. Mindig is utálta a stílusát, de Jeff ragaszkodott hozzá. A régi ágytámlát is ki akarta cserélni, de most inkább az jutott eszébe, hogy a férje egy másik nőt kefélt az ő ágyában. – A szemétláda! – Úgy döntött, nem is alszik ott addig, amíg fel nem újítja, és inkább a vendégszobát használja.

– Hol vagy? – kiáltott neki Carla.

– Az emeleten – szólt vissza Nora.

Carla léptei kopogtak a lépcsőn. – Mit művelsz itt, és mi az a sok holmi a lépcső alján?

– Szemét – felelte Nora. – Beköltözöm a vendégszobába, és teljesen átalakítom ezt a helyet. Hol vannak a ruháim?

– Jeff összepakolta őket, és levitte a pincébe felelte Carla. – Majd szólok a fiúknak, hogy hordjanak fel mindent a hétvégén. Vettem ennivalót, és ott hagytam a

konyhában. A riporterek még mindig odakint lebzselnek az utcán. Amikor kimentem a házból, kérdéseket tettek fel nekem, de én csak a vállamat vonogattam. Figyelj, Nora, ha nem mennének el estig, és te felkapcsolod a lámpákat, akkor tudni fogják, hogy hazajöttél.

Addig nem mennek el, amíg ki nem csikarnak egy sztorit belőled, vagy nem készítenek pár képet rólad.

– Nekem úgyis csak a tévé kell – motyogta Nora.

– Látni fogják a villogó fényeket odakintről – figyelmeztette Carla.

– Mondd meg Ricknek, közölje velük, hogy holnap délelőtt tizenegykor fél órát szánok rájuk, és válaszolok a kérdéseikre, de csak akkor, ha most elvonulnak az összes közvetítőkocsival együtt. Ja, és jól tudod, milyen vastag függöny van a dolgozószoba ablakán. Egy csepp fény sem fog kiszűrődni. Azonnal behúzom, mihelyt lemegyek innen.

– Átmész a Csatornára ma éjjel? Nora, ha felhívod a kábeltévét, a kezelő kiadja az infót pár dolcsiért. Tudni fogják, hogy itthon vagy – aggodalmaskodott Carla.

– Mi van, ha valamelyikük megszegi a megállapodást, hogy exkluzív riportot készítsen?

– Szerintem nem lesz gond – felelte Nora nyugodtan.

– Na, megyek, és felhívom Ricket – mondta Carla.

– Akarod, hogy visszajöjjek?

Nora a fejét rázta. – Szerintem biztonságosabb, ha egyedül vagyok itt.

Carla a kezébe nyomott egy mobiltelefont. – Fogd. A piacon vettem. Van rajta százhúsz percnyi beszélgetési idő. Ez biztonságosabb, mint a vezetékes, ha esetleg figyelnék a vonaladat. Éppen ezért ne vedd fel a vezetékes telefonodat, Nora. Felhívom a gyerekeidet és az anyádat, hogy megadjam nekik ezt a számot.

– Úgy csinálsz, mintha ez az egész egy titkos hadművelet volna – nevette el magát Nora.

– Az is – válaszolta Carla vigyorogva, aztán átölelte Norát. – Istenem, olyan jó, hogy újra itthon vagy, és nincs semmi bajod.

– Ricknek még dűlőre kell jutnia Jeffel, és nem lesz túl belátó a börtönben – emlékeztette a barátnőjét.

És most tűnj el, hadd fejezzem be a takarítást.

Carla elment, de nemsokára felhívta Norát az új mobilján, és elmondta, hogy kapcsolatba lépett Margóval, Jillel, J. J.-vel, és megadta nekik a mobil számát. Aztán felhívta Ricket, aki azonnal ki is adta Nora nyilatkozatát. A riporterek és a közvetítőkocsik eltakarodtak Ansley Courtból, de átmeneti időre ott maradt a rendőr és a kordon, hogy biztosítsa Nora nyugalmát.

– Szükséged van még valamire ma este? – kérdezte Carla. – Úgy értem olyasmire, amit én tudok biztosítani neked.

Nora szinte maga előtt látta barátnője vigyorát.

– Nincs. Minden oké – felelte. Kitakarította a fürdőszobát is, bár nem akarta használni. Új fogkrémet, fogkefét talált ott, és felfedezte, hogy ott van az ő hajkeféje is. Úgy döntött, addig nem megy be oda, amíg át nem alakítja azt is. Addig a vendégeknek szánt fürdőszobát fogja igénybe venni.

Kezdett sötétedni. A kandallón álló óra hatot ütött. Lesietett a földszintre, vágott magának a csirkéből, amelyet Carla vitt neki, összedobott egy kis salátát, töltött egy pohár jeges teát, és leült enni. A hírek nem érdekelték. A világ teljesen megbolondult. Csak arra vágyott, hogy menedéket találjon a Csatornán. Fel is hívta a kábeltévét, és megrendelte estére. A kezelő ugyanolyan közömbös volt, mint máskor, nem törődött

vele, hogy ő kicsoda. Gyanította, hogy a Külvárosi Kábeltévé központja valahol máshol lehet. Miután befejezte az evést. Berakta az edényeket a mosogatóba. Nem kapcsolta fel a lámpát. Behúzta a függönyöket, hogy egy csepp lény se szűrődhessen ki a dolgozószobából.

Belevetette magát Jeff karosszékébe, amely vadonatújnak tűnt, hiszen a férje szinte sohasem ült benne. A kandallón álló óra elütötte a nyolcat. Nora bekapcsolta a tévét, és várt. Hamarosan megjelent a tetőtéri lakás képe. Mohón rakta oda a tenyerét, és azonnal átkerült a másik oldalra. – Kyle! – kiáltotta.

A férfi álmosan kelt fel a kanapéról, és megkönnyebbülés ömlött szét az arcán. – Istenem! Nora! Úgy hiányoztál – mondta neki, és magához ölelte.

Odanyújtotta neki az ajkát, és amint megcsókolták egymást, testét-lelkét átjárta a vágy.

Vadul csókolták egymást, és amikor szétváltak, Nora azt mondta: – A tökéletes férfi tartozik nekem egy masszázzsal. – Rámosolygott Kyle-ra.

– Azután mit kíván a hölgy? – kérdezte Kyle.

– Azt, hogy a farkad, amivel olyan mesterien bánsz, egész éjjel a puncimban legyen, drágám! – válaszolt Nora nyíltan. – Hiányoztál!

– Mi történt ott a másik oldalon a valóságodban? – kérdezte a férfi, azután megfogta a kezét, átvezette a fürdőszobába, ahol már felállította a masszázsasztalt számára.

– Eddig minden úgy zajlott, ahogy Mr. Nicholas mondta. A szanatóriumban felébredtem, Jeff megverte Heidit, aki feljelentette őt, így börtönbe került. – Levette a köpenyét, és meztelenül mászott fel a masszázsasztalra.

– Boldog vagy, vörös démon? – kérdezte Kyle gyengéden, és félrehúzta a haját, hogy megcsókolhassa a nyakát. – Istenem, hogy hiányzott az illatod! – sóhajtotta.

– Igen – felelte Nora. – Még sohasem voltam boldogabb, bár azt nem akartam, hogy Heidinek baja essen. Mandulaolajjal csináld, drágám.

Kyle öntött egy kicsit az erős illatú olajból, és szétkente Nora hátán. – Nem tudom, meddig tudom folytatni ezt – suttogta Norának.

– Teljes kezelést kérek – figyelmeztette Nora.

Kyle elnevette magát. – Az a szándékod, hogy kínozz engem?

– Meglehet – mondta Nora.

Egyikük sem hallotta, hogy nyílik a lift ajtaja a nappaliban. A vastag szőnyeg elnyelte a léptek zaját. Mr. Nicholas mély, kultúrált hangját hallották meg váratlanul.

– Jó estét, Kyle, Nora.

Nora megriadt, és elpirult. Még mindig a testén érezte Kyle kezét.

– Ó, ne zavartassa magát, kedvesem – mondta.

Hadd fejezze be Kyle azt, amit elkezdett. Én pedig gyönyörködöm a női test látványában. Masszázs közben is beszélgethetünk. Folytassa, Kyle. – Megkerülte a masszázsasztalt, és leült egy puffra. – Mondja, Nora, minden úgy ment, ahogy ígértem?

– Eddig igen.

– Ma éjjel, amikor Kyle szeretkezik magával, a férje látni fog mindent álmában. Számára ez lesz az utolsó csepp a pohárban. Attól tartok, elég rosszul viselte a bebörtönzését, ezért az őröknek meg kellett fékezniük. Annyit kellemetlenkedett, hogy a bíró elutasította az óvadék kiszabását. Apróságok is felbosszantják ezeket a kisvárosi bírókat. Végül arra jutottam, szerintem még senki sem mondott nemet

Jeffnek egész életében, és képtelen megbirkózni ezzel. Éppen ezért nem lesz különös, hogy reggel holtan találják a cellájában. A haragja természetes következményeként könyvelik majd el, és maga szabad lesz, kedvesem.

– Köszönöm – felelte Nora. Mr. Nicholas lába nagyon keskenynek látszott. Szépen kifényesített, fekete bőrcipőt viselt. A férfi megfogta az állát – Nora rendkívül forrónak érezte az ujjait –, és felemelte, hogy a szemébe nézhessen.

– Nos, kedvesem, akkor meg kell vitatnunk, mivel viszonozza a szívességemet – mondta Mr.Nicholas. Egy pillanatra elfordította a tekintetét. – Kyle, fordítsa meg a hölgyet, hogy megbeszélhessük ezt a kérdést. Majd befejezi a masszázst, miután elmentem. – Kyle megfordította Norát, közben befedte testét az asztalt borító lepedővel. Egy darabig némán néztek

egymás szemébe. Nora felült, és lelógatta lábát a masszázsasztalról.

– Kitűnő – mondta Mr. Nicholas. – Nos, kedvesem, valakinek mindig állnia kell a számlát, és maga mondta, hogy vállalja a kötelezettségeket. Ugye így van, Nora?

– Igen – felelte Nora. Ugyan mit kér majd tőle? Bármi is legyen az, megéri, ha megszabadulhat Jefftől, az övé marad a ház, ahova hazamehetnek a gyerekei.

– Nekem sok és sokféle érdekeltségem van – kezdte Mr. Nicholas. – A Csatorna csupán egy közülük. Más dolgok is rengeteg odafigyelést igényelnek tőlem, és úgy gondolom, találnom kell valakit, aki vezetné ezt a vállalkozást helyettem. Én magát választottam, kedves Nora. Maga pontosan az a személy, akit kerestem.

– Azt akarja, hogy én legyek a Csatorna igazgatója? Ez lehetetlen! – kiáltott fel Nora. – Halvány fogalmam sincs arról, mit kellene csinálnom. Még azt sem értem, hogyan

lehetséges ez az egész. Sohasem volt állásom egész életemben. Nemrég ismerkedtem meg a számítógép kezelésével. Semmit sem tudok az ügyvitelről.

– Nem is kell – felelte a férfi nyugodtan. – A személyzete majd gondoskodik a Csatorna működtetéséről, maga az én képviselőm lesz. Intelligens, megvan magában a kellő harag és az ösztönössége is ígéretes, kedvesem.

Nora elképedt, és megrémült. – Képtelen lennék rá - mondta.

– De képes rá – válaszolta Mr. Nicholas –, és meg fogja tenni ezt a szívességet, mert tartozik nekem. Én betartottam a szavam, most maga következik. Maguk, emberek miért kapnak olyan mohón az után, amit felajánlok, és miért keresnek ürügyeket, amikor fizetniük kell érte? Gondolkozzon, Nora! Milyen lenne az élete a Csatorna nélkül? Kyle nélkül? Vissza akar térni, hogy azt csinálja, amit eddig? A férje elhagyta magát egy másik nő miatt. Ki akarja rúgni a

házából, és képes lenne arra, hogy koldusbotra juttassa. A gyerekei álmai szertefoszlanak. Így is történhet, és akkor majd nem tartozik nekem semmivel.

– Az ördög és Dániel Webster. – Hirtelen ez jutott Nora eszébe, de nem tudta, hogy tudná kiverekedni magát ebből a nehéz helyzetből. Egyenesen Mr. Nicholas szemébe nézett. – Továbbra is járkálhatnék a két világ között? – kérdezte.

– Természetesen – felelte a férfi. – Legalábbis addig, amíg meg nem öregszik és meg nem hal.

– Azután mi történik velem? – tette fel a kérdést, de már tudta a választ.

– Itt marad a Csatornán – mondta Mr. Nicholas. – Gondolja át, Nora, kedvesem. Örökre fiatal marad! Örökre szép marad! Örökre kívánatos marad!

– És Kyle is velem lehet? – Miért van az, hogy nem tudjuk, mikor kötünk alkut az ördöggel, gondolta Nora szomorúan.

– Természetesen – mondta Mr. Nicholas. Addig marad magával, amíg maga kívánja. Fontolja meg, olyan hatalom lesz a kezében, amelyről minden uralkodó álmodik.

– De még mindig nem egészen értem, mit akar, mit vár el tőlem – mondta Nora.

– Elmondok magának mindent, amit tudnia kell, kedvesem – ígérte. – Kyle antik kereskedést nyit Egret Pointe-ban – mondta Mr. Nicholas.

– Kyle ember? – lepődött meg Nora.

– Attól tartok, túlságosan is, ugye Kyle? – nevette el magát Mr. Nicholas, aztán így folytatta: – Különösen ért a tizenhetedik és tizennyolcadik századi angol és amerikai bútorokhoz, üveg– és porcelántárgyakhoz. Meghirdet egy asszisztensi állást, maga válaszol a hirdetésre, és betölti az állást. Bár nem kell dolgoznia, a munka része annak az átalakulásnak, amelyet a barátai és családtagjai látni fognak. Az emberek csodálni fogják, milyen eltökélten küzd

annak ellenére, milyen tragédia történt az életében. Az üzletrészben a maga jelenlétének köszönhetően sikeressé válik.

– Értek valamicskét az antik tárgyakhoz – mondta Nora.

Mr. Nicholas elnevette magát. – Akár ért hozzájuk, akár nem, ez igazán nem számít – mondta neki a férfi. – Főként az üzlet emeleti irodájában fog dolgozni, és onnan igazgatja a Csatornát számomra. Esetenként majd át kell jönnie a Csatorna irodájába is.

– Itt marad Margaret? – kérdezte Nora.

– Nem, kedvesem, nem marad. Margaret túlságosan fontos nekem. Ő hosszú évek óta más érdekeltségeimben működik közre, de magának adom Ceilát, aki Margarettel szemben dolgozik. Edna is marad, és ő veszi át Ceila pozícióját, és kap majd még egy lányt. Maga és Ceila egész nap tartják majd a kapcsolatot egymással.

– Nem az lenne a legjobb, ha Ceila vezetné a Csatornát? – kockáztatta meg a kérdést

Nora. – Végül is mindent tud róla, tudja, miként működik, én pedig nem.

– Ceila egyáltalán nem vágyik ilyen pozícióra – felelte Mr. Nicholas. – Mindemellett nem olyan intelligens, mint maga, és hiányzik belőle a kettősség mélysége.

– Ezt úgy mondja, mintha gonosz volnék – panaszolta Nora.

– Minden emberben ott bujkál a gonosz, Nora – mondta neki Mr. Nicholas. – Hányan fordítják oda a másik arcukat is? Csak nagyon kevesen. Tényleg meg tudná tenni, hogy azt mondja, jó, legyen, Jeff viheti a házat, nem baj, ha itt hagy egy fillér nélkül, és tönkreteszi a gyerekek jövőjét? Valahol ebben bujkál a jó, de ilyesmire kevesen képesek.

– Mindenki így végzi, aki a Csatornához fordul? – kérdezte Nora szomorúan.

– Nem – felelte Mr. Nicholas. – Az emberek többsége kiéli hülye fantáziáját,

aztán egy idő múlva megunja, és nem jön át többé. Kevesen vannak azok, akiket ennyire rabul ejt, és még kevesebben vannak azok, akikben ennyi lehetőség van, mint magában. Ne legyen olyan lehangolt, Nora, kedvesem. A rosszaság sokkal szórakoztatóbb, mint a jóság. Nézze csak meg, mit tett magával a jóság és a kötelességtudat.

– Akkor nincs más választásom – mondta Nora.

– Maga dönt – mondta Mr. Nicholas.

– Mi van, ha nemet mondok? – kérdezte Nora.

– Akkor visszatérünk arra az időszakra, amikor J. J. érettségizett tavaly júniusban – felelte a férfi. Mindenre emlékszik majd, és nem tudja meggyőzni magát, hogy mindez csak a képzelete szüleménye volt. Tudni fogja, hogy szándékosan mulasztotta el ezt a lehetőséget. Elveszti a magának oly kedves házat. Jill legalább hat évig nem tudja befejezni a jogi iskolát. Sokat kell dolgoznia

azért, ki tudja fizetni a tandíjat, és persze szaktudás híján csak pincérként és irodai kisegítőként tud elhelyezkedni. Ami pedig J. J.-t illeti, feladja az ösztöndíjat, hogy segítsen magának a túlélésben. Látja, Nora, mégis van választása – mondta Mr. Nicholas. – Ha azt az utat választja, amelyet először vázoltam fel magának, nagyon gazdag nő lesz a valóságban. Mindent megörököl, amit Jeff felhalmozott életében. Heidi elfogadja a kárpótlást az áthidaló hitelért. Legyen nagylelkű vele. Nem tarthatja meg a szövetkezeti üzletrészt. Örülni fog, ha visszakaphatja a kis befektetését. Meglepő módon bűntudatot érez amiatt, hogy Jeff visszavette a gyerekek tandíjára félretett pénzt. Természetesen új tervei vannak, és együttműködése fejében el is fogja érni a céljait. Brad megérti az igényeit, és a lány azt fogja tenni, amit mond neki. Apropó, mondja meg Ricknek, hogy Raoul Kramer alkudjon a Buckley, Coutts és

Wickham üzletrészére. A vezető üzlettársait be akarják majd csapni magát. Óvatosan bánjon az érte kapott pénz befektetésével.

Nora megborzongott. Úgy érezte, mintha a tükör hátoldalán állna. Az egész szürreálisnak tűnt. Az ördögtől kapott befektetési tanácsot. Ám hogyan élhetett volna tovább, ha tudja, mit tett a gyerekeivel, amikor elutasította az ajánlatát? És emlékezni fog mindenre, ezt mondta Mr. Nicholas. Nora hitt neki. Minden valóra vált, amit a férfi ígért neki. Egy ésszerűen gondolkodó nő miért adná fel mindazt, amije lehetne, csak azért, mert valami helyes vagy helytelen? Ránézett Kyle-ra. Kifejezéstelenül nézett maga elé, mint aki nem akarja befolyásolni. Együtt lehetnének nap mint nap az antik boltban, és minden éjszakát együtt tölthetnének a Csatornán. – Meddig kell fizetnem az adósságom, amivel tartozom önnek? – kérdezte Mr. Nicholast.

– Számít ez, Nora, kedvesem? – kérdezte a férfi mosolyogva.

– Nem – mondta Nora, és nagyot sóhajtott. – Egyáltalán nem számít.

– Akkor megegyeztünk, kedvesem? Elfogadja az ajánlatomat?

– El – mondta Nora. – Elfogadom. Milyen ügyes, uram, megkeresi a gyenge pontot, és a maga javára használja ki.

– Idővel maga is megtanulja, kedvesem – ígérte neki Mr. Nicholas.

– Minden kis trükkjét megtanulom? – kérdezte Nora.

Mr. Nicholas elnevette magát. – Nem – mondta –, de annyit tanul majd az elkövetkező években, hogy igen értékessé válik majd a számomra, kedvesem. Ja, és még egy apróság, kedves alkalmazottam. Az a Kyle, aki a maga valóságában, világában él majd, az alkalmazottjaként fogja ismerni magát. Csakis a Csatornán lehet a szeretője. A kinti világban nem emlékszik a Csatorna

eseményeire. Végül is magának is meg kell fizetnie a bűneiért. Még nekem sincs jogom ahhoz, hogy kibillentsem egyensúlyából az univerzumot. – Mr. Nicholas felállt. – Most magukra hagyom önöket, hogy kiélvezhessék kisded játékaikat. – Finom meghajlással köszönt el tőlük, és kiment a fürdőszobából. Hallották, hogy a lift ajtaja becsukódik utána.

– Akarod tudni? – kérdezte Kyle.

– Mindent tudok, amit tudnom kell – felelte Nora.

– Nem volt tudomásom arról, mi a szándéka veled – mondta Kyle.

– Persze, hogy nem – felelte Nora, és visszafeküdt az asztalra. Lehámozta magáról a lepedőt, amelybe addig takarózott, és újra meztelen lett.

– Soha nem hazudtam neked, amikor azt mondtam, szeretlek – folytatta Kyle.

– Tudom – mondta Nora.

– Haragszol rám? – kérdezte Kyle.

Nora gondolkodott egy pillanatig. – Nem – válaszolta –, csak szomorú vagyok.

Kyle újra masszírozni kezdte, és amikor végzett vele, átmentek a hálószobába, lefeküdtek a hatalmas ágyra, és szenvedélyesen egymásnak estek. A cellájában heverő Jeff Buckley a feleségével álmodott. Egy másik férfi baszta Norát, akit szépnek és fiatalnak, ráadásul olyan szenvedélyesnek látott, mint soha azelőtt. A tüzes kis szuka, gondolta, és nyugtalanul hánykolódott a priccsen. Aztán hallotta, hogy a felesége sikoltozik a gyönyörtől, amint a férfi újra és újra megdugja. Amint elnézte őket, érezte, hogy egyre vadabbul ver a szíve. Hogy csalhatta meg őt a ringyó? Az a fickó meg úgy kúrta, mintha csakis az övé lett volna, és mintha nem az lett volna az első alkalom, amikor a faszát belenyomja a felesége nedves pinájába. Tuti, hogy megöli a ribancot, ha kikerül onnan. Ráadásul mindvégig a tisztességes, kertvárosi asszony

szerepében tetszelgett. Hát most úgy viselkedett, mint egy kibaszott kurva! Mióta tarthatott?

Aztán a szeretője hasra fordította Norát, aki térdepelt, és kerek fenekét egyenesen a férfira meresztette. Előrehajolt, és lefektetett alkarján egyensúlyozott. A srácnak akkora fasza volt, amekkorát Jeff még soha életében nem látott. Lassan beledugta Nora segglyukába. Jézus! Ilyet soha nem tett meg neki! Ő pedig sohasem sejtette, hogy ilyen tüzes a felesége. Egy tiszteletre méltó férfi felesége nem lehet ilyen. Jeff jól látta Nora arcát. Szenvedély itatta át. Még sohasem látta ilyennek a tekintetét. A fickó alányúlt, és megkereste a csiklóját. Jeff szíve egyre gyorsabban vert. Olyan tisztán hallotta Nora hangját, mintha egy szobában lett volna vele.

– Folytasd! – kérlelte a férfit. – Tovább, Kyle! – Aztán egyenesen rá nézett. – Viszlát, Jeff – és a képébe röhögött.

Jeff Buckley úgy érezte, mintha egy hatalmas kéz markolta volna meg a szívét, amely hamarosan meg is állt véglegesen. Fehér fényt látott, amelyből kivált egy jólöltözött alak, és mosolyogva felé lépkedett. – Helló, Jeff! – üdvözölte a férfi. – Mr. Nicholas vagyok. Már jó hosszú ideje várok magára.

A SZERZŐ MEGJEGYZÉSE

Évekkel ezelőtt merült fel ennek a regények az ötlete, amikor olvastam egy hosszú ideje együtt élő házaspárról. A gazdag üzletember férj végül válást indított, hogy elvehessen egy fiatalabb nőt. Az úr fillérekkel akarta kiszúrni hű felesége szemét. A hölgy a férj vagyonának felére tartott igényt, és részesedést követelt a nyugdíjából is. Megnyerte a pert. A bíróság neki adott igazat. Ügyvédei bebizonyították, hogy a férj részben neki köszönhette üzleti sikereit, mivel szórakoztatta ügyfeleit, nevelte gyerekeiket, és minden feltételt biztosított férjének a sikerek felé vezető úton.

A hölgy szerencsés volt. Az elvált nők többsége azonban nem jár ilyen szerencsével. Azok a nők, akik évtizedek óta

élnek házasságban, nem szereznek semmilyen munkahelyi gyakorlatot, ugyanúgy, ahogy Nora, vagy olyan sokáig nem dolgoznak, hogy ismereteik elavulnak, így alig tudnak megélni. A gyerekeket is nevelő asszonyok gyakran a létminimum szintjén, vagy az alatt tengődnek.

Arra gondoltam, mi lenne, ha a mindenét elveszítő feleség visszafordítaná hűtlen társa rá irányított fegyverét, és a végén ő szerezne meg mindent. És mi lenne, ha megkapna mindent, amire titokban vágyott mindig? Ám óvatosan bánjunk kívánságainkkal, drága barátaim. A pokolba vezető út gyakran jószándékkal van kikövezve, és a végén a jónak mindig le kell győznie a sötét oldalt, amint azt Nora története is megmutatja önöknek. Elárulták, rosszul bántak vele, és végül ő lett a felelős egy emberi lény haláláért. Meg is fizet érte, de az oldalán tudhatja Kyle-t.

Mindig is ott marad mellette, hacsak nem találja meg Nora az igaz szerelmet a saját, nem pedig a Csatorna valóságában.